

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΗ' - ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	660
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνίου,</i> <i>Ἡ Ποιμαντική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας σ' ἓνα μεταβαλλόμενο πληθυσμό</i> <i>κροατουμένων</i>	661
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου,</i> <i>Ἡ κατά Χριστόν Ἀγωγή τῶν Παίδων</i>	662
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρου,</i> <i>Προετοιμασία γιά τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τή δημιουργία μιᾶς χριστιανικῆς</i> <i>οἰκογένειας</i>	670
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου,</i> <i>Συζυγία - Οἰκογένεια.</i> <i>Ὁρθόδοξα πνευματικά καί σύγχρονα κοινωνικά δεδομένα</i>	679
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ π. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακιάνη,</i> <i>Σημαντικοί ἐκπρόσωποι τῆς Ἱστορίας καί Θεολογίας τῆς Λατρίας</i> <i>κατά τόν εἰκοστό αἰῶνα</i>	684
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	693
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	722
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	726
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	734

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἐπισημοῦ Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀρχίζει μέ τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου πρός τήν Ἡμερίδα μέ θέμα «Ἡ Ποιμαντική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας σ' ἕναν μεταβαλλόμενο πληθυσμό κρατουμένων», ἡ ὁποία διοργανώθηκε στίς 8.11.2011 ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Ἀντιμετωπίσεως Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων.

Στήν ἐνότητα ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ δημοσιεύουμε τρεῖς εἰσηγήσεις πού παρουσιάσθηκαν στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, στίς 5.10.2011, καί συγκεκριμένα τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Παροναξίας κ. Καλλινίκου, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου καί Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου.

Στά ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ δημοσιεύουμε τήν εἰσήγηση τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. στό IB' Λειτουργικό Συμπόσιο, τό ὁποῖο διοργανώθηκε στόν Βόλο ἀπό 27 ἕως καί 29 Ὀκτωβρίου 2010 ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὁλοκληρώνεται μέ τίς συνήθεις ὑπηρεσιακές στήλες τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθῶς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

«Ἡ Ποιμαντική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας σ' ἓνα μεταβαλλόμενο πληθυσμό κρατουμένων»

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Χαιρετισμός στήν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀντιμετωπίσεως
Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων, 8.11.2011)

Σεβαστοί Σύεδροι,

Χαιρετίζω τήν Ἡμερίδα αὐτή καί θά ἤθελα νά διατυπώσω δύο σκέψεις γιά τό σπουδαῖο αὐτό θέμα τῶν κρατουμένων ἀδελφῶν μας.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέβεται τό παραδεδομένο κοινωνικό καί φυσικό δίκαιο ἀλλά καί τούς νόμους. Ἡ ὑπέρβασή της ὡστόσο συνίσταται στό γεγονός ὅτι στοχεύει στήν σωτηριολογική προοπτική τῶν κρατουμένων. Ἐξέρχεται ἀπό τόν στεῖρο ἀνθρώπινο ἠθικισμό καί εἰσέρχεται στόν ὄντολογικό ἐκκλησιαστικό χῶρο. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ὅπου ἄν εὑρίσκειται εἶναι εἰκόνα Θεοῦ καί ὡς τέ-

τοια εἰκόνα ἀντιμετωπίζεται μέ πολλή ἀγάπη καί στοργή.

Εἴμεθα πλησίον σέ κάθε ἄνθρωπο πού διέρχεται αὐτή τήν δοκιμασία στή ζωή του καί εὐχή μας εἶναι τό καλύτερο καί ἐπιεικέστερο.

Ὁ τομέας τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἀσχολεῖται μέ τήν ποιμαντική τῶν φυλακισμένων, πράττει πάντοτε αὐτό πού προτάσσει τό Εὐαγγελικό χωρίο «ἐν φυλακῇ ἤμην καί ἦλθετε πρός με» (Ματθ. 25.37).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

«Ἡ κατά Χριστόν Ἀγωγή τῶν Παίδων»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου,

(Εισήγηση ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 5.10.2011)

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Σύνοεδροι,

Ἡ ἐποχή μας ἀποτελεῖ ἀδιαμφισβήτητα τὴν περιόδο ἐκείνη τῆς ἱστορίας, ὅπου ἡ οἰκογένεια ἔχει ὑποστῆ τὴν μεγαλύτερη πνευματικὴ ὑποβάθμισή της. Ἡ δομὴ της, οἱ λειτουργίες της, οἱ διαπροσωπικὲς της σχέσεις καὶ οἱ ἀλληλοεπιδράσεις τῶν μελῶν της, ἔχουν ὑποστῆ σημαντικὲς μεταβολές, οἱ ὁποῖες πλέον καθορίζουν τὴν ἀποστολή της. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἔφερε μέσα στὴν οἰκογένεια ταραχὴ, ἀποσύνδεση, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων, ρήξη καὶ διαμάχη. Ἡ ἀντιλογία, ἡ γκρίνια, ὁ καυγᾶς, ἡ ἀπειλή, ἡ ψυχρότητα σκιάζουν πολλὰ σπιτία. Ἀπουσιάζει ἡ ἀλληλοπεριχώρηση, ἡ ἀλληλοκατανόηση καὶ ὁ ἀλληλοσεβασμός.

Ἡ παλαιῶ τύπου οἰκογένεια ἔδωσε τὴν θέση της σὲ ἕνα νέο σύγχρονο καὶ μοντέρνο μοντέλο οἰκογένειας, ὅπου τὰ μέλη της καὶ ἰδίως οἱ γονεῖς, λόγω τῶν αὐξημένων οικονομικῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς σημερινῆς πραγματικότητας, ἀπομακρύνονται γιὰ πολὺ χρόνον ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ ἐστία στοὺς διάφορους χώρους ἐργασίας, μὲ ἀποτέλεσμα ὅταν ἐπιστρέφουν στὸ σπιτί ἐξουθενωμένοι ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, νὰ μὴν ἔχουν καμία διάθεση νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν ἀγωγή καὶ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους. Τα παιδιά, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἀπουσιάζουν κι αὐτὰ ἀπὸ τὸ σπιτί, τίς περισσότερες ὥρες τῆς ἡμέρας, ἀπασχολούμενα στοὺς χώρους τῆς ἐκπαίδευσης. Τὴν γενικὴ αὐτὴ τάση διαλύσεως τῆς οἰκογένειας, ἐπιδεινώνουν καὶ ὀρισμένες ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πού ἔχουν σχέση κυρίως μὲ τὴν ψυχαγωγία. Ἔτσι, σταδιακὰ ὑποβαθμίζεται ἡ παιδαγωγικὴ δύναμη καὶ τὸ κύρος

πού διέθετε στὸ παρελθόν ἡ οἰκογένεια ὡς κοινωνικὸς καὶ μορφωτικὸς παράγοντας.

Ζώντας λοιπὸν σήμερον αὐτὴ τὴν συγκλονιστικὴ ὑποβάθμιση ὅλων τῶν θεσμῶν τῆς κοινωνίας μας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο τὴν ὑποβάθμιση τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν καθοριστικὸν παράγοντα γιὰ τὴν ἀνατροφή ἑνὸς παιδιοῦ, μὲ δυσκολία μπορεῖ νὰ διατυπωθεῖ ἡ ἀποψη ὅτι ἐπιτελεῖται στὶς μέρες μας μιά σωστὴ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἦ γιὰ νὰ τὸ διατυπώσουμε μὲ τὴν μορφή ἐρωτήματος καλύτερα: βλέποντας τὰ πράγματα ἀπὸ ἐκκλησιαστικὴ σκοπιά, μποροῦμε ἄραγε νὰ μιᾶμε στὶς μέρες μας, γιὰ χριστιανικὴ ἀγωγή καὶ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν;

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ μπορέσουμε νὰ ἀπαντήσουμε μόνο ἔάν, ἐμεῖς πρώτοι, καθορίσουμε βαθιὰ μέσα μας ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας. Ἐάν καταλάβουμε ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ ἐπιτύχουμε τὴν κατά Χριστόν ζωὴ καὶ ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ μιά πορεία πρὸς τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τότε θὰ μπορέσουμε νὰ καταλάβουμε τί σημαίνει ἀνατροφή χριστιανικὴ. Τότε θὰ καταλάβουμε ὅτι ὅταν λέμε πὼς ἀνατρέφουμε τὸ παιδί μας χριστιανικά, στὴν οὐσία ἐννοοῦμε ὅτι προσπαθοῦμε νὰ τὸ βοηθήσουμε νὰ ἐπιτύχει καὶ αὐτὸ τὴν αἰώνια ζωὴ. Βλέποντας λοιπὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μέσα σὲ μιά ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ, ἀλλὰ καὶ συνειδητοποιώντας ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ ἔχει πολὺ μεγάλη σχέση μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τότε μόνο μποροῦμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν μορφή ὑπάρξεως πού ἐπιθυμοῦμε νὰ καλλιεργήσουμε στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας.

Οικογένεια και χριστιανική ανατροφή τῶν παιδιῶν

Ἡ χριστιανική ανατροφή τῶν παιδιῶν εἶναι σίγουρο ὅτι ξεκινάει πρωτίστως ἀπό τούς γονεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχουν καί τίς σημαντικότερες εὐθύνες. Ἐάν ἀποφασίσουν ὅτι θέλουν νά μεγαλώσουν τά παιδιά τους χριστιανικά, τότε ἔχουν μπροστά τους ἕνα δρόμο, μιά πορεία, ἕνα τρόπο ζωῆς πού χρειάζεται μαθητεία, ἐκπαίδευση, ἀγώνα.

Ποιά ἀπάντηση θά παίρναμε ἄραγε ἐάν θά κάναμε μιά συζήτηση μέ σύγχρονους γονεῖς, σχετικά μέ τήν ανατροφή τῶν παιδιῶν τους; Ποιός ἀπό αὐτούς τούς γονεῖς φιλοδοξεῖ νά κάνει τά παιδιά του Ἁγίους, ὅταν τό σημερινό πρότυπο ζωῆς πού καλλιεργεῖται γιά τά παιδιά, δέν εἶναι κἄν ὁ καλός καί ἀγαθός ἄνθρωπος, ἀλλά αὐτός πού ἐξασφαλίζει χρήματα, ἀνέσεις καί κοινωνική προβολή; Ἀπό αὐτό τό σημείο λοιπόν ξεκινάει καί τό πρόβλημα γιά τήν χριστιανική ανατροφή τῶν παιδιῶν. Καί ὅμως ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος ἐπισημαίνει στήν πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή του, ὅτι οἱ γονεῖς οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τόν βασικότερο ἄξονα γιά τήν σωστή ανατροφή ἑνὸς παιδιοῦ, πρέπει νά ἐκτρέφουν τά παιδιά τους ἐν παιδεία καί νοουθεσίᾳ Κυρίου: «Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τά τέκνα ὑμῶν, ἀλλά ἐκτρέφετε αὐτά ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου». (Ἐφεσ. 6,4). Ἡ παραίνεση αὐτῆ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀποτελεῖ γιά τούς χριστιανούς γονεῖς τό παιδαγωγικό ἰδεῶδες, τήν βαθύτερη εὐθύνη τους γιά τήν ανατροφή τῶν παιδιῶν τους.

Οἱ γονεῖς πρέπει νά εἶναι καί παιδαγωγοί καί καθηγητές τῶν παιδιῶν τους, ὅπως ὠραῖα εἰπώθηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη Σηλυβρίας Αἰμιλιανό: «Στήν πνευματική κρίση τῶν καιρῶν μας θά κερδισθοῦν τά παιδιά, ἂν οἱ γονεῖς τους μέ μεγάλη εὐαισθησία καί πολλή φροντίδα τά παιδαγωγοῦν μέ τό ζῆλο τοῦ καθηγητῆ καί τήν εὐθύνη τοῦ συνειδητοῦ δασκάλου. Οἱ γονεῖς πρέπει νά ἀποτελοῦν γιά τα παιδιά τους τόν πρῶτο καθηγητή καί τόν πρῶτο δάσκαλό τους. Ἀκόμη, στό χαμόγελο τοῦ πατέρα του τό παιδί θά διακρίνει τήν ἀγάπη τοῦ οὐράνιου Πατέρα καί στή στοργή τῆς μάνας τῆ θερμῆ ἀγάπη τῆς Παναγίας μητέρας ὄλων τῶν πιστῶν».

Ἐκεῖνοι, λοιπόν, πού θά ἀνοίξουν τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς στήν ψυχή τοῦ παιδιοῦ εἶναι οἱ γονεῖς. Οἱ πρῶτοι καί καλοί γεωργοί καί σπορευτές εἶναι ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα. –Πῶς θά κατορθώσουν νά ἀναθρέψουν τό παιδί τους χριστιανικά; Μέ τό λόγο καί τῆ ζωή τους, μέ τή συμπεριφορά καί τό παράδειγμά τους, μέ τήν εὐλάβεια καί τήν ἀρετή τους. Τά μικρά παιδιά ὄχι μόνον ὄ,τι ἀκοῦν δέχονται καί μαθαίνουν, ἀλλά καί ὄ,τι βλέπουν ἐντυπώνουν στό μυαλό τους καί μιμοῦνται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος συνηθίζει νά λέγει πῶς τό παράδειγμα τῶν γονέων πρὸς τά παιδιά εἶναι τό πᾶν. Ὁ τρόπος τῆς συνομιλίας τους θά ἐπηρεάσει τά παιδιά. Ὁ σεβασμός, ἡ ἀγάπη, ἡ ὑπακοή ἐμπνέονται καλύτερα καί δύσκολα διδάσκονται μέ ξερά λόγια. Ἀναφέρει σχετικά μέ τό θέμα ὁ γέροντας Πορφύριος: «Ἐκεῖνο πού σώζει καί φτιάχνει καλά παιδιά εἶναι ἡ ζωὴ τῶν γονέων τους μέσα στό σπίτι. Οἱ γονεῖς πρέπει νά δοθοῦν στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά γίνουν ἅγιοι κοντά στά παιδιά μέ τήν πρᾶότητά τους, τήν ὑπομονή τους, τήν ἀγάπη τους. Νά βάζουν κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, ἐνθουσιασμό καί ἀγάπη στά παιδιά. Καί ἡ χαρά πού θά τοὺς ἔλθει, ἡ ἀγιότητα πού θά τοὺς ἔχει ἐπισκεφθεῖ, θά ἐξακοντίσει στά παιδιά τήν χάρη. Γιά τήν κακή συμπεριφορά τῶν παιδιῶν φταῖνε γενικά οἱ γονεῖς. Δέν τά σώζουν οὔτε οἱ συμβουλές, οὔτε ἡ πειθαρχία, οὔτε ἡ αὐστηρότητα. Ἄν δέν ἀγιάζονται οἱ γονεῖς, ἂν δέν ἀγωνίζονται, κάνουν μεγάλα λάθη καί μεταδίδουν τό κακό πού ἔχουν μέσα τους. Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁμοφυλία, ἡ καλή συνεννόηση τῶν γονέων εἶναι ὄ,τι πρέπει γιά τά παιδιά. Μεγάλη ἀσφάλεια καί σιγουριά».

Ἀναμφισβήτητα, λοιπόν, ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τό σταθερό σημεῖο τῆς ζωῆς κάθε παιδιοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ νά διαμορφώσει τόν πυρήνα τῆς προσωπικότητάς του καί νά ἐπιτύχει τήν πρώτη χριστιανική ἀγωγή του. Εἶναι αὐτῆ ἡ ὁποία διαμορφώνει τοὺς τρόπους συμπεριφορᾶς τοῦ παιδιοῦ καί συμβάλλει ὅσο κανεὶς ἄλλος στήν κοινωνικοποίηση του. Οἱ γονεῖς εἶναι αὐτοὶ πού μοῦν τό παιδί στήν θρησκευτική τους πίστη. Αὐτό εἶναι σημαντικό ἂν δεῖ κανεὶς στοὺς βίους τῶν Ἁγίων, πῶς ἡ ζωὴ ἑνὸς Ἁγίου ἐπηρεάστηκε ἀπό κάποιον ἅγιο ἄνθρωπο πού συναναστράφηκε ἢ ἀπλῶς συναντήθηκε μαζί

του. Για παράδειγμα ο Άγιος Νεκτάριος θυμόταν πάντα την αγάπη της γιαγιάς του και πώς εκείνη στεκόταν όταν προσευχόταν μπροστά στις εικόνες.

‘Ο ρόλος της ‘Εκκλησίας στη χριστιανική αγωγή των παιδιών.

Οι γονείς όμως δεν είναι μόνοι τους στο έργο της ανατροφής των παιδιών τους. Η ‘Εκκλησία στέκεται στο πλευρό τους ως μεγάλη μητέρα που γεννά και τρέφει τους πιστούς, τους διδάσκει και τους παιδαγωγεί στην σωτηρία. Είναι ο καρ’ έξοχην μορφωτικός παράγοντας κυρίως για τρεις λόγους. *Πρώτον*, γιατί έχει στη διάθεσή της άριστα και αποτελεσματικά μέσα αγωγής. *Δεύτερον*, διότι γνωρίζει πολύ καλά τό σκοπό της, πού θέλει δηλαδή να φθάσει και τί να πετύχει με την αγωγή και *τρίτον*, διότι σε όλη τους τη ζωή έχει τους ανθρώπους στα χέρια Της.

Μας ενδιαφέρει σήμερα ή ‘Εκκλησία ως διδάσκαλος και παιδαγωγός των παιδιών. Όταν μάλιστα τό σύγχρονο σχολείο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να βοηθήσει προς την κατεύθυνση της χριστιανικής αγωγής, άφου πλέον είναι βέβαιον ότι δεν προσφέρει γνήσια ορθόδοξη παιδεία. Ένα μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών μεταφέρει στα παιδιά λαθεμένες έρμηνείες, οι όποίες συχνά παρουσιάζονται ως δόγματα, σε θέματα πίστεως ή σε τομείς όπως, ή ιστορία ή ακόμα και ή βιολογία. Τί ρόλο μπορεί να παίξει, στην ψυχή ενός σύγχρονου παιδιού ένα σχολείο, πού απορρίπτει την αλήθεια του Εύαγγελίου και παρουσιάζεται πολλές φορές ως πολέμιος της ‘Εκκλησίας; Πώς τό εκπαιδευτικό σύστημα θά συντελέσει στην έν Χριστῶ μόρφωση και παιδεία των νέων ανθρώπων, όταν δεν καλλιεργεί και προβάλλει την αγιότητα ως όραμα και πρότυπο των παιδιών;

Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης στην «Χριστιανική παιδαγωγία» προς τους γονείς και δασκάλους: «Πρέπει να γνωρίζουν οι ευσεβείς γονείς και οι ένάρετοι διδάσκαλοι ότι τά παιδιά, εις την πρώτην ηλικίαν τους, δηλαδή μέχρι έπτά χρόνων, πολεμοῦνται από άταξία και άγνωσία, ένῶ εις την δευτέραν ηλικίαν τους, δηλαδή μέχρι δεκατεσσάρων χρόνων, από λαίμαργία και γαστριμαργία. Άνάγκη, λοιπόν, είναι να τά διδάξουν την

ευταξίαν, την γνώσιν, την έγκράτειαν και την σεμνότητα. Καί οι μέν γονείς πρέπει να δίδουν εις αυτά τό καλό παράδειγμα της καλής και έναρέτου ζωής τους... Οι δε ευσεβείς διδάσκαλοι ἄς έχουν ως πρότυπο της ζωής τους τόν Χριστόν...».

Τό παρακάτω περιστατικό δηλώνει, σε όλο του τό μεγαλείο, πόσο απέχει τό σύγχρονο σχολείο από την πραγματικότητα. ‘Ο Άγιος Κοσμάς ο Αίτωλός άπευθυνόμενος προς κάποιους γονείς της εποχής του λέει:

«– Από μικρός αγαπούσα τά μικρά παιδιά και θέλω ν’ ανοίξω την καρδιά μου και να μπουν μέσα. Άν θέλετε να μου χαρίσετε τά παιδιά σας; – Χάρισμά σου, άπάντησαν.

– Τώρα και τό αίμα μου να χύσω για την αγάπη σας, δεν είναι τίποτα. Έσεεις λοιπόν μου χαρίσατε τά παιδιά σας. Τί κάνετε όμως γι’ αυτά; Γράμματα δεν ξέρουν. Να μου χαρίσετε κι ένα σχολείο για τά γράμματα του Χριστού».

Ποιά είναι τά γράμματα του Χριστού, με τά όποια ο Άγιος Κοσμάς ο Αίτωλός, προτρέπει τους γονείς να αναθρέψουν τά παιδιά τους; Πρώτα άπ’ όλα ή Άγία Γραφή, ή όποια αποτελεί άπαραίτητο εφόδιο για τη ζωή ενός παιδιού. Η Άγία Γραφή, ως τό πλέον διαχρονικό θεόπνευστο κείμενο, πρέπει να αποτελέσει για τους χριστιανούς γονείς την πυξίδα τους, τό σημείο αναφοράς τους. Λέει σχετικά με τό θέμα ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Θέλεις να είναι υπεύθυνο τό παιδί σου; Άπό την άρχή να τόν ανατρέφεις με την παιδεία και την νοθεσία του Κυρίου. Μή νομίζεις ότι είναι άχρηστο πράγμα να άκούει με προσοχή την Άγία Γραφή, διότι εκεί πρώτα θά άκούσει, τίμα τόν πατέρα σου και την μητέρα σου. Όστε αυτό γίνεται για σένα... Μή νομίζεις ότι μόνο σε αυτόν πού μονάζει πρέπει να επιβάλλονται τά διδάγματα της Άγίας Γραφής. Περισσότερο από αυτούς πρέπει να επιβάλλονται στα παιδιά πού πρόκειται να έλθουν στην ζωή αυτή... Διότι στους κοσμικούς είναι μεγαλύτερη ανάγκη να γνωρίζουν αυτά τά διδάγματα, προπαντός δε στα παιδιά...». (Πρός Έφεσίους, ΚΑ’ ΕΠΕ 21,250-258).

Θά μπορούσαμε στο σημείο αυτό να καταθέσουμε λίγες σκέψεις πού άφορούν στην χριστιανική ανατροφή των παιδιών στην σύγχρονη εποχή. Σκέψεις πού πηγάζουν μέσα από την εκκλησιαστι-

κή ζωή. Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συγκεκριμένη, μέ ὀρθή πίστη στόν ζῶντα Τριαδικό Θεό, λατρευτική ζωή, ἀγωνιστική πορεία καθάρσεως καί ἁγιασμοῦ καί εἶναι ἡ μόνη πού μπορεῖ σήμερα νά μᾶς ἐπαναφέρει σέ μιά εὐθεῖα.

Ἡ χριστιανική ἀνατροφή ξεκινάει, ὅσο καί ἂν ἀκούγεται παράλογο, ἀπό τήν ὥρα τῆς συλλήψεως ἐνός παιδιοῦ. Ἀπό τήν Καινή Διαθήκη γνωρίζουμε ὅτι ἀκόμα καί ἀπό τήν κοιλιά τῆς μητέρας του, ἕνα παιδί μπορεῖ νά αισθανθεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀναγνώρισε τήν παρουσία τοῦ σαρκωθέντος Κυρίου, καί «...ἐσκήρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ...» τῆς μητρός του Ἐλισάβετ. (Λουκ. Α' 41). Οἱ ἐντυπώσεις πού δέχεται ἕνα βρέφος κατά τή διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς μητέρας του, καθορίζουν σέ μεγάλο βαθμό τή φυσική, τή συναισθηματική, ἀκόμα καί τήν πνευματική του κατάσταση. Καί πάλι ὁ μακαριστός γέροντας Πορφύριος ὁ Κausοκαλυβίτης μᾶς λέγει ὅτι: «ἡ ἀγωγή τῶν παιδιοῦν ἀρχίζει ἀπ' τήν ὥρα τῆς συλλήψεως τους. Τό ἔμβρυο ἀκούει καί αισθάνεται μέσα στήν κοιλιά τῆς μητέρας του. Νά ἀκούει καί βλέπει μέ τά μάτια τῆς μητέρας. Ἀντιλαμβάνεται τίς κινήσεις καί τά συναισθήματά της, παρόλο πού ὁ νοῦς του δέν ἔχει ἀναπτυχθεῖ... Σκοτεινιάζει τό πρόσωπο τῆς μάνας, σκοτεινιάζει κι αὐτό. Νευριάζει ἡ μάνα, νευριάζει καί αὐτό. Ὅ,τι αισθάνεται ἡ μητέρα, λύπη, πόνο, φόβο, ἄγχος, τά ζεῖ καί αὐτό. Ἄν ἡ μάνα δέν τό θέλει τό ἔμβρυο, ἂν δέν τό ἀγαπάει, αὐτό τό αισθάνεται καί δημιουργοῦνται τραύματα στήν ψυχούλα του, πού τό συνοδεύουν σ' ὅλη του τή ζωή. Τό ἀντίθετο συμβαίνει μέ τά ἅγια συναισθήματα τῆς μάνας. Ὅταν ἔχει χαρά, εἰρήνη, ἀγάπη στό ἔμβρυο, τά μεταδίδει σ' αὐτό μυστικά, ὅπως συμβαίνει μέ τά γεννημένα παιδιά».

Ἡ χριστιανική ἀνατροφή συνεχίζεται μέ τόν τακτικό ἐκκλησιασμό τῶν παιδιοῦν. Οἱ γονεῖς ἀξίζει ἀπό μικρά νά ὀδηγοῦν τά παιδιά τους τακτικά στήν Ἐκκλησία. Νά συνηθίσουν νά λειτουργοῦνται, ν' ἀσπάζονται τίς εἰκόνες, νά κάνουν σωστά τό σταυρό τους, νά κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἀκόμη κι ἂν ἕνα παιδί δέν μπορεῖ νά καταλάβει ὅλα ὅσα συμβαίνουν ἐντός τοῦ Ναοῦ, μπορεῖ νά δεῖ, νά ἀκούσει, νά ὀσφρανθεῖ, νά γευθεῖ, νά ἀγγίξει καί νά ἀποκτήσει ἐμπειρία τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τόν τακτικό Ἐκκλησιασμό τό παιδί θά μπορέσει μέ τόν καιρό νά συνειδητοποιήσει ὅτι εἶναι καί αὐτό μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐπισημαίνοντας ὁ ἱερός Χρυσόστομος τήν σπουδαιότητα τῆς συμμετοχῆς τῶν παιδιοῦν στήν Ἐκκλησιαστική ζωή, λέει: «Γι' αὐτό λοιπόν, σᾶς παρακαλῶ ὅλους, ἀπό τήν πρώτη ἡλικία νά παραδίνετε τούς υἱούς καί τίς θυγατέρες σας στίς λειτουργίες αὐτές καί νά ἐναποθέτετε σέ αὐτούς τόν πλοῦτο πού ταιριάζει στήν πολιτεία αὐτή, χωρίς νά κρύβετε χρυσάφι στή γῆ, οὔτε νά συγκεντρώνετε ἀσήμι, ἀλλά νά ἐναποθέτετε στήν ψυχή τους καλωσύνη, σεμνότητα, σωφροσύνη καί κάθε ἄλλη ἀρετή... Γιά νά λάβουν τήν κοσμική παιδεία καί γιά νά ὑπηρετήσουν στό στρατό, φροντίζουμε καί χρήματα δίνουμε καί φίλους παρακαλοῦμε καί πολύ τρέχουμε ἐδῶ καί ἐκεῖ, ἐνῶ γιά νά εὐδοκιμήσουν κοντά στόν βασιλιά τῶν Ἀγγέλων, δέν κάνουμε ἀπολύτως τίποτε. Δέν ἔπρεπε ὅμως νά γίνεται ἔτσι, ἀλλά ὅπως τό στέλνουμε στό σχολεῖο τοῦ ζητᾶμε εὐθύνες γιά τά μαθήματα, ἔτσι καί ὅταν τό στέλνουμε στήν Ἐκκλησία ἢ καλύτερα ὅταν τό ὀδηγοῦμε σ' αὐτήν. Διότι δέν πρέπει νά ἀφήνουμε τα παιδιά μας σέ ἄλλους νά τά πηγαίνουν στήν Ἐκκλησία, ἀλλά ἐμεῖς νά τά κρατᾶμε καί νά ἐρχόμαστε ἐδῶ μέσα καί νά ἀπαιτοῦμε ἀπό αὐτά τήν ἀπομνημόνευση τῆς ἐδῶ ἀκροάσεως καί διδασκαλίας. Διότι ἔτσι, μόνο ἔτσι, θά μᾶς γινόταν εὐκολη καί ἄνετη ἡ διόρθωση τῶν παιδιοῦν». (Περί Ἄννης ΕΠΕ 8Α, 80-84 καί περί τῶν παίδων ἀνατροφῆς ΕΠΕ 27. 476-490).

Τά παιδιά μποροῦν νά ἀνατραφοῦν χριστιανικά μέ τήν προσευχή, ἡ ὁποία βοηθεῖ στήν ἐπέκταση τῆς Ἐκκλησίας στό σπίτι καί καθιστᾶ τήν οἰκογένεια μιά μικρή Ἐκκλησία. Τό παιδί πρέπει ἀπό τήν ἀρχή νά συνδεθεῖ μέ τήν προσευχή. Ἔτσι δέν θά νιώσει ποτέ μοναξιά καί θά βρῖσκεται συνεχῶς σέ ἐπικοινωνία μέ το Θεό. Γράφει ἕνας σύγχρονος μοναχός Ἁγιορείτης: «Νομίζω πῶς δέν ἔχουμε ἀγαπήσει πολύ τήν προσευχή, δέν ἔχουμε πιστέψει δυνατά στή δύναμή της. Θεωροῦμε ποῖο ἱκανά τά δικά μας λόγια κι ὄχι τή θεία φώτιση. Πιστεύουμε στόν ἑαυτό μας περισσότερο ἀπ' ὅ,τι στό Θεό». «Ἐπάρχει ἐπίσης καί ἄλλο φάρμακο, λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, τό νά μαθαίνουμε τό παιδί νά προσεύχεται μέ μεγάλη θέρμη καί κατάνυξη».

Είναι απολύτως βέβαιο ότι στη χριστιανική ανατροφή των παιδιών θα βοηθήσει ιδιαίτερα και η σύνδεσή τους με τό Μυστήριο της Ίερῆς Ἐξομολογήσεως. Ἡ Ἐξομολόγηση δέν πρέπει νά παρουσιάζεται στά παιδιά ὡς μιά ἀπλή θρησκευτική ὑποχρέωση, ἀλλά ὡς μιά εὐκαιρία νά δεχθοῦν τή συγχώρηση καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλωστε ἕνας καλός πνευματικός Πατέρας μπορεῖ νά γίνει γιά μιά οἰκογένεια ὁ ἐμπνευστής, ὁ χειραγωγός καί ὁ συνδετικός της κρίκος. Ὅταν τό παιδί θά μάθει νά ὑπακούει καί νά ἐμπιστεύεται τόν πνευματικό του, τότε θά ἔχει τήν δυνατότητα νά ἀκούει τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά δέχεται τήν εὐλογία του σέ κάθε πτυχὴ τῆς ζωῆς του.

Ποιά ἄλλα μέσα μποροῦν στίς μέρες μας νά ὀδηγήσουν πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν; Ἄς δοῦμε, μερικά, ἐπιγραμματικά:

1. *Ὁ σκοπὸς καί τό νόημα τῆς ζωῆς.* Ἡ ὀρθή θρησκευτικὴ ἀγωγή ἀπὸ νωρὶς ἔχει μεγάλη σημασία. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά παρουσιασθεῖ στά μάτια τῶν παιδιῶν, σάν τό σπίτι τοῦ Οὐράνιου κοινοῦ πατέρα μας κι ὄχι σάν κάτι ξένο, μακρινό, μεγάλο καί περιεργό. Νά ἐρμηνεύσουμε στά παιδιά, ἀφοῦ βέβαια γνωρίζουμε ἐμεῖς καλά πρῶτα, τί περιμένει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ἐμᾶς. Ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καί τό νόημα τῆς ζωῆς. Γιατί ἦλθε ὁ Χριστός στή γῆ, γεννήθηκε, δίδαξε, θαυματουργήσε, σταυρώθηκε, ἀναστήθηκε κι ἀναλήφθηκε, ὥστε ἀπὸ μικρά νά νιώσουν μέ φιλότιμο καί λαχτάρα τόν πόθο τοῦ ἀγαθοῦ, τῆς ἀρετῆς, τοῦ καλοῦ, τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας.

2. *Ἡ ἀπόκτηση τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν.* Τά παιδιά ἀπὸ μικρά πρέπει νά διδάσκονται τίς ἀρετὲς τοῦ Εὐαγγελίου. Νά μαθαίνουν νά μιλοῦν εὐγενικά, νά ὑπακούουν, νά εἶναι τίμα, νά κάνουν ὑπομονή καί νά εἶναι σεμνά. Νά μάθουν νά ἀντέχουν, νά ταπεινώνονται, νά εἶναι γενναϊόδωρα, φιλόξενα. Αὐτὲς οἱ ἀξίες εἶναι ζωτικῆς σημασίας καί μποροῦν νά καλλιεργηθοῦν στά παιδιά ἀπὸ πολύ μικρὴ ἡλικία. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει σχετικά μέ τίς ἀρετὲς: «Ἄν τό παιδί μάθει νά σκέφτεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ γιά τὴν ἀρετὴ, τότε ἀπέκτησε πλοῦτο μεγαλύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο καί δόξα μεγαλύτερη. (Πρὸς Ἐφεσίους, ΚΑ' ΕΠΕ 21,250-258).

3. *Ὁ σεβασμὸς τῆς ἐλευθερίας.* Στὴν χριστιανικὴ ἀνατροφή χρειάζεται διάκριση. Ἡ κατάργηση τῆς ἐλευθερίας τῶν παιδιῶν, ιδίως στὴ σημερινὴ ἐποχὴ δέν φέρνει θετικὰ ἀποτελέσματα. Πολλὲς φορὲς ἡ ὑπερπροστατευτικότητα, ἡ πίεση, ὁ συνεχὴς ἔλεγχος, ἀκόμα καί σέ πνευματικὰ θέματα, φέρνει μᾶλλον ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Τό παιδί εἶναι καλό νά ἀνατραφεῖ σέ μιά οἰκογένεια πού θά τοῦ δείχνει ἐμπιστοσύνη ἀλλὰ καί σεβασμὸ στὴν ἐλευθερία του. Σέ μιά οἰκογένεια πού δέν θά καλλιεργεῖ μιά στεῖρα ἠθικολογία, ἀλλὰ θά ἐμπνέει μέ τό παράδειγμά της.

4. *Οἱ Ἅγιοι, πρότυπα τῶν παιδιῶν.* Οἱ ζωὲς τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας μποροῦν νά βοηθήσουν ὅσο κανεὶς ἄλλος στὴν χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν, γιατί οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ γνήσιοι μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ καί ἔτσι μποροῦν νά γίνουν παραδείγματα ἡθους. Εἶναι ἐκεῖνοι πού μποροῦν νά ἐμπνεύσουν τό παιδί καί νά τοῦ δημιουργήσουν τό ὄραμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως ἡ σύνδεση τοῦ παιδιοῦ κυρίως μέ τόν Ἅγιο τῆς Ἐνορίας του ἢ τόν Ἅγιο πού φέρει τό ὄνομά του εἶναι ἀπαραίτητη. Οἱ Ἅγιοι πρέπει νά γίνουν γιά τά παιδιά οἱ νέοι ἥρωες καί οἱ μεγάλοι πρωταθλητὲς τους, πού θά ἀντλοῦν ἀπὸ αὐτοὺς τό μέτρο τοῦ πολιτισμοῦ τους.

5. *Ἡ ἡσυχία στό σπίτι.* Ἡ ἡσυχία στό σπίτι ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς βασικότερους παράγοντες τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς. Μπορεῖ καί συνδέει τά μέλη μᾶς οἰκογένειας ἐνῶ ταυτόχρονα δημιουργεῖ προϋποθέσεις καί εὐκαιρίες γιά μελέτη, προσευχὴ καί περισυλλογὴ. Ἀντίθετα ὁ θόρυβος δημιουργεῖ ἀνησυχία, ταραχὴ, ἔνταση, νευρικότητα καί θυμὸ. Ὁ βασικότερος πολέμιος τῆς ἡσυχίας σέ ἕνα σπίτι σήμερα, εἶναι ἡ τηλεόραση, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἀποτελέσει τόν πιὸ ὑπουλο ἐχθρὸ γιά τὴν χριστιανικὴ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἡ τηλεόραση προκαλεῖ πολλὲς συγκρούσεις στό σπίτι, ιδίως μεταξύ γονέων καί παιδιῶν. Ἀναμφίβολα τά προγράμματά της συχνά προκαλοῦν τρόμο ἢ εἶναι βλάσφημα ἢ αἰσχρά ἢ βίαια καί τέτοια προγράμματα ἔχουν βλαβερὲς συνέπειες. Δυστυχῶς σπανίζουν τά προγράμματα πού ξεκουράζουν, πληροφοροῦν ἢ εἶναι ἐποικοδομητικά. Τό χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶναι πὼς ἡ τηλεόραση συνηθίζει ἐκείνους πού τὴν παρακολουθοῦν νά δέχονται παθητικὰ λάθος πρότυπα, εἰκόνες, ἤχους καί τελικὰ ιδέες.

6. *Άσφαλής και έλεγχόμενη πλοήγηση στο διαδίκτυο.* Τό Διαδίκτυο είναι μιά παγκόσμια κοινωνία πληροφοριών πού αποτελεί σήμερα μιά άπτη πραγματικότητα, κατά τρόπο άδιαμφισβήτητο.

Μας περιβάλλει από παντού, γειμίζοντάς μας μέ τήν άφθονία της, σαγηνεύοντάς μας μέ τίς ύποσχέσεις της και τρομάζοντάς μας μέ τίς έκπλήξεις της. Ό εικονικός κόσμος καταργεί τό χώρο και τό χρόνο, είναι πάντα έδω δημιουργώντας ένα περιβάλλον διαφορετικό και φευγαλέο.

Οί συνέπειες τής έπιταχυνόμενης έφαρμογής του γίνονται αισθητές σέ όλα της τά πεδία: Στίς οικογενειακές σχέσεις, στήν ψυχολογική συμπεριφορά τών ανθρώπων, στήν πολιτική όργάνωση, στόν κόσμο τών έπιχειρήσεων και του έμπορίου, στήν εκπαίδευση, στόν τρόπο πού δουλεύουμε και διασκεδάζουμε.

Τά δεδομένα και οί μελέτες φανερώνουν ότι τό Διαδίκτυο άναδεικνύεται ιδιαίτερα επικίνδυνο γιά τά παιδιά και τούς έφήβους, καθώς και γιά άτομα έσωστρεφή, άνασφαλή και μοναχικά, μέ χαμηλή αυτοεκτίμηση και δυσκολία στίς συναναστροφές. Πολλές μελέτες κατέδειξαν ότι ύπάρχει άμεση συσχέτιση τής ύπέρμετρης χρήσης του Διαδικτύου μέ τήν ύπαρξη σοβαρών ψυχικών διαταραχών και δημιουργία σχέσεως έξάρτησης.

Άποτέλεσμα έρευνας πού πραγματοποιήθηκε σέ δείγμα παιδιών ηλικίας 15-16 ετών στήν Άττική άναφέρει ότι ποσοστό 1% τών έφήβων είναι έθισμένοι στό Διαδίκτυο, ένω 20% βρίσκεται ένα βήμα πριν τόν έθισμό, ένω ή ύπέρβαση τών δέκα ώρων έβδομαδιαίας ένασχόλησης μπορεί νά οδηγήσει σέ έθισμό. Χαρακτηριστικά του έθισμού αυτού είναι νά εκδηλώνεται ή ανάγκη γιά όλοένα αυξανόμενης χρονικής διάρκειας σύνδεση μέ τό διαδίκτυο πρός έπίτευξη τής έπιθυμητής εύχαρίστησης και ίκανοποίησης. Έμφανίζονται συμπτώματα στέρησης, τρόμου, άνησυχίας και κακοκεφιάς, συναισθηματικές διαταραχές, όπως κατάθλιψη και εύρεθιστότητα, διακοπή τών κοινωνικών σχέσεων, πού μπορεί νά εκδηλώνεται μέ έξασθένηση ή όλική έξαφάνιση είτε σέ ποιότητα είτε σέ ποσότητα.

Μερικές από τίς ψυχολογικές ανάγκες πού καλύπτει ή έξάρτηση κάποιου από το διαδίκτυο είναι ή εύκαιρία έξερεύνησης πραγματικών και άπειλη-

τικών πλευρών του έαυτου του, αλλά σέ περιβάλλον χωρίς συνέπειες. Δημιουργεί τήν εύκαιρία υιοθέτησης μιάς νέας ταυτότητας και δημιουργεί μιά μορφή κοινωνικότητας σέ μιά εικονική πραγματικότητα.

Ή αντιμετώπιση του έθισμού στό διαδίκτυο χρήζει ειδικής θεραπείας, όπως ή έξάρτηση από τό άλκοόλ και τά ναρκωτικά.

Οί γονείς επιβάλλεται νά επιβλέπουν τίς διαδικτυακές δραστηριότητες τών έφήβων (νά τούς διδάξουν πράγματα), νά τούς παροτρύνουν στή χρήση του ύπολογιστή γιά συγκεκριμένες δραστηριότητες. Τά παιδιά πρέπει νά χρησιμοποιούν τό διαδίκτυο σέ άσφαλή μέρη και μέ άσφαλείς κανόνες. Κατά τήν πλοήγηση στους χώρους του Διαδικτύου είναι καλό όλοι οί χρήστες νά έχουν ύπ' όψιν ότι:

α. Τό Διαδίκτυο είναι κυρίως μιά κοινωνία ανθρώπων και κρύβει τούς ίδιους κινδύνους πού κρύβει κάθε κοινωνία, ιδιαίτερα όταν διευκολύνεται στό έπακρο ό τρόπος επικοινωνίας τών ανθρώπων μεταξύ τους.

β. Οί πληροφορίες πού παρουσιάζονται στό Διαδίκτυο δέν είναι πάντα έγκυρες.

γ. Ή κοινοποίηση τών προσωπικών στοιχείων του χρήστη (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση, τηλέφωνο, φωτογραφία, κωδικοί πρόσβασης, άριθμός πιστωτικών καρτών, e-mail κ.λπ.) είναι καλό νά αποφεύγεται.

δ. Ή τοποθέτηση του ύπολογιστή (ένάν είναι δυνατόν) σέ κοινόχρηστο χώρο και όχι άποκλειστικά στό παιδικό δωμάτιο ένθαρρύνει τή χρήση του Διαδικτύου σέ οικογενειακό περιβάλλον και βοηθά στήν επίβλεψη τών ιστοσελίδων τίς όποιες επισκέπτονται τά παιδιά.

ε. Ή καλή επικοινωνία μέ τά παιδιά είναι απαραίτητη ώστε νά ένθαρρύνονται νά μιλάνε γιά αυτούς μέ τούς όποιους επικοινωνούν, ανταλλάσσουν μηνύματα και νά ένημερώνουν εάν ποτέ γίνονται θύματα άπειλών, εκφοβισμού ή παρενόχλησης όποιασδήποτε μορφής.

στ. Ή χρήση του ύπολογιστή ως μέσου άπασχόλησης του παιδιού χωρίς τήν παρουσία ένηλικού είναι καλό νά αποφεύγεται. Ό ύπολογιστής δέν πρέπει νά χρησιμοποιείται ως ήλεκτρονική baby-sitter !!!

ζ. Ἡ δημιουργία ἑνός συνόλου ἀπό κανόνες χρήσης τοῦ ὑπολογιστῆ ἀποδεκτῶν ἀπό ὅλους καί ἢ ἀνάρτησή τους σέ ἐμφανές σημεῖο δίπλα στόν ὑπολογιστή συντελεῖ στήν προστασία ὄλων τῶν χρηστών.

Εἶναι ἀπαραίτητο ὅλοι οἱ χρήστες διαδικτύου νά ἐκπαιδευτοῦν, προκειμένου νά ἀναγνωρίζουν καί νά ἀποκρούουν πράξεις ἀκατάλληλων ἀτόμων καί νά μάθουν τί νά κάνουν καί σέ ποιόν νά μιλήσουν ὅταν τούς πλησιάσει κάποιος online.

Μακαριώτατε καί

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Πατέρες

Πρὶν ἀπό μερικούς μῆνες διάβασα ἕνα ὥραλο ἄρθρο μιᾶς ἀνόνημης συντάκτριας σέ κάποιο περιοδικό πού παρουσιάζει γιά τά θέματα ἀγωγῆς καί ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν ἕνα πρωτότυπο πρότυπο γιά τούς γονεῖς. Τό πρότυπο τοῦ δικαίου, θεοσεβοῦς καί πλυάθλου Ἰώβ. Τό βλέπει ἀπό μιᾶ διαφορετική σκοπιά καί μᾶς ὁμιλεῖ πλέον ὄχι μόνο γιά τήν Ἰώβεια ὑπομονή, ἀλλά καί γιά τήν Ἰώβεια παιδαγωγική. Νομίζω ὅτι δέν θά σᾶς κουράσει νά μεταφέρω στήν ἀγάπη Σας λίγες γραμμές ἀπό τό κείμενο αὐτό γιατί ἔχω τήν αἴσθησι ὅτι ὡς Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία αὐτά τά πρότυπα καλούμαστε νά προβάλλουμε, ιδιαίτερα στοὺς νέους γονεῖς, μέσα ἀπό τήν λειτουργία Σχολῶν Γονέων ἢ εἰδικῶν συναντήσεων μέ αὐτούς ἢ τήν ἐν γένει Ποιμαντική μας:

«Καί ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστειλεν Ἰώβ καί ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρῶν καί προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καί μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μή ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας.» (Ἰώβ Α΄ 5)

Ὁ θεοσεβῆς ἄνδρας μεριμνοῦσε ὄχι μόνο γιά τίς πράξεις τῶν παιδιῶν του, ἀλλά καί γιά τούς διαλογισμούς τους, ἂν βρισκόνταν ἐναρμονισμένοι μέ τό θεῖο θέλημα πού εἶχε χαράξει στις ψυχές τους.

Ἐπειδὴ οἱ ὑλικές ἀπολαύσεις ἀποξενώνουν τό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τὸν Θεό, ὁ ἔνθεος νοῦς τοῦ εὐσεβοῦς Ἰώβ ἀντιλαμβάνονταν ὅτι κατὰ τά συμπτώσια πού τελοῦσαν τά παιδιά του θά μπορούσε ἢ διάνοιά τους νά κινηθεῖ ἀντίθετα πρὸς τό θέλημα

τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό παρακινούσε τά παιδιά του μετὰ τό συμπόσιο νά ξετεάζουν τούς ἑαυτοὺς τους καί νά μετανοήσουν γιά ὅσα τυχόν ἔπραξαν ἢ σκέφθηκαν ἀντίθετα πρὸς τό ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ. Συγκεντρώνονταν ὅλοι μαζί στό πατρικό σπίτι, ὅπου ὑπῆρχε κατὰ πᾶσα πιθανότητα θυσιαστήριο καί προσέφεραν θυσίες σύμφωνα μέ τὸν ἀριθμὸ τῶν παιδιῶν καί κατὰ τις ἀνάγκες τοῦ κάθε παιδιοῦ. Οἱ θυσίες αὐτές τῶν ὀλοκαυτωμάτων πού γίνονταν μπροστά στὰ παιδιά ἦταν ἕνα ἰσχυρὸ ἐποπτικό μάθημα πού τά παρακινούσε νά γίνονται προσεκτικότερα στὴ ζωὴ τους, καί ιδιαίτερα κατὰ τίς ἡμέρες τῆς εὐθυμίας τους.

Ἡ θαυμάσια αὐτὴ μορφή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἔζησε στὰ χρόνια πού δέν εἶχε δοθεῖ ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος. Δέν ἦταν Ἰουδαῖος, ἀλλ' Ἰουμαῖος, κι ὅμως εἶχε τόση εὐσέβεια πού ἀναδείχθηκε ὑπόδειγμα γιά τούς μετὰ τὸν Νόμο πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό ὁ ἐγκωμιστής τοῦ πολυάθλου Ἰώβ, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀποθανυμάζοντας καί ἀπορώντας ἔλεγε, πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πού ἔζησε πρὶν ἀπό τό Νόμο, πρὶν ἀπό τὴ χάρη καί χωρὶς ν' ἀκούσει καμιά διδασκαλία, τέτοια πρόνοια λάμβανε γιά τά παιδιά του, ὥστε προνοοῦσε καί γιά τά ἄδηλα ἁμαρτήματα τους!

* * *

Ἀλλὰ μπροστά σ' αὐτό τό παράδειγμα –προβληματιζόταν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης– θά ἔχουμε ἐμεῖς κάποια ἀπολογία πού ἔχουμε τέτοιους δασκάλους, τέτοια παραδείγματα καί τόσες συμβουλές, ὅταν ὄχι μόνο δέ φοβούμαστε γιά τά κρυφὰ ἁμαρτήματα, ἀλλὰ περιφρονοῦμε καί τά φανερά, καί ὄχι μόνο τὰ περιφρονοῦμε, ἀλλὰ ἀπομακρύνουμε αὐτοὺς πού θέλουν νά τά διορθώσουν;

Πόση μέριμνα λαμβάνουν σήμερα οἱ γονεῖς γιά τὴν πνευματικὴ ὑγεία τῶν παιδιῶν τους; Τὰ ἀσκοῦν στήν αὐτοκριτική; Τὰ ὀδηγοῦν στό σωτήριο μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως, βάζοντας μπροστά τους τό πατρικό καί τό μητρικό παράδειγμα;

Ἄν ὑπάρχουν ἱστορικά παράλληλα ἀνάμεσα στόν προῖστορικό Ἰώβ καί στό μεταμοντέρνο σημερινὸ ἄνθρωπο, θά ἀρκοῦσε ἢ φωνὴ τοῦ Χρυσόστομου ἀπὸ τὸν 4^ο αἰῶνα νά στήσει τά γεφυρώματα ἀνάμεσα στὶς χιλιετίες.

Σήμερα τό μεγάλο στοίχημα γιά τήν ἀποϊεροποίηση τῆς ζωῆς καί τήν ἀποχαλίνωση τῆς ἀγωγῆς, στό ὅποιο ἐπενδύουν ὅλες τίς ψυχοσωματικές τους δυνάμεις οἱ μασκοφόροι ἐργάτες τῆς νέας τάξης πραγμάτων, πρέπει νά διεγείρει τίς ἠθικές ἀντιστάσεις τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας, ὥστε νά ἐπενδύει μέ ἱερό ζῆλο τίς δικές της ἐσωτερικές δυνάμεις στό μόνο ἀληθινό καί αἰώνιο ζήτημα τῆς σωτηρίας.

Σεβαστοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Συγχωρέστε με ἄν Σᾶς κούρασα ἀλλά ὅσα ἀνέφερα μέ σεβασμό στήν ἀγάπη Σας ἀποτελοῦν τήν κατάθεση λίγων μόνο σκέψεων πού ἀφοροῦν στήν «κατά Χριστόν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν». Τό νά συζητάει, ὅμως, κανεῖς σήμερα τό θέμα τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν δέν εἶναι καί τόσο εὐκόλο. Τό μόνο σίγουρο εἶναι πώς ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ἡ μόνη πού μπορεῖ νά δεῖ καί νά ἀντιμετωπίσει ἕνα παιδί, ὡς μιά ψυχοσωματική ὄντοτητα καί ὁλότητα, ὡς εἰκόνα Θεοῦ καί ἔτσι παραμένει ἡ μόνη πού μπορεῖ νά τοῦ δώσει τά μέσα γιά τήν κάθαρση καί τήν τελειοποίησή του. Ἄν τά παιδιά συλληφθοῦν καί γεννηθοῦν ἐν Κυρίῳ καί ἀνατραφοῦν «ἐν παιδείᾳ καί νοθεσίᾳ Κυρίου», εἶναι σίγουρο πώς ὅταν μεγαλώσουν θά γίνουν ἄρτιες καί ὁλοκληρωμένες ἐν Χριστῷ προσωπικότητες πού θά μποροῦν νά ἐκπληρώσουν τήν ἀνθρώπινη κλίση τους. Διά τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἡ οἰκογένεια μπορεῖ νά ὀδηγηθεῖ στήν ἀγιότητα καί νά γίνει ἡ καθημερινή ζωή της, Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Εὐχαριστῶ!

Πηγές καί βοηθήματα:

1. «Ἡ Παλαιά Διαθήκη κατά τούς Ἑβδομήκοντα», ἐκδόσεις LIPSIE, 1894
2. «Ἡ Καινή Διαθήκη κατά τούς Ἑβδομήκοντα», ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2004.
3. «Σκέψεις γιά τά παιδιά στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σήμερα». Ἀδελφῆς Μαγδαληνῆς. Ἱ. Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἑσσεξ Ἀγγλίας.
4. «Ἀγιότητα, ἕνα λησμονημένο ὄραμα». Συλλογικό ἔργο. Ἐκδόσεις Ἀκρίτας.
5. «Ὁ Γάμος, ἡ οἰκογένεια καί τά προβλήματα τους». Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐκδόσεις Συνοδεία Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου Νέα Σκήτη Ἀγ. Ὁρους.
6. «Τό σπίτι μας». Ἐπισκόπου Διονυσίου Ψαριανοῦ. Ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας.
7. «Ἡ εὐλαλή σιωπή». Μοναχοῦ Μουσέως Ἀγιορείτου. Ἐκδόσεις Ἐν πλῶ.
8. «Συνομιλίες μέ παιδιά». Ἀδελφῆς Μαγδαληνῆς. Ἱ. Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἑσσεξ Ἀγγλίας.
9. «Ἀνθολόγιο συμβουλῶν». Γέροντος Πορφυρίου Ἱερομονάχου. Ἐκδόσεις Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος Μήλεσι Ἀττικῆς.
10. «Οἰκογενειακή ζωή». Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου. Τόμος Δ'. Ἐκδόσεις Ἱ. Ἡσυχαστήριον Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος Σουρωτή Θεσσαλονίκης.
11. «Ἰώβεια Παιδαγωγική», Φιλοθέης Χ.Τ., Περιοδικό «Ἡ Δράση μας», τεύχος 489, Μάιος 2011.

Προετοιμασία για τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τή δημιουργία μιᾶς χριστιανικῆς οἰκογένειας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρου,

(Εισήγηση ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 5.10.2011)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς, οἱ συγκροτοῦντες τό Σεπτόν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας.

Εὐρισκόμενος στό ἱερό τοῦτο βῆμα ἐκφράζω εὐχαριστίας πρός Ἑσᾶς Μακαριώτατε καί τούς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς προλαβούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, διότι μέ ἐτιμήσατε ἀναθέτοντάς μου τήν παρούσα εἰσήγηση πού ἔχει ὡς θέμα τῆς: «*Προετοιμασία γιά τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τή δημιουργία μιᾶς χριστιανικῆς οἰκογένειας*».

Α΄

Ἐνα περιστατικό πού καταγράφεται στήν Ἱστορία τοῦ Βυζαντίου¹ ἔρχεται, νομίζω, νά μᾶς βοηθήσει στόν διάλογο πού μποροῦμε νά κάνουμε σχετικά μέ τίς προϋποθέσεις καί τίς προοπτικές γιά μιᾶ ποιμαντική προετοιμασία τοῦ γάμου.

Τό 830 μ.Χ. ἡ σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορα Μιχαήλ τοῦ Β΄ Εὐφροσύνη προτρέπει τόν προγονό τῆς καί μελλοντικό διάδοχο τοῦ θρόνου Θεόφιλο νά ἐπιλέξει σύζυγο μέ ἕνα πρωτόφαντο καί συνάμα πρωτότυπο τρόπο. Προκειμένου νά προκριθεῖ ἡ καλύτερη συγκέντρωση στό παλάτι τῆς Κωνσταντινούπολης τίς πύο ὁμορφες ἀρχοντοπούλες τῆς αὐτοκρατορίας καί ἔδωσε ἕνα χρυσό μῆλο στό Θεόφιλο γιά νά τό προσφέρει σέ ἐκείνη πού θά ἐπέλεγε ὁ ἴδιος νά γίνεῖ γυναίκα του καί μελλοντικά βασίλισσα.

Ἀνάμεσα στίς κοπέλες βρισκόταν καί ἡ ἀρχόντισσα Κασσιανή, ἡ ὁποία ἀπέσπασε ἀπό τήν ἀρχή τόσο τήν προσοχή ὅσο καί τόν θαυμασμό τοῦ Θεόφιλου. Ὁ Θεόφιλος ὁμως ἐμφορούμενος ἀπό τήν γνωστή ἀνδρική ἐπαρση² τήν πλησιάζει καί γεμάτος κομπορημοσύνη γιά τήν ὑπεροχή του τῆς ἀπευθύνει ὑπό τύπον ἀστεϊσμοῦ τήν φράση:

«ὡς ἄρα ἐκ γυναικός ἐρρῦή τά φαῦλα». Ἡ Κασσιανή ριψοκινδυνεύει τήν πιθανή ἐπιλογή τῆς ὡς συζύγου τοῦ Θεόφιλου καί αὐριανῆς βασίλισσας ἀπαντώντας αὐτό πού ἡ γυναικεία φύση τῆς, ἐνισχυμένη ἀπό τή βαθειά θεολογική παιδεία πού διέθετε, τήν προέτρεψε: «ἀλλά καί διά γυναικός πηγάζει τά κρείττω»³.

Ἡ στιχομυθία αὐτή ἀνάμεσα στό Θεόφιλο καί στήν Κασσιανή, πού μᾶς διασώθηκε⁴, ἀποκαλύπτει μερικές πολύ ἐνδιαφέρουσες ἀλήθειες σχετικά μέ τίς σχέσεις τῶν δύο φύλων καί τή θέση τοῦ γάμου στή ζωή τους. Ὁ Θεόφιλος ἀντιλαμβάνεται τή σχέση ἀνδρα καί γυναίκας ἀνταγωνιστικά μέσα ἀπό τήν προοπτική ἐνός πληγωμένου δημιουργήματος πού ἀπέτυχε καί ἔχασε τήν παραδείσια εὐτυχία ἐξ αἰτίας τῆς γυναίκας Εὐᾶς. Θέλει νά κατακτήσει καί νά καθυποτάξει κλασική ἀνδρική στάση μετά τήν πώση τήν Κασσιανή, προσεγγίζοντάς τήν κτητικά⁵.

Ἀντίθετα ἡ ποιήτρια Κασσιανή θεωρεῖ τή σχέση ἀνδρός καί γυναικός συμφιλιοτικά. Δέν βλέπει τόν ἄντρα Θεόφιλο ἀνταγωνιστικά. Συνέχεται ἀπό τήν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς, πού ἡ γυναικεία φύση τῆς γνωρίζει ὡς σπορά καί γέννηση, καί μέ τήν ἀπάντησή τῆς προσπαθεῖ νά ἐμπνεύσει τόν Θεόφιλο σέ μιᾶ διαφορετική στάση ζωῆς. Γιά τήν Κασσιανή σύμβολο τῆς γυναίκας εἶναι ἡ νέα Εὐᾶ, αὐτή τῆς ἀνόρθωσης, ἡ Παναγία⁶. Ἡ στάση τῆς αὐτή κάνει τόν Θεόφιλο νά τήν προσπεράσει μέ τόν ἐγωισμό του πληγωμένο καί νά προσφέρει τό μῆλο στήν Θεοδώρα, ἡ ὁποία ἐγκλωβίσθηκε στήν προοπτική τῆς πρώτης Εὐᾶς καί ἀφήνεται νά κατακτηθεῖ. Μετά τήν ἐξέλιξη αὐτή ἡ Κασσιανή ἐπέλεξε τόν μοναχικό βίο καί μέ τήν προσωπική τῆς ἀσκησιμότητα ἀποκαθάρσεται ἀπό τήν ἀνδρική ἐπαρση. Πάντως καί ὁ γάμος δέν ἐμπόδισε τήν Θεοδώρα νά ἀγιώσει!

Τό ιστορικό αυτό γεγονός θέτει μπροστά μας έρωτήματα πού περιμένουν μιά ποιμαντική αντιμετώπιση. Οί μελλοντικοί πού προσέρονται στό Ναό γιά νά βγάλουν τίς άδειες τοῦ γάμου από ποιές αντίληψεις έμφοροῦνται; Μήπως ὁ άντρας ταυτίζεται μέ τό Θεόφιλο πού ἔτσι γίνεται σύμβολο εκείνων πού επικεντρώνουν τό ενδιαφέρον τους στή γυναίκα τῆς πώσεως άγνοώντας τή γυναίκα τῆς καινῆς κτίσεως; Μήπως ἡ γυναίκα άρέσκειται νά προβάλλει τή θηλυκότητά της καί καθιστά τόν έαυτό της αντικείμενο κτητικότητας καί καθυποταγῆς από τόν μέλλοντα σύζυγό της άνταποκρινόμενη στό άντρικό παιχνίδι τῆς έξουσίας καί τοῦ έγωισμοῦ⁷;

Καί ἔτσι θέτουμε τόν πρώτο θεμέλιο λίθο γιά τή συζήτηση μας στήν προετοιμασία τοῦ γάμου άναφερόμενοι σέ αὐτόν ὡς μυστήριο. Στό πέμπτο κεφάλαιο τῆς έπιστολῆς τοῦ Άποστόλου Παύλου στους Έφεσίους άνακαλύπτουμε τήν ξεχωριστή έννοια τοῦ χριστιανικοῦ γάμου πού χωρίς νά υποτεάσεται στήν ιουδαϊκή χρησιμοθηρία τῆς έπιγάμβρευσης ἢ στήν αὐστηρή προσήλωση στό γράμμα τῶν νόμων τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους συνίσταται στή δυνατότητα ἢ ὁποία προσφέρεται, αλλά καί στήν ύπευθυνότητα πού άναμένεται από τούς δύο συζύγους, άνδρα καί γυναίκα, νά μεταποιησουν τή γαμική συμφωνία ἢ τό γαμικό συμβόλαιο σέ πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ⁸.

Ὁ άνδρας, ὡς φυσική ὄντοτητα, ένώνεται στό γάμο μέ τή διαφορετική βιολογικά ὄντοτητα τῆς γυναίκας του «εἰς σάρκα μίαν»⁹, γίνονται μιά ύπαρξη, άκριβῶς ὅπως ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μέ τή σάρκωσή Του παύει νά εἶναι μόνο ὁ έαυτός Του, δηλαδή μόνον Θεός, καί γίνεται έπίσης καί άνθρωπος, δηλαδή Θεάνθρωπος, ἔτσι ὥστε ἡ σύναξη τοῦ λαοῦ Του νά μπορεῖ νά άποτελέσει τό σῶμα Του.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού τόσο συχνά σέ διηγῆσεις τοῦ Εὐαγγελίου παρομοιάζεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέ γαμήλιο πανηγύρι. Έκεῖ βρίσκουν τήν έκπλήρωσή τους οἱ ὀράσεις τῶν προφητῶν, πού μιλοῦν γιά τό γάμο τοῦ Θεοῦ μέ τόν έκλεκτό λαό Του, τόν Ἰσραήλ¹⁰. Καί αὐτή έπίσης εἶναι ἡ αἰτία, πού μόνο ένας πραγματικά χριστιανικός γάμος μπορεῖ νά εἶναι ξεχωριστός, ὄχι ὡς συνέπεια έφαρμογῆς κάποιου ιδανικοῦ νόμου ἢ κάποιας ἠθικῆς έντολῆς, αλλά έπειδή εἶναι ἕνα μυστήριο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο εισάγει τόν

άνθρωπο στήν άκατάλυτη καί αἰώνια χαρά καί άγάπη¹¹.

Λάθη, παρανοήσεις, άκόμη καί ένσυνείδητη έπανάσταση ένάντια στό θέλημα τοῦ Θεοῦ - δηλαδή ἡ άμαρτία εἶναι πιθανά, έφ' ὅσον ὁ άνθρωπος μετέχει στόν παρόντα φθαρό καί γεμάτο ὀδύνη τρόπο ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου, πού βρίσκεται εκτός τοῦ χώρου τοῦ Παραδείσου, ὁ ὁποῖος κάποτε εἶχε δωρηθεῖ στόν άνθρωπο. Ἡ Έκκλησία αντίλαμβάνεται πλήρως τήν κατάσταση αὐτή καί γι' αὐτόν τό λόγο τό μυστήριο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο άποκαλύπτεται στό γάμο, δέν ύποβιβάζεται από τήν ὀρθόδοξη ποιμαντική σέ συλλογή από νομικές διατάξεις καί κανονισμούς. Σύμφωνα μέ αὐτή τή θέση κατά τούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες στήν πράξη άναγνωρίζοταν από τήν Έκκλησία ὡς κανονικός ένας γάμος πού συναπτόταν σύμφωνα μέ τούς νόμους τῆς κοσμικῆς κοινωνίας. Ποτέ δέν έπιχείρησε νά άκυρώσει αὐτούς τούς νόμους, ὅτε νά άνατρέψει τό κοινωνικό καθεστῶς πού τούς νομοθέτησε¹².

Οἱ πρώτοι έκκλησιαστικοί συγγραφείς αὐτοί οἱ ἴδιοι πού, κατά τά άλλα, παρέχουν πλήρη άναγνώριση στή νομική έγκυρότητα τοῦ πολιτικοῦ γάμου, ὁ ὁποῖος συνάπτεται σύμφωνα μέ τούς νόμους τοῦ κράτους βεβαιώνουν έπίσης μέ τόν πλέον κατηγορηματικό τρόπο, ὅτι ἡ από κοινοῦ μετοχή τῶν νεόνυμφων στήν Εὐχαριστία προσδίδει στό γάμο τους τό ιδιαίτερο χριστιανικό του νόημα. Κάθε ζευγάρι χριστιανῶν πού έπιθυμοῦσε νά παντρευτεῖ, ύφιστατο ὅλες τίς τυπικές διατυπώσεις τῆς έγγραφῆς τοῦ γάμου του στό ληξιαρχεῖο, πράξη πού προσέδιδε τήν άπαραίτητη νομική έγκυρότητα γιά τήν κοσμική κοινωνία. Κατόπιν, μέ τήν από κοινοῦ μετοχή τους στή Θεία Κοινωνία σέ μιά συνηθισμένη Κυριακάτικη Λειτουργία - ὅπου παρευρισκόταν σέ σύναξη ὅλη ἡ χριστιανική κοινότητα τῆς ὁποίας ἦσαν μέλη - έλάμβαναν τήν εὐλογία τοῦ επισκόπου¹³. Μέ τήν πράξη τους αὐτή μετέτρεπαν τό γαμικό πολιτικό τους συμβόλαιο σέ μυστήριο, τό ὁποῖο προσλάμβανε πλέον μιά αἰώνια άξία, έπειδή ξεπερνοῦσε τά ὄρια τοῦ γήινου τρόπου ζωῆς τους, καθώς ἦταν καταχωρημένο στίς δέλτους τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν¹⁴ καί ὄχι μόνο σέ κάποιο κοσμικό ληξιαρχεῖο.

Ὁ χριστιανικός γάμος, ὡς μυστήριο πλέον, βρίσκεται σέ αντίθεση μέ τήν πραγματικότητα -πρακτική καί έμπειρική- τῆς μεταπτωτικῆς ανθρωπι-

νης φύσης. Στά μάτια τῶν πολλῶν φαντάζει - ὅπως ἄλλωστε καί ἡ ὅλη διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου - ὡς ἀνέφικτη θεωρία, ἕνα ἀπραγματοποίητο ἰδανικό. Ὅμως ὑπάρχει μιά κρίσιμη καί ἀποφασιστική διαφορά ἀνάμεσα στό «μυστήριο» καί στό «ιδανικό». Τό μυστήριο δέν εἶναι μιά φανταστική, καί γι' αὐτό ἀνύπαρκτη, ἀφηρημένη ἔννοια. Εἶναι ἕνα ἐμπειρικό γεγονός, στή βίωση τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος δέν πορεύεται μόνος του, ἀλλά ἐνεργεῖ σέ συνεργασία καί κοινωνία μέ τόν Θεό.

Σ' ἕνα μυστήριο, ἡ γήινη ἀνθρώπινη φύση μετέχει στήν εὐλογημένη θεϊκή πραγματικότητα τοῦ Παρακλήτου, χωρίς οὔτε μιά στιγμή νά παύει νά εἶναι πλήρως ἀνθρώπινη. Ὡς ἐκ τούτου τό μυστήριο δέν εἶναι μιά μαγική πράξη, ἡ ὁποία καταπιέζει τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία. Ἀντίθετα ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τούς περιορισμούς τῆς ἁμαρτίας¹⁵ καί γίνεται ἕνα «πάσχα-πέρασμα» στήν ὄντως ζωή. Μιά διάπλατα ἀνοικτή θύρα, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στήν ἀλήθεια¹⁶ τῆς ἀνόθευτης καί ἀγνῆς ἀνθρώπινης φύσης.

Ἔτσι αὐτό πού κάνει ἕνα ἐκκλησιαστικό γάμο νά διαφέρει ἀπό ὁποιοδήποτε ἄλλο εἶναι ὅτι ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα πού ἐνώνονται μέ αὐτόν «εἰς σάρκαν μίαν¹⁷» εἶναι ἤδη μέ τό βάπτισμά τους μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἡ γαμική τους ἔνωση ἐπικυρώνεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα πού κατοικεῖ μέσα τους μέ τό Χρῆσμα πού ἔχουν λάβει, ἐνῶ ἡ ἀπό κοινοῦ μετοχή τους στή θεία Εὐχαριστία βεβαιώνει ὅτι ἀποτελοῦν μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ¹⁸. Μόνο μιά τέτοια ἀντίληψη γιά τόν ἐκκλησιαστικό γάμο, δηλαδή ὡς οὐσιαστικοῦ μέρους τοῦ μυστηρίου, τοῦ ὁποίου πλήρωση καί ἐκπλήρωση εἶναι ἡ Εὐχαριστία¹⁹, μπορεῖ νά βοηθήσει νά ἐξαλειφθοῦν πολλές συγχύσεις καί παρανοήσεις πού σχετίζονται μέ τό γάμο στή σύγχρονη μας ὀρθόδοξη ποιμαντική πράξη.

Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἐπέμεινα τόσο πολύ στή διατύπωση τῆς θέσης τοῦ Γάμου ὡς μυστηρίου τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι γιά νά τονισθεῖ ὁ μυστηριακός του χαρακτήρας μακριά ἀπό κάθε χρησιμοθηρική κρατική ἢ ἐκκλησιαστική ἐπιδίωξη καί προοπτική. Καί ἐξηγοῦμαι:

Ἀπό τόν ἕκτο μέχρι τόν ἕνατο αἰῶνα ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορική νομοθεσία εἶχε τήν τάση νά παραχωρεῖ στήν Ἐκκλησία ἕνα σταθερὰ αὐξανόμενο ἔλεγχο ἐγκυρότητας τῶν συναπτομένων γάμων²⁰, χωρίς ὁμως μέχρι τότε νά τολμήσει νά ἐπι-

βάλλει τήν Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος²¹ ὡς ὑποχρεωτικό νόμο δεσμευτικό γιά τούς συνάπτοντας γάμο. Τό ἀποφασιστικό καί ὀριστικό βῆμα πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτὴ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τήν κρατική ἐξουσία στήν ἀρχὴ τοῦ δεκάτου αἰῶνα μέ τήν ἔκδοση ἀπὸ τόν Λέοντα ΣΤ' τόν Σοφὸ τῆς 89ης Νεαρῶς του²², ὅπου σημειώνεται ὅτι ἂν κάποιος γάμος δέν εὐλογεῖτο ἀπὸ τούς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας «δέν θά λογίζεται ἔγκυρος γάμος», ἀλλὰ μιά παράνομη παλλακεία²³. Αὐτὴ ἡ νομοθετικὴ ἀλλαγὴ μετέβαλε ἐκ θεμελίων, ἂν ὄχι τό νόημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γάμου, τουλάχιστον τόν τρόπο κατανόησής του ἀπὸ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν πιστῶν, πράγμα πού ἰσχύει μέχρι τίς μέρες μας.

Παρόλη τὴ στενὴ σχέση πού εἶχε δημιουργηθεῖ ἀνάμεσα στήν Ἐκκλησία καί τὴν Πολιτεία κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ ἕνατου αἰῶνα σέ ὅλα τὰ χριστιανικά κράτη ἡ νομοθετικὴ αὐτὴ ρύθμιση ἐπέβαλε μιά μεγάλη ἀλλαγὴ στὶς σχέσεις τους, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ἀνελάμβανε τό βαρὺ φορτίο τοῦ καθορισμοῦ τῆς νομικῆς κατοχύρωσης ὅλων ἀνεξαρτήτως τῶν γάμων, ἀκόμη καί αὐτῶν πού βρισκόνταν σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τίς ἐκκλησιαστικὲς θέσεις καί ἀποψεις²⁴.

Βέβαια ἡ καινούρια κατάσταση ἔφερε σέ πλεονεκτικὴ θέση τὴν Ἐκκλησία, ἐπειδὴ τῆς ἐξασφάλισε μιά ὑπεροχικὴ δυνατότητα ἐπίβλεψης²⁵ τῆς ἠθικῆς κατάστασης πάνω σέ ὅλους τούς πολίτες καί ὄχι μόνο σέ ἐκείνους, πού ὡς πιστοὶ ἀνήκαν οὕτως ἢ ἄλλως στό ποίμνιό της. Στὴν πράξη ὁμως ὑποχρεωνόταν νά ἐκκοσμικεύσει τὴν ποιμαντικὴ τῆς στάση, δηλαδή νά ἀπενεργοποιήσει τούς κανόνες, οἱ ὁποῖοι σφραγίζαν τούς παρανομοῦντες πιστοὺς καί τούς ὁδηγοῦσαν σέ ἔμπρακτη μετάνοια καί νά εὐλογεῖ γάμους, τούς ὁποίους ἡ ἴδια δέν ἐνέκρινε. Πῶς ἦταν δυνατόν πιά νά ἀρνηθεῖ π.χ. τὴν ἐκκλησιαστικὴ εὐλογία γιά τό νέο γάμο ἐνός χήρου, ὅταν αὐτὴ τῆς ἢ ἀρνηση συνεπαγόταν στέρηση τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων γιά ἕνα ἢ δύο χρόνια; Τό χειρότερο πάντως δέν ἦταν μόνο ἡ εὐλογία τέτοιων γάμων, πού δέν ἐκπληροῦσαν τίς προϋποθέσεις της, ἀλλὰ τό ὅτι ὄφειλε καί νά τούς διαλύει, ἐκδίδοντας τὰ διαζύγια.

Σύντομα κάθε εἶδους συμβιβασμοὶ ἔγιναν πιά ἀναπόφευκτοι γιά τὴν Ἐκκλησία. Τό τίμημα πού κλήθηκε νά πληρώσει γιά τὴν ἀποδοχὴ τῆς νέας κοινωνικῆς εὐθύνης, πού τῆς ἐπέβαλε ἡ κρατικὴ

ἐξουσία, ἦταν ἀκριβό. Ἡ μέχρι τότε ξεκάθαρη σέ-
δλους θέση της ὅτι ὁ γάμος εἶναι μιά μοναδική καί
αἰώνια δέσμευση, ἡ ὁποία εἰκονίζει τήν ἔνωση τοῦ
Νυμφίου Χριστοῦ μέ τή Νύμφη Ἐκκλησία, ἀπα-
λειφόταν τόσο ἀπό τήν ποιμαντική πρακτική τῆς
Ἐκκλησίας, ὅσο καί ἀπό τή συνείδηση τῶν πισ-
τῶν²⁶.

Ἡ κατάσταση περιπλέχθηκε ἀκόμη περισσότε-
ρο ὅταν ὁ αὐτοκράτορας Ἀλέξιος Α΄ ὁ Κομνηνός
(1081-1118) μέ Νεαρά του καθιστοῦσε τήν Ἀκο-
λουθία τοῦ Στεφανώματος - πού πλέον εἶχε καθιε-
ρωθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία ὡς γαμήλια τελετή - μιά
νομική ἀπαίτηση καί γιά τόν γάμο τῶν σκλάβων²⁷,
τούς ὁποίους ἐξαιροῦσε ἡ Νεαρά τοῦ Λέοντα.
Χωρίς ἀμφιβολία, πάντως, καθιερώνοντας ἡ Ἐκ-
κλησία μιά Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος, πού
τελεῖτο ξεχωριστά ἀπό τήν Εὐχαριστία, δέν παρέ-
δωσε στή λήθη τήν πεποίθησή της ὅτι ἀνάμεσα
στόν ἐκκλησιαστικό γάμο καί τήν Εὐχαριστία ὑφί-
στατο πάντοτε μιά ἀπόλυτα φυσική σύνδεση καί
σχέση καί ὅτι ἡ Εὐχαριστία εἶναι ἡ πραγματική
καί ἀληθινή σφραγίδα ἐγκυρότητας τοῦ γάμου²⁸.
Στήν ἐποχή μας ἡ σύνδεση ἀνάμεσα στό γάμο καί
τήν εὐχαριστία πρέπει πάλι νά ἀποκατασταθεῖ.
Γιατί, σίγουρα, ἡ Ἐκκλησία δέν διαθέτει καλύτε-
ρο τρόπο γιά νά ἀποκαλύψει στά μέλη της τό ἀλη-
θινό μυστηριακό νόημα τῆς πράξης πού τέλεσαν²⁹.

Β΄

Νομίζω ὅτι ἀφοῦ διατυπώθηκε ἡ θεολογία τοῦ
μυστηρίου τοῦ Γάμου σέ ἀντιπαράθεση μέ ὅσα λέ-
γονται κατά καιρούς καί περιβάλλονται μέ ἕνα
ἐκκλησιαστικό ἔνδυμα, ἔχουμε μιά βάση, ὥστε νά
προχωρήσουμε σέ ἐπόμενα βήματα πού ἀποσκο-
ποῦν σέ πρακτικές ποιμαντικές λύσεις στήν προε-
τοιμασία τῶν χριστιανῶν γιά τό μυστήριο τοῦ γά-
μου.

Ἡ προετοιμασία αὐτή μπορεῖ νά γίνει μέ πολ-
λούς τρόπους:

1) Ἡ βίωση τῆς συζυγίας ὡς μυστηρίου, πού
ἀποτελεῖ δρόμο πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι
στήν πράξη ὁ θεμέλιος λίθος πάνω στόν ὁποῖο βα-
σιζέται ἡ ἀνάπτυξη τῆς ζωῆς τῶν συζύγων καί τῶν
παιδιῶν τους. Στό πλαίσιο αὐτό ἡ ἐπικοινωνία τοῦ
ποιμένα μέ τούς μελλονύμφους, ἂν δέν ἐξαντληθεῖ
στήν ἐκδοση ἀδείας γάμου, πού ἔχει καταστήσει
μιά ἀνούσια γιά ὅλους τούς ἐμπλεκόμενους γρα-
φειοκρατική λειτουργία, μπορεῖ νά γίνει ἐξαιρετι-
κά γόνιμη. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος διψᾷ γιά τή

νοηματοδότηση τῆς ζωῆς του, εἰδικότερα τοῦ γά-
μου του καί τῶν σχέσεων του γενικότερα.

Ἡ πραγματικότητα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ μελ-
λόνημοι στήν συντριπτική τους πλειοψηφία πε-
ριορίζουν τήν προετοιμασία τοῦ γάμου τους στό
ἐπίπεδο τοῦ κοινωνικοῦ γεγονότος, ὑποτιμώντας ἢ
ἀγνοώντας τήν ἔννοια καί τίς διαστάσεις τοῦ Γά-
μου ὡς Μυστηρίου πού θεώνει τόν ἄνθρωπο. Πα-
γιδεύονται στή διάρκεια τῆς προετοιμασίας τοῦ
γάμου τους³⁰, πού μπορεῖ νά καλύψει μεγάλο χρο-
νικό διάστημα μερικές φορές καί πέραν τοῦ ἔτους,
στήν ἀντίληψη καί θεώρησή του πού προβάλλουν
τά περιοδικά ποικίλης ὕλης ἢ καί τά εἰδικά γιά τόν
γάμο μέ τίς διαφημίσεις καί τά ἄρθρα πού φιλοξε-
νοῦν. Θεωροῦν ὅτι ἡ προετοιμασία τοῦ γάμου
εἶναι ἡ εὐρεση ἢ ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ σπιτιοῦ τους,
ἢ ἐπίπλωσή του, ἢ ἀκόμα τό γαμήλιο τραπέζι καί
ξεχνοῦν τούς ἑαυτούς τους³¹. «Στίς ἡμέρες μας
αὐτοί πού ὑποδέχονται τούς νεονύμφους καί τούς
κατευθύνουν εἶναι οἱ φωτογράφοι ἢ οἱ ἄνθοπῶ-
λες, πού ἐπιμελοῦνται τό στολισμό τοῦ ναοῦ. Ὁ ἱε-
ρέας καί ἡ φωνή του χάνονται μέσα στήν ἄτακτη
πορεία τῶν νεονύμφων καί τῶν προσκεκλημένων
πρὸς τό κέντρο τοῦ ναοῦ καί τοῦ σολέα ... Ἴσως ἡ
κατάσταση ἔχει ὑπερβεῖ τά ὅρια τοῦ κοσμικοῦ καί
νά ἀγγίζει τά ὅρια τοῦ βέβηλου»³².

Ἡ ἀντίληψη καί θεώρηση αὐτή περιορίζει πολύ
τόν ὀρίζοντα τῆς προετοιμασίας τοῦ γάμου σέ
«τεχνικές λεπτομέρειες», πού ὅμως πρέπει νά ρυθ-
μισθοῦν, ὥστε νά τελεσθεῖ «ὁ τέλειος γάμος». Εἶναι
σπουδαῖο, ἐπομένως, τό ζευγάρι νά ἀντιλη-
φθεῖ καί νά βιώσει τό Γάμο τους ὡς Μυστήριο μέ-
γα, πού χρειάζεται τήν κατάλληλη πνευματική
προετοιμασία.

Οἱ μελλόννημοι εἶναι ἀναγκαῖο νά προκληθοῦν
ἀπό τή διακριτική συμβουλευτική παρέμβαση τοῦ
ἱερέα γιά νά ἐμβαθύνουν στόν ἑαυτό τους χωρι-
στά, ἀλλά καί νά προβληματισθοῦν γιά τήν ἐνότη-
τά τους πρὸς τήν ὁποία καλοῦνται μέ τό γάμο
τους. Μιά τέτοια πρόκληση ἴσως θά συμβεῖ γιά
πρώτη φορά στή διαδρομή τῆς ζωῆς τους! Ἴσως
γιά πρώτη φορά ἀντιμετωπίσουν τόν ὀρθόδοξο
γάμο ὡς μυστήριο «ἀπελεύθερο ἀπό κάθε ἠθικι-
στική ὑποκρισία καί κοινωνική ματαιοδοξία»³³.
Ἐνα μυστήριο στό ὁποῖο «δέν κυριαρχεῖ ἡ τελετή
ἀλλά ἀπαιτεῖται ἡ ποιότητα τῶν νυμφευομένων»³⁴.

Εἶναι συχνό φαινόμενο οἱ μελλόννημοι νά μὴ δί-
νουν ἔμφαση στήν ποιότητα τῶν σχέσεων καί τῶν

προσωπικότητων τους. “Όμως «τά ουσιαστικά προβλήματα της σχέσης των δύο φύλων αρχίζουν μετά την έναρξη της κοινής έγγαμης ζωής»³⁵. Μπορούν λοιπόν οι μελλοντικοί να προειδοποιηθούν γι’ αυτά, ώστε να βοηθηθούν στα πρώτα βήματα της συζυγίας τους και βέβαια ακόμα περισσότερο στη φάση της μετάβασης από τη δυάδα της συζυγίας στην τριάδα που προκύπτει με τον έρχομό του πρώτου τους παιδιού³⁶. Η προσαρμογή στη συζυγική ζωή θα δημιουργήσει αρκετές προστριβές ανάμεσα τους, ώστε αρκετά συχνά να θεωρείται από τον ένα ή και τους δύο συζύγους τό χρονικό αυτό διάστημα ως απομυθευτικό.

Η συζυγία, στη πρώιμη αυτή φάση, ελάχιστα, φαίνεται να μοιάζει με τον πιθανό άρραβώνα που προηγήθηκε ή ακόμα - όχι σπάνιο στίς μέρες μας - με τη λεγόμενη «ελεύθερη συμβίωση»³⁷. Πάντως αν παραδεχτούμε ότι τό κοινό σημείο αυτών των χρονικών στιγμών είναι ή αγάπη³⁸, τότε αυτή μπορεί να αποτελέσει τό θεμέλιο που πρέπει να αξιοποιηθεί από τον ποιμένα και να τροφοδοτηθεί από την Έκκλησία.

2) Ένας άλλος τρόπος προετοιμασίας - που πρέπει να απασχολήσει σοβαρά τους ποιμαντικούς προβληματισμούς μας και ανήκει στο τομέα πρόληψη - είναι ή κατήχηση, ή οποία σήμερα στην πράξη τελεί υπό έξαφάνιση εξαιτίας της αδιαφορίας μας. Παρόλες τίς φιλότιμες προσπάθειες που κάποιιο από τους ιερείς μας θά καταβάλουν κατά την έκδοση της άδειας γάμου των μελλοντύμων, είναι παράλογο να πιστεύουμε ότι ένας ενήλικας π.χ. των τριάντα χρόνων με μιά διαδρομή σε ποικίλους χώρους και ιδεολογίες, θά αλλάξει απόψεις για τον έαυτό του, τό άλλο φύλο, την έννοια των σχέσεων και του έρωτα, της οικογένειας και του γάμου, όταν, ίσως για πρώτη φορά, συναντήσει ένα ιερέα, ό οποίος θά έχει διάθεση και χρόνο να μιλήσει για όλα αυτά τά ζητήματα και θά είναι ανοικτός στο διάλογο για άπαντήσεις σε ένδεχόμενες έρωτήσεις. Η συμβολή στο σημείο αυτό τόσο των Συνοδικών Έπιτροπών Θείας Λατρείας και Ποιμαντικού Έργου και Έκκλησιαστικής Έκπαίδευσης και Έπιμορφώσεως του Έφημεριακού Κλήρου, της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Γάμου, Οικογένειας, Προστασίας Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος όσο και της Συνοδικής Έπιτροπής Χριστιανικής Άγωγής και Νεότητος³⁹ ήταν, είναι και θά είναι σημαντική.

Χρειαζόμαστε προγράμματα μελλοντύμων που δέν θά έχουν «σχολικό» χαρακτήρα μάθησης, αλλά κύκλους συναντήσεων διαλόγου και έπικοινωνίας των ζευγαριών με τους Ίερείς ή και με ειδικούς, όπου αυτό είναι δυνατόν ή επιβάλλεται από τίς ανάγκες της κατήχησης. Αυτά τά προγράμματα θά πρέπει να καλύπτουν τρεις άξονες: α) θεολογία του Γάμου, β) τελετουργική και συμβολική γλώσσα της ακολουθίας του μυστηρίου του γάμου και γ) πνευματικές κατευθύνσεις και άσκητική των συζύγων μέσα στο γάμο⁴⁰.

Έπομένως όλη αυτή ή προβληματική για την κατήχηση είναι ένας επιπλέον λόγος για να αναλογισθούμε σοβαρά τον ποιμαντικό σχεδιασμό γενικά της κατήχησης ανεξάρτητα από την ηλικία των κατηχομένων.

3) Όλα αυτά μπορούν να λάβουν σάρκα και όστα μόνο με ευαισθητοποιημένους και παραλλήλως κατάλληλα έκπαιδευμένους ιερείς, οι όποιοι θά μπορούν να εργασθούν δημιουργώντας ομάδες διαλόγου παιδιών, έφηβων και ενήλικων, καθώς επίσης και δομές συμπαράστασης των νέων κυρίως οικογενειών. Πρέπει μέσα στα όρια της ένορίας ή ποιμαντική του γάμου και της οικογένειας να μίν είναι αποκεκομμένη από την ποιμαντική της νεότητας. Άς πρωτοτυπήσουμε λιγάκι και άς προλάβουμε τή κρατική μέριμνα με μιά μορφή διαφυλικής άγωγής και κατήχησης για παιδιά και έφήβους. Θεωρείται χρήσιμο να υπάρχει στίς ένορίες «συνεργασία των ποιμένων και των γονέων με ειδικούς επιστήμονες, θεολόγους και μή, έτσι ώστε να δημιουργηθούν κέντρα ενημέρωσης των νέων για θέματα του γάμου και της σεξουαλικής άγωγής των παιδιών»⁴¹.

4) Πολλά μπορεί να προσφέρει και τό κυριακάτικο κυρίως κήρυγμά μας⁴², έφόσον βέβαια καλλιεργεί θεολογικά κριτήρια στους πιστούς των ένοριών. Όλα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω δείχνουν τίς τάσεις τίς σύγχρονης κοινωνίας για τίς οικογενειακές σχέσεις και τους ρόλους των μελών της. Γίνεται λοιπόν φανερό ότι ή ποιμαντική της Έκκλησίας έκφραζόμενη και στο κηρυγματικό της λόγο δέν πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στα στερεότυπα άλλων εποχών. Με την πνοή του Άγίου Πνεύματος που δρ ά στην Έκκλησία όφείλει ό κηρυγματικός λόγος να προσαρμοσθεί στα νέα δεδομένα και να προβληματισθεί για να άπαντήσει στίς πιεστικές ποιμαντικές ανάγκες και να συμβά-

λει θετικά τόσο στην πρόληψη όσο και στην θεραπεία των οικογενειακών σχέσεων και προβλημάτων⁴³. Ἐὰς γραφεῖ ἕνα εὐσύνοπτο τεύχος⁴⁴ ἢ μιά ποιμαντική ἐπιστολή, πού νά περιέχει μέ σαφήνεια τίς ὑποχρεώσεις τῶν μελλονύμφων καί νά τούς χαρίζεται ὡς εὐλογία ἀπό τίς οἰκείες Μητροπόλεις μαζί μέ τήν ἄδεια τοῦ γάμου⁴⁵.

5) Σημαντική συμβολή στην προετοιμασία τῶν μελλονύμφων εἶναι καί ἡ ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν μας γιά νά εἶναι σέ θέση νά σχεδιάσουν καί νά ὑλοποιήσουν ὅλα τά προηγούμενα. Πρόσφατα τόσο στην Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή ὅσο καί σέ κάποιες Μητροπόλεις λειτουργοῦν προγράμματα ἐπιμόρφωσης τῶν κληρικῶν σέ θέματα ψυχικῆς ὑγείας, ἐξομολόγησης, κηρύγματος, ποιμαντικῆς τῶν ποιμένων, ποιμαντικῆς τῶν πιστῶν καί ἀνάλογα μέ τίς ὑπάρχουσες ἀνάγκες εἰδικότερα σεμινάρια γιά τήν ποιμαντική διακονία στή νοσοκομεία καί τίς φυλακές. Ἀλλά καί σέ ὅσες Μητροπόλεις δέν εἶναι εὐκόλο νά δημιουργηθοῦν καί νά λειτουργήσουν τέτοια προγράμματα, θά ἄξιζε τόν κόπο οἱ ἐπιχώριοι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες νά συνεργασθοῦν γιά τήν ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας τους μέ ὁμόρους τους Μητροπολίτες πού ἔχουν ἀναπτύξει ἀνάλογα προγράμματα.

6) Ἐὰς προσεχθεῖ ἰδιαίτερα ἡ τέλεση τῶν ἀκολουθιῶν τῶν Μυστηρίων τοῦ Γάμου καί τῆς Βαπτίσεως, ἀλλά καί τοῦ ἀριθμοῦ πού πρέπει νά τελοῦνται σέ κάθε Ἱερό Ναό, ὥστε νά μειωθεῖ στό ἐλάχιστο ὁ ἀπρόσωπος χαρακτήρας πού ἐπιβάλλεται, ὅταν τελοῦνται πολλά μαζί, ἀλλά καί ὁ κορεσμός τῆς συνήθειας αὐτῶν πού τά τελοῦν, δηλαδή τῶν ἱερέων, καί νά μειωθοῦν ὅσα προβλήματα πηγάζουν ἀπό τήν πίεση πού ὑφίστανται οἱ ἱερεῖς ἀπό τούς πιστούς. Καί στό σημεῖο αὐτό πάλι τό παράδοξο προβάλλει μπροστά μας. Ἐνῶ καταγγέλλουμε τήν ἐκκοσμίκευση, τήν ἀνεχόμεστε μέ τήν ἐγκληματική μας ἀδιαφορία στή διάρκεια τῆς τέλεσής τους.

Τελειώνοντας τήν παρούσα εἰσήγηση θά ἤθελα νά ὑπογραμμίσω ὅτι, ἂν ὅλα τά πῶ πάνω πρέπει

νά ἐφαρμοσθοῦν στους πιστούς, ἀδήριτη προβάλλει ἡ ἀνάγκη νά τά ἔχουν ἤδη ἐγκολπωθεῖ καί ἐφαρμόσει οἱ ποιμαίνοντες κληρικοί καί ἰδιαίτερα οἱ ἔγγαμοι. Στίς μέρες μας σέ κάποιες Μητροπόλεις ὑπάρχει ἀριθμός κληρικῶν πού ἔχουν χωρίσει. Γνωρίζουμε κληρικούς πού παντρεύτηκαν δίχως νά νά γνωρίζονται μέ τή σύντροφό τους. Ἀμέσως μετά νά χειροτονοῦνται. Σέ κάποιες ἀπό τίς περιπτώσεις αὐτές ἡ πρεσβύτερα πρὶν ἀπό τήν χειροτονία ἦταν ἤδη ἔγκυος. Ὅλα αὐτά τά σημαντικά καί κομβικά γεγονότα γάμος, τεκνοποιία, ἱερωσύνη - γίνονται ταυτόχρονα, δίχως τήν ἀνάλογη ἀπαιτούμενη προετοιμασία⁴⁶.

Δέν ἔλειψαν τά τελευταῖα χρόνια ἐκκλήσεις ἀπό διαφόρους ἐκκλησιαστικούς κύκλους πρὸς τίς κοπέλες ἐκκλησιαστικῶν καί θεολογικῶν σχολῶν νά δεχθοῦν νά γίνουν πρεσβύτερες. Οἱ μαθητές τῶν σχολῶν αὐτῶν ψάχνουν ἐναγωνίως κοπέλα γιά νά γίνει πρεσβύτερα. Οὔτε μιά στιγμή δέν περνᾶ ἀπό τό μυαλό μας ἡ προοπτική ἕνας ὑποψήφιος γιά τήν ἱερωσύνη νά ἀναζητήσει ἀπλά σύντροφο καί στή διαδρομή τοῦ ἔγγαμου βίου τους, ἀφοῦ καί οἱ δύο μαζί τό ἀποφασίσουν καί εὐδοκήσει καί ὁ Θεός νά γίνουν ἱερατική οἰκογένεια.

Πιστεύω ὅτι ὡς συνοδικό σῶμα θά ὀφείλαμε περισσότερο νά ἀσχοληθοῦμε μέ τήν προετοιμασία γιά τήν ἔγγαμη ζωή τοῦ ὑποψήφιου ἱερέα ἀλλά καί γιά τήν ἱερατική συζυγία καί τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν μιᾶς ἱερατικῆς οἰκογένειας, παρά νά συζητήσουμε γενικά γιά τήν προετοιμασία τῶν πιστῶν μιά καί οἱ σχετικές συνοδικές ἐπιτροπές ἔχουν κάνει σπουδαῖο ἔργο στόν τομέα αὐτό μέ τίς ἡμερίδες καί τά συνέδρια, οἱ ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις τῶν ὁποίων ἔχουν ἤδη δημοσιευθεῖ, καί ἐπιτρέψτε μου νά πῶ, ὅτι σπουδαῖο ἔργο ἔχουν κάνει καί οἱ σχολές γονέων τῶν διαφόρων Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὅταν φυσικά ἐκπληροῦν τήν ἀποστολή τῆς δημιουργίας τους.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Εὐχαριστῶ γιά τήν ὑπομονή Σας.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πρὸβλ: 1) Gibbon Edward, Decline and Fall of the Roman Empire, Chapter XLVIII,: "The Russians, who have borrowed from the Greeks the greatest part of their civil and ecclesiastical policy, preserved, till the last century, a singular institution in the marriage of the Czar. They collected, not the virgins of every rank and of every province, a vain and romantic idea, but the daughters of the principal nobles, who awaited in the palace the

- choice of their sovereign. It is affirmed, that a similar method was adopted in the nuptials of Theophilus. With a golden apple in his hand, he slowly walked between two lines of contending beauties: his eye was detained by the charms of *Icasia*, and in the awkwardness of a first declaration, the prince could only observe, that, in this world, women had been the cause of much evil; “And surely, sir,” she pertly replied, “they have likewise been the occasion of much good.” This affectation of unseasonable wit displeased the Imperial lover: he turned aside in disgust; *Icasia* concealed her mortification in a convent; and the modest silence of *Theodora* was rewarded with the golden apple”, 2) *Kassia: the legend, the woman, and her work*, edited and translated by Antonia Tripolitis (Garland library of medieval literature; v. 84. Series A). New York: Garland, 1992. (Xxviii, 153 p.), 3) Silvas M. Anna, “Kassia the Nun”, στο συλλογικό έργο: Garland L., “Byzantine Women: Varieties of Experience”, (Publications for the Centre for Hellenic Studies, King’s College, London; 8). Aldershot [England]; Burlington, VT: Ashgate, c2006. (Xix, 226 p.: ill.), 4) Senina A. Tatiana (moniale Kassia), “Η γυνή φιλόσοφος: S. Cassia de Constantinople et Platon,” *Scrinium*, T.4: Patrologia Pacifica and Other Patristic Studies, (ed.) par B. Lourit et V. Baranov, St. Petersburg 2008, pp. 333 340, 5) Simić Kosta, “Life According to Nature: Ascetic Ideals in a Sticheron by Kassia”, *Crkvene studije / Church Studies* 6, The Centre of Church Studies, Nia 2009, pp. 111-121.
2. ‘Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα επισημαίνεται τόσο στη ραβινική παράδοση, όσο και στην αρχαία ελληνική φιλοσοφική σκέψη. Είναι χαρακτηριστική η πρωινή προσευχή του Ίουδαίου πού ευχαριστούσε τον Θεό, γιατί δεν τον έκανε έθνικό, δοϋλο ή γυναίκα (Καραβιδοπούλου Ίω., Άποστόλου Παύλου έπιστολές προς Έφεσίους, Φιλιπησίους, Κολασσαείς και Φιλήμονα, Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1981, σσ. 204-205). Έξ ίσου χαρακτηριστικά είναι και τά όσα αναφέρουν για παράδειγμα ό Άριστοτέλης, *Πολιτικά Α΄* 5, 1254β, 14-15: «έτι δέ τό άρρεν προς τό θήλυ φύσει τό μέν κρείττον, τό δέ χείρον και τό μέν άρχόμενον» και ό Θαλής ό Μιλήσιος, ό όποίος θεωρούσε τον έαυτό του τυχερό για τρία πράγματα: «πρώτον ότι έγινε άνθρωπος και όχι θηρίο, έπειτα άνδρας και όχι γυναίκα και τρίτον έλληνας και όχι βάρβαρος» στο Diels H. Kranz W., *Die Fragmente der Vorsokratiker*, Dublin-Zurich, σ. 72, 28. Πρβλ και Ίωαννίδη Θ., *Γάμος και παρθενία έν Χριστώ*, Άρμός, Άθήνα 1998, σσ. 32-33 και Άδαμτζίλογλου Έύαν., «Ούκ ένι άρσεν και θήλυ», *University Studio Press*, Θεσσαλονίκη 1998, σ. 33.
 3. Τήν στιχομυθία αυτή αναφέρουν: 1) Γεώργιος ό Μοναχός ή Άμαρτωλός (έζησε τον 9ο μ.Χ. αιώνα) PG, 110, 1008, 2) ό Συμεών Μάγιστρος και Λογοθέτης (έζησε τον 10ο μ.Χ. αιώνα) PG, 109, 685, και 3) ό Λέων ό Γραμματικός ό Άρμένιος (έζησε τον 11ο μ.Χ αιώνα) PG, 108, 1045.
 4. Άμφιβολίες για τήν αλήθεια αυτής της ιστορίας εκφράζουν ακαδημαϊκοί έρευνητές, όπως: 1) Παπαρρηγόπουλος Κ.: *Ίστορία του Έλληνικού Έθνους*, έκδ. 8η, τομ. 4ος, σ. 566, 2) Κουρούσης Ι. Σ.: «Είς τήν ύμνογράφον μοναχήν Κασσιαν», *Άθηνά* (Σύγγραμμα περιοδικόν τής έν Άθήναις Έπιστημονικής Έταιρείας), Άθήναι, τομ. 81ος (1990-1996), σσ. 427-430 και 3) Τσιρώνη Ν., στήν εισαγωγή της στο έργο, *Κασσιανή ή ύμνωδός, Φοίνικας*, Άθήνα, 2002, σσ. 14-16 και 93-95.
 5. Πρβλ. Γεν. 5, 16: «και προς τον άνδρα σου ή άποστροφή σου και αυτός σου κυριεύσει».
 6. Πρβλ. Έεροθέου (Βλάχου, Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου), *Όσοι πιστοί, Κείμενα Όρθόδοξης Παράδοσης ή Παραδεδομένης Πίστης*, Έερά Μονή Γενεθλίου τής Θεοτόκου (Πελαγίας), Λεβάδεια, 1996, σ. 124: «Η άποκατάσταση τής γυναικείας φύσεως έγινε μέ τήν ενανθρώπιση του Χριστού και τήν γέννησή Του από τήν Πανάχραντο Μαρία, τήν όποία περίμεναν όλοι οί αιώνες».
 7. Πρβλ και Καλλιακμάνη Β. (πρωτοπρ.): *Ό εκκλησιολογικός χαρακτήρας τής ποιμαντικής, Λεντίω ζωννύμενοι II*, Μυγδονία, Θεσσαλονίκη 2005, σσ. 151-152.
 8. Έφ. 5, 32: «τό μυστήριον τουτο μέγα έστιν, έγώ δέ λέγω εις Χριστόν και εις τήν εκκλησίαν».
 9. Έφ. 5, 31.
 10. Παρ. 9, 2-5: «Η σοφία ... έσφαξεν τά έαυτής θύματα / έκέρασεν εις κρατήρα τον έαυτής οϊνον / και ήτοιμάσατο τήν έαυτής τράπεζαν / απέστειλεν τούς έαυτής δούλους ... λέγουσα / ... έλθετε φάγετε των έμών άρτων / και πίετε οϊνον, όν έκέρασα ύμιν ...» και Ματθ. 22, 1-14, όπου καταγράφεται ή παραβολή των βασιλικών γάμων, Λουκ. 14, 15-24, όπου περιγράφεται ή παραβολή του μεγάλου Δείπνου, Άποκ. 19, 7-9: «ότι ήλθεν ό γάμος του άρνίου και ή γυνή αυτού ήτοιμάσεν έαυτήν ... μακάριοι οί εις τό δείπνον του γάμου του άρνίου κεκλημένοι» κ.ά.
 11. Α΄ Πετρ. 1, 3-8: «Εύλογητός ό Θεός ... ό αναγενήσας ήμάς ... εις κληρονομίαν ... τετηρημένην έν ουρανοίς ... έν ψ ... άγαλλιάσθε χαρᾶ άνεκλαλήτω και δεδοξασμένη».

12. Πρβλ. Ἰ. Μέγενορφ (Πρωτοπρ.), Ὁ Ὁρθόδοξος Γάμος, μεταφρ. Ἀθηναγόρου (Ἀρχιμ. Δικαιάκου, νῦν Μητροπολίτου Ἰλίου Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως), Ἀκρίτας, Ἀθήνα 2004, σσ. 43-50.
13. Ἐπιστολή Ἰγνατίου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Σμύρνης Πολύκαρπο: «Μετά γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἔνωσιν ποιῆσθαι, ἵνα ὁ γάμος ἦ κατὰ Κύριον καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν».
14. Πρβλ. Ἐβρ. 12, 23: «ἐκκλησία πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» καὶ Τερτυλλιανοῦ, Ad uxorem (Πρὸς τὴν σύζυγον) PL 1, 1415: “Unde sufficiamus ad enarrandum felicitatem ejus matrimonii quod ecclesia conciliat, et confirmat oblatio et obsignat benedictio, angeli renuntiant” («ἀπό ὅπου ὀδηγούμεθα πρὸς τὴν διηγηθεῖσα εὐτυχία ἐνός τέτοιου γάμου, ὁ ὁποῖος προετοιμάζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐδραϊώνεται ἀπὸ τὴν προσφορά τῶν Τιμίων Δώρων –μέ τὴν μετοχή δηλαδή στὴν Εὐχαριστία–, ἐπισφραγίζεται μὲ τὴν εὐλογία καὶ καταχωρεῖται στοὺς οὐρανοὺς καταλόγους ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους»).
15. Ἰω. 1, 12-13: «ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν».
16. Ἰω. 16, 13: «τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».
17. Ἐφ. 5, 31.
18. Γιά τὴ σχέση ἀνάμεσα πρὸς γάμο καὶ τὴν Εὐχαριστία γίνεται νύξη στὴν εὐαγγελικὴ διήγηση τοῦ γάμου τῆς Κανᾶ (Ἰω. 2, 1-11), ἡ ὁποία ἄλλωστε καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀπαγγέλλεται ὡς εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα στὴ σύγχρονη ἀκολουθία τοῦ γάμου.
19. Κατὰ τὸν ἅγιο Νικόλαο τὸν Καβάσιλα, τὸ μεγάλο ὀρθόδοξο θεολόγο τοῦ 14ου αἰώνα, ὅλα τὰ μυστήρια πού ἐνεργοῦνται πρὸς τὸν ἄνθρωπο χωριστά, βρῖσκουν τὴν πληρωσὴ καὶ τὴν ὀλοκλήρωσὴ τους στὴ Θεία Εὐχαριστία. Βλ. τὸ ἔργο του Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, PG 150, 585 καὶ Νέλλα Παν., Ζῶν θεοῦμενον, Ἐποπτεία, Ἀθήνα 1979, τὸ κεφάλαιο «Ἡ ἐν Χριστῷ πνευματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου».
20. Πρβλ. τὴν 64ῃ Νεαρά τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουστινιανοῦ. Ἀργότερα ὁ ἅγιος Φώτιος θὰ σημειώσει ὅτι: «ὁ γάμος λαμβάνει νομικὴ ὑπόσταση μὲ μιὰ εὐλογία ἢ μὲ τὴν εὐχή κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος ἢ μὲ τὴ σύνταξη ἐνός συμφωνητικοῦ ἢ συμβολαίου» Ἐπαναγωγή, XVI, 1.
21. Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν 4ο αἰώνα ὡς τελετὴ στέψης. Σὲ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Στουδίτου (†826) ὑπάρχει ἡ γνωστὴ τρίτη κατὰ σειρά εὐχὴ τῆς σημερινῆς ἀκολουθίας τοῦ γάμου: «Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρα Σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἄρμωσον τὸν δοῦλον σου καὶ τὴν δούλην σου...» Ἐπιστολαὶ I, 22, PG 99, 973. Πάντως ἡ ἐμφάνιση καὶ παρουσία τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Στεφανώματος δὲν σημαίνει ὅτι ἡ τέλεσὴ τῆς ἀπαιτεῖτο ὅπωςδήποτε ὡς προϋπόθεση γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανούς πού παντρεύονταν μέχρι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.
22. Ἡ ἔκδοση τῆς Νεαρᾶς αὐτῆς συμπίπτει μὲ τὴν ἐμφάνιση τῆς τέλεσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Στεφανώματος χωριστά ἀπὸ τὴ Θεία Λειτουργία
23. Βλ. Dain A., Les Nouvelles de Leon VI, le Sage, Παρίσι 1944, σσ. 294-297, ὅπου παρατίθεται τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ κείμενο μὲ τὴ γαλλικὴ του μετάφραση. Μετάφρασή του πρὸς τὰ νέα ἑλληνικά ὑπάρχει πρὸς Ἰ. Μέγενορφ, Ὁ Ὁρθόδοξος Γάμος, ... σσ. 250-251
24. Πρὶν ἀπὸ τὴ Νεαρά αὐτὴ ἕνας πολίτης τῆς αὐτοκρατορίας μποροῦσε νὰ συνάψει ἕνα μὴ ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία γάμο, λ.χ. δεύτερο, τρίτο, μεικτό, πού ὅμως θεωροῦνταν νόμιμοι ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἐξουσία. Ἄν ὁ πολίτης ἦταν χριστιανός ἢ πρᾶξι του αὐτὴ ἐπέσυρε ἀνάλογο ἐπιτίμιο ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνες. Παρ' ὅλες ὅμως τίς ἐκκλησιαστικὲς ποινές, αὐτὸς ὁ χριστιανός πολίτης ἐξακολουθοῦσε νὰ διατηρεῖ πρὸς ἀκέραιο τὰ δικαιώματά του ἀπὸ τὸν κράτος πού ἀπέρρεαν ἀπὸ τοὺς κρατικούς νόμους.
25. Κάτι πού ἐπιδίωξε ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ πέτυχε ἐνάμιση αἰὼνα ἀργότερα μὲ τὴ Γρηγοριανὴ ἢ Κλουνιακὴ (ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Cluny) Μεταρρύθμιση. Πρβλ. Καλλιγέρη Α (πρωτοπρ.) Γάμος: Ἀπὸ τὸ Μυστήριον πρὸς θεσμό, Μαΐστρος, 2008.
26. Ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας Λέοντας ὁ Στ', εἰσηγητὴς καὶ δημιουργὸς αὐτῆς τῆς Νεαρᾶς, ἄσκησε ἀργότερα πῆσιν πρὸς τὸν Πατριάρχη Νικόλαο Α' τὸν Μυστικὸ νὰ εὐλογηθεῖ ὁ τέταρτος γάμος του μὲ τὴ Ζωὴ Καρβονοφίνα τὸ 906. Ὁ Νικόλαος ἀρνήθηκε ἀλλὰ τὴν ἄδεια τὴν ἔλαβε ἀπὸ τὸν Πάπα. Βλ. Diel Charles, Figures Byzantines, ἔκδ. δ', 1909, I, σσ. 181-215 καὶ σὲ ἀγγλικὴ μετάφραση Bell H., Byzantine Portraits, σσ. 172-205
27. Μέχρι τότε τελοῦσαν τὸ γάμο τους κατὰ τὴ διάρκειά τῆς Εὐχαριστίας, χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιλέξουν τὴν Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος, πού πολλές φορὲς ἦταν ἀσύμφωνη οἰκονομικὰ γιὰ τὸ πενιχρὸ τους βάλαντιο
28. Γιά παράδειγμα, γάμοι πού εἶχαν τελεσθεῖ πρὶν ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ ζευγαριοῦ, δηλαδή χωρὶς σύνδεση μὲ τὴ Θεία Λειτουργία, στεροῦνταν ὅποιασδήποτε ἔννοιας μυστηρίου. Ἄν κάποιος, ἤδη παντρεμένος ἢ χωρισμένος,

- πού πρόσφατα βαπτίσθηκε χριστιανός, σύναπτε δεύτερο γι' αυτόν γάμο με μιά χριστιανή, για τήν όποία αυτός ό γάμος ήταν ό πρώτος, μπορούσε στή συνέχεια νά γίνει δεκτός ως ύποψήφιος προς χειροτονία ιερέας, έπειδή, σύμφωνα μέ τόν 17ο Άποστολικό Κανόνα, θεωρείτο ότι είχε παντρευθεί μόνο μιά φορά.
29. Βλ. στό 'Ι. Μέγντορφ, 'Ο 'Ορθόδοξος Γάμος, ... τό κεφ. V 'Ο Γάμος ως άνεξάρτητη ιεροτελεστία, σσ. 63-77.
 30. 'Οφείλουμε νά διδάξουμε τούς νέους ότι παρά τήν έξατομίκευση τής ζωής μας ό γάμος δέν είναι μιά ιδιωτική ύπόθεση, αλλά γεγονός πού άφορᾶ σέ όλόκληρη τήν κοινότητα και ιδιαίτερα τήν Εύχαριστιακή κοινότητα, τήν ένορία. 'Ο Γάμος δέν είναι μιά θρησκευτική τελετή πού άφορᾶ μόνο σέ εκείνους πού πρόκειται νά παντρευθοῦν και τίς οικογένειές τους, αλλά σέ όλους μας.
 31. Πρβλ Καλλιγέρη Α (πρωτοπρ.): Γονείς και παιδιά: Κάπου θά συναντηθοῦμε!, Διδαχή, 2009, σ. 20.
 32. Καλλιακιάνη Β. (πρωτοπρ.): 'Ιερότητα και κοσμικότητα στήν τέλεση τής Άκολουθίας του Γάμου» στό *Γάμος στήν 'Ορθόδοξη Έκκλησία, Πρακτικά Δ' Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου, Κλάδος Έκδόσεων τής 'Επικοινωνιακής και Μορφωτικής 'Υπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, Άθήνα 2004, σ. 35.*
 33. Καρδαμάκη Μ. (πρωτοπρ.): Άγάπη και Γάμος, Άκρίτας, Άθήνα 1991, σσ. 76-79.
 34. Καρδαμάκη Μ., ὄπ.π. σ. 77.
 35. Γωσαφάτ Μ. Ο Γάμος ως πηγή κατάθλιψης» στό Θεραπεία ζεύγους, Καστανιώτης, Άθήνα 2008, σ. 9
 36. 'Ο έρχομός του παιδιού άνακοινώνεται στόν κληρικό μέ τό αίτημα τής νέας μητέρας για τό σαραντισμό του. Στήν περίπτωση αυτή ή προσέγγιση του ζευγαριού από πολλούς από τούς ιερείς μας είναι τόσο ψυχρή ὡστε οί γονείς νιώθουν σάν νά κάνουν τρισάγιο! Άγνωστοι μεταξύ άγνωστων. Άν είχαμε τή σωφροσύνη νά άντιληφθοῦμε λίγο τό άγχος τής μητέρας πού έχει γεννήσει τό πρώτο της παιδί, θά προσέχαμε πολύ περισσότερο. Άν ή στάση μας αυτή συνδυασθεί μέ τήν έπιλόχειο «κατάθλιψη» μπορούμε εύκολα νά καταλάβουμε ποιά ποιμαντική βαριά άμέλεια προκύπτει.
 37. Παρόλο πού ή έλεύθερη συμβίωση δέν είναι άποδεκτή από τήν πλειοψηφία των μεγαλύτερων στήν ήλικία έγγάμων, έντούτοις στους νεότερους στήν ήλικία έγγάμους καθώς και στους έφήβους γίνεται δεκτή ὡς δοκιμαστική του γάμου περίοδος για «προκαταρκτικές έμπειρίες» ή για άποφυγή των ευθυνών τους.
 38. 'Οποια και άν είναι ή νοηματοδότηση τής έννοιας από τούς άνθρώπους.
 39. Εύκολα τούτο γίνεται κατανοητό από τά πρακτικά των ήμερίδων και των έπιστημονικών συσκέψεων πού αυτές οί έπιτροπές έχουν κατά καιρούς διοργανώσει.
 40. Πορίσματα στό Γάμος και οίκογένεια, Διαπιστώσεις και προοπτικές, Πρακτικά τής β' Διεπιστημονικής συσκέψεως, Διορθόδοξον Κέντρον τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, Πεντέλη, 5-6 Νοεμβρίου 2004, Κλάδος Έκδόσεων τής 'Επικοινωνιακής και Μορφωτικής 'Υπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, Άθήνα 2008, σ. 218, ὅπου μάλιστα διατυπώνεται και ή πρόταση ή παρακολούθηση τους νά είναι ύποχρεωτική προκειμένου νά έκδοθεί ή άδεια γάμου.
 41. Πορίσματα στό *Γάμος και οίκογένεια, Διαπιστώσεις και προοπτικές*, ὄπ.π.
 42. Πολύ μεγάλη προσοχή χρειάζεται και στό κήρυγμα πού άρκετές φορές έκφωνείται στό τέλος τής ιερολόγησης του μυστηρίου. Δυστυχώς λέγονται πολλά άκοιμψα, άκαιρα και κάποτε άκόμη και εκτός τής πίστης μας άπόψεις.
 43. Καλλιακιάνη Β. (πρωτοπρ.): Γάμος και οίκογένεια στό *Γάμος και οίκογένεια, Διαπιστώσεις και προοπτικές*, σ. 192.
 44. Μιά άξιοπρόσεκτη σχετική έκδοση είναι ένα μικρό ὄδοιπορικό στό μυστήριο του γάμου –μόλις 70 σελίδες μικρού στενόμακρου σχήματος– του Άγνάντου Ν.: Σάρκα μία, Άκρίτας. Στο άνω μέρος κάθε σελίδας ρέει τό άρχαιο κείμενο τής Άκολουθίας του γάμου, ὅπως αυτό τελείται σήμερα, μέ άπόδοση στά νέα έλληνικά των δυσκολότερων λέξεων και φράσεων της έντός παρενθέσεως, ένῶ στό ύπόλοιπο μισό καταγράφεται μιά θεολογική προσέγγιση και έρμηνεία τόσο του περιεχομένου, ὅσο και του τελετουργικού του μυστηρίου μέ τή μορφή μιᾶς μικρής ιστορίας.
 45. Καρακόλη Κ.: Συζυγία και Τεκνογονία, Έρωτήματα και άπορίες ενός λαϊκού μέλους τής Έκκλησίας, στό *Συζυγία και Τεκνογονία, Πρακτικά τής α' Διεπιστημονικής συσκέψεως*, 13-14 Δεκεμβρίου 2002, Κλάδος Έκδόσεων τής 'Επικοινωνιακής και Μορφωτικής 'Υπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, Άθήνα 2008, σ. 168.
 46. Καραγιάννη Δ.: Γονείς και σύντροφοι, στό *Συζυγία και Τεκνογονία*, σ. 191.

«Συζυγία – Οικογένεια.

ἽΟρθόδοξα πνευματικά καί σύγχρονα κοινωνικά δεδομένα»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου,

(Εἰσήγηση ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 5.10.2011)

Ὁ γάμος, ὡς ἔννομη συζυγία, ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς ἀρχαιότερες θεσμικές κατακτήσεις τοῦ ἀνθρώπου, μέ ἡλικία μεγαλύτερη τῶν εἴκοσι αἰῶνων. Ἡ συναισθηματική, κοινωνική, πνευματική καί βιολογική συνάντηση τῶν ἑτεροφύλων, λειτούργησαν ὡς θεμελιώδεις προϋποθέσεις γιά τή «θεσμική ἀναγνώριση», πού φαίνεται ὅτι ἀπασχόλησε ἀπό πολύ ἔνωρίς τήν ἀνθρώπινη συλλογικότητα, πρῖν ἀκόμη διαμορφωθεῖ σέ ὀργανωμένη κοινωνική ζωή. Ἡ σύγχρονη ἀνθρωπολογική ἔρευνα ἔχει ἐντοπίσει τίς θεσμικές ἀπαρχές τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας σέ πολύ πρῶιμες ἱστορικές στιγμές, πρῖν ἀκόμη ἐμφανισθοῦν οἱ θεσμοί τῆς ἐξουσίας, τῆς οἰκονομίας ἢ τῆς συλλογικῆς εὐθύνης. Οἱ θεσμοί αὐτοί, ἀπό τή στιγμή τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, μᾶς ἀκολουθοῦν χωρίς οὐσιώδεις μεταβολές σέ ὅλα τά στάδια τῶν πολιτιστικῶν, ἀλλά κυρίως τῶν βιο-κοινωνικῶν μας ἐξελίξεων.

Ἡ πρώτη ἐπιστημονική διατύπωση ὀρισμοῦ τοῦ γάμου ἀνήκει εἰς τόν Μοδεστίνου, Ρωμαῖο νομοδιδάσκαλο τοῦ 3ου αἰῶνος: «Γάμος καλεῖται ἔνωσις ἀνδρός καί γυναικός, συγκλήρωσις τοῦ βίου παντός, θείου τε καί ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία»¹. Ὁ ὀρισμός τοῦ Μοδεστίνου ἄν καί ἐμφανῶς νομικιστικός, διαπνέεται καί ἀπό τό χριστιανικό πνεῦμα, δεδομένης τῆς μελέτης τοῦ συντάκτου του πολλῶν χριστιανικῶν κειμένων, διανοητῶν τῆς ἐποχῆς του.

Ἡ Ἐκκλησία χωρίς νά ἀρνεῖται τόν παραπάνω ὀρισμό προώθησε τή σχέση ἀνδρός καί γυναικός στό ἐπίπεδο τοῦ μυστηρίου καί τοῦ συμβόλου καί τήν θεώρησε ὡς εἰκόνα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ οἰκογένεια χαρακτηρίζεται «κατ' οἶκον ἐκκλησία»², ὡς ἀπεργαζομένη τό γεγονός τῆς σωτηρίας γιά τά μέλη πού τήν ἀποτελοῦν. Ἄλλωστε, ὁ σκοπός τοῦ γάμου, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό αὐτόν πού ὀδηγεῖ τόν ἀνθρώπο στήν τελείωση, καί ἡ τελείωση δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπό τό γεγονός, εἰς τό ὁποῖο ἐκφράζεται ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ

ὑπαρξιακοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι ἡ θέωση.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν λαό τοῦ Ἰσραήλ παρομοιάζεται μέ τόν Θεό ὡς «νυμφίος» καί τόν λαό του ὡς «νύμφη»³. Ἀλλά ἡ εἰκόνα τῆς συζυγίας χρησιμοποιεῖται καί στήν Καινή Διαθήκη γιά νά ἐκφράσει τό περιεχόμενο τῆς νέας ἐν Χριστῷ κοινωνίας⁴. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ «νυμφίος» τῆς Ἐκκλησίας «νύμφης». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εὐστοχα χαρακτηρίζει τόν γάμο ὡς «μέγα μυστήριον», καί παραλληλίζει τήν σχέση ἀνδρός καί γυναικός μέ τήν ἔνωση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας⁵. Καί ἀκριβῶς ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη τῶν συζύγων μεταβάλλεται μέ τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ ἀδιάσπαστη ἔνωση. Δικαίως, λοιπόν, ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὀρίζει τόν γάμο ὡς τό «μυστήριον τῆς ἀγάπης»⁶.

Ἡ κατανόηση τοῦ μηνύματος τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τό ὁποῖο δυστυχῶς καλύπτεται συχνά μέ τόν μανδύα τῶν κοσμικῶν ἐκδηλώσεων, πιστεύομε ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τῆς Μητρῶς Ἐκκλησίας γιά τήν ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου τῆς. Ἰδιαίτερος ἡ νέα γενεά καί γενικῶς τό πλήρωμά της χρειάζεται νά βοηθηθοῦν γιά νά συνειδητοποιήσουν πλήρως τό περιεχόμενο τοῦ μυστηρίου καί τό ἀντίκρουσμα τῆς ἱερολογίας, δηλαδή τίς θεολογικές διαστάσεις καί τήν κοινωνική τους σημασία, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται.

ἽΟρθόδοξα πνευματικά δεδομένα

Ὁ Χριστός μέ τήν παρουσία Του στόν γάμο τῆς Κανᾶ, δείχνει ὅτι Αὐτός μπορεῖ νά προσφέρει τό καινούργιο κρασί τῆς δικῆς Του ἀγάπης καί νά μεταμορφώσει τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἐνώνοντάς τους μέ τά βιώματα ἐκεῖνα πού ἀπορρέουν ἀπό τήν καρποφορία τῆς δικῆς Του παρουσίας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι αὐτός πού μέ ἀπόλυτη σαφήνεια συνδέει τόν γάμο μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τονί-

ζοντας πώς τό μέγα μυστήριο, δηλαδή τό γεγονός τῆς ἔνωσης ἀνδρός καί γυναικός, ἀναδημιουργεῖται καί ἀνυψώνεται στίς σχέσεις τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Τό νέο κύριο στοιχείο αὐτῆς τῆς σχέσεως εἶναι ἡ ἀγάπη, καί ἡ ἀγάπη ἐκφράζεται ὡς ἀναγνώριση τῆς ἰσοτιμίας καί ἀμοιβαιότητας μεταξύ τῶν συζύγων. Οἱ σύζυγοι ἔχουν ὡς πρότυπο τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀδύνατη ἡ ἐφαρμογή τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων χωρίς τήν ἀναφορά στόν Θεό καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἄνδρας ἀγαπᾷ καί φροντίζει τήν γυναῖκα καθὼς καί ὁ Χριστός ἠγάπησε τήν Ἐκκλησίαν⁷ Ἡ δέ γυναῖκα ὑποτάσσεται στόν ἄνδρα, ὅπως ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται στόν Χριστό, ἀναγνωρίζοντας ἔτσι τήν ὑπεροχή του ὡς ὑπευθύνου τῆς οἰκογενείας καί ἀνταποκρινομένη στήν ἀγάπη πού τῆς ὀφείλει ὁ ἄνδρας.

Ἔτσι ὁ γάμος γίνεται μικρογραφία τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀγιασμένος ἀπό τόν Παράκλητο μικρόκοσμός τῆς. Ὅταν ὁ γάμος ζεῖ μέσα στίς ἐμπειρίες καί τή χάρη τῆς Ἐκκλησίας ἀποκτᾷ πράγματι τόν χαρισματικό του χαρακτήρα. Τότε μπορεῖ νά κρατηθεῖ ἡ τιμότητα καί ἡ καθαρότητά του. Τότε ἡ οἰκογένεια ζεῖ καί συμπεριφέρεται ὡς μικρή ἐκκλησία, μέ τόν Χριστό παρόντα καί μέ ὅλα τά πράγματα κοινά: κοινή προσευχή, κοινός ἐκκλησιασμός, κοινό τραπέζι, συμμερισμός στίς θλίψεις, στούς διωγμούς, ἀλλά καί στή χαρά, στίς ἐπιτυχίες, καί τήν εὐτυχία. Τότε ἡ οἰκογένεια δικαιώνει τήν ἀποστολή τῆς ὡς βασικοῦ πυρῆνος τῆς κοινωνίας καί βέβαια ὡς μυστηριακή λειτουργική ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν πραγμάτωση τοῦ σωτηριολογικοῦ καί ἀγιαστικοῦ τῆς ἔργου στήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἡ μικρή ὅμως αὐτή κοινωνία ἀγάπης δέν μπορεῖ νά ἐννοηθεῖ ἔξω ἀπό τήν ἱερολογική εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἐπιζήσει ἔξω ἀπό τήν ζωή καί τήν τροφή τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἡ Θεία Εὐχαριστία, τό τέλος πάσης τελετῆς καί θείου μυστηρίου.

Μία οἰκογένεια, ἔξω ἀπό τά δεδομένα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καί ἔξω ἀπό τήν χαρισματική ιδιότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πιθανόν νά ἀναπτύξει ἕνα ἴσως ἐπιτυχημένο πρότυπο, πού ὅμως σέ καμμιά περίπτωση, τό πρότυπο αὐτό, δέν ὀδηγεῖ στήν κάθαρση, στόν ἀγιασμό καί στή θέωση. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον πώς μία οἰκογένεια θά εἶναι εὐτυχισμένη μέ τά κριτήρια τοῦ κόσμου· ἐκεῖνο πού πρέπει νά μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι νά μεταφέρουμε τό μήνυμα πρὸς τόν λαό τοῦ

Θεοῦ ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶναι ἕνα ἐργαστήριο σωτηρίας καί μέσα ἀπό τήν κοινή πνευματική πορεία, ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ τόν ἀγιασμό, τήν θέωση, τήν σωτηρία του.

«Τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δέ λέγω εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν»⁸. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εὐλόγησε καί ἐξύψωσε τόν ἱερό θεσμό τοῦ γάμου, ἀφοῦ τό πρῶτο Του θαῦμα τελέστηκε στόν ἐν Κανᾶ γάμο. Καί ἀκριβῶς, μόνον ὁ Κύριός μας καί ἡ Ἐκκλησία ἐξασφαλίζουν τίς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιά νά εἶναι ὁ γάμος εὐτυχισμένος καί νά ὀδηγεῖ στήν σωτηριολογική ἐκβαση τῆς προσδοκίας, ὅπου ἀκυρώνονται οἱ αἰτίες τῆς ἀποτυχίας του. Οἱ χριστιανοί σύζυγοι ζοῦν ἐν ἀγάπῃ «καθὼς καί ὁ Χριστός ἠγάπησε τήν Ἐκκλησίαν καί ἑαυτόν παρέδωκε ὑπὲρ αὐτῆς... Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τήν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτόν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ τήν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλ' ἐκτρέφει καί θάλπει αὐτήν καθὼς καί ὁ Κύριος τήν Ἐκκλησίαν»⁹.

Ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διατυπώνει ἕναν ὄντως ὑπέροχο ὕμνο γιά τήν συζυγική ἀγάπη καί ὀριοθετεῖ τό πλαίσιο εἰς τό ὁποῖο μπορεῖ νά κινεῖται ἡ σχέση τῆς ἀμοιβαιότητος καί νά οἰκομῶνται οἱ προϋποθέσεις τῆς ἀληθινῆς ἐπιτυχίας τοῦ γάμου. Ἀλλά καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐξυμνεῖ τήν ἀμοιβαία συζυγική ἀγάπη: «μηδὲν ἔστω γυναικί ἀνδρός τιμώτερον, μηδέ ἀνδρὶ γυναικός ποθεινότερον· τοῦτο πάντων ἡμῶν συγκρατεῖ τήν ζωὴν τό ὁμονοεῖν γυναικα πρὸς ἄνδρα, τοῦτο συνέχει τόν κόσμον ἅπαντα. Ὁ κόσμος ἐκ τῶν πόλεων συνέστησεν, ἡ πόλις ἐκ τῶν οἰκιῶν, αἱ οἰκίαι ἐξ ἀνδρῶν καί γυναικῶν»¹⁰. Καί ὁ Κωνσταντῖνος Καλλίνικος παρατηρεῖ: «Διά τοῦ χριστιανικοῦ γάμου, οἱ ἐρχόμενοι εἰς γάμου κοινωνίαν εὐρίσκουν ἀλληλοσυμπλήρωσιν καί ἀλληλοβοήθειαν. Τό περίσσευμα τοῦ ἑνός ἀναπληροῖ τό ὑστέρημα τοῦ ἄλλου. Τοιοῦτοτρόπως ὁ ἄνθρωπος ὀλοκληρώνεται. Τό «ἐγὼ» εὐρίσκει τήν πλήρη αὐτοῦ ἀνάπτυξη ὅταν συναντήσῃ τό «σύ» καί συγχωνευθεῖ εἰς ἕν «ἡμεῖς».

Ἡ συζυγική ἀγάπη κρατεῖ πάντοτε ἐνωμένες τίς ψυχές τῶν συζύγων καί τίς ὀδηγεῖ στό νά αἰσθάνονται πάντοτε τήν ἀγάπη τῶν καθαρῆ καί αὐξανομένη. Ὁ σκοπός τοῦ γάμου εὐρίσκει τήν ἐκπλήρωσή του μόνον διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μάλιστα, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Χριστόν μεταβάλλει τήν οἰκογένεια ὅλη «εἰς ἐκκλησίαν κατ' οἶκον», ἐνῶ οἱ νέες

υπάρξεις, οί όποιες θά έρθουν στόν κόσμο, θά αναδειχθούν, διά Ίησοϋ Χριστοϋ, πολίτες τής βασιλείας τοϋ Θεοϋ καί όχι μόνον μέλη έκλεκτά τής επί γής κοινωνίας. Από τή χριστιανική οικογένεια, τήν εύλογημένη από τήν Έκκλησία τοϋ Χριστοϋ, αναδεικνύονται οί έργάτες τοϋ άμπελώνος τοϋ Κυρίου, οί διάκονοι τοϋ Ιεροϋ θυσιαστηρίου, οί ακατηγόρητοι έπιστήμονες, οί κοινωνικοί έργάτες, οί καλοί οικογενειάρχες, οί μοναχοί, οί ιεραπόστολοι, οί πρεσβύτεροι, οί έπίσκοποι, κ.λπ.

Οί εύλογημένες από τόν Άγιον έν Τριάδι Θεόν οικογένειες ζούν μέ γνήσια αγάπη. Άξίζει νά αναφέρουμε όρισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα: οί άγιοι μάρτυρες σύζυγοι Άδριανός καί Ναταλία, πού μαρτύρησαν στή Νικομήδεια. Στο συναξάρι αναφέρεται ότι ή άγία Ναταλία ήταν εκείνη πού έμψύχωσε τόν σύζυγό της για τό μαρτύριο. "Έτσι συμβαίνει μέ τούς συζύγους, ζούν μέ τόν Χριστό στήν ψυχή τους καί δέν τούς χωρίζει ούτε τό μαρτύριο ούτε ό θάνατος, διότι ή συζυγία τούς είναι «τῷ κάλλει τής πίστεως ώραισμένη».

Οί άγιοι Άκύλας καί Πρίσκιλλα, για τούς όποιους γράφει ό άγιος Απόστολος Παϋλος: «*άσπάσασθε Πρίσκιλλαν καί Άκύλαν, τούς συνεργούς μου έν Χριστῷ Ίησοϋ, οίτινες υπέρ τής ψυχῆς μου τόν έαντῶν τράχηλον υπέθηκαν οἷς, οὐχ έγώ μόνος εύχαριστῶ αλλά καί πᾶσαι αἱ Έκκλησίαι τῶν έθνῶν καί τήν κατ' οἶκον αὐτῶν Έκκλησίαν*»¹¹. Πρόκειται για ιεραποστολική οικογένεια, ή όποία έργάστηκε ιεραποστολικά στήν Ρώμη, τήν Κόρινθο καί τήν Έφεσο. Επίσης ό εύλογημένος γάμος τοϋ Βασιλείου, πατρός τοϋ Μεγάλου Βασιλείου καί τής Έμμελείας, προσέφερε δέκα άστέρας, πού φώτισαν μέ τήν αγιασμένη τούς ζωή τήν κοινωνία, ως τίμα μέλη τής Έκκλησίας τοϋ Χριστοϋ. Αυτή είναι ή όρθόδοξη χριστιανική οικογένεια. "Όλα τά άλλα περι μονογονικής καί άλλων μορφῶν ύποτιθεμένης οικογενείας αποτελοϋν πασιδλη ύποκρισία, ή όποία έπιχειρεῖ, άτυχῶς, νά δικαιολογήσει τά άδικαιολόγητα, τά εφήμερα καί τά εφάμαρτα. "Ο Άγιος Θεός όμως «*ἄρσεν καί θῆλυ έποίησεν αὐτούς καί εύλόγησεν αὐτούς*»¹².

Στό σημείο αυτό πρέπει νά τονίσουμε πώς τήν ζωή τής Έκκλησίας μᾶς κοσμοϋν άγιες οικογένειες, οί όποιες, όπως είπαμε καί προηγουμένως, προσέφεραν τούς καρπούς τής αγάπης των, τά τέκνα τῶν, όχι άπλῶς ως στελέχη τής Έκκλησίας, αλλά καί ως άστέρας τοϋ νοητοϋ στερεώματος τής Έκκλησίας, τούς άγίους, δηλαδή, τής πίστεως. Πά-

ντοτε, μία οικογένεια όταν είναι δομημένη μέ τίς άρχές τῶν εύαγγελικῶν έπιταγῶν, τότε έκφράζει τό βίωμα τής εύλογίας τοϋ Θεοϋ, ως μαρτυρία μέσα στόν σύγχρονο κόσμο. "Αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι κοινωνιολογικά ή οικογένεια αποτελεί τό κύταρο μᾶς κοινωνίας, μπορούμε νά φανταστοϋμε ποιά θά ήταν ή έκβαση στήν εξέλιξη τής κοινωνίας μας, άν επικρατοϋσε σ' αὐτήν ή άρμονική συνύπαρξη τῶν κοινωνικῶν κυττάρων, δηλαδή, τῶν πολλῶν οικογενειῶν.

Σύγχρονα κοινωνικά δεδομένα

Οικτρή εμφανίζεται ή κατάσταση τής οικογενείας μακριά από τόν Χριστό. "Ο θεσμός τοϋ γάμου, όπως καί όλοι οί θεσμοί στίς ήμέρες μας, διέρχεται μιá επικίνδυνη κρίση, πού τήν χαρακτηρίζει ή αποδόμηση τῶν βασικῶν στοιχείων, στά όποία στηρίζεται ό αυθεντικός τρόπος δημιουργίας καί λειτουργίας τής οικογένειας. Συνεχῶς αυξάνουν οί άποτυχημένοι γάμοι καί οί ναυαγισμένες οικογένειες. Δέν μειώνονται, αλλά πολλαπλασιάζονται κατ' έτος τά διαζύγια. Τό ένα τρίτον περίπου τῶν γάμων διαλύονται. Θλίψη καί απογοήτευση, κορεσμός, αηδία, όδύνη, ψυχικά άδιέξοδα καί μελαγχολία, είναι τό κλίμα μέσα στό όποιο έκτυλίσσονται καί διεκτραγωνοϋνται τά όδυνηρά δράματα εκείνων, πού αντί νά εύρουν στόν γάμο τήν εύτυχία πού όνειρευθήκαν, βρῆκαν τήν άπόλυτη δυστυχία.

Γενική είναι ή όμολογία ότι ή οικογένεια διέρχεται μιá περίοδο κρίσεως, ένῶ αποτελεί πραγματικότητα καί ή αύξηση τοϋ αριθμοϋ τῶν πολιτικῶν γάμων καθώς καί τό φαινόμενο, μαζί μέ τόν γάμο νά τελείται καί ή βάπτισις τῶν παιδιῶν. Καί άν μέν πρόκειται για περιπτώσεις μεταναστῶν πού δέν ήσαν μέλη τής Έκκλησίας, ασφαλῶς καί δέν υπάρχει πρόβλημα. Τό πρόβλημα δημιουργείται όταν ή συγκεκριμένη έπιλογή είναι άποτέλεσμα νεοεισάκτου τρόπου ζωής. Σέ κάθε όμως περίπτωση, τό κυρίαρχο πρόβλημα είναι ή διάλυση τοϋ γάμου. Βασικές αίτιες τής καταστάσεως αὐτῆς είναι ή λανθασμένη έκλογή συζύγου, μέ άποτέλεσμα πολύ σύντομα, οί «*άγγελοί*» τους νά άποδεικνύονται πρόσωπα άκατάλληλα για συμβίωση καί συμπόρευση στή ζωή. Επίσης, ή έλλειψη πραγματικῆς αγάπης γεννᾷ άδιέξοδα - μόλις έκδηλωθεῖ, λ.χ. ένα φυσικό έλάττωμα, ή αγάπη ψυχραίνεται καί σβήνει. Άσήμαντες λεπτομέρειες οδηγοϋν στήν καθημερινή γκρίνια καί τό διαζύγιο. Δέν είναι λίγες οί περιπτώσεις διαζυγίων, πού στηρίζουν τήν αίτία τους

στή λεγομένη «άσυμφωνία τῶν χαρακτήρων». Ἐπιπλέον, ἡ ἀπουσία ὑψηλοῦ σκοποῦ στόν γάμο, χωρίς δηλαδή θεμέλια, εἶναι τό οἰκοδόμημα τῆς ζωῆς, δίχως ἰδανικά καί ἀξιακά ἀποθέματα, ὅποτε οἱ σύζυγοι, ὅταν δέν ἔχουν τέτοια θεμέλια, πάνω στά ὁποῖα νά οἰκοδομήσουν τήν ζωή τους, τήν κοινή τους πορεία, καταφεύγουν στήν λεγόμενη κοσμική ζωή, γιά νά διαπιστώσουν ὅτι οὔτε σ' αὐτήν ὑπάρχει αὐτό πού θά τοῦς κάνει εὐτυχισμένους· τό κενό ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει. Ἀκόμη, ἡ καθημερινή ἐκτός οἰκίας ἐργασία τῆς συζύγου ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά στεροῦνται τῆς πολυτίμου παρουσίας της τά παιδιά, ὁ σύζυγος καί τά λοιπά μέλη τῆς οἰκογενείας. Βέβαια ἡ ἀνεργία καί γενικότερα ἡ οἰκονομική κρίση δημιουργοῦν καθημερινές τριβές, πού ὀδηγοῦν στήν γκρίνια καί τή διάλυση, μέ θῆμα τόν σύζυγο ἢ τήν σύζυγο, πού ἐπωμίζεται τήν εὐθύνη τῶν παιδιῶν ἢ στερεῖται τήν παρουσία τους, καί τό βάρος τῆς διαλυμένης οἰκογένειας.

Μία ἐπίσης τραγική πρόκληση εἶναι ὅτι σήμερα κατά κόρον προβάλλονται τά ἀρνητικά στοιχεῖα οἰκογενειακοῦ βίου. Μέσα ἀπό τηλεοπτικές σειρές καί κινηματογραφικά ἔργα οἱ νέοι, ἀπό τήν παιδική ἡλικία, δέχονται ἐρεθίσματα, πού ἀλλοτριώνουν τό ὑγιές φρόνημα, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀναπτύσσονται σχέσεις πού δέν ὀδηγοῦν σέ σωστές ἀποφάσεις καί δημιουργοῦνται γάμοι ἐκτός της εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ λανθασμένες ἐπιλογές ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νά προκαλοῦν τήν δυστυχία στους νέους ἀνθρώπους καί δέν εἶναι λίγα τά προβλήματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐμφάνιση φαινομένων πού κλονίζουν τήν οἰκογενειακή συνοχή, ἰδιαίτερος ὅταν ὁ εἶς ἐκ τῶν συζύγων ὑποπίπτει σέ παραβατική συμπεριφορά, πού ἔχει σχέση μέ τήν μοιχεία καί τά συναφῆ πρὸς αὐτήν ἁμαρτήματα· καθὼς ἐπίσης καί τό φαινόμενο πού ἀπάδει πρὸς τό ὀρθόδοξο φρόνημα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μέ τήν θέσπιση τοῦ συμφώνου ἐλεύθερης διαβίωσης καί τῆς προσπάθειας νά ἐνδυθοῦν μέ μανδύα νομιμότητος παραβατικές συμπεριφορές, πού ἔχουν σχέση μέ διαστροφές καί ἀκατανόμαστες νοστρωπίες, οἱ ὁποῖες προσβάλλουν βάνουσα τά χρηστά ἦθη.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὡς μητέρα καί τροφός, ἀσφαλῶς καί δέν πρέπει νά μένει ἀπαθῆς θεατῆς ἐνώπιόν της κρίσεως πού διέρχεται ἡ νεοελληνική οἰκογένεια. Πρότυπα ξένα πρὸς τήν παράδοσή μας εἰσχώρησαν στή ζωὴ τῶν πιστῶν. Πρὸς τήν κατεῦθυνση αὐτή ἐργάζονται μεθοδικά δυνάμεις

σκοτεινές, οἱ ὁποῖες γνωρίζουν πὼς ἂν κατορθώσουν νά διαλύσουν τήν οἰκογένεια, πέτυχαν τόν διπλό σκοτεινό σκοπό τους, δηλαδή τήν διάλυση καί τοῦ γένους μας. Φαίνεται ὅτι συχνά τό ἐπιτυγχάνουν, διότι οἱ Ἕλληνες, ὀλοέν καί περισσότερον ἐπηρεάζονται ἀπό τοῦς ἐχθρούς της πίστεως καί τῆς πατρίδος μας. Δέν χάθηκε ὅμως τό πᾶν, καί δέν εἶναι ἀκόμη ἀργά. Γι' αὐτό τόν λόγο, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἐργασεῖ καί νά ἀρθρώσει λόγον, ὁ ὁποῖος θά στηρίξει τήν οἰκογένεια πού δοκιμάζεται καί διαλύεται.

Συγκεκριμένα, ὀφείλει νά ὑπενθυμίσει γνωστές ἀλήθειες, οἱ ὁποῖες ἴσως ξεθωρίασαν ἀλλά δέν ἀπορρίφθηκαν. Καί τέτοιες ἀλήθειες εἶναι:

Ἐποῦ ἀπουσιάζει ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἡ οἰκογένεια κλυδωνίζεται.

Ὁ Χριστός δέν μειώνει τήν εὐτυχία τῆς οἰκογένειας ἀλλά τήν αὐξάνει καί τήν στηρίζει.

Ἡ πνευματική ζωή, προσευχή, ἐξομολόγηση, θεία κοινωνία, καί γενικά ἡ μυστηριακή ζωή προσθέτει ποιότητα στήν οἰκογενειακή εὐτυχία.

Ἡ οἰκογενειακή ζωή δέν εἶναι καί οὔτε μπορεῖ νά εἶναι ἀνέφελη. Ὅταν ὅμως ἐπικαλούμεθα τόν Ἅγιο ἐν Τριάδι Θεό μᾶς δίδει τήν Χάρη Του καί ξεπερνοῦνται οἱ ὁποῖες δυσκολίες.

Ἡ τεκνογονία ἀποτελεῖ εὐλογία, διότι δι' αὐτῆς ὁ Δημιουργός κατέστησε τόν ἄνθρωπο συνεργό καί συνδημιουργό Του στό ἔργο τῆς δημιουργίας. Αὐτό ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἐνῶ τά παιδιά πού ἔρχονται στόν κόσμο ἔχουν ὡς προορισμό τους τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τόν ἁγιασμό καί τή σωτηρία.

Νά τονίσουμε καί νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι ἡ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας καί πολύ περισσότερο οἱ ἐκτρώσεις, ἀποτελοῦν θανάσιμο ἁμάρτημα καί προκαλοῦν τόν φιλόανθρωπον Θεόν. Ἐκατομμύρια ἀγέννητα καί ἀβάπτιστα βρέφη βρίσκουν μαρτυρικό τέλος μέ τίς φονικές ἐκτρώσεις, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται ἀπό τοῦς συγχρόνους Ἡρώδες καί τοῦς συνεργοῦς των.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὀφείλει διὰ τῶν Ἐπισκόπων καί τῶν Ἐνοριῶν νά στηρίξει τοῦς νέους γονεῖς, πρῶτα πνευματικά καί ἠθικά, καί κατά δεύτερο λόγο, οἰκονομικά. Πῶς ὅμως ἡ Ἐκκλησία θά συμπαρασταθεῖ σήμερα οἰκονομικά στή δοκιμαζομένη οἰκογένεια, ὅταν ἐπιχειρεῖται ἡ ἀφαίρεση κάθε οἰκονομικῆς δυνατότητος πού διαθέτει μέχρι σήμερα, προκειμένου αὐτή νά ἐπιτελέσει τό κοινωνικό της ἔργο; Πῶς θά μπορέσει ἡ Ἐκκλησία

σήμερα νά συμπαρασταθεί, όταν από την μία πλευρά ή η παρουσία της τελεί ουσιαστικά υπό δήμευση και από την άλλη πλευρά, διά του λαϊκισμού, κατηγορείται ότι έχει πλούτον τόν όποιον δέν διαθέτει διά τά έργα τής φιλανθρωπίας, αλλά ασχολείται μέ επενδύσεις χρηματιστηριακής φύσεως. Κατ' αυτόν τόν τρόπον δημιουργείται παραπληροφόρηση στον λαό και παραπικρασμός στίς δοκιμαζόμενες οικογένειες.

Λατρευτικές και πνευματικές ευκαιρίες, έορταστικές εκδηλώσεις, κηρύγματα μέ κατάλληλα θέματα, όμιλίες, ήμερίδες, ιερές αποδημίες, ποικίλα έντυπα, άσφαλώς μπορούν νά στηρίξουν τήν οικογένεια. Πώς όμως νά στηριχθεί σήμερα ή οικογένεια όταν από τήν εκπαίδευση επιχειρείται άφαιρεση τής όρθοδόξου θρησκευτικής άγωγής των παιδιών, και όταν από τήν άλλη πλευρά ή Έκκλησία είναι αδύναμη νά επιτελέσει αυτό τό διδακτικό της καθήκον, σέ επίπεδο κατηχήσεως και διδασκαλίας, μέσω των ιδιικών τής φορέων και μέσω των ιδιικών τής τρόπων ποιμαντικής διακονίας; Γι' αυτό πρέπει νά υπάρξει άγωνιστική προσπάθεια, ούτως ώστε, ή Έκκλησία τής Ελλάδος νά δημιουργήσει προϋποθέσεις οικονομικής βιωσιμότητας όλων των οργανισμών πού μπορούν νά στηρίξουν τό ποιμαντικό και τό ευρύτερο κοινωνικό έργο.

Πρέπει, άγιοι πατέρες και άδελφοί, νά έννοήσουμε και νά κατανοήσουμε ότι πρέπει νά παύσουμε νά είμεθα ούραγοί μιάς πορείας πού οδηγεί στην βεβαία άποτυχία και τήν άπογοήτευση. Ο κόσμος σήμερα είναι άπογοητευμένος· βλέπει τήν στάση μας, βλέπει τήν τακτική μας, πού είναι ώρισμένες φορές μία τακτική άπραξίας και άπογοητεύεται. Εάν θέλουμε νά στηρίξουμε τήν οικογένεια, στίς προδιαγραφές πού πρό όλίγου συντόμως

έπεσημάνθηκαν, πρέπει νά δημιουργήσουμε προϋποθέσεις τέτοιες, πού θά έξασφαλίζουν στην Έκκλησία τήν δυνατότητα νά στηρίξει έμπρόκτως τήν οικογένεια. Και πρός αυτήν τήν κατεύθυνση, έπαινετή ή προσπάθεια πού κατεβλήθη για τό τρίτο παιδί τής Θράκης· αλλά, Ελλάδα δέν είναι μόνον ή Θράκη· Ελλάδα είναι όλη ή επικράτεια, πρός τήν όποία ή Έκκλησία πρέπει νά αναπτύξει σχέδια ουσιαστικής συμπαρασάσεως πρός τήν οικογένεια. Μόνον τότε θά μπορούμε νά συμπαρασταθούμε στους οικογενειάρχες πού δοκιμάζονται και μόνο τότε θά μπορούμε νά δώσουμε θάρρος σ' αυτούς πού είναι έπιφυλακτικοί.

Τέλος, οί διακριτικές παρεμβάσεις μας πρός τήν Πολιτεία, πρέπει νά υπενθυμίζουν τό πολύπλευρο χρέος της πρός τήν οικογένεια. Παράλληλα δέ είναι ανάγκη ή Έκκλησία νά άγωνίζεται σθεναρά για τήν ματαίωση νομοθετικών ρυθμίσεων πού μειώνουν τήν ήθική και οικονομική άρωγή πρός τήν σύγχρονη οικογένεια.

Η όρθόδοξη πατρίδα μας έχει τό προνόμιο νά ζει μέσα στην Χάρη του Άγίου Θεού. Τό μυστήριο του γάμου έχει μία ξεχωριστή θέση στίς καρδιές των νέων μας, οί όποιοι κατά πλειοψηφίαν δημιουργούν τίς οικογένειές τους μέ τήν εύλογία τής Έκκλησίας του Χριστού. Παρά τά όσα συμβαίνουν γύρω μας και τήν γενικευμένη κρίση πού διερχόμεθα, πιστεύουν στον Θεό Πατέρα και έμπιστεύονται ως μητέρα τήν Έκκλησία του Χριστού.

Άξίζει γι' αυτό, ή Άγία μας Έκκλησία νά στηρίξει μέ κάθε μέσο και μέ κάθε τρόπο τήν έλληνική οικογένεια, πού παρ' όλες τίς δυσκολίες των κρίσιμων καιρών στέκεται όρθια και παραμένει έλληνορθόδοξη και εύλογημένη.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πανδέκται, 23,2. Νομ. Ι.
2. Ρωμ. 16, 4.
3. Ψαλμ. 18,6, Ίωήλ 2, 16, Ίησ. 62, 5.
4. Ματθ. 22, 1-14, Μάρκ. 2, 20, Λουκ. 5, 35.
5. Έφες. 5, 31-32.
6. Ίω. Χρυσσοστόμου, *Υπόμνημα εις τήν προς Κολοσσαείς επιστολήν*, PG 62, 387.
7. Έφες. 5, 25.
8. Έφες. 5, 32.
9. Έφ. 5, 25-27.
10. Ίωάννου Χρυσσοστόμου, *Περί του μή άπογινώσκειν τινάς έαυτών*, PG 51, 369.
11. Ρωμ. 16, 3-4.
12. Γέν. 1, 27.

Σημαντικοί εκπρόσωποι τῆς Ἱστορίας καί Θεολογίας τῆς Λατρείας κατά τόν εἰκοστό αἰῶνα»

Τοῦ π. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

(Εἰσήγηση στό IB' Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο, πού διοργανώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, Βόλος 27-29.9.2010)

Τό θέμα πού καλοῦμαι νά ἀναπτύξω, εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων εὐρύτατο, ἀφοῦ περιλαμβάνει ἕναν αἰῶνα, κατά τόν ὅποιο ὑπῆρξε ἔντονη ἀναζήτηση καί ἐπιστημονική ἔρευνα, ἔγιναν ἐκδόσεις λειτουργικῶν κειμένων καί βιβλίων, θεολογικές συζητήσεις καί ζυμώσεις, συνέδρια καί ἡμερίδες, μέ κέντρο τή θεία λατρεία. Καί ὁ τομέας αὐτός δέν ἐνδιαφέρει μόνο κληρικούς καί θεολόγους, ἀλλά καί ἱστορικούς, βυζαντινολόγους, ἀρχαιολόγους, μουσικολόγους, ἀρχιτέκτονες, ἀγιογράφους, φιλόλογους, κοινωνιολόγους, ἀνθρώπους τῆς τέχνης, θρησκευτολόγους, λογοτέχνες κ.ἄ. Ἀπό τό 1921 πού κυκλοφόρησε τό βιβλίον ἑνός ἱκανοῦ, λογίου καί σοφοῦ κληρικοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Κων. Καλλινίκου, μέ τίτλο, *Ἅγιος Χριστιανικός ναός καί τά τελούμενα ἐν αὐτῷ* στήν Ἀλεξάνδρεια, μέχρι τήν ἐκδοση τοῦ ὀγκώδους τόμου τοῦ ἀριστοῦ γνώστη τῆς λατρείας μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου πού περιέχει *Λειτουργικές Ἐγκυκλίους*¹ τριῶν καί πλέον δεκαετιῶν, παρήλθαν ὀγδόντα περίπου χρόνια.

Τό μεσοδιάστημα σημάδεψαν μέ τό πέρασμά τους πολλά σπουδαῖα πρόσωπα, πού μέ τά συγγράμματά τους συνέβαλαν στήν ἀνάδειξη καί βαθεῖα γνώση τῆς λατρευτικῆς ζωῆς. Παράλληλα, οἱ ἐθνικές περιπέτειες, οἱ ἔντονες κοινωνικές καί πολιτικές ἀνακατατάξεις, ὁ πολιτιστικός διχασμός –πού αἰωροῦνταν ἀνάμεσα στά σύμβολα τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀφ' ἑνός καί τοῦ Παρθενῶνα ἀφ' ἑτέρου– ἀλλά καί ἡ συνακόλουθη κρίση ταυτότητας τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ, δέν ἄφησαν ἀνεπηρέαστα καί τά πράγματα τῆς λατρείας. Ὅποτε, εἶναι ἀδύνατο νά γίνει πλήρης καταγραφή καί παρουσίαση ὅλων ὅσα σηματοδότησαν τήν ἐποχή αὐτή.

Τό ἐγχείρημα αὐτό θά ἀπαιτοῦσε εἰδική μελέτη ἑκατοντάδων σελίδων. Ἐκ τῶν πραγμάτων θά ἀναφεροῦμε μόνο σέ ὀρισμένα σημαίνοντα πρόσωπα, κάποια συνέδρια καί κάποιες ἐκπεφρασμένες τάσεις, δίδοντας ἀκροθιγῶς δείγματα τῆς συμβολῆς τους. Ἀπό τήν εἰσήγησή μας παραλείπονται σύγχρονοι ἀξιόλογοι ἐπιστήμονες πού ἐρευνοῦν θέματα τῆς θείας λατρείας καί διδάσκουν τή Λειτουργική, τή θεολογία τῆς Λατρείας καί τήν Ὀμιλητική στίς Θεολογικές Σχολές.

1. Στό μνημονευθέν σύγγραμμα, πού μᾶλλον ἀποτελεῖ κλασική πηγή γιά πολλούς ἐπιστημονικούς κλάδους καί πραγματικό σταθμό τῆς Λειτουργικῆς, ὁ Κ. Καλλίνικος προαναγγέλλοντας τή μέθοδο προσέγγισης τῶν θεμάτων του, ἡ ὁποία ἔχει γενικότερη ἰσχὺ καί διαστελλοντας τήν οὐράνια ἀπό τή γήινη λατρεία γράφει: «Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν παροῦσαν ὄψιν τῶν γηίνων, τά ὑλικά θά συμβαδίζουσιν ἀναποσπάτως μέ τά πνευματικά. Καθώς περιβάλλεται μέ φύλλα τό δένδρον, καθὼς φυλάττονται ἐντός βαλαντίου τά χρήματα, καθὼς σκεπάζεται μέ δέσμα τό σῶμα, καθὼς φέρεται εἰς φλοιόν ὁ πυρῆν, καθὼς ἀπαιτεῖ θήκην τό ξίφος, καθὼς λάμπει ἐντός λυχνίας τό φῶς, κατά τόν αὐτόν τρόπον χρεωστεῖ νά κλίνη τά γόνυα ἐντός χειροποιήτου ναοῦ ὁ ἀχειροποίητος ναός τῆς ψυχῆς, ἵνα δοξασθῇ ὁ Θεός, κατά τόν ἀπόστολον, καί ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν, ἅτινα ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται νά μὴ σφαγιασῶμεν τό πνεῦμα εἰς τήν ὑλὴν καί νά μὴ ὑπερτιμήσωμεν εἰδωλολατρικῶς ὡς αἰώνιον σταθμόν τό παροδικόν μας ὄχημα»².

Ἐπομένως δέ χρειάζεται καμιά «εἰδωλολατρική ὑπερτίμησις» τοῦ παροδικοῦ ὀχήματος καί τῶν ἐπι-

βατῶν του, ἀφοῦ τώρα «βλέπομεν δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δέ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον»³. Πάντως πολλοὶ λησμονοῦν τὸν αἰώνιο σταθμὸ, ἀπολυτοποιώντας τούς ἐπίγειους σταθμούς. Ἄλλὰ ἡ Ἐκκλησία θά πορευεταί πάντοτε μέσα ἀπὸ κινδύνους, δεινά καὶ περιπέτειες ἀγιάζοντας καὶ τέμνοντας τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, παρὰ τίς μικρότητες καὶ τὴν ἀνωριμότητα τῶν τέκνων της.

2. Μετὰ τὸν Κ. Καλλίνικο, ὁ Μητροπολίτης Καισαρείας Ἀμβρόσιος Σταυριανός, μελετώντας χειρόγραφα, δημοσίευσε ἀπὸ τὸ 1921 ἕως τὸ 1924 τίς μελέτες: «Αἱ ἀρχαιόταται καὶ αἱ σύγχρονοι λειτουργίαι», τόμ. 2 (1921-1922), «Ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Θ' μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος» (1923) καὶ «Μελέτη ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου καὶ ἴδια τῶν ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἀκολουθίαις εὐχῶν» (1924)⁴. Παράλληλα ἔγραψε καὶ ἄλλα λειτουργικά ἔργα, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀνέκδοτα: Ἀρχιερατικά καὶ ἱερατικά λειτουργία, Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ Τὸ πρωτόκολλον τῆς Πατριαρχικῆς αὐλῆς⁵. Ἡ πρώτη ἀπὸ τίς παραπάνω μελέτες ἔχει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἀφοῦ περιλαμβάνει τίς σύγχρονες λειτουργίες τῶν Ἀρμενίων καὶ Κοπτῶν καθὼς καὶ τὰ κείμενα τῆς ρωμαϊκῆς καὶ ἀγγλικανικῆς λειτουργίας.

3. Σημαντικότερο σταθμὸ γιὰ τὰ λειτουργικά θέματα ἀποτελεῖ ἡ παρουσία τοῦ καθηγητῆ Παναγιώτη Τρεμπέλα (1886-1977), ὁ ὁποῖος «ἄνοιξε τὸ δρόμο στὴν ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ πλούτου τῶν παλαιῶν λειτουργικῶν κωδίκων καὶ ἐξῆρε τὴ θέση τῶν λαϊκῶν μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία»⁶ καὶ τὸ 1932 ὀρίσθηκε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴ διόρθωση καὶ ἐπιμελέστερη ἔκδοση τῶν λειτουργικῶν βιβλίων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Μητροπολίτη Τραπεζοῦντος Χρῦσανθο. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ, λόγῳ τῶν δυσμενῶν ἐθνικοπολιτικῶν συνθηκῶν, δέν λειτούργησε. Ὁ Π. Τρεμπέλας ὅμως κυκλοφόρησε τὸ ἔργο: *Αἱ τρεῖς λειτουργίαι κατὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις κώδικας*, Ἀθῆναι 1935. Τὸ ἔργο αὐτὸ στάλθηκε ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο σὲ ὅλες τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μὲ σχετικὸ σημεῖωμα ἐρωτημάτων, προκειμένου νὰ ὑπάρξει Πανορθόδοξη συμφωνία γιὰ τὸ ὀριστικὸ κείμενο «τῶν λειτουργικῶν δέλτων»⁷. Παρότι ἡ πληρότητα τῆς μελέτης αὐτῆς ἀμφισβητήθηκε ἀπὸ τὸν Λαυριώτη Εὐλόγιο Κουρίλα⁸, διότι δέν ἔλαβε

ὑπόψη καὶ ἀγιορείτικα χειρόγραφα περιοριζόμενη μόνον σὲ ἐκεῖνα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν, ἡ συμβολὴ τῆς ὑπῆρξε μεγάλη⁹.

Ὁ Π. Τρεμπέλας διδάσκοντας γιὰ εἴκοσι περίπου χρόνια τὸ μάθημα τῆς Λειτουργικῆς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δημοσίευσε πλῆθος λειτουργικῶν συγγραμμάτων. Ἄλλα ἀπὸ αὐτὰ εἶχαν αὐστηρὰ ἐπιστημονικὸ χαρακτήρα, παρουσιάζοντας τὴν ἐξέλιξη τῶν λειτουργικῶν τύπων Ἀνατολῆς καὶ Δύσης, ἐνῶ ἄλλα ἦσαν πρὸ ἐκλαίκευμένα καὶ ἀναφέρονταν σὲ πρᾶκτικά θέματα: Ἀπὸ τὸ 1924 πού κυκλοφορήθηκε ἡ μελέτη μὲ τίτλο, *Ἡ τελεσιουργία τῆς θείας Εὐχαριστίας κατὰ τοὺς δύο πρώτους αἰῶνες*, μέχρι τὸ 1970 δημοσίευσε εἴκοσι περίπου ἐργασίες ἀμιγῶς λειτουργικοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ ἄλλες περίπου εἴκοσι πού ἀναφέρονταν στὴν Ὀμιλητικὴ, Κατηχητικὴ καὶ τὸ Κανονικὸ δίκαιο. Ἄς μνημονευθοῦν ὀρισμένες: *Μικρὸν Εὐχολόγιον*, τόμ. 2, Ἀθῆναι 1950 καὶ 1955. Γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. *Ἀρχαὶ καὶ χαρακτήρ τῆς χριστιανικῆς λατρείας*, Ἀθῆναι 1962, *Λειτουργικοὶ τύποι Αἰγύπτου καὶ Ἀνατολῆς*, Ἀθῆναι 1961, *Λειτουργικοὶ τύποι τῆς Δύσεως καὶ Διαμαρτυρομένων Agenda*, Ἀθῆναι 1966. Κι ἀκόμη: *Ἡ εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ ἀνάγνωσις τῆς εὐχῆς τῆς Ἀναφορᾶς τῆς θείας λειτουργίας*, *Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ψαλμοδία*, *Ἡ θεία εὐχαριστία κατὰ τὴν συνάρθρωσιν αὐτῆς πρὸς τὰ ἄλλα μυστήρια καὶ τὰς μυστηριοειδεῖς τελετάς*, *Τὸ ζήτημα τῆς γονυκλισίας*, *Ἡ Ρωμαϊκὴ λειτουργικὴ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις τῆς Ἀνατολῆς κ.ά.*¹⁰. Στὴν τελευταία μελέτη ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διατήρησε πιστότερα καὶ γνησιότερα τὰ γνωρίσματα τῆς ἀρχαίας χριστιανικῆς λατρείας. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ νεότερες μεταρρυθμιστικὲς κινήσεις τῶν ρωμαιοκαθολικῶν δέχθηκαν ἄμεση ἐπίδραση ἀπὸ τὴ σύγχρονη λειτουργικὴ πράξις τῆς Ἀνατολῆς¹¹. Κι ὄχι τὸ ἀντίθετο, ὅπως νομίζουν ὀρισμένοι στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ γεγονός ὅτι ὑπῆρξε μέλος δύο Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων, τῆς «Ζωῆς» ἀρχικὰ καὶ τοῦ «Σωτήρος» στὴ συνέχεια, τοῦ παρείχε τὴν εὐχέρεια νὰ μεταδώσει στὰ μέλη τους τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ἀναγέννηση τῆς λειτουργικῆς ζωῆς. Ἔτσι στὸ ὅλο ἱεραποστολικὸ πρόγραμμα ἐντάχθηκαν καὶ οἱ προσπάθειες γιὰ συστηματικότερη μύηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ θεία λατρεία μὲ τὸ κήρυγμα, τὴν κατήχη-

ση, τή συχνή μετοχή στή θεία Εύχαριстіα, τήν συμπλαμωδία τοῦ λαοῦ κ.ἄ. Ἀπό τήν ἄλλη, οἱ πρωτοβουλίες αὐτές ἐνεπλάκησαν στό ἀμφιλεγόμενο θέμα τῶν χριστιανικῶν κινήσεων καί προκάλεσαν ἀντιδράσεις καί ἀντιδικίες. «Ὁ καιρός θά θεραπεύσει τά πρόσκαιρα πάθη μας»¹², ἔγραφε πολύ σοφά πρὶν μερικά χρόνια μέ ἀφορμή τά παραπάνω ὁ μακαριστός καθηγητής καί μαθητής τοῦ Τρεμπέλα, Ἰωάννης Φουντούλης. Καί ὄντως τά πράγματα εἶναι διαφορετικά σήμερα.

4. Μία ἐξίσου σπουδαία προσωπικότητα πού ἀσχολήθηκε μέ τά λειτουργικά θέματα ὄχι ἀπό τήν ἔδρα τοῦ πανεπιστημιακοῦ, παρότι εἶχε ὅλες τίς προϋποθέσεις ὅπως μαρτυροῦσε ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σπυρίδων στήν χειροτονία του σέ ἐπίσκοπο¹³, ὅσο ἀπό τό βῆμα τοῦ λειτουργοῦ, ἦταν ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης Διονύσιος Ψαριανός (1912-1997). Οἱ περισσότεροι ἴσως ἔχουν ἀκούσει ἢ ἔχουν διαβάσει τήν Εἰσήγησιν¹⁴ - *Ὑπόμνημα περὶ τῆς θείας λατρείας, ἥτοι περὶ τινῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καί τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ*, πού ἐκφώνησε τό 1985 ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί μέ βάση αὐτή εἶτε τόν ἐπικρίνουν εἶτε τόν ἀποδέχονται μέ ἐνθουσιασμό. Ὅμως, ὁ Κοζάνης Διονύσιος ἔχει συντάξει πλῆθος μελετῶν πού ἀναφέρονται στή λατρεία, τό κήρυγμα, τήν ποιμαντική, τήν ἐκκλησιολογία, τήν ἐνορία, τό ναό, τά μυστήρια, τή μουσική, τίς λειτουργικές τέχνες κ.ἄ. Βάση τῆς θεολογικῆς του παραγωγῆς ἦταν ἡ ἀρχαία ἐλληνική σοφία, ἡ Ἁγία Γραφή καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά τούς Πατέρες τούς ἔβλεπε ὡς ὁδηγούς, «ὄχι γιά νά πιαστοῦμε ἀπό αὐτούς καί νά πᾶμε πίσω», ὅπως ἔλεγε, «ἀλλά γιά νά πάρουμε γραμμή ἀπό αὐτούς καί νά πᾶμε μπροστά»¹⁵. Ἀπό τά συγγράμματά του ἀναφέρω δειγματοληπτικά: *Θεία Λειτουργία*, Ἀπ. Διακονία, Ἀθήνα 31990, *Ἐξαπλά*, ἔκδ. Τέρτιος, Κατερίνη 1989, *Ποιμαντικά κείμενα*, Ἀπ. Διακονία, Ἀθήνα 2001, *Οἰκοδομή, Δημοσιογραφικά κ.ἄ.*¹⁶. Ἀξιόλογο εἶναι ἐπίσης τό ἔργο του: *183 ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι εἰς Βυζαντινὴν καί Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικὴν*, πού ἐκδόθηκε μέ τή φροντίδα τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας, τό ὁποῖο συστήθηκε τό 1970 ὕστερα ἀπὸ εἰσήγησή του στήν Ἱερά Σύνοδο.

Ὁ Κοζάνης Διονύσιος ἔδινε προτεραιότητα στό ἁγιαστικό καί λειτουργικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καθὼς καί στή διακονία τοῦ λόγου καί δευτερευόντως στό κοινωνικό ἔργο. Ἀναφέρω ἓνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα: «Ἡ γλῶσσα ἢ δική μας εἶναι τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς θείας Λειτουργίας. Ὁ κόσμος ὅλος, ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὅλα εἶναι δεμένα μέσα στίς νοητικές σχηματοποιήσεις, πού μᾶς πεθαίνουν. Καί εἶναι ἀλήθεια πὼς μέσα σ' αὐτό, τόν κόσμο τῶν νεκρῶν ζοῦμε κι ἐμεῖς οἱ ποιμένες τοῦ λαοῦ καί θαρροῦμε πὼς εἴμαστε περισσότερο μέσα στή ζωὴ καί τήν ἀλήθεια, ὅσο περισσότερο ἀχρηστεύουμε τά πνευματικά μας αἰσθητήρια. Πολλές φορές πιά τό ἀκοῦμε ἀπὸ ὅλους, ὅτι πρέπει νά συγχρονιστοῦμε καί νά γίνουμε πρακτικότεροι, νά κατεβοῦμε καί νά καταπιαστοῦμε μέ τά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων... Κάποιος ἐπίσκοπος σέ μία Σύνοδο τόλμησε καί εἶπε, τάχα ἐρμηνεύοντας τό Εὐαγγέλιο μέ σύγχρονο πνεῦμα: Ὁ λαὸς θέλει ψωμί, δέν θέλει εὐλογίες. Καί κάποιος ἄλλος δέν κρατήθηκε καί τοῦ εἶπε σέ ἐπήκοο: Μποροῦσες, κι ἂν θέλεις, προφταίνεις ἀκόμα νά γίνης ψωμάς!... Πρέπει λοιπὸν νά ἀγαπήσουμε τό ἔργο μας, πρέπει νά ἀγαπήσουμε τό πετραχίλι μας»¹⁷.

5. Μία σημαίνουσα προσωπικότητα, πού προσέφερε καί ἐξακολουθεῖ νά προσφέρει ἐξαιρετικές ὑπηρεσίες στά θεολογικά γράμματα, εἶναι ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Εὐάγγελος Θεοδώρου. Ἀρχικά διακρίθηκε στήν ἔδρα Λειτουργικῆς καί Κατηχητικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στή συνέχεια δίδαξε Λειτουργική, Ὁμιλητική καί Κατηχητική στή Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, διατέλεσε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί διατηρεῖ πάντοτε τὴ διαύγεια, τὴν ὀξυδέρκεια, καί τὴν ἐπιστημονικὴ ἐμβριθία, πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὴ βαθειὰ γνώση τῶν πηγῶν τῆς χριστιανικῆς καί θύραθεν γραμματείας. Πρόσφατα μετέφρασε ἓνα πολὺ σημαντικό βιβλίο τοῦ Hans Küng, *Ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων*. Ὁ Καθηγητὴς Ε. Θεοδώρου τίμησε πολλές φορές μέ τὴν παρουσία του τὰ συμπόσιά μας. Θὰ ἀναφέρω ὀρισμένα μόνο ἀπὸ τὰ κυριότερα συγγράμματά του πού ἐνδιαφέρουν τό θέμα μας: *Ἡρωίδες τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Αἱ διακόνισσαι διὰ μέσου τῶν αἰώνων*, Ἀθήναι 1949, *Ἡ μορφωτικὴ ἀξία τοῦ ἰσχύοντος Τριωδίου*, Ἀθήναι 1958, *Τὸ ὀρθόδοξον λειτουργικὸν ἢ μυσταγωγικὸν κήρυγμα (Συμβολή*

εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ὀμιλητικὴν), Ἀθήναι 1960, *Ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς*, Ἀθήναι 1967, *Φαινομενολογικὴ ἐξέτασις τῶν σημείων ἐπαφῆς μεταξὺ Καινῆς Διαθήκης καὶ Ὁρθοδόξου Λατρείας*, Ἀθήναι 1968, *Μαθήματα Λειτουργικῆς* (τεῦχος Α΄) Ἀθήναι 1986 καὶ πλείστες ἄλλες εἰσηγήσεις, ἄρθρα καὶ μελέτες σέ περιοδικά, συνέδρια καὶ ἐγκυκλοπαιδεῖες. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Εὐαγγελίου Θεοδώρου ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τὰ σχετικὰ μαθήματα δίδαξε ὁ καθηγητὴς π. Γεώργιος Μεταλληνός, ὁ ὁποῖος συνέταξε ἀξιόλογη μελέτη μετὰ τὸν τίτλον: *Ἡ θεολογικὴ μαρτυρία τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας*, Ἀθήναι 1995¹⁸.

6. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε σὸν σημεῖον αὐτὸ νὰ ἀναφερθῶ ἐκτενέστερα σὸν μακαριστὸ Ὁμότιμον Καθηγητὴ Ἰωάννη Φουντούλη, ὁ ὁποῖος ἦταν δάσκαλος τῶν περισσοτέρων ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁ Ἰ. Φουντούλης θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸν μαθητὴ τοῦ Π. Τρεμπέλα, τοῦ ἀρχαιολόγου Γ. Σωτηρίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου Θεοδώρου, τὸν ὁποῖο διαδέχθηκε στὴν τότε ἔδρα τῆς Λειτουργικῆς καὶ Ὀμιλητικῆς στή Θεσσαλονίκη. Γιά τριάντα πέντε χρόνια δίδαξε τὰ μαθήματα αὐτὰ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ συνέβαλε στὴν ἀνάδειξιν καὶ τὴ διεθνή ἀκτινοβολία τῆς. Διετέλεσε Κοσμητορὸς τῆς ἴδιας Σχολῆς καὶ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καθὼς καὶ μέλος τῆς Συγκλήτου τοῦ Α.Π.Θ. Τὸ 1996 περάτωσε εὐδοκίμως τὴν ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν του σὸ Πανεπιστήμιον, ἀλλὰ δὲν σταμάτησε τὸ δημιουργικὸν του ἔργον. Συνέχισε καὶ ὡς Ὁμότιμος Καθηγητὴς τὴν ἐνασχόλησίν του μετὰ τὰ θέματα τῆς λατρείας καὶ ἐξακολούθησε νὰ συμμετέχει σέ πολλὰ λειτουργικὰ καὶ ἱερατικά συνέδρια σέ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρά τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς ὑγείας του τὰ τελευταῖα χρόνια.

Γιά μία δεκαπενταετίαν εἶχε τὴ Διεύθυνσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν στὴ Θεσσαλονίκη, τὸ ὁποῖον διακόνησε με συνέπειαν, ἐνῶ παράλληλα ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην μετὰ τὸν ὁμιλοῦντα γιὰ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ περιοδικοῦ «Ὁρθοδοξία» (1994).

Ἦταν ἐνεργὸν μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπῆρξε ὁ ἀφανὴς πρωτοστάτης τῶν ὀκτῶ Λειτουργικῶν Συμποσίων ποὺ ὁργανώθηκαν ἀπὸ αὐτήν, ἐνῶ χαιρόταν ὅταν ἔβλε-

πε νὰ ἐκδίδονται τὰ πρακτικὰ μετὰ τὴν εἰσηγήσιν τῶν Συμποσίων αὐτῶν. Ἀνάλογα συνέδρια ὁργανώθηκε σέ συνεργασίαν μετὰ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Δράμας σὸ Μοναστήριον τῆς Εἰκοσιφοίνισσας ἀπὸ τὸ 1985 καὶ ἐνεῦθεν. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδρίων αὐτῶν πλουτίζουν τὴ θεολογικὴν βιβλιογραφίαν¹⁹.

Ἐπίσης, στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης, ὁργανώθηκαν ἀνάμεσα στὰ ἄλλα καὶ τρία ἐνδιαφέροντα γιὰ τὸ θέμα μας συνέδρια γιὰ τὸ Νικόλαον Καβάσιλα, τὸν Φιλόθεον Κόκκινον καὶ τὸν Συμεῶν Θεσσαλονίκης, ὅπου ὁ μακαριστὸς καθηγητὴς εἶχε ἀναπτύξει θέματα τῆς εἰδικότητός του.

Παράλληλα συνέγραψε ἑκατοντάδες μελέτες καὶ δεκάδες βιβλία σχετικὰ μετὰ τὴν θείαν λατρείαν, τὴν Ὀμιλητικὴν, τὴν ἀγιολογίαν –ἰδιαίτερα τῆς πατρίδος του– καὶ τὴν λειτουργικὴν τέχνην. Ἀσχολήθηκε ἐπίσειρᾶ ἐτῶν μετὰ τὸ λειτουργικὸν ἔργον τοῦ Συμεῶν Θεσσαλονίκης, ἐνῶ τὰ τελευταῖα χρόνια μετέφραζε κείμενά του στὴ δημοτικὴν. Ἡ γλῶσσα τῶν μεταφράσεων αὐτῶν εἶναι ἐμπνευσμένη, ζυμωμένη μετὰ τὸ λατρευτικὸν λόγον καὶ πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τὴν τυποποιημένην μεταφράσιν πατερικῶν κειμένων ποὺ κυκλοφοροῦν ἐσχάτως. Χαρακτηριστικὸν τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ συγγραφικοῦ του ταλέντου εἶναι ὅτι διαλεγόταν πάντοτε ζωντανὰ καὶ χωρὶς ἐπιτήδευσιν μετὰ τοὺς μαθητὰς, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς συναδέλφους του. Ἐνσωμάτωνε τὴν ἐρωτήσιν τοὺς στὰ κείμενά του καὶ μετὰ σαφῆ, λιτὸν καὶ διακριτικὸν τρόπον περιέγραφε τὸ ἐρευνητικὸν πλαίσιον ἀφήνοντας τὸ συνομιλητὴν ἢ τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐκμαιεῦσιν τὴν ἀπάντησιν. Εἶναι ἐνδεικτικὸν οἱ *Λειτουργικὲς Ἀπαντήσεις*, ποὺ ἀπὸ τὸ 1964 δημοσίευσεν σὸ περιοδικὸν «Ἐφημέριος». Ἐνῶ ἦταν ὄντως σοφὸς καὶ βαθύς γνώστης τῶν λειτουργικῶν θεμάτων, θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸν πάντοτε μαθητὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄκουγε μετὰ προσοχὴν ὅσα εἶχαν νὰ τοῦ ποῦν καὶ οἱ πιὸ ἀπλοὶ ἱερεῖς, τοὺς ὁποῖους τιμοῦσε ἰδιαίτερα. Μετὰ τὸ διδακτικὸν καὶ συγγραφικὸν του μόχθον κατάφερε νὰ καλύψῃ τὰ ἐνδιαφέροντα τόσο τῶν ἀπαιτητικῶν ἐρευνητῶν ὅσο καὶ τοῦ ἀπλοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἰ. Φουντούλης σεβόταν τὴν παράδοσιν, ἀλλὰ φρόντιζε νὰ ἐπισημαίνει καὶ τὴν στρεβλώσιν στὰ λειτουργικὰ πράγματα, ποὺ ἐπισώρρευσε ὁ χρόνος καὶ ἡ ἄγνοια. Παράλληλα μετὰ εὐστοχὸν τρόπον ἐπισημαίνει τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσιν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς. Δίδασκε χαρακτηριστικὰ: «Με-

ταπολεμικῶς ἢ τεχνολογικῆ ἐξέλιξη καί ἡ οικονομική εὐμάρεια ἐπέτρεψε τό κτίσιμο νέων ναῶν, τή γενίκευση τῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος γιά τό φωτισμό καί τή θέρμανση τοῦ ναοῦ, τήν ἐγκατάσταση μεγαφώνων, τήν κατασκευή καθισμάτων... Ὅλα αὐτά καλά ὅταν καλῶς γίνονται. ...Ἄν ὅμως γίνεται ἀλόγιστη χρήση, καταστρέφουν ὄχι μόνο τήν αἰσθητική του χώρου, ἀλλά καί ἐκκοσμικεύουν τό ναό, μεταβάλλοντάς τον σέ αἴθουσα θεάτρου μέ ἄπλετο καί διασπαστικό φωτισμό, μέ ἔντονο ἐνοχλητικό ἤχο, μέ φόρτο καθισμάτων καί φόρτο καλῆς καί κακῆς τέχνης ἐπίπλων καί σκευῶν...». Τόνιζε ἀκόμη ὅτι, στόν ἱερό χώρο τῆς ἐκκλησίας ὅπου διδάσκεται ἡ ταπείνωση, ἡ φιλοπτωχεία, ἡ λιτή ζωή, ἡ ἱεροπρεπής σεμνότητα καί τό μέτρο δέν μπορεῖ νά κυριαρχεῖ ἡ γλιδή ἀκόμη καί στίς τοιχογραφίες, ὁ «ἐκπερισσιμὸς» καί ἐν τέλει ἡ διά τῶν μεγαφώνων διαπόμπευση τῶν ἱερῶν μυστηρίων.

Ἄναφερόμενος ὁ καθηγητής Φουντούλης σέ ὅλα αὐτά δέν ἐξωραΐζε τό παρελθόν, οὔτε μεμψιμοιροῦσε γιά τό παρόν, ἀλλά ὀρθοτομοῦσε τήν ἀλήθεια. Πέρα ὅμως ἀπό αὐτά ἀναγνώριζε τή σύγχρονη ἀναγέννηση στά λειτουργικά θέματα ἐπισημαίνοντας τό ἔντονο ἐνδιαφέρον τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ γιά τή λατρεία πού ἐκφράζεται μέ τίς ἐκδόσεις, τά συνέδρια, τίς ἐκπομπές καί τή συχνή μετοχή μεγάλου μέρους τοῦ ἐκκλησιασματος στή θεία κοινωνία· πράγμα σπανιότατο σέ παλαιότερες ἐποχές. Ἐνῶ ἐπέκρινε τήν παράχρηση τῶν πραγμάτων, ἔβλεπε ἐλπιδοφόρο τό μέλλον τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς λατρείας.

Τό μέγεθος τοῦ ἔργου του δέν μπορεῖ εὐκολά νά ἀποτιμηθεῖ. Εἶναι ὅμως σίγουρο ὅτι ὅσοι θά ἀσχολοῦνται στό μέλλον μέ τή Λειτουργική, τήν Ὁμιλητική, τήν Ἀγιολογία καί τίς «ἱερές τέχνες» εἶναι ἀδύνατο νά μὴ ἀναφέρονται στή μεγάλη προσφορά τοῦ λειτουργιολόγου τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννη Φουντούλη. Οἱ τίτλοι τῶν ἔργων του σύμφωνα μέ τό μαθητή του καί ἐκλεκτό συνάδελφο Π. Σκαλτσῆ, ὑπερβαίνουν τούς τετρακόσιους καί πλήρης κατάλογος θά δημοσιευθεῖ στόν τόμο πού θά ἐκδοθεῖ πρὸς τιμὴν του. Ἐδῶ ἀναφέρουμε τίς πρὸ γνωστές μελέτες του: Φουντούλη, Ἰωάν. Μ.: *Ἡ εἰκοσιετράωρος ἀκοίμητος δοξολογία*, Ἀθήναι 1963, *Τό πνεῦμα τῆς Θείας Λατρείας*, Ἀθήναι 1964, *Τό λειτουργικόν ἔργον Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης*, Θεσ-

σαλονίκη 1965, *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Θείᾳ Λατρείᾳ*, Θεσσαλονίκη 1965, Συμεῶν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, *Τά λειτουργικά συγγράμματα*, Ἰ. *Εὐχαί καί ὕμνοι*, Θεσσαλονίκη 1968, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Α' (1-5), Θεσσαλονίκη 1977, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Β' (6-10), Θεσσαλονίκη 1977, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Γ' (11-15), Θεσσαλονίκη 1977, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Δ' (16-20), Θεσσαλονίκη 1979, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Ε' (21-25), Θεσσαλονίκη 1986, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. ΣΤ' (26-30), Θεσσαλονίκη 1986, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Ζ' (31-35), Θεσσαλονίκη 1986, *Λειτουργικά Θέματα*, τ. Η' (36-40), Θεσσαλονίκη 1987, *Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ*, Θεσσαλονίκη 1978, *Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου*, Θεσσαλονίκη 1978, *Λογική Λατρεία*, Ἀθήναι 1984, *Κείμενα Λειτουργικῆς*, τεῦχος Β': *Θέματα Εὐχολογίου*, Θεσσαλονίκη 1985, *Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικάς ἀπορίας*: τ. Α' (1-150), Ἀθήναι 1988³, *Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικάς ἀπορίας*: τ. Β' (151-300), Ἀθήναι 1989³, *Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικάς ἀπορίας*: τ. Γ' (301-400), Ἀθήναι 1991², *Τό Ἐορτολόγιον τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἡ γένεση καί διαμόρφωσή του*, στό «Χριστιανικόν Ἐορτολόγιον», Δράμα 1990, σ.21-45, *Σύγχρονα Λειτουργικά Προβλήματα*, Ἐκκλησία 1992, σ. 607-610 καί 657-660, *Λειτουργικὴ Α'*. *Εἰσαγωγή στή Θεία Λατρεία*, Θεσσαλονίκη 1993.

Καί κάτι τελευταῖο: Ἀνάμεσα στά ἄλλα μᾶς ἄφησε τή μεγάλη παρακαταθήκη τόσο τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ, ὅσο καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἤθους καί τῆς ἀνεξικακίας του. Τίς ἐπιθέσεις πού δεχόταν «ἐκ δεξιῶν καί ἐξ ἀριστερῶν» τίς ἀντιμετώπιζε μέ χιοῦμορ καί δέν εἶχε ποτέ ἐμπάθεια γιά κανένα.

7. Σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν οἱ μεταφράσεις στά ἑλληνικά τῶν ἔργων δύο σπουδαίων θεολόγων ρωσικῆς καταγωγῆς: τοῦ π. Γεωργίου Φλορόφσκυ, πού γεννήθηκε στήν Ὀδησσό καί τοῦ π. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, πού γεννήθηκε στό Τάλλιν τῆς Ἑσθονίας. Ὁ Σμέμαν ὑπῆρξε μαθητής τοῦ Φλορόφσκυ, ἀλλά καί οἱ δύο συνδέθηκαν μέ τό Ὀρθόδοξο Θεολογικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου στό Παρίσι ὅπου δίδαξαν Πατρολογία καί Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ἀντίστοιχα, ἐνῶ ἀργότερα δίδαξαν σέ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ π. Γεώργιος Φλορόφσκυ ἔδιδε προτεραιότητα στή λατρεία τονίζοντας ὅτι: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πά-

νω από όλα λατρεύουσα κοινότητα. Ἡ λατρεία ἔρχεται πρώτη, ἀκολουθεῖ ἡ διδασκαλία καί ἡ πειθαρχία. Ὁ *lex grandi* ἔχει προνομιακή προτεραιότητα μέσα στή ζωή τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ *lex credendi* ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς εὐσέβειας καί τήν ὄρασή της τήν πνευματική»²⁰.

Ὁ π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν, ἐπηρεασμένος ἀπό τούς ὀρθοδόξους τῆς διασποράς καί βλέποντας κυρίως τόν τρόπο ζωῆς τῶν ἐνοριῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, διέβλεπε δύο ἀκρότητες. Ἡ πρώτη ἀκρότητα ἀφοροῦσε στή δημιουργία ἐνός «τεχνητά διαμορφωμένου παρελθόντος», πού πίστευε ὅτι ἔτσι ἡ ἐκκλησία μπορεῖ νά διασώσει τήν πίστη της μπροστά στόν κίνδυνο τῆς ἀποστασίας. Ἐδῶ ὑπῆρξε κάποια «ἐξιδανίκευση τῆς ἀρχαιότητας». Ἀπό τήν ἄλλη ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος τῆς «Ἀμερικανοποίησης» τῆς πίστεως καί τῆς «αἵρεσης τῆς ἐκκοσμίκευσης». Ὁ Σμέμαν λέει ὅτι καί οἱ δύο τάσεις κάνουν τόν κόσμο «ἀδιάβλητο ἀπό τή χάρη». Ἐκεῖνος θεωροῦσε ὅτι ἡ ὀρθοδοξία πρέπει νά βρίσκεται «σέ δημιουργική ἔνταση μέ τόν κόσμο ὅπου ζεῖ». Τό θέμα δέν εἶναι ἡ ἀποδοχή ἢ ἡ ἀπόρριψη τοῦ κόσμου, ἀλλά τό νά ἀντιμετωπίζουμε τόν κόσμο ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται.

Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ π. Σμέμαν ἀμφισβήτησε ἔντονα τόν καθιδρυματικό χαρακτήρα τῆς ἐκκλησίας καί τήν προσκόλληση στούς τύπους τῆς λατρείας. Ἡ ἀμφισβήτηση αὐτή συνδεόταν καί μέ τήν κατάσταση τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία στό πλαίσιο τῆς «βαβυλωνίας αἰχμαλωσίας» της, ἀντιμετώπιζε σοβαρά ἐσωτερικά προβλήματα καί εἶχε προσκολληθεῖ στούς τύπους αὐτούς. Ἀλλά καί οἱ Ὀρθόδοξοι τῆς διασποράς, πού εἶχε ὑπόψη του ὁ π. Σμέμαν, πάλευαν γιά τή ζωή. Δέν εἶχαν τήν πολυτέλεια τῆς θεολογικῆς αὐτεπίγνωσης. Σέ κάθε περίπτωση ὁμως, μέ ἢ χωρίς ἐπίγνωση, συγκροτοῦσαν τή συναξή τῆς Ἐκκλησίας καί ἴδρυν ναούς καί ἐνορίες διατηρώντας τή λαϊκή παράδοση.

Ἡ ἀκριτῆ χρησιμοποίηση ὀρισμένων θέσεων τοῦ π. Σμέμαν καί ἡ ταύτισή τους μέ τά ἑλληνικά δεδομένα, εἶναι μᾶλλον ἄστοχη. Διότι ἔτσι ὀδηγηθήκαμε σέ μία θεολογική γκρίνια, ἰδεολογοποίηση καί ἐσωστρέφεια. Ἀρχίσαμε νά τρώμε τίς σάρκες μας «ἀλλήλους δάκνοντες καί κατεσθίοντες»²¹ ἐπιμένοντας σέ θεολογικές λεπτομέρειες. Καί δέ βλέπαμε ὅτι χάναμε τήν ὄντως ζωή ἀπό τά χέρια μας. Ἀδύ-

νατούσαμε νά νοηματοδοτήσουμε τή ζωή τοῦ κόσμου καί οἱ ἄνθρωποι δέ μᾶς κατανοοῦσαν. Ἀντί νά βροῦμε τρόπους διαλόγου μέ τή λογιοσύνη τοῦ τόπου καί τήν κοινωνία, διαμορφώνοντας σύγχρονους ὅρους ἐπικοινωνίας, στρεφόμεσταν μονομερῶς κατά τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης, ἡ ὁποία σαφῶς καί εἶχε πολλές εὐθύνες γιά τά ἐκκλησιαστικά δρώμενα. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά σημειωθεῖ ἕνα ἐσωτερικό «ψυχολογικό χάσμα» μεταξύ ἐπισκόπων-κληρικῶν ἀφ' ἐνός καί λαϊκῶν θεολόγων ἀφ' ἑτέρου, μέ ὅλες τίς ἀρνητικές συνέπειες. Εὐτυχῶς, τά τελευταῖα χρόνια πολλοί ἀκαδημαϊκοί θεολόγοι καί σοφοί ἐπίσκοποι κατανόησαν τόν κίνδυνο καί ἐντείνουν τίς προσπάθειες γιά τήν ἄρση τοῦ «ψυχολογικοῦ αὐτοῦ χάσματος».

Τόν π. Σμέμαν ἐνδιέφερε ἡ νοηματοδότηση τῆς ζωῆς μέ νέους θεολογικούς ὅρους. Ἀλλά στά κείμενά του ὑπάρχει μία ἀμφισβημία τήν ὁποία προηγουμένως καταγγέλλει. Ἀπό τή μία μεριά τονίζει τήν ἔννοια τῆς πρόσληψης, τῆς νοηματοδότησης καί τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου, ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη ὑπάρχει ἡ ἀποστασιοποίηση καί ἡ «αἵρεση τῆς ἐκκοσμίκευσης» πού ὑπεισέρχεται στή λατρεία. Θεολογοῦσε μέ βάση τίς ποιμαντικές ἀνάγκες πού ὁποσδήποτε δέν ἦταν οἱ ἴδιες πάντοτε. Σαφῶς ὑπάρχει ἀμφίδρομη σχέση ἀνάμεσα στόν «κανόνα τοῦ προσεύχεσθαι» (*lex grandi*) καί τόν «κανόνα τοῦ πιστεῦναι» (*lex credendi*), ἀλλά ὁ π. Σμέμαν ἐνδιαφερόταν, –κατά τήν ταπεινή μου γνώμη– καί γιά τή διαμόρφωση τοῦ «κανόνα τοῦ ζεῖν» (*lex vivendi*), κάτι πού συχνά λησμονεῖται. Χωρίς τή διάσταση αὐτή φοβοῦμαι ὅτι ἡ θεολογική σκέψη χάνει τήν ἐσωτερική της ζωντάνια καί τήν ἰκμάδα τοῦ Πνεύματος. Θά ἀναφερθοῦν ὀρισμένα μόνο ἀπό τά μεταφρασμένα στά ἑλληνικά συγγράμματα τοῦ π. Ἀλ. Σμέμαν, πού ἐντάσσονται στό πλαίσιο τοῦ θέματός μας: *Γιά νά ζήσει ὁ κόσμος*, ἐκδ. Ἀθηνᾶ 1970, *Μεγάλη Σαρακοστή*, Ἀκρίτας 1983, *Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στό σύγχρονο κόσμο*, Ἀκρίτας 1984, *Ἐξ ὕδατος καί Πνεύματος*, ἐκδ. Δόμος 1984, *Εὐχαριστία*, Ἀκρίτας, 1987 (ἐκδ. βελτιωμένη 2000), *Ἡ Ἐκκλησία προσευχομένη (Εἰσαγωγή στή Λειτουργική Θεολογία)*, Ἀκρίτας 1991, *Ἐορτολόγιο*, Ἀκρίτας 1997, *Μικρό ὁδοπορικό τῆς Μ. Ἑβδομάδος*, Ἀκρίτας 2001, *Ἡμερολόγιο*, Ἀκρίτας 2002, *Παναγία*, Ἀκρίτας 2003, *Πιστεύω*, Ἀκρίτας 2003.

8. Υπάρχουν και πολλοί άλλοι θεολόγοι και κληρικοί συγγραφείς που ασχολήθηκαν με λειτουργικά θέματα στον είκοστό αιώνα. Όπως σημειώθηκε ξεραρχής, είναι αδύνατο να γίνει ολοκληρωμένη καταγραφή στην παρούσα συνάφεια. Απλώς σημειώνονται εδώ όρισμένοι ακόμη από αυτούς. Ο Βαρθολομαίος Γεωργιάδης, (Αρχιεπ. Κορίνθου) έγραψε την *Επιτομή Λειτουργικής*, που κυκλοφορήθηκε τό 1909 και κυκλοφορείται σε τέταρτη έκδοση από τις εκδόσεις Ρηγοπούλου στη Θεσσαλονίκη. Ο Δημ. Μωραΐτης, καθηγητής της Λειτουργικής, μεταξύ άλλων, έγραψε τις μελέτες: *Εισαγωγή εις την λειτουργικήν και τάς λειτουργικάς σπουδάς*, 1930, *Η Λειτουργία των Προηγασμένων*, 1955, *Ιστορία της Χριστιανικής Λατρείας*, Μέρος Α', 1958, *Επίτομος Λειτουργική*, Μέρον Α', Γενικόν, 1966. Ο Μεθόδιος Κοντοστόνος (Μητροπ. Κερκύρας) κυκλοφόρησε *Τελετουργική* τό 1958.

9. Ο λόγιος και βαθύς γνώστης της λατρείας Πρωτ. Κ. Παπαγιάννης συνέγραψε αρκετές μελέτες που αναφέρονται σε λειτουργικά θέματα και επιμελήθηκε λειτουργικά βιβλία. Όρισμένες δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό *Γρηγόριος ο Παλαμάς*, ενώ άλλες εκδόθηκαν αὐτοτελῶς. Καταχωρίζονται εδώ όρισμένες από αυτές: *Η Αγία Γραφή ἐν τῇ θεία λατρεία, Αί άγιογραφικά περικοπαί και τό κήρυγμα, Λειτουργικῶν ἀτόπων ἐπισήμανσις, Αί εὐχαί ἐπί τῇ γεννήσει παιδίου, Διορθώσεις και παρατηρήσεις εις τό Τριώδιον*, University Studio Rress, Θεσσαλονίκη 2006, *Σύστημα Τυπικοῦ των ιερῶν άκολουθιῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ*, Άποστολική Διακονία 2006, *Μουσική Παρακλητική I, II, III, Μουσικόν Τριώδιον I,II, Μουσικόν Πεντηκοστάριον, Μουσικόν Μηνολόγιον κ.ά.*

10. Θά άποτελοῦσε παράλειψη ἂν δέν αναφέρονταν, ἔστω ἐλάχιστα, γιά τή συμβολή τοῦ Άγίου Ὁρους στήν ἀνάπτυξη τῆς λατρείας και τῆ θεολογία τῆς στόν είκοστό αἰώνα. Καταρχήν ὄλα τά μοναστήρια ἐπανδρώθηκαν μέ νέους μοναχοῦς, οἱ ὁποῖοι καλλιέργησαν τήν παραδοσιακή βυζαντινή μουσική, μελέτησαν παλαιά χειρόγραφα, συγκρότησαν καταρτισμένους χορούς και ἔγιναν πόλος ἔλξης πολλῶν προσκυνητῶν. Ἐκτός ἀπό τόν Ὑμνογράφο μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη πού συνένταξε πάνω ἀπό δύο χιλιάδες ιερές ακολουθίες, κανόνες, τροπάρια, μεγαλυνάρια και κο-

ντάκια σε σαράντα ἑπτά σωζόμενους χειρόγραφους κώδικες²², ἄρκετοί λόγιοι μοναχοί και ἱερομόναχοι ἔγραψαν σχετικές μελέτες. Αναφέρω ἐλάχιστα ἀπό αὐτές: Μοναχοῦ Θεοδοσίου Άγιοπαυλίτου: Ὁ ἀγνοημένος θησαυρός, ἔκδ. Άγιος Νεκτάριος, Θεσσαλονίκη 1971, Αρχιμ. Βασιλείου: Εἰσοδικόν, ἔκδ. Ἰ. Μ. Σταυρονικήτα Ἁγιον Ὁρος 1978, Ἱερομονάχου Γρηγορίου: *Θεία Λειτουργία*. Ἐπίσης, ἀπό τό 1989 ἡ Ἱερά Μονή Σίμωνος Πέτρας ἐκδίδει ἐπιμελημένες σειρές λειτουργικῶν βιβλίων, στά ὁποῖα ὑπάρχουν ἐκτενέστατα εἰσαγωγικά σημειώματα τοῦ μακαριστοῦ καθηγητῆ Ἰωάννη Φουντούλη.

11. Ἀπό τό Ἁγιον Ὁρος πῆρε ἐρεθίσματα ὁ Φώτης Κόντογλου, και ἀσχολήθηκε κυρίως μέ τήν άγιογραφία τῆς Κρητικῆς Σχολῆς. Ἐκεῖ ἀντέγραφε φορητές εἰκόνες και τοιχογραφίες κυρίως τοῦ 16ου αἰώνα, τοῦ Θεοφάνη και τοῦ Φράγκου Κατελάνου. Ἐγραφε: «Ὁ χαρακτήρ των άγιων εἰκόνων τῆς Ὁρθοδόξου άγιογραφίας δέν εἶναι οὐδόλως φυσικός, ἀλλά εἶναι λειτουργικός και συμβολικός, ἡγουν πνευματικός. Ἡ τέχνη αὐτή, εἶναι μία ζωγραφική θεολογία»²³. Ὁ Κόντογλου ὀρθώνει στήν ἐποχή του συχνά δηκτικό λόγο ἐναντίον τῆς κακογουσιῆς και τῆς ἔλλειψης κάλλους στή δόμηση και διακόσμηση των νεότερων ναῶν, ἀντιτιθέμενος σε στρεβλές καταστάσεις και ὄχι τόσο σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Ἡ παρουσία του θεωρεῖται σταθμός γιά τήν ἐκκλησιαστική τέχνη, ἀφοῦ συνέβαλε σημαντικά στή στροφή πρὸς τήν βυζαντινή άγιογραφία.

12. Πέρα ὁμως ἀπό ὄσους ἀσχολήθηκαν εἰδικά μέ τή λατρεία, σταθμό νομίζω ὄτι ἀποτελεῖ ἡ εὐρύτερη συζήτηση μεταξύ κορυφαίων θεολόγων τοῦ είκοστοῦ αἰώνα γιά τόν χαρακτήρα τῆς λατρείας. Κατά πόσο δηλαδή ἡ λατρεία εἶναι στατική και τυπολατρική ἢ ἔχει δυναμικό, ζωντανό και χαρισματικό χαρακτήρα. Σχηματικά θά μπορούσε νά λεχθεῖ ὄτι, διαμορφώθηκαν δύο κυρίως τάσεις, πού διαφοροποιοῦν ἢ ὑπερτονίζουν τή νηπτική - ἡσυχαστική παράδοση ἀπό τή μία μεριά και τήν ἐκκλησιολογική - εὐχαριστιοκεντρική παράδοση ἀπό τήν ἄλλη. Στό διάλογο αὐτό ἔλαβαν μέρος πολλοί. Θά ἀναφερθῶ μόνο σε τρεῖς και θά κλείσω τήν εἰσήγησή μου. Οἱ δύο αὐτές τάσεις ἴσως ἐκφράζουν τό κλίμα πού δημιουργήθηκε μέ τή συγγραφή δύο ἀξιόλογων διδακτορικῶν διατριβῶν, οἱ

όποιες έκπονήθηκαν κατά τή δεκαετία τοῦ 1960 καί πλούτισαν τά θεολογικά γράμματα²⁴. Ἡ πρώτη διδακτορική διατριβή συντάχθηκε ἀπό τόν μακαριστό καθηγητή π. Ἰωάννη Ρωμανίδη στή Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης καί ἡ ἄλλη ἀπό τόν καθηγητή Ἰωάννη Ζηζιούλα (νῦν Μητροπολίτη Περγάμου). Στή μία ἀπό αὐτές ἐξαίρονται καί προτάσσονται οἱ συνέπειες τῆς πώσης καί ἡ ἐπιστροφή στό ἀρχαῖο κάλλος μέ πνευματική ἄσκηση, χωρίς νά παραθεωροῦνται τά μυστήρια. Στήν ἄλλη ἐξαιρεται ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται στή Θεία Εὐχαριστία πού τελεῖ ὁ ἐπίσκοπος. Στή δεύτερη δίδεται ἰδιαίτερη βαρύτητα στήν εὐχαριστιακή ἐκκλησιολογία.

Πέρα ἀπό τίς μονομερεῖς καί αὐτονομημένες ἐρμηνεῖες πού δόθηκαν στίς μελέτες αὐτές, καί οἱ ὁποῖες μᾶλλον εἶναι ἀπόρροια τοῦ κατακερματισμοῦ τῶν θεολογικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων καί ὄχι τῶν προθέσεων τῶν συγγραφέων τους, ἡ συζήτηση αὐτή ἔχει ἐνδιαφέρον. Διότι συχνά λησιμονεῖται ἡ ἐσχατολογική προοπτική τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπερτονίζεται ἡ ἀτομική σωτηρία τῶν χριστιανῶν, χωρίς νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὅτι ἡ κατά Χριστόν τελείωση καί ὁ ἁγιασμός δέν εἶναι ἀτομικό ἀλλά ὁμαδικό «ἄθλημα» ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, πού τροφοδοτεῖται ἀπό τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κι ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἄν δέν θεραπευτεῖ μέ τήν ἄσκηση ἡ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ προσωπική ἁμαρτία τοῦ καθενός ἀποκτᾷ εὐρύτερες διαστάσεις καί διαβρώνει τό ἐκκλησιαστικό σῶμα στήν ἀνθρώπινη ἐκδοχή του. Στήν ἔνωση καί κοινωνία μέ τόν Χριστό καί τούς συνανθρώπους συμβάλλει σημαντικά ἡ προαίρεση. «Ἐκ προαιρέσεως γάρ ἡ ἔνωσις αὕτη γίνεται, οὐ χωρίς τῆς ἡμῶν γνώμης», τονίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός²⁵.

Στή βιβλική καί ἁγιοπατερική παράδοση τά πράγματα παρουσιάζονται ἀπλά, συνθετικά καί ὄχι αὐτονομημένα. Ἡ σύνθεση αὐτή ἀπαντᾷ στό συγγραφικό ἔργο τοῦ καθηγητῆ Γ. Μαντζαρίδη²⁶.

Ἡ παραθεώρηση ὀρισμένων ἀληθειῶν καί ὁ ὑπερτονισμός ἄλλων μπορεῖ νά ὀδηγήσει ἀκόμη καί στήν αἵρεση. Κι αὐτό δέν συμβαίνει μόνο σέ ἐπίπεδο δόγματος ἀλλά καί ἡθους²⁷. Γι' αὐτό χρειάζεται ἰδιαίτερη προσοχή. Μπορεῖ πράγματι νά ἀγιάζονται οἱ χριστιανοί ὡς σῶμα, ἀλλά καί ὁ καθένας προσάγει στό Θεό καί ἰδιαίτερα στή λατρεία, ὄχι μόνο τά δῶρα τῆς εὐχαριστίας του, ἀλλά καί τόν προσωπικό του πνευματικό ἀγῶνα κι ὄχι τήν κακία καί τά πάθη του, τά ὁποῖα διασποῦν τήν ἐν Χριστῶ ἐνότητα καί ψύχουν τήν ἀγάπη. Ἡ μᾶλλον θυσιάζει κάθε ἐμπαθές νόημα καί πάθος μέ τή μετάνοια, ἀφοῦ στή λατρεία καλλιεργεῖται τό ἡθος τῆς «συντετριμμένης καρδίας» καί ἡ αὐτοεξομολογητική διάθεση.

Τελικά πέρα ἀπό τήν ἀταξία ἢ τήν εὐταξία, πέρα ἀπ' τοὺς σημαντικούς σταθμούς καί τοὺς σπουδαίους ἢ ἀφανεῖς ἐκπροσώπους τῆς, ἡ θεία λατρεία γενικότερα καί ἡ θεία Λειτουργία εἰδικότερα εἶναι ζωντανή καί ἀποτελεῖ τό πνευματικό κέντρο τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀρχιμ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ, ὁ ὁποῖος συνέταξε καί νέες εὐχές γιά τή θεία Λειτουργία γράφει: «Ἡ ψυχή τοῦ ἱερέως ἀναπόφευκτα θά φθάσει πολλές φορές σέ ἐξάντληση ἀπό τή θεωρία κάθε εἶδους παθημάτων ἀφ' ἑνός, καί ἀδικιῶν καί ἐκβιασμῶν ἀφ' ἑτέρου. Ἀκριβῶς οἱ ἀνάρμοστες αὐτές πράξεις καί σχεδόν ὅλες οἱ φαινομενικά παράλογες πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἀποτελοῦν ἐνδειξη τῆς πώσεως τοῦ κόσμου μας. Μέ ἐπίμονη ἄσκηση ὀφείλουμε νά κρατήσουμε ἀμείωτη τήν ἔμπνευσή μας γιά τή λειτουργική προσευχή ὑπέρ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας. Κάθε πάθος καί κάθε κακοήθεια τῆς ἁμαρτίας, εἴτε σ' ἐμᾶς τοὺς ἰδίους, εἴτε στοὺς ἄλλους ἔξω ἀπό ἐμᾶς, ἀποτελοῦν τό περιεχόμενο τῆς καθολικῆς αὐτῆς προσευχῆς... Ἡ Λειτουργία, στήν αἰώνια πνευματική τῆς πραγματικότητά, εἶναι θυσία γιά τίς ἁμαρτίες τῆς ἀνθρωπότητος»²⁸.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Χριστοδούλου, Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, τοῦ ἀπό Δημητριάδος: Ἔργα, τόμ. Β', Ἀθήνα 2010.
2. Κ. Καλλινίκου Πρωτ.: Ὁ χριστιανικός ναός καί τά τελούμενα ἐν αὐτῷ, ἔκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα 1979, σ. 4.
3. Α' Κορ. 13,12.
4. Ἰ. Φουντούλη: Λειτουργικά θέματα, Ζ', 31-35, Θεσσαλονίκη 1986, σ. 15
5. Ἰ. Φουντούλη: «Προλογικόν Σημείωμα», στοῦ Ἀμβροσίου (Σταυριανοῦ) Σχολάζοντος Μητροπολίτου Καισαρείας, Αἱ ἀρχαιότατα καί αἱ σύγχρονοι Λειτουργίαι, ἔκδ. Πατριαρχικόν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, ἔκδ. β', ἐπιμ. Ἀρχιμ. Νικοδήμου Σκρέττα, Θεσσαλονίκη 2001, σ. 10-11.

6. Εὐαγγέλιου Θεοδώρου: «Ἐπικήδειος Λόγος», στὸν ἀφιερωματικὸ τόμο *Παναγιώτης Τρεμπέλας, Λέων τῆς Ὁρθοδοξίας*, ἔκδ. «Ὁ Σωτὴρ», Ἀθήνα 2010, σ. 21.
7. Βλ. *Ὁρθοδοξία*, τομ. Γ', Κωνσταντινούπολις 1935, σ.352-355.
8. «Δυστυχῶς ὁ κ. Τρεμπέλας ἔργω τοιούτῳ σπουδαίῳ ἐπιχειρήσας περιορίσθαι μόνον εἰς τοὺς κώδικας τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἐξετάσῃ, ὡς λέγει, περὶ τοὺς 80 κώδικας. Ἄλλ' ἐκ τούτων ἐλάχιστοι ἔχουσιν παλαιογραφικὴν ἀξίαν, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι νεώτατοι... Ἐάν ὀλίγον ἐκοπίαζεν καὶ μετέβαινεν εἰς Ἄθω θὰ εὗρισκεν εἰς τὴν Λαύραν π.χ. ἐκτὸς πολυαρίθμων κωδίκων ἀπὸ τοῦ Θ' αἰῶνος καὶ ἔξῃς χρονολογούμενων καὶ 5 δεκάδας εἰληταρίων (Γ' -ΙΕ' αἰῶνος). «Αἱ πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων γινόμεναι ἀπόπειραι ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ», *Νέα Σιών*, ἔτος ΛΓ', 1941, τόμος ΛΣΤ', σ. 39. Ὁ Εὐλόγιος Κουρίλας (Ἐπίσκοπος Κορυτσᾶς) σὲ πολλὰς συνέχειας δημοσίευε ἄρθρα στὸ περιοδικὸ *Νέα Σιών* μὲ τὸν παραπάνω τίτλο ἀπὸ τὸ 1935-1941. Οἱ δημοσιεύσεις αὐτὲς ἔχουν μὲγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ λειτουργικὴ ἐπιστήμη, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐρευνηθοῦν στὴν παρούσα συνάφεια.
9. Βλ. Πρωτ. Κ. Ν. Παπαδοπούλου: «Ὁ Παναγιώτης Τρεμπέλας ὡς Λειτουργιολόγος. Ἡ συμβολὴ του στὴ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς ὑμνογραφίας», *Παναγιώτης Τρεμπέλας, Λέων τῆς Ὁρθοδοξίας*, σ. 234.
10. Ἰ. Φουντούλη: *Λειτουργικὰ θέματα, Ζ'*, 31-35, Θεσσαλονίκη 1986, σ. 16 ὅπου περισσότερα. Ἐμ. Κωνσταντίνιδη, «Παναγιώτης Τρεμπέλας», *ΘΗΕ*, τόμ. 11β, σ. 846.
11. Π. Τρεμπέλα: *Ἡ Ρωμαϊκὴ λειτουργικὴ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις τῆς Ἀνατολῆς*, Ἀθήναι 1949, σ. 6, 50.
12. Ἰ. Φουντούλη, ὁ.π., σ.17.
13. Μητρ. Καρπενησίου Νικολάου: «Ἐπίσκοπος Διονύσιος Ψαριανός (κατὰ κόσμον Νικόλαος) Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης», ἀνάτ. Α' τόμ. *Οἰκοδομὴ καὶ Μαρτυρία*, Κοζάνη 1991, σ. 11.
14. Δημοσιεύθηκε μὲ τίτλο, «Μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας», στὸν Β' τόμ. *Ἀναφορὰ εἰς μνήμην Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου 1914-1968*, Γενεύη 1989, σ. 147-164.
15. *Οἰκοδομὴ καὶ παράκλησις, Κυριακὸν Ἐγκύκλιον ἀπ' Ἐκκλησίας Κήρυγμα (1969-1973)*, ἔκδ. Ἰ. Μητρ. Κοζάνης, σ. 392.
16. Βλ. περισσότερα Κυριακῆς Χατζηναστάση: *Ἔργο καὶ διδασκαλία τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κοζάνης Διονυσίου Ψαριανοῦ, Ποιμαντικὴ, Λειτουργικὴ καὶ Ὀμιλητικὴ προσέγγισις*, Θεσσαλονίκη 2008.
17. Ἐπισκόπου Διονυσίου Ψαριανοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης, *Ποιμαντικὰ Κείμενα, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ 2*, ἔκδ. Ἄπ. Διακονίας, Ἀθήνα 2001.
18. Ὁ Πρωτ. Γ. Μεταλληνὸς δίδαξε γιὰ πολλὰ χρόνια στὸ Τμήμα Θεολογίας τοῦ Ε.Κ.Π.Α., ὕστερα ἀπὸ ἀνάθεση τὰ μαθήματα τῆς *Λειτουργικῆς, Ὀμιλητικῆς καὶ Ἱστορίας καὶ Θεολογίας τῆς Λατρείας*.
19. Καταχωρίζονται ἐδῶ τὰ σημαντικότερα πού ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Δράμας: *Ἐκκλησιαστικὴ εὐταξία*, 1986, *Κλῆρος καὶ λαὸς ὡς Σῶμα Χριστοῦ*, 1988, *Νηστεία καὶ πνευματικὴ ζωὴ*, 1989, *Χριστιανικὸν Ἐορτολόγιον*, 1990, *Σύμβολα καὶ συμβολισμοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, 1991, *Ἡ ἐνορία ὡς κοινωνία πιστῶν καὶ ὡς Σῶμα Χριστοῦ*, 1993, *Οἱ ἀκολουθίαι τοῦ νυχθημέρου*, 1994, *Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα*, 1996, *Τὸ ἱερόν μυστήριον τοῦ γάμου*, 1997, *Ἡ Θεία Λειτουργία*, 1998, *Ἡ Ἱερωσύνη κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας*, 1999, *Τὸ ἱερόν μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου*, 2000, *Νεκρώσιμα τελετουργικά*, 2001, *Τὸ ἱερόν μυστήριον τῆς Μετανοίας*, 2002.
20. *Θέματα Ὁρθοδόξου Θεολογίας*, ἔκδ. Ἄρτος Ζωῆς, Ἀθήναι 1973, σ. 159.
21. Βλ. *Γαλ.* 5,15.
22. Ἀρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου: *Ὁ Ὑμνογράφος Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης καὶ οἱ ἀκολουθίαι του σὲ ἀγίους τῆς Θεσσαλονίκης*, ἔκδ. Ὁργανισμὸς Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης, Θεσσαλονίκη 1997, σ. 94-97.
23. Φ. Κόντογλου: *Ἐκφρασις τῆς Ὁρθοδόξου Εἰκονογραφίας*, τομ. Α', σ. 415.
24. Ἰ. Ρωμανίδου: *Τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα*, ἔκδ. Δόμος, Ἀθήνα 1989. Ἰ. Ζηζιούλα (νῦν Μητροπ. Περγάμου), *Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καὶ τῷ ἐπισκόπῳ κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνας*, ἔκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα 1990.
25. *Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως* 4,13, κείμ. Ν. Ματσούκα, ἔκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 374. Καὶ σὲ ἄλλο σημείω, ὁ ἱερός Δαμασκηνὸς γράφει: «Γίνεται τοίνυν τοῖς πιστεῖ ἀξίως μεταλαμβάνουσι εἰς ἄφαισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς φυλακτήριον ψυχῆς τέ καὶ σώματος, τοῖς δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ἀναξίως μετέχουσιν εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν, καθάπερ τὸ τοῦ Κυρίου θάνατος τοῖς μὲν πιστεύουσι γέγονε ζωὴ καὶ ἀφθαρσία εἰς ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου μακαριότητος, τοῖς δὲ ἀπειθοῦσι καὶ τοῖς κυριοκτόνοις εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν αἰώνιον». Ὅπ. σ.370
26. Βλ. ἐνδεικτικὰ Γ. Μαντζαρίδη: *Παλαμικά*, ἔκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1973, σ. 149 κ.ἑ.
27. Γ. Μαντζαρίδη: *Ἠθικὴ II*, ἔκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 2009, σ. 77.
28. Ἀρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ): *Ὀψόμεθα τὸν Θεὸν καθὼς ἐστὶ*, Ἔσσεξ Ἀγγλίας 2010. σ. 312-313.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 223/2011
«περί τροποποίησης, συμπλήρωσης και αντικατάστασης
του υπ' αριθμ. 149/2002 Κανονισμού υπό τον τίτλον
“Εσωτερικός Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας του Γραφείου
της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή
Ένωση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην Unesco”»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4, περίπτ. ε' και 9, παρ. 4 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος»,
2. Τις διατάξεις του Ν. 2817/2000 (ΦΕΚ 78/τ. Α/14.3.2000),
3. Τις διατάξεις του άρθρου 11 του υπ' αριθμ. 99/1998 Κανονισμού «Περί συστάσεως και λειτουργίας Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Παρακολουθήσεως Ευρωπαϊκών Θεμάτων» (ΦΕΚ 254/Α/13.11.1998),
4. Την υπ' αριθμ. 21/17.8.2011 Εισήγησιν της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκή Ένωση.
5. Την από 19.8.2011 Απόφασιν Αυτής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τήν τροποποίησιν, συμπλήρωσιν και αντικατάστασιν του υπ' αριθμ. 149/2002 Κανονισμού υπό τον τίτλον: «Εσωτερικός Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην UNESCO», διά νέου Κανονισμού, έχοντας ως εξής:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 223/2011

Περί τροποποίησης και αντικατάστασης του υπ' αριθμ. 149/2002 Κανονισμού υπό τον τίτλον «Εσωτερικός Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην UNESCO (Φ.Ε.Κ. 79/τ. Α/2002)».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Άρθρον 1
Όργάνωση-Λειτουργία

Μέ τον παρόντα Έσωτερικό Κανονισμό καθορίζονται και ρυθμίζονται τά της οργάνωσης και λειτουργίας του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο Ευρώπης και στην UNESCO».

Άρθρον 2
Όρισμοί

Χάριν συντομίας οι κατωτέρω όροι θά αναφέρονται ως εξής:

- α) Ό όρος «Γραφείο της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο Ευρώπης και στην UNESCO» ως «Αντιπροσωπεία».
- β) Ό όρος «Ευρωπαϊκή Ένωση» ως «Ε.Ε».
- γ) Ό όρος «Συμβούλιο της Ευρώπης» ως «Σ.Ε.».
- δ) Ό όρος «Διαρκής Ιερά Σύνοδος» ως «Δ.Ι.Σ.».
- ε) Ό όρος «Ειδική Συνοδική Επιτροπή Παρακολουθήσεως Ευρωπαϊκών Θεμάτων» ως «Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ.».
- στ) Ό όρος «Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος» ως «Αρχιεπίσκοπος».

Άρθρον 3
Έδρα

Η Αντιπροσωπεία έδρεύει στίς Βρυξέλλες, στο διοικητικό διαμέρισμα των Βρυξελλών Etterbeek, επί του Boulevard Saint – Michel 50.

Άρθρον 4
Σφραγίδα

Η Αντιπροσωπεία έχει δική της κυκλική σφραγίδα, η οποία φέρει στο κέντρο τό μονόγραμμα ΧΡ και πέ-

ριξ στον πρώτο κύκλο δώδεκα (12) άστερίσκους, στον δεύτερο κύκλο τις λέξεις BUREAU DE LA REPRESENTATION DE L' ÉGLISE DE GRÈCE και στον τρίτο κύκλο ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Άρθρον 5
Άρμοδιότητες

Η Άντιπροσωπεία συνεργάζεται άμεσα με την Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. εντός του πλαισίου των διατάξεων του υπ' αριθμ. 99/1998 Κανονισμού. Ειδικότερα οι Άρμοδιότητες της Άντιπροσωπείας είναι:

1. Νά ενεργεί πάντοτε στο πλαίσιο του προγραμματισμού και των όδηγιών τις οποίες λαμβάνει από την Δ.Ι.Σ., ή οποία και έχει την αποφασιστική επί παντός θέματος άρμοδιότητα.

2. Η Άντιπροσωπεία ειδικότερο έργο έχει:

α. Νά ενισχύει τις προσπάθειες για την ειρήνη, συμφιλίωση και συνεργασία των λαών της Εύρώπης μέσα από την προώθηση πολιτιστικών, πολιτισμικών και ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων, οι οποίες βοηθούν στην κατανόηση από την κοινή γνώμη των άρχων του Εύαγγελίου και της σημασίας του για την πνευματική συνύπαρξη των λαών της Εύρώπης και για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών του άτόμου.

β. Νά συμβάλλει στην προαγωγή της ένωσης των λαών της Εύρώπης με σεβασμό της ταυτότητας, της ιδιοπροσωπείας τους, των παραδόσεων, ήθων και έθιμων τους, εντός ενός περιβάλλοντος σεβασμού της φύσης και των δημιουργημάτων του Θεού.

γ. Νά υποστηρίζει και νά προάγει τό πνευματικό, πολιτιστικό και φιλιανθρωπικό έργο της Έκκλησίας της Ελλάδος μέσα από τη συνεργασία της με τά όργανα της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO.

δ. Νά καλλιεργεί και νά αναπτύσσει δημόσιες σχέσεις με τά άρμόδια όργανα της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO.

ε. Νά διατηρεί, νά αναπτύσσει και νά συμβάλλει στη σύσφιξη των σχέσεων με την «Όρθόδοξον Εύρωπαϊκήν Έπιτροπήν» του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με τις Άντιπροσωπείες των Αυτόκεφάλων Όρθοδόξων Έκκλησιών, καθώς και με τις Άντιπροσωπείες των Χριστιανικών Όμοιογιών, των θρησκευμάτων και με τις Μη Κυβερνητικές Όργανώσεις.

στ. Νά συνεργάζεται και νά επικοινωνεί στενά με τις έλληνικές ύπηρεσίες και τις ύπηρεσίες των υπολοίπων κρατών, οι οποίες είναι διαπιστευμένες στην Ε.Ε., τό Σ.Ε. και την UNESCO για την άμοιβαία ενημέρωση και προώθηση θεμάτων κυρίως εκκλησιαστικών, μορφωτικών, πολιτιστικών, κοινωνικών, εκπαιδευτικών, νεότητας, περιβάλλοντος ως και παντός άλλου συναφούς προς τό έργο της Όρθοδόξου Έκκλησίας της Ελλάδος.

ζ. Νά παρακολουθεί και νά μελετά οποιοδήποτε θέμα έχει σχέση με τις τρέχουσες έργασίες, δραστηριότητες, έρευνες και εξέλιξεις της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO και ενδιαφέρει την Έκκλησία, ώστε νά είναι δυνατή ή διατύπωση σχετικών παρατηρήσεων και προτάσεων προς τά άρμόδια εύρωπαϊκά και έθνικά όργανα και νά ενημερώνει την Δ.Ι.Σ. προς την οποία υποβάλλει σχετικές προτάσεις προς την Ε.Ε. σχετικά με την κοινωνική σύγκληση των κρατών-μελών ώστε νά περιορισθούν μεταξύ των λαών της Εύρώπης οι μεγάλες οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες και νά επικρατήσει πνεύμα καταλληλαγής.

η. Νά παρακολουθεί και νά συμβάλλει στις δραστηριότητες εκείνες της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO, οι οποίες προωθούνται σε εύρωπαϊκό επίπεδο και άφορούν στη θρησκευτική, πνευματική, ανθρωπιστική, οικονομική ή ύλική άλληλεγγύη μεταξύ των λαών της Εύρώπης και του υπόλοιπου κόσμου, ώστε νά ενισχυθούν οι άρχές του άλληλοσεβασμού, της άλληλοκατανόησης και της άλληλεγγύης, μακράν από ξενοφοβίες και φυλιετικές διακρίσεις.

θ. Νά επιλαμβάνεται ζητημάτων, τά οποία ανακύπτουν από μέτρα και έέργειες των όργάνων της Ε.Ε. και του Σ.Ε., μετά από σχετική άπόφαση της Δ.Ι.Σ.

ι. Νά έρευνά τά διάφορα προγράμματα, τά οποία έκπονούνται από την Ε.Ε. και τό Σ.Ε., προκειμένου νά ενημερώνεται ή Δ.Ι.Σ. και νά άποφασίζει τη συμμετοχή της Έκκλησίας της Ελλάδος σε αυτά.

ια. Νά όργανώνει έκδηλώσεις με έγκριση της Δ.Ι.Σ. όπως διαλέξεις, σεμινάρια, ομάδες έργασίας, συνέδρια και άλλες παρεμφερείς έκδηλώσεις, με θέματα τά οποία άφορούν στην όρθόδοξη παράδοση, την Όστορία, την Τέχνη, την Έκπαίδευση ή θέματα θεολογικού ή επικοινωνιακού περιεχομένου σε συνεργασία με την Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. Η όργάνωση των άνωτέρω έκδηλώσεων δύναται νά γίνει σε συνεργασία με τις ύπηρεσίες της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO, την «Όρθόδοξον Εύρωπαϊκήν Έπιτροπήν» του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τις Άντιπροσωπείες των άλλων Αυτόκεφάλων Όρθοδόξων Έκκλησιών, καθώς επίσης και με άλλες όργανώσεις έτεροδόξων ή έτεροθρήσκων.

ιβ. Νά συγκεντρώνει, ταξινομεί, συντηρεί, φυλάσσει και άξιοποιεί τά γραπτά, όπτικοακουστικά και ψηφιακά στοιχεία τά οποία προέρχονται από τις Όπηρεσίες της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO και τά οποία ενδιαφέρουν την Έκκλησία της Ελλάδος.

ιγ. Νά συντάσσει και διανέμει περιοδικώς στο προσωπικό, τό όποιο ύπηρετεί στις Όπηρεσίες της Ε.Ε., του Σ.Ε. και της UNESCO, καθώς και στους άναποκριτές έλληνικού και ξένου Τύπου, σύντομο Δελτίο Τύπου για τις δραστηριότητες της Άντιπροσωπείας.

3. Για έπείγοντα θέματα ή επίλυση των οποίων κρίνεται άμεσα, άποφασίζει ό Άρχιεπίσκοπος.

Άρθρον 6 Διοίκηση

1. Η Αντιπροσωπεία δύναται νά διευθύνεται από Επίσκοπο, σύμφωνα με τή διάταξη του άρθρου 15 § 8α του Ν. 2817/2000 (Φ.Ε.Κ. 78 Α/14 Μαρτίου 2000).

Εάν αυτός κωλύεται για όρισμένο χρονικό διάστημα νά εκτελέσει τά καθήκοντά του αναπληρωθεί από κληρικό ή λαϊκό, τόν όποιο προτείνει άμα τή αναλήψει των καθηκόντων του προς τόν Άρχιεπίσκοπο και μέ άποφασή του έγκρίνεται ή αναπλήρωση ή όποία άνακοινώνεται και στήν Δ.Ι.Σ.

2. Σέ περίπτωση παύσης, παραίτησης, ή διακοπής παροχής ύπηρεσιών του Διευθυντού, διορίζεται Διευθυντής, μέ άπόφαση τής Δ.Ι.Σ., κληρικός οίουδήποτε βαθμού ή λαϊκός, ό όποίος διαθέτει τά άναγκαία τυπικά και ούσιαστικά προσόντα έπιφυλασσομένης τής διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 8α του Ν. 2817/2000.

Άρθρον 7 Άρμοδιότητες του Διευθυντή

1. Ο Διευθυντής τής Αντιπροσωπείας:

α) Μεριμνά πρώτιστα για τήν έφαρμογή των διατάξεων του παρόντος ως και των λοιπών Κανονισμών τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

β) Καθορίζει τίς προτεραιότητες και τά μέσα για τήν εκπλήρωση των σκοπών της κατανέμοντας ύπευθύνότητες μεταξύ των συνεργατών της.

γ) Έκπροσωπεί τήν Αντιπροσωπεία ένώπιον των όργάνων τής Ε.Ε., του Σ.Ε. και τής UNESCO, ως και πάσης άλλης διοικητικής και δικαστικής άρχης, καθώς και στίς σχέσεις της προς τρίτους.

δ) Παρακολουθεί και συντονίζει τίς εργασίες της, όπως αυτές προβλέπονται, από τό άρθρο 5 του παρόντος Κανονισμού.

ε) Άλληλογραφεί και υπογράφει έγγραφα, σύμφωνα μέ τόν ισχύοντα Κανονισμό τής Δ.Ι.Σ.

στ) Καταρτίζει τόν προϋπολογισμό των έσόδων και των έξόδων κατά τή διαδικασία του άρθρου 17 παρ. 2 του ύπ' άριθμ. 211/2010 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. Α' 135/9.8.2010).

ζ) Μεριμνά για τήν χρηστή διαχείριση των οικονομικών και των περιουσιακών στοιχείων.

η) Έγκρίνει τήν πραγματοποίηση προμηθειών και δαπανών και τήν ανάληψη ποσού μέχρι 6.000 ΕΥΡΩ, έντός των έγκεκριμένων πιστώσεων του προϋπολογισμού. Για όποιαδήποτε δαπάνη, που ύπερβαίνει τό ποσό αυτό, άπαιτείται άπόφαση τής Δ.Ι.Σ., σέ επείγουσες δέ περιπτώσεις μέ τήν έγκριση του Άρχιεπισκόπου.

θ) Υπογράφει τά γραμμάτια εΐσπραξης και τά έντάλματα πληρωμής, στά όποία έπισυνάπτονται όλα τά δικαιολογητικά. Τά γραμμάτια και έντάλματα καταχωρίζονται στό βιβλίό του ταμείου, κάθε ήμέρα.

ι) Σέ περίπτωση προσφοράς δωρεών ή έν γένει άλλων νομίμων προσόδων ενημερώνει τήν Δ.Ι.Σ. ή όποία και άποφασίζει για τήν άποδοχή ή άποποίηση των προτάσεων.

ια) Προτείνει στή Δ.Ι.Σ. τήν έγκριση προϋπολογισμού για εκτέλεση οικοδομικών και λοιπών εργασιών άναγκαίων για τήν εύπρεπή εμφάνιση των Γραφείων της, τηρουμένων των νομίμων διαδικασιών.

ιβ) Προτείνει στή Δ.Ι.Σ. τήν κατάρτιση Ειδικής Βιβλιοθήκης.

ιγ) Προτείνει στή Δ.Ι.Σ. ή όποία άποφασίζει για τήν πρόσληψη του άναγκαίου έποχικού ή προσωρινού προσωπικού.

ιδ) Τηρεί μητρώο των ύπηρετούντων στήν Αντιπροσωπεία κληρικών και λαϊκών (δυναμολόγιο, ύπηρεσιακής και μισθολογικής κατάστασης, άδειών κ.λπ.).

ιε) Διαχειρίζεται τήν σφραγίδα τής Αντιπροσωπείας.

2. α) Μέ άπόφαση του Διευθυντού δύναται νά άνατεθούν καθήκοντα λογιστού ή ταμίου Υπολόγου σύμφωνα μέ τά ύπό του άρθρου 15 του Ν.Δ. 496/74 καθοριζόμενα.

β) Σέ κάθε άλλαγή του Διευθυντού συντάσσεται σέ πενταπλοϋν πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής τής Αντιπροσωπείας μέ τήν καταγραφή και άπογραφή τής έν γένει διαχειρίσεως χρηματικού και ύλικού της, τό όποιο ύπογράφεται από τόν παραδίδοντα και τόν παραλαμβάνοντα.

Άρθρον 8 Γραμματειακή ύποστήριξη

Τό Γραφείο Γραμματείας:

1. Τηρεί τό πρωτόκολλο άλληλογραφίας και έπιμελείται και διεκπεραιώνει τήν άλληλογραφία και τήν έπεξεργασία κειμένων σέ Η/Υ.

2. Άρχειοθετεί και φυλάττει τά έγγραφα, βιβλία κ.λπ.

3. Φροντίζει για τίς πάσης φύσεως συναντήσεις και τήν επικοινωνία του Διευθυντού μέ τίς διάφορες άρχές και τούς φορείς, καθώς και για τήν εξυπηρέτηση του κοινού.

4. Παρακολουθεί τά κυκλοφορούντα έντυπα τής Ε.Ε., του Σ.Ε. και τής UNESCO και προωθεί τήν μέσω του Διαδικτύου επικοινωνία και συνεργασία και ενημερώνει σχετικώς τήν Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ.

5. Έπιμελείται τόν εύτρεπισμό των Γραφείων τής Αντιπροσωπείας.

Άρθρον 9 Οικονομολογιστική Διαχειριστική Υποστήριξη

1. Τό έργον «των Οικονομικών» τής Αντιπροσωπείας άσκει ό έκάστοτε Διευθυντής επικουρούμενος ύπό τινος κληρικού ή λαϊκού τής Αντιπροσωπείας έχοντας γνώσεις επί του άντικειμένου.

2. Ἡ ταμειακή διαχείριση καὶ λογιστικὴ παρακολούθηση τοῦ Γραφείου διεξάγεται ἀπὸ τὴν ΕΚΥΟ κατόπιν Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. Γιά τὸν σκοπὸ αὐτὸ συνιστᾶται κατ' ἔτος παγία προκαταβολὴ συνολικοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ 55.000,00 εὐρώ. Τὸ ποσὸ αὐτὸ ἀποδίδεται μὲ χρηματικὰ ἐντάληματα προπληρωμῆς στὸ ὄνομα τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου.

3. Οἱ πληρωμὲς διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας. Ταμίας δύναται νὰ ὀρισθεῖ μόνιμος ὑπάλληλος τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἀποσπασμένος στὴν Ἀντιπροσωπεία. Τὰ καθήκοντα τοῦ διαχειριστοῦ χρημάτων, ἀξιών καὶ ὑλικοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ διατάκτη.

4. α) Ὁ Ταμίας ὕστερα ἀπὸ ἔλεγχο τῆς ἀριθμητικῆς πληρότητας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων τῶν παραστατικῶν, ἐνεργεῖ βάσει τῶν γραμματίων τίς εἰσπράξεις καὶ βάσει τῶν ἐνταλημάτων τίς πληρωμὲς.

β) Τηρεῖ μὲ ἐπιμέλεια τὰ οἰκεία λογιστικὰ καὶ διαχειριστικὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἐνημερώνει καθημερινά.

γ) Ἐφαρμόζει τίς ἰσχύουσες δημοσιολογιστικὲς καὶ φορολογικὲς διατάξεις.

δ) Προέρχεται στὴν κατάθεση καὶ ἀνάληψη χρηματικῶν ποσῶν σὲ πιστωτικὰ ἰδρύματα μὲ εἰδικὴ κάθε φορά ἐξουσιοδότηση καὶ ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ, ἐνημερώνοντας ἀμέσως τὰ σχετικὰ βιβλία μὲ τὴν ἐποπτεία τοῦ Διευθυντοῦ.

ε) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὰ παραστατικὰ τῶν χρεωπιστωτικῶν ἐγγράφων ὡς καὶ ὅλα τὰ συναφῆ δικαιολογητικά.

ἄρθρο 10

Τηρούμενα βιβλία

1. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα τηρεῖ ἡ Ἀντιπροσωπεία, εἶναι:
α) Πρωτοκόλλιον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, θεωρημένο.

β) Βιβλίον ταμείου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ οἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμὲς διὰ τῶν Γραμματίων εἰσπράξεως καὶ ἐνταλημάτων πληρωμῆς.

γ) Βιβλίον ἰσολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται οἱ ἰσολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἐκθέσεων τους.

δ) Βιβλίον ἀπογραφῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται στὸ τέλος κάθε χρόνου τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἀντιπροσωπείας βάσει τῶν Πρωτοκόλλιων καταμετρήσεως δεόντως θεωρημένων καὶ ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

ε) Βιβλίον ὑλικοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο παρακολουθεῖται ἡ εἰσαγωγή, ἡ ἐξαγωγή καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῶν ἀντικειμένων ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας ἐκδιδομένων τῶν τίτλων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.

στ) Θεωρημένα ἀρμοδίως στελέχη τριπλότυπων γραμματίων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλημάτων πληρωμῶν.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀντιπροσωπείας δύναται, ἂν κρίνει σκόπιμο, νὰ ὀρίσει τὴν τήρηση καὶ ἀλλῶν βιβλίων ἢ στοιχείων.

3. Τὰ λογιστικὰ καὶ ταμειακὰ βιβλία τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀριθμοῦνται κατὰ φύλλον καὶ θεωροῦνται στὴν τελευταία σελίδα πρὶν ἀπὸ τὴν χρῆση τους ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

4. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω βιβλίων εἶναι δυνατόν νὰ καταχωρίζονται καὶ σὲ ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ, μὴ ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς κατάρτησης τῶν βιβλίων στὴν περίπτωση αὐτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ἄρθρον 11

Θέσεις-Προσόντα

1. Γιά τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τῆς Ἀντιπροσωπείας συνιστῶνται οἱ ἑξῆς θέσεις:

α) Μία (1) θέση Διευθυντοῦ Κλήδου Εἰδικῶν Θέσεων Α΄ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 5 παρ. 8α τοῦ Ν. 2817/2000.

β) Τρεῖς (3) θέσεις ἐκτάκτων συνεργατῶν μὲ σύμβαση ὀρισμένου χρόνου.

γ) Μία (1) θέση τακτικοῦ ὑπαλλήλου Κλήδου ΠΕ Διοικητικοῦ Οἰκονομικοῦ βαθμοῦ Δ-Α.

δ) Μία (1) θέση τακτικοῦ ὑπαλλήλου Κλήδου ΤΕ Διοικητικοῦ βαθμοῦ Δ-Α.

ε) Μία θέση (1) τακτικοῦ ὑπαλλήλου Κλήδου ΔΕ Διοικητικοῦ βαθμοῦ Δ-Α.

στ) Μία (1) θέση τακτικοῦ ὑπαλλήλου Κλήδου ΔΕ Ὁδονοῦ-Κλητήρος βαθμοῦ Δ-Α.

ζ) Μία (1) θέση τακτικοῦ ὑπαλλήλου Κλήδου ΥΕ Εὐπρεπιστοῦ-Εὐπρεπίστριας βαθμοῦ Ε-Β.

2. α) Στὴ θέση τοῦ Διευθυντοῦ διορίζεται πρόσωπο σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

β) Ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων σὲ ἀντίστοιχο κλᾶδο καὶ βαθμὸ ἐνεργεῖται σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων». Ἐπί πλέον ἀπαιτεῖται ἡ καλὴ γνώση τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσας, ὡς καὶ πολὺ καλὴ γνώση χρήσης Η/Υ, ἐπεξεργασίας κειμένου καὶ ἀρχειοθέτησης, πιστοποιουμένων τούτων σὲ εἰδικὴ συνέντευξη.

γ) Στὶς θέσεις τῶν ἐκτάκτων συνεργατῶν προσλαμβάνονται μὲ σύμβαση ὀρισμένου χρόνου καὶ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπιστήμονες πού γνωρίζουν «λίαν καλῶς» τίς γλώσσες Γαλλικὴ καὶ Ἀγγλικὴ καὶ ἔχουν ἀνάλογο πτυχίον, προσόντα καὶ ἐμπειρία πού ἀνταποκρίνονται στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Ἀντιπροσωπείας. Οἱ ἀνωτέρω θέσεις δύναται νὰ καλύπτονται προσωρινὰ μὲ ἀπόσπαση ὑπαλλήλων ἀπὸ τὸ Δημόσιο ἢ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

3. Η κάλυψη των θέσεων τακτικού προσωπικού δύνανται να γίνει προσωρινά με απόσπαση εκκλησιαστικών υπαλλήλων, ή υπαλλήλων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. σύμφωνα με τις διατάξεις του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού.

4. Κληρικοί και λαϊκοί ειδικοί επιστήμονες, εκκλησιαστικοί υπαλλήλοι ή μή, δύνανται να αποστέλλονται στην Αντιπροσωπεία ως επιστημονικοί ή μορφωτικοί συνεργάτες αυτής, ειδικότερα για την υποστήριξη του έργου της ενώπιον των οργάνων, των επιτροπών και των ομάδων εργασίας, που λειτουργούν στην Ε.Ε., τό Σ.Ε. και την UNESCO, κατόπιν απόφασης της Δ.Ι.Σ. μετά από αιτιολογημένη πρόταση του Διευθυντού. Προκειμένου περί Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων ή αποστολή ενεργείται μετά από γνώμη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου κατά τη διαδικασία του άρθρου 66 παρ. 5 του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού. Στους ανωτέρω καταβάλλονται από την Ε.Κ.Υ.Ο. τά έξοδα μετακινήσεων και παραστάσεων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

5. Η διαπίστευση του Διευθυντού της Αντιπροσωπείας γίνεται με έγγραφο του Προέδρου της Δ.Ι.Σ. προς τις αρμόδιες του έσωτερικού και έξωτερικού αρχές.

6. Προσωρινά και μέχρι πλήρωσης των θέσεων ή λειτουργία της Αντιπροσωπείας δύναται να καλύπτεται με απόσπαση υπαλλήλων κατόπιν απόφασης της Δ.Ι.Σ. κατά τις διατάξεις του «Κώδικα Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων».

Άρθρον 12

Υπηρεσιακή κατάσταση

Οί υπηρετούντες στην Αντιπροσωπεία με την ιδιότητα του υπαλλήλου κληρικοί και λαϊκοί διέπονται ως προς τά θέματα της υπηρεσιακής τους κατάστασης από τον Κώδικα Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων, όπως εκάστοτε ισχύει. Για θέματα τά οποία δέν ρυθμίζονται από τον 5/1978 Κανονισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Άρθρον 13

Προϋπολογισμός

1. Στόν ετήσιο προϋπολογισμό προσδιορίζονται τά έσοδα και καθορίζονται τά όρια των έξόδων-πιστώσεων.

2. Τά έσοδα και έξοδα ταξινομούνται κατ' είδος, ομάδες και κατηγορίες αναλόγως της αιτίας και της φύσης τους.

3. Τό οικονομικό έτος αρχίζει την 1ην Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου ημερολογιακού έτους.

4. α) Ο προϋπολογισμός συντάσσεται μέχρι της 31/10 εκάστου έτους.

β) Ο προϋπολογισμός μετά της εισηγητικής εκθέσεως του Διευθυντού και της ειδικής εκθέσεως της Διευ-

θύνσεως Δημοσιονομικού Έλέγχου της Εκκλησίας της Ελλάδος εισάγεται διά της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. μαζί με τον προϋπολογισμό της Ε.Κ.Υ.Ο., για συζήτηση και έγκριση στην Δ.Ι.Σ.

5. Οι πιστώσεις του προϋπολογισμού χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για αντιμετώπιση των δαπανών για τις όποιες προβλέφθηκαν. Σε περίπτωση ανεπάρκειας επιτρέπεται με απόφαση της Δ.Ι.Σ. αύξηση πιστώσεως με ισόποση μείωση άλλης.

6. Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προϋπολογισμού επιτρέπεται ή αναμόρφωσή του. Στόν προϋπολογισμό αναγράφονται πιστώσεις με τον τίτλο:

α) Τακτικό αποθεματικό για συμπλήρωση των πιστώσεων οι όποιες θά εύρισκοντο ανεπαρκείς.

β) Έκτακτο αποθεματικό για έγγραφη πιστώσεων για απρόβλεπτες δαπάνες.

γ) Η αναμόρφωση του προϋπολογισμού ενεργείται με αποφάσεις των αρμοδίων για την έγκριση του προϋπολογισμού οργάνων.

δ) Κάθε μήνα και μετά τό «κλεισίμο» των λογαριασμών και μέχρι της 10ης του επόμενου μήνα, θά συντάσσεται αναλυτική κατάσταση έσόδων – έξόδων κατά κωδικό αριθμό, δεόντως θεωρημένη βάσει της οποίας θά ενημερώνονται τά βιβλία της Ε.Κ.Υ.Ο. Στην ανωτέρω επίσημη κατάσταση θά εμφανίζεται και τό τραπεζικό υπόλοιπο.

7. Η έγκριση του προϋπολογισμού με την τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας πραγματοποιείται τό αργότερο εντός του Δεκεμβρίου.

Σε περίπτωση κατά την οποία αυτό δέν καταστεί έφικτό και ό προϋπολογισμός δέν έχει έγκριθει, ή εκτέλεσή του κατά τό πρώτο εξάμηνο του έτους τούτου ενεργείται μέχρι ποσοστού 50% των αντίστοιχων αναγραφομένων πιστώσεων του Προϋπολογισμού, της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. υποχρεωμένης να τον διαβιβάσει στην Δ.Ι.Σ. για έγκριση τό αργότερο μέχρι 30ης Ιανουαρίου του Οικονομικού έτους.

Άρθρον 14

Απολογισμός

1. Έντός του πρώτου τετραμήνου κάθε έτους συντάσσεται και θεωρείται από τον Διευθυντή ό απολογισμός των πραγματοποιηθέντων έσόδων και έξόδων του προηγούμενου οικονομικού έτους, και έν συνέχεια υποβάλλεται άμέσως για έγκριση στην Δ.Ι.Σ. μετά από έλεγχο και με ειδική έκθεση της Διευθύνσεως Δημοσιονομικού Έλέγχου της Εκκλησίας της Ελλάδος (Κανονισμός 210/2010), διά της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. με εισήγησή της.

2. Ο απολογισμός αναγράφει σε ιδιαίτερη στήλη:

α) Τά προϋπολογισθέντα έσοδα και έξοδα.

β) Τά πραγματοποιηθέντα έσοδα και έξοδα.

γ) Τίς διαφορές μεταξύ τους με σχετική αιτιολόγηση.

δ) Τό ταμειακό υπόλοιπο, τό όποιο έχει προκύψει.

3. Μαζί μέ τόν άπολογοισμό συντάσσεται καί ό γενικός ίσολογοισμός, στόν όποιο αναγράφονται τά ένεργητικά καί παθητικά περιουσιακά στοιχεία τής Άντιπροσωπείας, τά όποια ύπάρχουν τήν 31η Δεκεμβρίου.

4. Γιά τή διαχείριση τής Άντιπροσωπείας ίσχύουν καί οι διατάξεις τών άρθρων 3 καί 4 τοῦ ύπ' άριθμ. 210/2010 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Έλλάδος (Φ.Ε.Κ. Α' 135/9.8.2010).

Άρθρον 15

Πόροι τής Άντιπροσωπείας

Η Έκκλησία τής Έλλάδος μεριμνά γιά τήν έτήσια έπιχορήγηση τής Άντιπροσωπείας, άπό τόν προϋπολογοισμό τής, όπου έγγράφονται έτησίως σχετικές πιστώσεις, καί φροντίζει γιά τήν κατάθεση στοῦς τραπεζικούς λογαριασμούς τής στό Βέηγιο.

α) Πόροι τής Άντιπροσωπείας είναι οι έπιχορηγήσεις τοῦ Έλληνικοῦ Δημοσίου, τής Ε.Ε., τών Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζών, Όργανισμών κ.τ.λ.

β) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες καί λοιπές χορηγίες.

γ) Οι τόκοι καί εισοδήματα άπό τραπεζικές ἢ άλλες καταθέσεις.

δ) Οι πρόσοδοι άπό τήν κινητή καί άκίνητη περιουσία.

ε) Κάθε άλλη πρόσοδος άπό νόμιμη καί χρηστή πηγή.

στ) Η λογιστική παρακολούθηση καί ἡ διαχείριση τών οικονομικών, τών περιουσιακών στοιχείων καί τών τραπεζικών λογαριασμών τοῦ Γραφείου θά διεξάγεται μέ άποφάσεις τής Δ.Ι.Σ. τής Έκκλησίας τής Έλλάδος. Γιά τή διαχείριση τών τραπεζικών λογαριασμών στό Βέηγιο ἡ Δ.Ι.Σ. μέ Άπόφασή Της έξουσιοδοτεί τόν έκάστοτε Διευθυντή τοῦ Γραφείου, ό όποιος ύπέχει τίς εϋθύνες καί ύποχρεώσεις τών έκκλησιαστικών ύπολόγων κατά τά άρθρα 5, 8 τοῦ ύπ' άριθμ. 210/2010 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Έλλάδος (ΦΕΚ Α' 135/9.8.2010).

Άρθρον 16

Δαπάνες λειτουργίας

1. Γιά τίς δαπάνες λειτουργίας τής Άντιπροσωπείας έγγράφονται έτησίως στόν προϋπολογοισμό σχετικές πιστώσεις. Στίς δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται κυρίως:

α) Οι δαπάνες ασφάλισης, καταβολής παντοειδών φόρων καί τελών, έπισκευών καί συντήρησης τών γραφείων, έφοδιασμού τους μέ έπιπλα καί τόν άναγκαίο έξοπλισμό, καθώς καί δαπάνες έπισκευής καί συντήρησής τους.

β) Κάθε οικονομική ύποχρέωση, ἡ όποία προβλέπεται άπό τήν βελγική νομοθεσία σέ βάρος τοῦ έργοδότη γιά τό προσωπικό, τό όποιο προσλαμβάνεται.

γ) Τά τηλεφωνικά, τηλεγραφικά, τηλεμοιοτυπικά καί λοιπά τέλη τηλεπικοινωνιών.

δ) Τά γενικά έξοδα γραμματείας, όπως ἡ γραφική ύλη, τά ταχυδρομικά τέλη, τά έξοδα λειτουργίας ἡλεκτρονικοῦ ύπολογιστή, φωτοτυπικών καί ύπολογιστικών μηχανών καί συσκευών τηλεμοιοτυπίας, καθώς έπίσης καί οι άπρόβλεπτες μικροδαπάνες, οι σχετικές μέ τή λειτουργία τής Άντιπροσωπείας.

ε) Οι δαπάνες κατασκευής σημαιών, έκκλησιαστικών έμβλημάτων καί σφραγίδων.

στ) Οι δαπάνες άγοράς βιβλίων, συνδρομών έφημερίδων καί περιοδικών, οι δαπάνες χάρτου καί ειδών γραφικής ύλης καί οι δαπάνες ἡλεκτρικής ένέργειας γενικώς, θέρμανσης, αερίοφωτος, ύδρευσης καί καθαρισμοῦ τοῦ άκινήτου.

ζ) Οι δαπάνες άγοράς καί ασφάλισης αυτοκινήτου, κίνησης καί συντήρησής του, καθώς καί κάθε άλλη δαπάνη, ἡ όποία απαιτείται γιά τήν εϋπρεπή εμφάνιση καί λειτουργία του.

η) Η μίσθωση άγοραίου όχήματος σέ περίπτωση μή ύπαρξης ἢ άδυναμίας χρησιμοποίησης τοῦ ύπηρεσιακοῦ.

θ) Οι άμοιβές μεταφραστών.

ι) Οι δαπάνες άγοράς ἢ μίσθωσης μηχανημάτων άναγκαίων γιά τή λειτουργία τών γραφείων.

ια) Οι δαπάνες δεξιώσεων, γευμάτων καί κάθε είδους φιλοφρονήσεων χάριν έπισήμων ἢ άλλων παραγόντων ἢ έκπροσώπων τών διαφόρων Έκκλησιών καί Δογμάτων.

ιβ) Οι δαπάνες γιά τίς πάσης φύσεως δημόσιες σχέσεις.

ιγ) Κάθε άλλη δαπάνη, ἡ όποία έχει σχέση μέ τή λειτουργία τής Άντιπροσωπείας.

2. Οι δαπάνες πραγματοποιούνται σύμφωνα μέ τίς ίσχύουσες κάθε φορά διατάξεις στόν Έκκλησία τής Έλλάδος, λαμβανομένων ύπ' όψη καί όσων καθορίζουν οι διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 496/74, όπως έτροποποιήθη καί ίσχύει σήμερα σέ συνδυασμό καί τής περί Ε.Ε. συναφοῦς νομοθεσίας.

Άρθρον 17

Παγία προκαταβολή

1. Γιά τήν εϋρυθμη λειτουργία τοῦ Γραφείου συνίσταται παγία προκαταβολή χρηματικοῦ ποσοῦ 55.000, 00 εϋρώ κατά άνάλογη έφαρμογή τών διατάξεων τοῦ άρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 496/1974. Τό άνωτέρω χρηματικό ποσό μπορεῖ νά αναπροσαρμόζεται κάθε φορά μέ Άπόφαση τής Δ.Ι.Σ.

2. Η διαχείριση τής παγίας προκαταβολής γίνεται άπό τόν Διευθυντή, ό όποιος ύπέχει τίς εϋθύνες καί τίς

υποχρεώσεις των δημοσίων υπολόγων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 26 και 27 του Ν.Δ. 496/74 περί του Λογιστικού Ν.Π.Δ.Δ. ισχύουν και για την παγία προκαταβολή της Αντιπροσωπείας.

Άρθρον 18

Προμήθειες και ανάθεση εργασιών

1. Οι προμήθειες και εργασίες οι οποίες γίνονται στην έδρα της Αντιπροσωπείας και των όποιων ή επιβάρυνση υπερβαίνει τα 6.000 Ευρώ ενεργούνται μετά από πρόταση του Διευθυντού και έγκριση της Δ.Ι.Σ. με την διαδικασία της άμευθείας προμήθειας ή ανάθεσης.

2. Για τον τρόπο ενέργειας από την Αντιπροσωπεία των προμηθειών, μισθώσεων, έκμισθώσεων, αγορών, έκποιήσεων, εργασιών κ.λπ. εφαρμόζονται οι Κανονισμοί της Εκκλησίας της Ελλάδος και οι ισχύουσες του Π.Δ. 715/1979, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα.

3. Η κινητή περιουσία της Αντιπροσωπείας, όταν υπόκειται σε φθορά ή πλεονάζει, έκποιείται κατά τον προσφορότερο και πιο συμφέροντα τρόπο, με απόφαση της Δ.Ι.Σ., τό δέ τίμημα κατατίθεται σε τραπεζικό λογαριασμό επ' όνοματι της Εκκλησίας της Ελλάδος.

4. Όλοι οι μέχρις ενάρξεως της ισχύος του παρόντος άνοιχθέντες τραπεζικοί λογαριασμοί επ' όνοματι της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε τράπεζες της αλληλοδαπή μετατρέπονται σε λογαριασμούς με δικαιούχο την Εκκλησία της Ελλάδος κατόπιν αναλήγων ενεργειών του Διευθυντού του Γραφείου και με την συνδρομή της Δ.Ι.Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπου αυτή απαιτείται κατά τό ισχύον στό οικείο κράτος δίκαιο.

5. Τά μή έκποιήσιμα, άχρηστα έν γένει είδη, δύναται νά καταστραφούν ή νά άπορριφθούν με άπόφαση της Δ.Ι.Σ. και μετά από σύνταξη πρωτοκόλλου, τό όποιο ύπογράφει ό Διευθυντής της Αντιπροσωπείας και δύο άλλα μέλη της και στό όποιο αναγράφονται λεπτομερώς τά είδη αυτά και βεβαιώνεται ότι δέν έχουν καμιά άγοραία άξία.

Άρθρον 19

Άποδοχές προσωπικού

1. Ός άποδοχές του προσωπικού της Αντιπροσωπείας, κληρικών και λαϊκών, νοούνται ό βασικός μισθός τους και όλα τά σύμφωνα με τίς κείμενες στην Ελλάδα διατάξεις χορηγούμενα επίδοματά και προσαυξήσεις.

2. Στόν Διευθυντή της Αντιπροσωπείας λόγω των αύξημένων υποχρεώσεων και εύθυνών του χορηγείται ειδικό επίδομα για τά καθήκοντά του στην αλληλοδαπή. Τά επίδομα αυτό καθορίζεται με συντηλεστή 3 επί του έκάστοτε βασικού μισθού του.

Άρθρον 20

Έξοδα μετακίνησης

Τά μέλη της Αντιπροσωπείας, κληρικοί και λαϊκοί, και τό Διοικητικό Προσωπικό πού θά μετακινηθούν και θά τοποθετηθούν στις Βρυξέλλες, ή θά υποχρεωθούν για λόγους ύπηρεσιακούς νά μεταβούν σε μία άλλη πόλη της Ε.Ε., του Σ.Ε. της UNESCO συμπεριλαμβανομένης και της Αθήνας, δικαιούνται όσα καθορίζονται από τίς διατάξεις του Νόμου 2685/1999 «περί των δαπανών μετακινουμένων ύπαλληλων έντός και έκτός Έπικρατείας και άλλες διατάξεις» ως μεταγενεστέρως συνεπηλήρωθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 21

Τροποποίηση Κανονισμού

1. Τά θέματα τά όποία τυχόν δέν προβλέπονται από τον Κανονισμό αυτόν ρυθμίζονται με άπόφαση της Δ.Ι.Σ. με είσήγηση της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. μετά από πρόταση του Διευθυντή της Αντιπροσωπείας.

2. Ό Κανονισμός αυτός τροποποιείται υπό της Διαρκούς Έρας Συνόδου, άποφάσει της Αντιπροσωπείας και κατόπιν είσηγήσεως του Διευθυντού.

Άρθρον 22

Κατάργηση της Αντιπροσωπείας

Η κατάργηση της Αντιπροσωπείας δύναται νά άποφασισθεί αίτιολογημένα από την Δ.Ι.Σ. Σε περίπτωση κατάργησής της, ή περιουσία την όποία κατέχει, περιέρχεται στην κατοχή της Εκκλησίας της Ελλάδος, στην κυριότητα της όποιας και άνήκει.

Άρθρον 23

Ισχύς του Κανονισμού

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσίευσής του διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται δέ και διά του Έπισήμου Δελτίου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρο 24

Κάλυψη δαπάνης

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος ύψους 55.000,00 κατ' έτος, ή όποία θά καλυφθεί κατά τά επόμενα οικονομικά έτη από τον κωδικό του προϋπολογισμού της.

Αθήνα 19 Αύγουστου 2011

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεός

Άρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

Κανονισμός υπ' αριθμ. 224/2011
«Περί τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ υπ' αριθμ. 50/1990
Κανονισμοῦ «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών
(Παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ)
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».
ΦΕΚ 153/Α' /21.11.1990)

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντας υπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ υπ' αριθμ. 50/1990 Κανονισμοῦ «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών (Παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης». ΦΕΚ 153/Α' /21.11.1990)
3. Τὴν υπ' αριθμ. 2/29.4.2011 Πράξιν τῆς Διοικητικῆς καί Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών (Παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».
4. Τὴν υπ' αριθμ. 391/1/6.5.2011 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης.
5. Τὴν υπ' αριθμ. 492/6.5.2011 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεοφύλου.
6. Τὴν ἀπό 11.5.2011 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί
7. Τὴν ἀπό 7.10.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' αριθμ. 224/2011 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 224/2011
«Περί τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ υπ' αριθμ. 50/1990 Κανονισμοῦ «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών (Παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».
ΦΕΚ 153/Α' /153/Α' /21.11.1990)

Ἄρθρον 1

Ἡ παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ υπ' αριθμ. 50/1990 Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

« Ἄρθρον 2

1. Ἡ διοίκηση καί διαχείριση τοῦ ἀνωτέρω Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἀσκεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικητικὴ καί Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Σερρών καί Νιγρίτης, ὡς Πρόεδρο, καί τέσσερα μέλη πού διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον, μετὰ ἀπὸ σχετικὴ πρόταση τοῦ Μητροπολίτου, γιὰ μίαν τρίτην, μὲ δυνατότητα ἀνανεώσεως τῆς θτείας τους. Ἀπὸ τὰ τέσσερα μέλη τουλάχιστον τὸ ἓνα δύναται νὰ εἶναι κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης καί θὰ ἀναπληρῶναι τὸν Σεβ. Μητροπολίτη, ὅταν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται»

Ἄρθρον 2

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης.

Ἀθῆναι τῆ 7ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Μάρκος

Κανονισμός υπ' αριθμ. 225/2011
«Περί τροποποίησης και αντικατάστασης
του υπ' αριθμ. 35/1986 Κανονισμού “Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως
του Ίερού Προσκυνημάτων Αγίας Παρασκευής περιοχής Ανακάσης
Δήμου Αγίων Αναργύρων Αττικής” (Φ.Ε.Κ. 3/Α’/1987)
της Ίερας Μητροπόλεως Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άρθρον 1

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις του άρθρου 59 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος».
2. Τάς διατάξεις του υπ' αριθμ. 35/1986 Κανονισμού της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. 3/Α’/21.1.1987).
3. Τάς διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3822/2010 «Περί ιδρύσεως Ίερών Μητροπόλεων» (Φ.Ε.Κ. 21/Α’/16.2.2010).
4. Τό υπ' αριθμ. 6/1.4.2011 Πρακτικόν της Διοικητικής και Διαχειριστικής Επιτροπής του Ίερού Προσκυνημάτων Αγίας Παρασκευής Ανακάσης.
5. Τήν από 14.4.2011 Έγκρισιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίερας Μητροπόλεως Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως.
6. Τήν υπ' αριθμ. 588/19.5.2011 Πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως κ. Αθναγόρου.
7. Τήν από 30.5.2011 Γνωμοδότησιν του Νομικού Γραφείου της Νομικής Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.
8. Τήν από 16.6.2011 Έγκριτικήν Απόφασιν της Δ.Ι.Σ.
9. Τήν από 7.10.2011 Απόφασιν Αυτής.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 225/2011 Κανονισμόν έχοντα ούτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 225/2011
 «Περί τροποποίησης και αντικατάστασης του υπ' αριθμ. 35/1986 Κανονισμού “Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίερού Προσκυνημάτων Αγίας Παρασκευής περιοχής Ανακάσης Δήμου Αγίων Αναργύρων Αττικής” (Φ.Ε.Κ. 3/Α’/1987) της Ίερας Μητροπόλεως Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως».

Ο Ίερός Προσκυνηματικός Ναός Αγίας Παρασκευής, εις τήν περιοχήν Ανακάσα του Δήμου Αγίων Αναργύρων Αττικής, αποτελεί Νομικόν Πρόσωπον Ίδιωτικού Δικαίου, κατά τήν διάταξιν του άρθρου 1 πάρ. 4 του Νόμου 590/1977. Έχει κυκλικήν σφραγίδα, φέρουσα εις τό κέντρον γραμμικήν παράστασιν της Αγίας Παρασκευής και γύρωθεν τās λέξεις: «ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΝΑΚΑΣΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΛΙΟΥ, ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ».

Άρθρον 2

Σκοπός του Ίερού Προσκυνημάτων Αγίας Παρασκευής Ανακάσης είναι ή ενίσχυσις και προαγωγή του φιλανθρωπικού, πολιτιστικού και έν γένει ποιμαντικού και ιεραποστολικού έργου της Ίερας Μητροπόλεως Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως.

Άρθρον 3

Μέσα πρός επίτευξιν του σκοπού είναι, ένδεικτικώς:

- α) Η άνελλιπής τέλεσις τών Αγίων Μυστηρίων και τών Ίερών Ακολουθιών, κατά τήν τάξιν και παράδοσιν της Όρθοδόξου Εκκλησίας,
- β) Η πραγματοποίησις κηρυγμάτων, όμιλιών πνευματικού περιεχομένου και συναφών εισηγήσεων.

Άρθρον 4

- α) Τό Ίερόν Προσκύνημα Αγίας Παρασκευής Ανακάσης τελεί υπό τήν άμεσον έποπτεϊάν και τόν έλεγχον της Ίερας Μητροπόλεως Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως και διοικείται υπό πενταμελοϋς Διοικητικής - Διαχειριστικής Επιτροπής.
- β) Τήν Διοικητικήν - Διαχειριστικήν Επιτροπήν άπαρτίζουν: Ό έκάστοτε Μητροπολίτης Ίλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως, ως Πρόεδρος, και τέσσαρες (4) Κληρικοί ή λαϊκοί άνδρες ή γυναίκες μέ τούς άναπηρωματικούς των. Ό εις έκ τών Κληρικών όρίζεται, μέ

Πράξιν τοῦ Προέδρου, Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί προεδρεύει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἀπουσιάζοντος ἢ κωλυομένου ἵνα παραστή εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς.

γ) Τὰ τέσσαρα (4) τακτικά καί ἀναπληρωματικά Μέλη τῆς Διοικητικῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται μέ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροποπόλεως ἐπί τριετῆ θητεία. Τό ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικόν καί ἀμισθον καί δύνανται νά ἐπαναδιορισθοῦν εἰς αὐτό.

δ) Ἡ Διοικητική - Διαχειριστική Ἐπιτροπή εὐρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν παρόντων τριῶν τουλάχιστον μελῶν, αἱ δέ ἀποφάσεις τῆς λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικά ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ε) Αἱ πράξεις τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκεινται εἰς τήν ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροποπόλεως.

ἄρθρον 5

α) Ἐντός εἰκοσαήμερου ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου διορισμοῦ, ἡ Διοικητική - Διαχειριστική Ἐπιτροπή συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν καί ἐκλέγει τόν Ταμίαν καί τόν Γραμματέα.

β) Ἡ Διοικητική - Διαχειριστική Ἐπιτροπή συνεδριάζει τακτικῶς μέν ἅπαξ τοῦ μηνός, εἰς ἡμέραν καί ὥραν ὀριζομένην ὑπό τοῦ Προέδρου, ἐκτάκτως δέ, ὅταν παραστή ἀνάγκη, εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Προσκυνήματος ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ λειτουργία τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς διέπεται ἀπό τὰς περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλιῶν τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν ἰσχυοῦσας διατάξεις, ἰδιαιτέρως δέ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν», ἀναλογικῶς ἐφαρμοζομένων.

ἄρθρον 6

Τό Νομικόν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καί πάσης ἄλλης Ἀρχῆς ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπό ἄλλου μέλους αὐτῆς, ρητῶς ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

ἄρθρον 7

Ἡ Διοικητική Διαχειριστική Ἐπιτροπή ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Μεριμᾶ διὰ τήν διοίκησιν καί χρηστὴν διαχείρισιν τῶν ἐσόδων καί τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

β) Καταρτίζει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

γ) Ἐφαρμόζει τόν ἐγκεκριμένον Προϋπολογισμόν, τοῦ Ταμίου ἐνεργούντος τὰς σχετικὰς πληρωμὰς, καί ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κοινωνικοῦ καί φιλάνθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροποπόλεως.

δ) Τηρεῖ τὰ ἀπατούμενα διοικητικά καί διαχειριστικά βιβλία (Πρωτοκόλλου, Πράξεων Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, Ταμείου, Κτηματολογίου, στελεχῶν ἀποδείξεων εἰσπράξεων καί πληρωμῶν, κ.λπ.), τὰ ὁποῖα προηγουμένως θεωροῦνται ἀρμόδιως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε) Εἰσγγεῖται πρὸς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην τήν πρόσληψιν, τήν ἀπόλυσιν καί τὰς μεταβολὰς τοῦ μὴ κληρικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἀναγκαίου διὰ τήν ἀπρόσκοπτον καί ἀρτίαν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

στ) Ἀποφασίζει διὰ τὰ σχετικὰ πρὸς τήν συντήρησιν καί καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ὡς καί δι' οἰονδήποτε ἀναφυόμενον ζήτημα.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀνακᾶστος τυγχάνουν:

α) Αἱ ἐκ κηρωπησιᾶς καί ἱεροπραξιῶν εἰσπράξεις.

β) Αἱ δωρεαί (χρηματικά καί εἰς εἶδος), κληρονομία, κληροδοσία καί ἀφιερώσεις τῶν πιστῶν.

γ) Μισθώματα ἐξ ἀκινήτων.

δ) Ἔσοδα ἐξ ἐκποιήσεως τιμητῶν, ἐλαίου κ.λπ. ὑπὸ τοῦς ὅρους τῶν σχετικῶν Κανονισμῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ε) Τυχόν ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων, χρηματοπιστωτικῶν ἰδρυμάτων, ὀργανισμῶν κ.λπ., ὑπὸ τοῦς ὅρους τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί Νόμων τοῦ κράτους.

στ) Πᾶσα ἄλλη πρὸσοδος ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 9

Αἱ δαπάναι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος προβλέπονται δι' ἀναγραφῆς τῶν σχετικῶν κονδυλίων εἰς τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν. Ἡ ἀναθεώρησις των κατὰ τήν διάρκειαν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται μετὰ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροποπόλεως.

ἄρθρον 10

Διά τυχόν έκποιήσεις κινητῶν, ἀκινήτων καί τιμαλφῶν, τήν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεῶν, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τήν σύστασιν ἢ παραίτησιν ἀπὸ δικαιώματος ἢ ὑποχρέωσης ἐπὶ ἀκινήτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί τήν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀντιστοιχῶν Κανονισμῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 11

Τά ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διατίθενται μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, συμφῶνως πρὸς τὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου προϋπολογισμόν, ἰδίως διὰ τοὺς κάτωθι σκοπούς:

- α) Διὰ τὴν συντήρησιν, τὸν ἐξοπλισμὸν καί ἐξωραϊσμόν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προσκυνήματος.
- β) Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κινήτης καί ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ.
- γ) Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.
- δ) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων εισφορῶν.
- ε) Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἀναγεγραμμένων σκοπῶν, εἰς ποσοστὸν ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 12

Τό ὑπηρετοῦν τό γε νῦν ἔχον μὴ Κληρικόν προσωπικόν εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα δέν θίγεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἀλλὰ παραμένει ἕκαστος εἰς τὴν ἢν κέκτηται θέσιν, τῆς ὑπηρεσίας λογιζομένης ὡς συνεχοῦς.

ἄρθρον 13

α) Τά τυχόν μὴ προβλεπόμενα εἰς τὸ παρόν ζήτηματα, ρυθμίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἀντιστοιχῶν διατάξεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανονισμῶν.

β) Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβαλλομένην πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως καί τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 14

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δημοσιεύεται καί εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 15

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως.

Ἀθῆναι τῆ 7ῆ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Μᾶρκος

Κανονισμός υπ' αριθμ. 226/2011
«Περί ανακηρύξεως ὡς προσκυνηματικοῦ,
λειτουργίας, διοικήσεως, διαχειρίσεως τοῦ παλαιοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης»

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977).
2. Τήν ὑπ' αριθμ. 389/4/25.2.2011 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης.
3. Τήν ὑπ' αριθμ. 217/28.2.2011 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' αριθμ. 216/28.2.2011 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου.
4. Τήν ἀπό 8.3.2011 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
5. Τήν ἀπό 15.3.2011 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.
6. Τήν ἀπό 7.10.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν ὑπ αριθμ. 226/2011 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ὑπ' αριθμ. 226/2011
«Περί ανακηρύξεως ὡς προσκυνηματικοῦ, λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ παλαιοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».

Ἄρθρον 1

Ὁ ἱστορικός καί παλαιότατος Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ, πού ἀνακηρύχθηκε προσκυνηματικός μέ τήν ὑπ' αριθμ. 389/4/25-2-2011 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ὑπάρχει ἀπό τοῦ ἔτους 1703 Ἱερός Ναός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης μέ ἀκτινοβολία προσκυνηματος στήν εὐρύτερη περιοχή. Εἰς τό ἐξῆς θά ἀποτελεῖ Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κατά τή διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977, μέ τήν ἐπωνυμία «Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγίου Ἀντωνίου Στρυμονι-

κοῦ» μέ ἐπίκεντρο τόν παλαιό Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ. Ἔχει κυκλική σφραγίδα, πού φέρει στό κέντρο γραμμική παράσταση τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καί γύρω τίς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ * ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ», καί ὑπάγεται πνευματικά καί διοικητικά στήν Ἱερά Μητρόπολη Σερρών καί Νιγρίτης.

Ἄρθρον 2

Σκοπός τοῦ ἀνωτέρου Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι ἡ καλλιέργεια, προαγωγή καί ἐνίσχυση τοῦ λειτουργικοῦ, θεολογικοῦ, ἐποικοδομητικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ, πνευματικοῦ, φιλανθρωπικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ, πολιτιστικοῦ καί ἐν γένει ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Σερρών καί Νιγρίτης.

Ἄρθρον 3

Μέσα γιά τήν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ εἶναι ἐνδεικτικά:
α) Ἡ ἀνελλιπής τέλεση τῶν Ἁγίων Μυστηρίων καί τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, κατά τήν τάξιν καί παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἡ διοργάνωση - στίς αἰθούσας τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἢ σέ ἄλλο χώρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης δράσεων, διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων καί ἄλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων θεολογικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ, πνευματικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καί πολιτιστικοῦ περιεχομένου. Ἡ παραγωγή καί διάθεση προϊόντων δι' ἐκκλησιαστική χρῆσιν.

γ) Ἡ ἀνάδειξη, κατάρτιση καί οικονομική στήριξη στελεχῶν γιά τήν ἐπένδρωση τῶν τομέων ἱεραποστολικῆς καί κοινωνικῆς δράσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης (Κατηχητικά Σχολεῖα, Νεανικές Συντροφίες, Κατασκηνώσεις, Ἔντυπος λόγος, Πολιτιστικές ἐκδηλώσεις, συμμετοχή σέ διεκκλησιαστικές καί διεθνεῖς Ὁρθόδοξες Ὁργανώσεις Νεολαίας κ.ἄ.).

Άρθρον 4

α) Τό Ἱερό Προσκύνημα Ἀγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ τελεῖ ὑπό τήν ἄμεση ἐποπτεία καί τόν ἐλεγκο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης καί διοικεῖται ἀπό πενταμελῆ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή. Παράλληλα καί ἀνεξάρτητα πρὸς τήν λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη ἡ ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Στρυμονικοῦ μέ κέντρο τόν ὁμώνυμο νέο Ἱερό Ναό.

β) Τῆ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἀπαρτίζουσι: Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης, ὡς Πρόεδρος, καί τέσσερις (4) κληρικοί ἢ λαϊκοὶ ἄνδρες ἢ γυναῖκες μέ τούς ἀναπληρωματικούς τους. Ὁ ἕνας ἀπό τούς κληρικούς ὀρίζεται, μέ Πράξη τοῦ Προέδρου, ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καί προεδρεύει ὅταν ὁ Σέβ. Μητροπολίτης ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νά παραστέῃ στίς συνεδριάσεις τῆς.

γ) Τά τέσσερα τακτικά καί ἀναπληρωματικά Μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, διορίζονται μέ πρόταση τοῦ Μητροπολίτου ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, γιά τριετῆ θητεία. Τό ἀξίωμα τούς εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο καί μπορεῖ νά ἐπαναδιορισθοῦν σ' αὐτό.

δ) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή βρίσκεται σέ ἀπαρτία μέ τήν παρουσία τριῶν τουλάχιστον μελῶν, οἱ δέ ἀποφάσεις τῆς λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τῶν παρόντων. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας νικά ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 5

α) Μέσα σ' ἓνα 20ήμερο ἀπό τήν κοινοποίηση τοῦ ἐγγράφου διορισμοῦ, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή συνέρχεται σέ συνεδρίαση καί ἐκλέγει τόν Ταμία καί τό Γραμματέα τῆς.

β) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή συνεδριάζει τακτικῶς μέν μία φορά τό μήνα, σέ ἡμέρα καί ὥρα πού ὀρίζει ὁ Πρόεδρος, ἐκτάκτως δέ, ὅταν παραστέῃ ἀνάγκη, στά Γραφεῖα τοῦ Προσκυνηματος ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ λειτουργία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διέπεται ἀπό τίς διατάξεις πού ἰσχύουν, ἀναλογικά, γιά τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Άρθρον 6

Τό Νομικό Πρόσωπο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καί κάθε ἄλλης Ἀρχῆς ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπό ἄλλο μέλος αὐτῆς, ρητῶς ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

Άρθρον 7

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἔχει τίς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

α) Μεριμνᾷ γιά τή διοίκηση καί χρηστή διαχείριση τῶν ἐσόδων καί τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

β) Καταρτίζει τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό, Ἀπολογισμό καί Ἰσολογισμό τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τούς ὁποίους ὑποβάλλει γιά ἐγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

γ) Ἀποφασίζει γιά τή διάθεση τῶν ἐσόδων, σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 11 τοῦ παρόντος.

δ) Τηρεῖ τά ἀπαιτούμενα διοικητικά καί διαχειριστικά βιβλία (Πρωτοκόλλου, Πράξεων Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, Ταμείου, Ἀφιερωμάτων καί Τιμηφῶν, Κτηματολογίου, Στελεχῶν ἀποδείξεων εἰσπράξεων καί πληρωμῶν, κ.λ.π.), τά ὁποῖα προηγουμένως θεωροῦνται ἀπό τό ἀρμόδιο Γραφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε) Προσλαμβάνει καί ἀπολύει τό προσωπικό πού κρίνεται ἀπαραίτητο γιά τήν ἀπόσκοπη καί ἄρτια λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τοῦ Πνευματικοῦ τοῦ Κέντρου καί τῶν λοιπῶν δραστηριοτήτων του.

Άρθρον 8

Πόροι τοῦ ἐν θέματι Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α) Οἱ εἰσπράξεις ἀπό τή διάθεση κεριῶν, ἐλαίου καί ἀφιερωμάτων, τήν περιφορά δίσκων, τό προϊόν κυτίων, τήν τέλεση Μυστηρίων καί τήν εἰσπραξη μισθωμάτων.

β) Οἱ προσφορές, κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές καί ἀφιερώσεις τῶν πιστῶν.

γ) Οἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἀπό τό Δημόσιο, νομικά πρόσωπα, Τράπεζες, Ὄργανισμούς κ.λπ.

δ) Τό ἥμισυ, κατά τήν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῶν τυχόν ὑπαρχόντων χρηματικῶν ἀποθεμάτων, τιμηφῶν, ἀκινήτων καί κινητῶν, καθῶς καί κάθε ἐκκρεμῆς εἰσπραξη ἀπό προηγούμενες χρήσεις.

ε) Κάθε ἄλλη πρόσσδος ἀπό νόμιμη καί χρηστή πηγή, ὡς ὀρίζεται καί ἀπό τίς παραγράφους τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Άρθρον 9

Οἱ δαπάνες τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος προβλέπονται μέ ἀναγραφή κονδυλίων στό ἐτήσιο Προϋπολογισμό. Ἡ ἀναθεώρησή τους στή διάρκεια τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται μετὰ ἀπό αἰτιολογημένη ἀπόφαση τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καί ἐγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου,

Άρθρον 10

Γιά τίς τυχόν ἐκποιήσεις κινητῶν, ἀκινήτων καί τιμηφῶν, τήν ἀποδοχή ἢ ἀποποίηση δωρεᾶς, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τή σύσταση ἢ παραίτηση ἀπό δικαιώματος ἢ ὑποχρέωσης σέ ἀκίνητό του Ἱεροῦ Προσκυνηματος καί τήν ἄσκηση ἐνδίκων μέσων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τῶν ἀντιστοίχων

Κανονισμών της Ἱερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος.

ἄρθρον 11

Τά ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων διατίθενται μετὰ ἀπό σχετική ἀπόφαση τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καί σύμφωνα μέ τόν ἐγκεκριμένο ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο προϋπολογισμό, γιά τούς κάτωθι σκοπούς:

α) Γιά τή συντήρηση, τόν ἐξοπλισμό καί ἐξωραϊσμό τοῦ παλαιοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προσκυνηματος Ἁγίου Ἄντωνίου Στρυμονικοῦ.

β) Γιά τήν ἀξιοποίηση τῆς κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας του.

γ) Γιά τή μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ πού ἀπασχολεῖται στό Ἱερό Προσκύνημα.

δ) Γιά τήν καταβολή τῶν νομίμων εἰσφορῶν.

ε) Γιά τήν πραγμάτωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὅπως ἐνδεικτικά ἀναφέρονται στά ἄρθρα 2 καί 3 τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 12

α) Τά ζητήματα πού τυχόν δέν προβλέπονται διά τοῦ παρόντος, ρυθμίζονται σύμφωνα μέ τίς ἀνάλογες διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Κανονισμῶν.

β) Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται μετὰ ἀπό σχετική ἀπόφαση τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, πού ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπό τή δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρο 14

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης, τό ὕψος τῆς ὁποίας δέν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι τῆ 7ῆ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Μᾶρκος

Κανονισμός υπ' αριθμ. 227/2011
«Περί ανακηρύξεως ὡς προσκυνηματικοῦ, λειτουργίας,
διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ρεντίνῃ
Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου καί
Ἁγίας Εἰρήνης Μεγαλομάρτυρος,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 4 ἐδάφ. ε' καί 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146/Α/1977).
2. Τήν ὑπ' αριθμ. 5/25.5.2011 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.
3. Τήν ὑπ' αριθμ. 2α/20.5.2011 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' αριθμ. πρωτ. 561/3.8.2011 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου.
4. Τήν ἀπό 8.8.2011 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
5. Τήν ἀπό 19.8.2011 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.
6. Τήν ἀπό 7.10.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν ὑπ' αριθμ. 227/2011 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ὑπ' αριθμ. 227/2011
 «Περί ανακηρύξεως ὡς Προσκυνηματικοῦ, διοικήσεως, διαχειρίσεως καί λειτουργίας τοῦ ἐν Ρεντίνῃ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου καί Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης»

Ἄρθρον 1

Ὁ ἄρτι οἰκοδομηθεὶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Δημοτικοῦ Διαμερίσματος Ρεντίνης τοῦ Δήμου Βόλβης Ἱερός Ναός ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου καί τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος μετὰ τῶν παρατηρημάτων αὐτοῦ, περιβεβλημένος μετὰ τὴν ἀγάπην καί τὴν εὐσέβειαν τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ καί καταστάς χώρος ἱερός τελέσεως Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί Ἀγιαστικῶν Πράξεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἀνακηρύσσεται Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς νομικόν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν γύρωθεν τὰς φράσεις: «Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ – Ι. ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΟΣΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ & ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ», καί εἰς τὸ μέσον τὰς εἰκόνας τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου καί τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἄρθρον 3

Σκοποὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

- α) Ἡ καλλιέργεια καί προαγωγή τοῦ λειτουργικοῦ, θεολογικοῦ, ποιμαντικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ καί ἐν γένει τοῦ πολιτιστικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί ἡ προβολὴ καί διάδοσίς του πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς.
- β) Ἡ Φιλανθρωπικὴ διακονία μετὰ τὴν προαγωγή καί τὴν ἐνίσχυση τοῦ πνευματικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καί ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.
- γ) Ἡ ἀνάδειξις, συντήρησις, ἐπισκευὴ καί προβολὴ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.
- δ) Ἡ ἴδρυσις ξενώνας φιλοξενίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καί ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ καί τὴν προβολὴν τῆς πολιτιστικῆς καί πνευματικῆς παραδόσεως τῆς περιοχῆς.
- ε) Ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία Κέντρου Οἰκολογικῶν Μελετῶν.
- στ) Ἡ ποιμαντικὴ διακονία καί μέριμνα διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας τὴν στρατιωτικὴν θητείαν ὀπλίτας καί ἀξιωματικούς εἰς τὸ παρακείμενον Κέντρον Εἰδικῶν Δυνάμεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καί ἡ κάλυψις τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

1. Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

- α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροῦ, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν, εἰσφορῶν καί ἀφιερωμάτων.
- β) Δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καί λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καί εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ) Αι πρόσοδοι ἐκ τῆς κιντῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του καὶ αὶ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἴουδῆποτε φορέως.

2. Αὶ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεων τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ αὶ πληρωμαὶ δι' εἰδικῶν Ἐνταλήματων εἰς τὰ ὅποια ἐπισυνάπτονται ἅπαντα τὰ δικαιολογητικά.

3. Ἡ οικονομική καὶ ἡ ἐν γένει διαχείρισις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις, αὶ ὅποια ἰσχύουν διὰ τοὺς Ἐνοριακοὺς Ἱεροῦς Ναοῦς.

ἄρθρον 5

1. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς (Δ.Δ.Ε.) ἀποτελούμενης:

α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης ὡς Προέδρου, ἀναπληρωμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

β) Ἐξ ἑνὸς Κληρικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

γ) Ἐκ τριῶν λαϊκῶν ἐπιλεγόμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τριετῆ ἰσχύει δυνάμενην νὰ ἀνανεοῦται. Καὶ τὰ πέντε (5) μέλη της ὡς ἄνω Δ.Δ.Ε. ἐπιλέγονται καὶ διορίζονται διὰ Πράξεως ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

2. Ἡ Δ.Δ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν, συγκαλούμενη εἰς σῶμα, ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν. Ἡ Δ.Δ.Ε. συνεδριάζει συγκαλούμενη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀναφουομένας ἀνάγκας. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Δ.Δ.Ε. εἶναι τιμητικόν καὶ ἄμισθον.

3. Ἡ Δ.Δ.Ε. εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ δύο (2) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν της. Αὶ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερισχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Αὶ Ἀποφάσεις τῆς Δ.Δ.Ε. ἐπὶ σοβαρῶν θεμάτων, ὡς ἐκποίσεως ἀκινήτων, τιμητῶν στοιχείων, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποίσεως δωρεῶν - κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ὡς καὶ ἡ ἄσκησις ἐνδίκων μέσων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ οἰκείον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ περὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ ἐνεργούμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Δ.Ε. κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς.

ἄρθρον 6

1. Ἡ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἔχει τὰ ἐξῆς καθήκοντα:

α) Ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

β) Μεριμᾶ διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν αὐτοῦ.

γ) Μεριμᾶ διὰ τὴν ἐπακριβῆ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

ε) Καταρτίζει καὶ ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

στ) Φροντίζει διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κιντῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

ζ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος λαϊκοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ

η) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντός ἐτέρου προκύπτοντος ζητήματος, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

θ) Τηρεῖ καὶ ἐποπτεῖ, διὰ τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Γραμματέως, τὰ ὡς κάτωθι βιβλία:

i. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων Ἀλληλογραφίας.

ii. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τῆς Δ.Δ.Ε..

iii. Βιβλίον Ταμείου (στοιχείων ἐσόδων καὶ ἐξόδων).

iv. Στέλλεος διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεων.

v. Στέλλεος διπλοτύπων Ἐνταλήματων Πληρωμῶν. (Εἰς ἕκαστον ἐντάλημα πληρωμῆς προσαρτᾶται ἀποδεικτικόν καὶ παραστατικόν στοιχεῖον τῆς πληρωμῆς).

vi. Βιβλίον τιμητῶν καὶ λοιπῶν κιντῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

vii. Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται ἅπαντα τὰ ἀκίνητα περιουσιακά στοιχεία, πού ἔχουν διατεθεῖ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὡς ὀρίζεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

viii. Βιβλία τῶν τελουμένων ἐν τῷ Ναῷ Ἱερῶν Μυστηρίων.

2. Τὰ λογιστικά καὶ ταμειακά βιβλία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, ὡς καὶ τὰ βιβλία πρακτικῶν καὶ τιμητῶν, ἀριθμοῦνται κατὰ φύλλον καὶ θεωροῦνται, εἰς τὸ τέλος καὶ πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

ἄρθρον 7

1. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα ἐκπροσωπεῖται νομίμως εἰς πᾶσαν σχέσιν μετὰ παντός φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων, τραπεζῶν κ.λπ., ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Δ.Ε. ἢ εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τούτου, ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ ἐκ τινὸς μέλους αὐτῆς ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Ε. Ὡς πρὸς δὲ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου ὑφ' ἑνὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Δ.Δ.Ε. ὀριζομένου εἰδικῶς διὰ πράξεως τῆς Δ.Δ.Ε.

2. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει ὅλας τὰς Πράξεις, αὶ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸ προσωπικόν, τὰ χρηματικά ἐντάλλα-

τα, τās πάσης φύσεως συμβάσεις, ως καί πᾶν ἕτερον ἔγγραφον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

3. Διά συμβάσεις συνεπαγομένης τήν ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐκποίησην κινητῶν ἢ ἀκινήτων, τήν ἀνάληψιν ἐμπραγμάτου βάρους καί ἐγγυπητικῆς εὐθύνης, ἀπαιτεῖται εἰδική Ἀπόφασις τῆς Δ.Δ.Ε. ἐγκρινομένη ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4. Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής αὐτοῦ μόνον κατά τās μὴ ἐχοῦσας οικονομικόν ἢ συναλλακτικόν χαρακτήρα πράξεις. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀναπληρωτής ἐπίσης κωλύεται ἢ ἀπουσιάζει, τόν Πρόεδρον ἀναπληροῦ, μόνον κατά τās μὴ ἐχοῦσας οικονομικόν ἢ συναλλακτικόν χαρακτήρα πράξεις, μέλος τῆς Δ.Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. Διά τήν διενέργειαν πράξεων οικονομικοῦ ἢ συναλλακτικοῦ χαρακτήρος, ἐκ μέρους τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου ἢ μέλους τῆς Δ.Δ.Ε., ἀπαιτεῖται εἰδική Ἀπόφασις αὐτῆς καί εἰδικόν Συμβολαιογραφικόν πληρεξούσιον τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου, τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν καί ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ Πρακτικά τῆς Δ.Δ.Ε.

6. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀναφερόμενα ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διαχειριστικὰ βιβλία.

7. Ὁ ἐκάστοτε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τηρεῖ τὰ Βιβλία τῶν τελοῦμένων εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα Μυστηρίων.

ἄρθρον 8

1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διατίθενται:

α) Διά τήν συντήρησιν, τόν ἐξωραϊσμόν καί τήν ἐπισκευήν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

β) Διά τήν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἧτοι τῶν Ἱεροψαλτῶν, τῶν Νεωκόρων καί τοῦ λοιποῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

γ) Διά τήν καταβολήν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων ποῦ βαρύνουν τὸ Ἱερόν Προσκύνημα.

δ) Διά τήν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ, φιλάνθρωπικοῦ καί ἐν γένει κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

ε) Διά τήν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν καί συντήρησιν, ἀποπεράτωσιν, εὐπρεπισμόν καί ἀνακαίνισιν Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

στ) Διά τὸ Συνοδικόν Μέγαρον ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ (5%) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ (Κανονισμὸς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμ. 102/1998, Φ.Ε.Κ. 260/Α' /20.11.1998).

2. Αἱ δαπάναι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος προβλέπονται δι' ἀναγραφῆς κονδυλίων εἰς τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν, ἢ ἀναθεώρησις τοῦ ὁποῦ ἐπιτρέπεται κατά τήν διάρκειαν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, κατόπιν ἠτιολογημένης Ἀποφάσεως τῆς Δ.Δ.Ε. καί ἐγκρίσεώς του ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 9

1. Διά τήν εὐρυθμον καί ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος συνιστῶνται αἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μία (1) θέσις Ἐφημερίου, καλυπτομένη δι' ἀποσπάσεως Κληρικοῦ, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρά τῆ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Λαμβανομένων ὑπόψει τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν τοῦ Προσκυνήματος, δύναται δι' Ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου νά ὀρίζεται ἐκ περιτροπῆς ἐφημερία τῶν ὑπηρετούντων εἰς γειτονικᾶς Ἐνορίας Ἱερέων.

β) Δύο (2) θέσεις Ἱεροψαλτῶν. καί

γ) Μία (1) θέσις Νεωκόρου.

2. Κατόπιν ἠτιολογημένης Ἀποφάσεως τῆς Δ.Δ.Ε. καί ἐγκρίσεώς της ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί διά τήν ἐκπλήρωσιν τῶν προβλεπομένων ἐκ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ σκοπῶν τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος, δύναται νά προσλαμβάνεται ἐπιπλέον βοηθητικόν ἢ καί ἐξειδικευμένον, ἔκτακτον ἢ μόνιμον προσωπικόν.

ἄρθρον 10

Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἅπασα ἡ κινήτῃ καί ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ, μετ' ἐξόφλησιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τούτου, ἀνήκει αὐτοδικαίως καί ἄνευ ἄλλης διαδικασίας εἰς τὸ Νομικόν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

ἄρθρον 11

Κατάργησις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἢ τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ γίνεται δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Δ.Δ.Ε., ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Συνοδικῆς ταύτης Ἀποφάσεως δημοσιευομένης διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ ἐπίσημου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τήν δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δημοσιεύεται ἐπίσης στό Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 13

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἀθῆναι τῆ 7ῆ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης

Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Μάρκος

Κανονισμός υπ' αριθμ. 228/2011 «Περί συστάσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παρ. 1 καί 2, 30, 42 παρ. 2 καί 4, 46 παρ. 2, 59 παρ. 2 καί 67 τοῦ Νόμου 590/1977 («Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Φ.Ε.Κ. 146, τ.χ. Α', 31.5.1977).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ υπ' αριθμ. 213/2010 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος («Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ υπ' αριθμ. 156/2002 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 338/Α'/31.12.2002) πρὸς σύστασιν ὀργανικῶν θέσεων Ὑπαλλήλων (Ὁργανόγραμμα) τῶν ἀρτισυστάτων Ἱερῶν Μητροπόλεων Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρούπολεως καί Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ» Φ.Ε.Κ. 176, τεῦχος Α', 4.10.2010)

3. Τὰς διατάξεις τοῦ υπ' αριθμόν 55/1974 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί μελέτης καί ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (Φ.Ε.Κ. 185/τ.χ. Α'/1.7.1974).

4. Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3316/2005 «Περί ἀναθέσεως καί ἐκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων ἐκπόνησης μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν καί ἄλλων διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 42/τ.χ. Α'/22.2.2005).

5. Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3669/2008 «Περί κυρώσεως τῆς κωδικοποιήσεως τῆς νομοθεσίας κατασκευῆς δημοσίων ἔργων» (Φ.Ε.Κ. 116/τ.χ. Α'/18.6.2008).

6. Τό Π.Δ. 60/2007 «Περί προσαρμογῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας στίς διατάξεις τῆς Ὁδηγίας 2004/18/ΕΚ: «Περί συντονισμοῦ τῶν διαδικασιῶν συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ἔργων, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν» (Φ.Ε.Κ. 64/τ.χ. Α'/16.3.2007).

7. Τό Π.Δ. 118/2007 «Περί κανονισμοῦ Προμηθειῶν Δημοσίου» (Φ.Ε.Κ. 150/τ.χ. Α'/10.7.2007).

8. Τὴν Κοινοτικήν Ὁδηγίαν 2004/18/ΕΚ καί τοὺς συμπληρωματικούς καί τροποποιητικούς αὐτῆς Νόμους καί Διατάξεις, ὅπως ἰσχύουν ἐκάστοτε.

9. Τόν Κανονισμόν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

10. Τὰς σχετικές διατάξεις τοῦ υπ' αριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί

Ἐνοριῶν» δημοσιευθέντος εἰς τό υπ' αριθμ. 1/τ.χ. Α'/1980 Φ.Ε.Κ.

11. Τὴν υπ' αριθμ. 972/605/11.3.2010 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἐνοριακῆς Δράσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ», μετὰ τοῦ ἐκτεθέντος ἐν αὐτῇ Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 346, τεῦχος Β', 30.3.2010).

12. Τὰς ἀνάγκας συγκροτήσεως τῶν ὀργάνων διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

13. Τὴν ἀνάγκην καταρτίσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

14. Τὴν υπ' αριθμ. 19/27.4.2011 Ἀπόφασιν καί τὴν υπ' αριθμ. 365/17.5.2011 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου.

15. Τὴν ἀπὸ 16.6.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 228/2011 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 228/2011
«Περί συστάσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ»

Ἄρθρον 1 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ διαλαμβάνει καί ρυθμίζει τὴν ὀργάνωση, τὴν σύνθεση, τὴν ἀρμοδιότητες καί τὴν λειτουργία τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς, ποὺ στεγάζονται στὸ ἰδιόκτητο κτίριο αὐτῆς στὴν ὁδὸ Γρηγορίου Λαμπράκη 32, στὴν Κηφισιά, Τ.Κ. 145 61.

Ἡ Διοίκηση ὄλων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀσκεῖται κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες, τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καί τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

- α) Από τόν έκástοτε Σεβ. Μητροπολίτη Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ καί
β) Από τό περί αὐτόν Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Ἄρθρον 2

Διάρθρωση Ὑπηρεσιῶν

Οἱ Κεντρικές Ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ διαρθρώνονται ὡς ἑξῆς:

1. Πρωτοσυγκελήλια

Ὁ Πρωτοσύγκεληλος εἶναι ὁ κατά τόν Νόμον ἀναπληρωτής τοῦ Μητροπολίτη καί προΐσταται ὄλων τῶν Ὑπηρεσιῶν καί τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, ἀνάλογα μέ τίς ἐξουσιοδοτήσεις πού παραχωροῦνται σέ αὐτόν ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ.

Στήν Πρωτοσυγκελήλια ἀνήκουν οἱ κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί τῶν πάσης φύσεως ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Ἡ παρακολούθηση τῆς μισθολογικῆς ἐξελίξεως τῶν Κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ τήρηση τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀτομικῶν φακέλων τῶν Κληρικῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν λαϊκῶν Ὑπαλλήλων.

δ) Ἡ θεώρηση τῶν τηρουμένων βιβλίων τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

2. Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος

I. Στόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο ἀνήκουν οἱ κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Ἡ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς θείας λατρείας στίς Ἐνορίες, στίς Ἱερές Μονές καί τά Παρεκκλήσια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Ἡ ἐποπτεία τῆς διακονίας τῶν Ἐφημερίων στά Κοιμητήρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ πρόωθηση τῶν θεμάτων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων γιά ἔγκριση ἀρμοδίως.

δ) Ἡ ἐποπτεία καί ὁ συντονισμός λειτουργίας τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ὄλων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς καθῶς ἐπίσης καί ἡ ἐποπτεία τῶν Κληρικῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν λαϊκῶν Ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν στίς ὀργανικές θέσεις τῆς καθ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

II. Ἐλλείποντος Πρωτοσυγκελήλου ἢ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἡ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει, οἱ ἐν τοῖς στοιχείοις 1 καί 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιγραφόμενες ἀρμοδιότητες δύνανται νά ἐκχωρηθοῦν εἰς ἕτερον Μετακλήτόν Κληρικό - Ὑπάλληλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολί-

του, ἢ νά ἀνακαταμεμηθοῦν μεταξύ τῶν ὡς ἄνω, διά νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

3. Ἰδιαίτερο Γραφεῖο Μητροπολίτη

Τήν εὐθύνη τοῦ Γραφείου ἔχει ὁ ὀριζόμενος ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, συνεπικουρούμενος ἀπό λοιπούς Κληρικούς καί Λαϊκοὺς ὑπαλλήλους μέ τίς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Νά διεκπεραιώνει τά θέματα τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Μητροπολίτη, δηλαδή συναντήσεις, ἀλληλογραφία, δημόσιες σχέσεις, κ.λπ. καί τά συναφῆ μέ τό Πρόγραμμα τῶν ἐπισκέψεων του στίς Ἐνορίες, Ἱερές Μονές, Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς καί Πολιτικούς - Πολιτειακοὺς καί Κοινωνικοὺς φορεῖς σέ κάθε ἐπίπεδο.

β) Νά τηρεῖ τό βιβλίον τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, τοὺς φακέλους τῆς ἀλληλογραφίας του καί τό προσωπικό Ἀρχεῖο του.

4. Γραφεῖο Τύπου καί Ἐπικοινωνίας

Τό ὡς ἄνω γραφεῖο ἔχει τίς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

α) Τήν καθημερινή καί ἀνελλιπή παρακολούθηση τῶν Μ.Μ.Ε. (ἐντυπη, δικτυακή ἢ ἠλεκτρονική μορφή) ἰδιαίτερος σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στόν Σεβ. Μητροπολίτη καί στήν Ἱερά Μητρόπολη, καθῶς καί σέ ἄλλα θέματα ἐκκλησιαστικοῦ, θρησκευτικοῦ καί κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

β) Τήν ἐνημέρωση τῆς κοινῆς γνώμης μέσῳ τῆς ἐκδοσης Δελτίων Τύπου καί τῆς καθημερινῆς παρέμβασης ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου στά Μ.Μ.Ε., γιά τό ἔργο καί τίς δραστηριότητες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἐπίσης, τό ἐν λόγῳ γραφεῖο εἶναι ὑπεύθυνο γιά τίς διυπηρεσιακές σχέσεις καί ἐπικοινωνίες.

5. Γραμματεία

Τῆς Γραμματείας προΐσταται ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

I) Ἡ Γραμματεία εἶναι ὑπεύθυνη γιά:

α) Νά ἐγγράφει τά εἰσερχόμενα καί ἐξερχόμενα ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί νά διαφυλάττει αὐτά μέ ἀσφάλεια σέ ἠλεκτρονική ἢ ἐντυπη μορφή.

β) Νά συγκεντρώνει τά ἀναγκαῖα στοιχεῖα καί νά προετοιμάζει τά θέματα τῶν συνεδριάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ λοιπές ὑπηρεσίες εἶναι ὑποχρεωμένες νά παρέχουν ἐγκαίρως ἐντός τῶν τιθεμένων καί προβλεπομένων χρονικῶν ὀρίων στήν Γραμματεία τά σχετικά στοιχεῖα καί ἔγγραφα.

γ) Νά τηρεῖ τά Πρακτικά τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί νά καταχωρεῖ τίς Ἀποφάσεις του σέ ἐιδικό βιβλίον, πού ἀριθμεῖται, μονογράφεται καί θεωρεῖται ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ καί Πρόεδρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Νά κοινοποιεί τις αποφάσεις του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

ε) Νά παραλαμβάνει, νά πρωτοκολληεί και νά διανέμει τά προς τίς έξωτερικές Ύπηρεσίες τής Ίερᾶς Μητροπόλεως και τά εἰσερχόμενα ἔγγραφα προς ἐνέργεια.

στ) Νά παραλαμβάνει ὅλα τά ἀρμοδίως ὑπογεγραμμένα ἔγγραφα και νά ἐπιμελῆται τὴν διεκπεραίωση και ἀποστολὴ τους στους τελικούς παραλήπτες τους.

ζ) Νά τηρεῖ τὸ Γενικό Πρωτόκολλο τής Ίερᾶς Μητροπόλεως.

η) Νά τηρεῖ τὸ Γενικό Ἀρχεῖο σέ φακέλους ὄλων τῶν ἐγγράφων τής Ίερᾶς Μητροπόλεως, δηλαδή τῶν Ἐνοριῶν, τῶν Ίερῶν Μονῶν, τῶν Ἰδρυμάτων τής Ίερᾶς Μητροπόλεως και τῶν διαφόρων Ἀρχῶν και Ὑπηρεσιῶν.

6. Γραφεῖο Μισθοδοσίας

α) Ἴχει τὴν εὐθύνη μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν και τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τής Ίερᾶς Μητροπόλεως.

β) Συντάσσει τοὺς πίνακες κατατάξεως τῶν Κληρικῶν και ἱαϊκῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων στίς ἀντίστοιχες μισθολογικές κατηγορίες και τά ὑπαλληλικά κλιμάκια και παρακολουθεῖ ὅλες τίς μισθολογικές ἐξελίξεις τους.

γ) Ὑποβάλλει πάντα τά ἀνωτέρω στὴν ἀρμόδια Δ.Ο.Υ. ἐμπρόθεσμα και νομότυπα. Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Μισθοδοσίας εἶναι ὁ Ἐκκαθαριστὴς Μισθοδοσίας, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

7. Γραφεῖο Γάμων και Διαζυγίων

Στὸ Γραφεῖο Γάμων και Διαζυγίων ὑπάγονται δύο Τμήματα, τὸ Τμήμα Γάμων και τὸ Τμήμα Διαζυγίων.

I. Τὸ Τμήμα Γάμων ἔχει τίς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Νά ἐλέγχει τά ὑποβαλλόμενα δικαιολογητικά ἐκδόσεως ἀδείας γάμου, τής ἐκδόσεως αὐτῆς και τής ἀσφαλούς ἀρχειοθετήσεως τῶν στοιχείων ἐκάστης ἀδείας σέ ἔντυπη και ἠλεκτρονική μορφή, μέ αὐτὴ ταύτη τὴν ἀδεια, ὅταν ἀπὸ τὸν τελέσαντα ἱερέα τελεσθεῖ ὁ γάμος και ἔχει καταληθῆως συμπληρωθεῖ και ὑπογραφεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο, τοὺς συζευχθέντες και τὸν παραστάντα παράνυμφο.

β) Νά ἐκδίδει ἐπίσης τά αἰτούμενα Πιστοποιητικά τελεσθέντων Γάμων και τά Πιστοποιητικά Ἀγαμίας, γιὰ νά τελεσθεῖ τὸ Μυστήριον ἐκτὸς τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Νά φροντίζει γιὰ τὴν κατά Νόμο χαρτοσήμανση τους.

δ) Νά ἐπικυρώνει τά Πιστοποιητικά και τίς Βεβαιώσεις πού ἐκδίδουν οἱ Ἐφημέριοι.

ε) Νά φυλάσσει τὸ Βιβλίον τῶν τελεσθέντων Γάμων.

II. Τὸ Τμήμα Διαζυγίων ἔχει τίς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Νά παραλαμβάνει τά σχετικά Εἰσαγγελικά ἔγγρα-

φα περί τῆς ἀμετακλήτου δικαστικῆς λύσεως γάμου, τῆς ἀνευρέσεως στοῦ Ἀρχεῖο τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως τοῦ θυθέντος Γάμου και τῆς λύσεως αὐτοῦ.

β) Νά φροντίζει γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν «Διαζευκτικῶν γιὰ γάμο» και γιὰ κάθε ἄλλη χρήση καθώς και τὴν ἀρχειοθέτηση αὐτῶν σέ ἔντυπη και ἠλεκτρονική μορφή.

γ) Νά διενεργεῖ τὴν χαρτοσήμανση αὐτῶν και τὴν ἀσφαλῆ διαφύλαξη ὄλων τῶν στοιχείων τῶν ἐκδιδόμενων Διαζυγίων.

δ) Νά φυλάσσει τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου Διαζυγίων.

8. Γραφεῖο Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν

I. Λογιστήριον

Τὸ Λογιστήριον τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως ἔχει τίς ὡς κάτωθι εὐθύνες:

α) Τῆς συντάξεως τῶν Προϋπολογισμῶν και Ἀπολογισμῶν τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως και τῶν Ἰδρυμάτων τῆς.

β) Τῆς ἐνημερώσεως και φυλάξεως τοῦ καθολικοῦ Βιβλίου Ἐσόδων και Ἐξόδων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Τοῦ ἐλέγχου τῶν παραστατικῶν τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων και ἐξόδων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν.

ε) Τῆς διαφυλάξεως τοῦ χαρτοφυλακίου Μετοχῶν, ὀμολόγων κ.λπ. τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

στ) Τῆς ἐνημερώσεως και διαφυλάξεως σέ ἀσφαλῆ μέρος τοῦ Βιβλίου Κτηματολογίου (κινητῶν και ἀκινήτων πραγμάτων) τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως και τὴν φροντίδα πληρότητας τῶν φακέλων μέ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τῶν ἀκινήτων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως και τὴν ἀσφαλῆ φύλαξή τους.

ζ) Τοῦ ἐλέγχου τῶν προμηθειῶν, τῆς ἀποθηκείσεως και διαθέσεως τῶν προμηθευομένων ὑλικῶν ἀναλωσίμων ἢ μὴ, σύμφωνα μέ τὸ Π.Δ. 118/2007.

η) Τῆς τηρήσεως λογισμικοῦ Μηχανογραφημένης Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως ἢ Διπλογραφικοῦ Συστήματος.

θ) Τοῦ ἐλέγχου τῆς νομιμότητας και κανονικότητας τῶν πληρωμῶν τῶν πάσης φύσεως ἔργων και ἐνεργειῶν.

ι) Τὴν διενέργεια τῶν ἀπαραίτητων ἐνεργειῶν γιὰ τὴν ἐξασφάλιση πιστώσεων γιὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ ἔργου.

ια) Τὴν ἀποδοχὴ ἐπιτοπιῶν ἐλέγχων ἀπὸ τά ἀρμόδια ἐλεγκτικά ὄργανα και παροχὴ ἐγγράφων, δικαιολογητικῶν και στοιχείων πράξεων σέ ἔθνικούς ἢ κοινοτικούς ἐλεγκτικούς μηχανισμούς.

ιβ) Τὴν συγγραφή ὄλων τῶν διοικητικῶν ἀποφάσεων και συγκέντρωση τῶν δικαιολογητικῶν πληρωμῆς.

ιγ) Στην περίπτωση έμμεσων πληρωμών, τακτική ενημέρωση της Διαχειριστικής Αρχής (π.χ. εϊσπραξη χρηματοδότησης από ΠΔΕ, έγγραφη στην ΣΑΕ κ.λπ.).

ιδ) Την διασφάλιση της επιλεξιμότητας των δαπανών στην περίπτωση συγχρηματοδοτούμενου έργου και διενέργεια των πληρωμών του.

ιε) Την ασφαλή τήρηση αρχείων και προστασία της πρόσβασης σέ αυτά από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα ή όργανα.

II. Ταμείο

Τό Ταμείο της Ίερās Μητροπόλεως έχει τίς ως κάτωθι ευθύνες:

α) Της εισπράξεως των πάσης φύσεως εσόδων της Ίερās Μητροπόλεως ως και των Ίδρυμάτων της.

β) Της εισπράξεως των εισφορών υπέρ του Ταμείου Προνοίας Όρθοδόξου Έφημεριακού Κλήρου Έλλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.), Άποστολικής Διακονίας, Συνοδικού Μεγάρου, Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Έλλάδος ως και την νόμιμη απόδοσή τους.

γ) Των πληρωμών πάσης φύσεως κατά Κεφάλαιο και Άρθρο του έγκεκριμένου Προϋπολογισμού.

δ) Της καθημερινής ενημερώσεως του Βιβλίου Ταμείου και της ασφαλοϋς διαφυλάξεώς του.

ε) Της καθημερινής καταθέσεως σέ Τραπεζικούς Λογαριασμούς της Ίερās Μητροπόλεως και των Ταμείων του ήμερσιού χρηματικού υπολοίπου.

9. Γραφείο Άνάπτυξης

Τό Γραφείο Άνάπτυξης είναι αρμόδιο:

α) Γιά την εκπόνηση πλάνου προγραμματισμού (γιά τό σύνολο της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω.) στους τομείς της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης, νέων τεχνολογιών, εκσυγχρονισμού δομών και διαδικασιών δημοσίων και ιδιωτικών φορέων, περιφερειακής ανάπτυξης κ.λπ.

β) Γιά την επανεξέταση και πιθανή τροποποίηση του ετησιού πλάνου προγραμματισμού.

γ) Γιά την παρακολούθηση υλοποίησης του πλάνου προγραμματισμού.

δ) Γιά την επιστημονική στήριξη και τεχνική υποστήριξη των Μητροπολιτικών Όργάνων και Ύπηρεσιών σέ θέματα προγραμματισμού και εφαρμογής των αναπτυξιακών προγραμμάτων.

ε) Γιά την μελέτη και διατύπωση προτάσεων στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο πρός χρηματοδότηση έργων και προγραμμάτων από χρηματοδοτικούς φορείς του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών οργανισμών.

στ) Γιά την συμμετοχή από κοινού μέ την Οικονομική ύπηρεσία στην κατάρτιση και παρακολούθηση του προϋπολογισμού.

ζ) Γιά την συμμετοχή από κοινού μέ την Τεχνική ύπηρεσία της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω. στην παρακολούθηση των προκηρύξεων και των έργων που ήδη υλοποιούνται.

η) Γιά την συμμετοχή στην αξιολόγηση της πορείας υλοποίησης έργων.

θ) Γιά την υποβολή προτάσεων εξασφάλισης απαραίτητων ανθρωπίνων πόρων.

ι) Γιά την διερεύνηση και υποβολή σχεδίου πιθανόν συνεργαζομένων φορέων γιά την υλοποίηση των έργων (π.χ. δημόσιος/ιδιωτικός φορέας, τομέας δραστηριοποίησης).

ια) Γιά την σύνταξη Τεχνικών Δελτίων συγχρηματοδότησης έργων της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω.

ιβ) Γιά τον συντονισμό και παρακολούθηση των διαδικασιών ανάπτυξης και διαχείρισης έργων.

ιγ) Γιά την επίβλεψη της φάσης σχεδιασμού και ώριμασης έργων της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω. και σέ Κληροδοτήματα, Ν.Π.Ι.Δ., τά όποια τελούν υπό την έποπτεία της.

ιδ) Γιά την παρακολούθηση, επίβλεψη και συνδρομή στις διαδικασίες προκήρυξης και ανάθεσης διαγωνισμού έργων.

ιε) Γιά τον έλεγχο της προόδου και την πιστοποίηση του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου του έργου καθώς επίσης και γιά τον έλεγχο των παραδοτέων έργων.

ιστ) Γιά την σύνταξη προκηρύξεων σέ συνεργασία μέ την Νομική Ύπηρεσία.

ιζ) Γιά την σύνταξη δημοσιευμάτων πρός τον τοπικό και έθνικό Τύπο και όπου άλλου απαιτείται σέ συνεργασία μέ τό Γραφείο Τύπου και Έπικοινωνίας.

ιη) Γιά τίς εισηγήσεις πρός τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο πρός έγκριση αναφορικά μέ τον Όρισμό Ύπευθύνων Έργων ή Όμάδων γιά τό σχεδιασμό και την παρακολούθηση της πορείας υλοποίησης αυτών.

ιθ) Γιά την άλληλογραφία μέ τίς δημόσιες ύπηρεσίες γιά έγκρίσεις.

κ) Γιά την υλοποίηση και διαχείριση έθνικών και κοινοτικών προγραμμάτων (έξαιρουμένων των τεχνικών) που αναλαμβάνει ή Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω. ή στά όποια συμμετέχει.

κα) Γιά την σύνταξη και υποβολή των μηνιαίων/τριμηνιαίων δελτίων των συγχρηματοδοτούμενων έργων στην Διαχειριστική αρχή.

κβ) Γιά την εισήγηση προτάσεων περί της όρθης διαχείρισης και αξιοποίησης της άκίνητης περιουσίας της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω., καθώς επίσης και των έποπτευόμενων Ν.Π. και Ίδρυμάτων που τελούν υπό την έποπτεία της.

10. Τεχνική Ύπηρεσία

I. Άντικείμενο των Τεχνικών Ύπηρεσιών της Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Άμαρουσίου και Όρωπού είναι ό προγραμματισμός, ό σχεδιασμός, καθώς και ή ώριμαση έργων και ενεργειών, ή διενέργεια των διαγωνισμών και ή ανάθεση, διαχείριση των συμβάσεων έργων και ενεργειών. Η παρακολούθηση και ή πιστοποίηση του φυσικού αντικει-

μένου των έργων, μελετών, προμηθειών και υπηρεσιών. Επίσης, ο συντονισμός, ο έλεγχος και η διαχείριση των εκτελουμένων έργων, συμφώνως προς τις ισχύουσες διατάξεις, για την εκτέλεση δημοσίων έργων, την συντήρηση των έργων και την λειτουργία των εγκαταστάσεων της Ίερās Μητροπόλεως.

Διευκρινίζεται ότι:

α) Ός Αναθέτουσα Αρχή, κατά την έννοια του Π.Δ. 60/2007 και την Κοινοτική Οδηγία 2004/18/ΕΚ, ορίζεται το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωποῦ.

β) Ός Προϊσταμένη Αρχή, κατά την έννοια του Νόμου 3669/2008, ορίζεται το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωποῦ.

γ) Ός Διευθύνουσα Υπηρεσία, κατά την έννοια του Νόμου 3669/2008, ορίζεται η Τεχνική Υπηρεσία της Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωποῦ.

δ) Ός Επιβλέπουσα Υπηρεσία, ορίζονται τὰ μέλη της Τεχνικής Υπηρεσίας, πού ασκοῦν καί καθήκοντα επιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεση. Ἐπί πλέον καθήκοντα επιβλέποντος Μηχανικοῦ δυνατόν νά ανατίθενται καί σέ ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτες Μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι δύνανται νά προσληφθοῦν ἀπό τήν Ίερά Μητρόπολη μέ σύμβαση ὠρισμένου ἔργου ἢ χρόνου, πρὸς κάλυψη τῶν ἀναγκῶν, τῶν ἐργοθηπιῶν, οἱ ὁποῖες δέν εἶναι δυνατόν νά καλυφθοῦν ἀπό τήν Τεχνική Υπηρεσία, πλὴν τῶν συγχρηματοδοτούμενων ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση καί τήν Ἑλλάδα ἔργων.

ε) Ός Τεχνικό Συμβούλιο, κατά την έννοια του Νόμου 3669/2008, ορίζεται Εἰδική Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγείται καί ἐποπτεύει γιά τὰ πρὸς ἐκτέλεση ἔργα καί τίς τυχόν ἀνακύπτουσες διαφορές καί προβλήματα γιά αὐτά.

στ) Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων δίδει τίς καταρτισθόσες Συμβάσεις ἔργων τῆς Ίερās Μητροπόλεως, μέ τήν έννοια ἰσχύος τῶν διατάξεων του ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

ζ) Διαφωνίες, πού τυχόν θά προκύψουν, ἐπιλύονται σά ἀρμόδια Δικαστήρια τῶν Ἀθηνῶν, μέ βάση τήν καθ' ὕλην καί τόν τόπο ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτή ορίζεται ἀπό τόν Κ.Πολ.Δ. μετά τήν ἐξάντληση τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτή προβλέπεται μέ τόν Ν. 3669/2008, ἀποφαινομένου γιά τίς αἰτήσεις θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετά γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου καί Ώρωποῦ.

η) Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων, πραγματοποιεῖται ἀπό τήν Τεχνική Υπηρεσία, ἡ δέ θεώρηση αὐτῶν ἀπό τόν Προϊστάμενο αὐτῆς.

θ) Γιά τήν δημοπράτηση τῶν ἔργων, οἱ συνταχθεῖσες μελέτες ἐγκρίνονται ἀπό τήν Προϊσταμένη Αρχή, δηλαδή ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἐγκρίνει τήν σχετική διακήρυξη.

ι) Σέ περίπτωση, κατά τήν ὁποία ἡ Τεχνική Υπηρεσία ἀδυνατεῖ νά συντάξει καί νά ἐκπονήσει τίς σχετικές μελέτες, εἶναι ἐφικτό νά ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνηση αὐτῶν σέ εἰδικό ἔμπειρο γιά τό πρὸς ἐκτέλεση ἔργο Μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Αρχῆς. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπό τρίτους γιά τίς συγχρηματοδοτούμενες ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση καί τήν Ἑλλάδα πράξεις, θά πραγματοποιοῦνται κατ' ἐφαρμογή τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας πρὸς ἀναθέσεως τεχνικῶν μελετῶν (Ν. 3316/2005). Οἱ μελέτες, πού συντάσσονται ἀπό τρίτους, θεωροῦνται ἀπό τήν Τεχνική Υπηρεσία καί ἐγκρίνονται ἀπό τήν Προϊσταμένη Αρχή καί μέ εἰσήγηση τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

ΙΙ. Κατά ταῦτα ἡ ὁργάνωση Τεχνικῆς Υπηρεσίας γιά τήν ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων στήν Ίερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου καί Ώρωποῦ, καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α) Προϊσταμένη καί Αναθέτουσα Αρχή εἶναι τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου καί Ώρωποῦ.

β) Διευθύνουσα Υπηρεσία ορίζεται ἡ Τεχνική Υπηρεσία τῆς Ίερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Αμαρουσίου καί Ώρωποῦ.

Συγκεκριμένα:

Ἡ Τεχνική Υπηρεσία ἐκπονεῖ τίς μελέτες τῶν Τεχνικῶν ὡς καί τῶν Καλλιτεχνικῶν Ἔργων. Παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καί ἐγκρίνει τίς μελέτες, τίς ὁποῖες ἐκπονοῦν ἰδιώτες Μηχανικοί, γιά τὰ ἔργα τῆς Ίερās Μητροπόλεως. Ἐπιβλέπει καί ἐλέγχει τίς κατασκευές, ἐπισκευές καί συντηρήσεις τῶν ἔργων αὐτῆς, πού ἐκτελοῦνται εἴτε μέ ἀνάδοχο εἴτε μέ αὐτεπιστοσία, σύμφωνα μέ ὅσα προβλέπονται ἀπό τοῦς σχετικούς Νόμους, τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974: «Περὶ μελέτης καί ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (Φ.Ε.Κ.185/τχ.Α'/1.7.1974) τῆς Ίερās Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰδικά γιά τίς συγχρηματοδοτούμενες ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση καί τήν Ἑλλάδα πράξεις (ἔργα, μελέτες, προμήθειες, υπηρεσίες) θά ἐφαρμόζονται οἱ ὡς κάτωθι νόμοι, ὅπως ἰσχύουν ἐκάστοτε:

Ὁ Νόμος 3316/2005: «Περὶ ἀναθέσεως καί ἐκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων, ἐκπόνησης μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν υπηρεσιῶν καί ἄλλων διατάξεων», ὁ Νόμος 3669/2008: «Περὶ κυρώσεως τῆς κωδικοποίησης τῆς νομοθεσίας κατασκευῆς δημοσίων ἔργων», τό Π.Δ. 60/2007: «Περὶ προσαρμογῆς τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας στίς διατάξεις τῆς Ὁδηγίας 2004/18/ΕΚ: «Περὶ συντονισμοῦ τῶν διαδικασιῶν συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ἔργων, προμηθειῶν καί υπηρεσιῶν», τό Π.Δ. 118/2007: «Περὶ Κανονισ-

μοῦ Προμηθειῶν Δημοσίου», ὡς καί ἡ Κοινοτική Ὁδηγία 2004/18/ΕΚ καί τῶν συμπληρωματικῶν καί τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων καί Διατάξεων, ὅπως ἰσχύουν ἐκάστοτε.

III. Συνοπτικῶς οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας περιγράφονται ὡς ἑξῆς:

α) Προγραμματισμός ἔργων καί ἐνεργειῶν. Σύνταξη καί ἐφαρμογή ἐτήσιου προγράμματος καθὼς καί τροποποιήσεις του.

β) Σχεδιασμός καί ὠρίμαση ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν.

γ) Διενέργεια Διαγωνισμῶν καί ἀνάθεση -διαχείριση συμβάσεων ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν.

δ) Παρακολούθηση τῆς ὑλοποιήσεως τῶν ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν.

ε) Συγκρότηση ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καί ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατούμενων ἔργων.

στ) Πιστοποίηση τοῦ φυσικοῦ ἀντικειμένου τῶν ἔργων μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν.

ζ) Ἐκπόνηση προτάσεων προγραμμάτων ἔργων μελετῶν, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν.

η) Ἐκπόνηση μελετῶν καί προδιαγραφῶν μελετῶν.

θ) Διαδικασίες προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος πρὸς ἀνάθεση μελετῶν.

ι) Ἀξιολόγηση, ἐπιλογή μελετητῶν.

ια) Ἐλεγχος, ἐπιβλέψη, διασφάλιση τῆς ποιότητος τῶν συντασσομένων μελετῶν καί τήρηση τοῦ συμβατικοῦ χρονοδιαγράμματος.

ιβ) Παραλαβὴ μελετῶν.

ιγ) Σύνταξη τεχνικῶν δεητίων πράξεων

ιδ) Σύνταξη μνησιαίων δεητίων παρακολουθήσεως.

ιε) Σύνταξη τριμηνιαίων δεητίων παρακολουθήσεως.

ιστ) Σύνταξη ἐκθέσεων παρακολουθήσεως καί ἀξιολογήσεως ἔργων καί ἐνεργειῶν.

ιζ) Παρακολούθηση καί καταγραφή τῆς καταστάσεως τῶν ἀκινήτων.

ιη) Ἐλεγχος ποσοτήτων προσμετρήσεων ὑλικῶν καί ἐργασιῶν.

ιθ) Ἐλεγχος καί ἀναπροσαρμογὴ ἄρθρων τῶν ἀναλυτικῶν τιμολογίων.

κ) Ἐλεγχος καί ἀναπροσαρμογὴ τῶν προϋπολογισμῶν κατασκευῆς.

κα) Σύνταξη τευχῶν δημοπρατήσεως.

κβ) Διαδικασία Δημοπρατήσεως Ἔργων.

κγ) Ἀξιολόγηση ἀναδόχου. Ἀξιολόγηση ὑφισταμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Ἀξιολόγηση ἐπιμέρους ὑπεργολάβων στὴν περίπτωση αὐτεπιστάσιας.

κδ) Σύνταξη Συμβάσεων -Συμφωνητικῶν.

κε) Παραλαβὴ καί ἔλεγχος ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.

κστ) Προετοιμασία Ἐργοταξίου (χάραξη, ὀριοθέτηση, δειγματοληπτικές τομές κ.λπ.).

κζ) Ἐγκατάσταση καί ἐνημέρωση ἀναδόχου ἢ ὑπεργολάβων (αὐτεπιστάσια).

κη) Ἐρευνα καί πρόσληψη ἐπὶ πλεόν ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

κθ) Ἀξιολόγηση ὑφισταμένου μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ - Ἐρευνα ἀγορᾶς καί προμήθεια τοῦ ἐπὶ πλεόν ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ.

λη) Ἐξασφάλιση ἀναγκαίων πιστώσεων (αὐτεπιστάσια).

ληα) Ἐλεγχος ἀναδόχου πρὸς ἐξασφάλιση τῶν ἀπαιτήτων ἀδειῶν, ἐγκρίσεων, ἀναγγελιῶν ἀπὸ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες.

ληβ) Ἐλεγχος καί ἔγκριση χρονοδιαγράμματος -ὀργανογράμματος ἀναδόχου.

ληγ) Μελέτη καί σύνταξη χρονοδιαγράμματος -ὀργανογράμματος στά ἔργα πού ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστάσιας.

ληδ) Ἐλεγχος ποιότητος καί πιστότητος ὑλικῶν, ἐργαστηριακοί ἔλεγχοι.

ληε) Ἐλεγχος πηγῶν λήψεως ὑλικῶν.

ληστ) Ἐλεγχος στελεχώσεως καί τεχνικῆς κατάρτισεως συνεργειῶν κατασκευῆς.

ληζ) Ἐλεγχος μέτρων ἀσφαλείας καί φυλάξεως ἐργοταξίου.

ληη) Καθορισμός διακινήσεως καί ἀποθηκεύσεως ὑλικῶν καί μηχανημάτων.

ληθ) Μελέτη καί καθορισμός ὑφισταμένων πηγῶν ἐνεργείας πρὸς ἐργοταξιακὴ χρῆση.

λημ) Ἐγκριση μελέτης ἀναδόχου πρὸς ἐγκατάσταση εἰδικοῦ μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

IV. Στὴν περίπτωση ἐκτελέσεως ἔργου δι' αὐτεπιστάσιας ἢ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραίτητων ἀδειῶν, ἐγκρίσεων, ἀναγγελιῶν ἀπὸ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες.

β) Ἀναλυτικὴ παρουσίαση καί ἐπεξήγηση τῆς διαδικασίας παραγωγῆς τοῦ ἔργου στοὺς ἐμπλεκομένους.

γ) Καθορισμός τοῦ μηχανισμοῦ παραγγελίας, διακινήσεως καί ἀποθηκεύσεως ὑλικῶν καί μέσων κατασκευῆς.

δ) Θέσπιση μέτρων ἀσφαλείας καί φυλάξεως ἐργοταξίου.

ε) Μελέτη καί καθορισμός ὑφισταμένων πηγῶν ἐνεργείας πρὸς ἐργοταξιακὴ χρῆση.

στ) Ἐπιμέρους μελέτες γιὰ τὴν ἐγκατάσταση εἰδικοῦ μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

ζ) Ἐπιμέρους ἐργασίες καί στελέχωση μὲ τὰ ἀντίστοιχα συνεργεῖα κατασκευῆς.

η) Ἐξασφάλιση καί τακτοποίηση τῶν καταλυμάτων τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

θ) Καθορισμός ἡμερησίου προγράμματος διαβίωσης ἐργατῶν.

ι) Γνωμοδότηση ἐπιμερισμοῦ ἐργασιῶν καί στελέχωση τῶν ἀντιστοίχων συνεργειῶν κατασκευῆς.

ια) Έπιβλεψη τών έκτελουμένων εργασιών (καθημερινή).

ιβ) Έπιμέτρηση τών έκτελουμένων εργασιών (καθημερινή).

ιγ) Σύνταξη καθημερινού αναλυτικού ήμερολογίου παρακολουθήσεως εργασιών.

ιδ) Σύνταξη εβδομαδιαίου φύλλου αναφοράς προόδου εργασιών.

ιε) Έηλεκτρονική παρακολούθηση καί έπεξεργασία τής προόδου εργασιών καί κοστολογίων (Project Management).

ιστ) Έργάνωση βασικών πληροφοριών έργου.

ιζ) Έπεξεργασία βασικών πληροφοριών έργου.

ιη) Ένάπτυξη εργασιών έργου.

ιθ) Έργάνωση διάρκειας καί συσχετίσεων εργασιών.

κ) Προσθήκες εργασίας στά διαγράμματα Gantt (πληροφορίες χρόνου) καί Pert (πληροφορίες συσχετίσεως εργασιών).

κα) Έξέταση επιπέδων λεπτομερείας.

κβ) Έργάνωση βασικών ήμερολογίων έργου έξ απόψεως πόρων.

κγ) Έξέταση κόστους.

κδ) Διευθέτηση περιορισμών χρόνου.

κε) Διευθέτηση ανταγωνισμών πόρων.

κστ) Προγραμματισμός καί κόστος.

κζ) Έπεξεργασία παρακολουθήσεως εργασιών μέ τά διαγράμματα Gant καί Pert.

κη) Έηλεγχος προόδου εργασιών.

κθ) Έπισκόπηση τής διαδικασίας έλέγχου.

λη) Έλληλαγή τής διάρκειας εργασιών, άπαλοιφή καθυστερήσεων.

λα) Εύρεση καί έλληλαγή τών περιορισμών εργασίας.

לב) Έναπρογραμματισμός εργασιών πού έχουν καθυστερήσει.

λγ) Σύγκριση τρέχοντος χρονοδιαγράμματος πρós τό πρόγραμμα αναφοράς καί έμφάνιση ένδιαμέσου προγράμματος.

λδ) Έξειδίκευση τής αναφοράς εργασίας -Γραφήματα.

λε) Σχεδιαστική ύποστήριξη έπεξηγήσεως κατασκευαστικών λεπτομερειών.

λστ) Έντιμετώπιση παρεκκλίσεων άπό τήν μελέτη σέ συνεργασία μετά τών έπιβλεπόντων μελετητών.

λζ) Έρευνα άγοράς γιά τήν βελτιστοποίηση ύλικών καί τεχνικών κατασκευών.

λη) Καθορισμός νέων εργασιών καί νέων τιμών Μονάδος.

ληθ) Έηλεγχος καί έγκριση αναλυτικών Έπιμετρήσεων άναδόχου.

μ) Έηλεγχος καί έγκριση Πρωτοκόλλου Παραλαβής Έφανών Έργασιών (Π.Π.Α.Ε.) άναδόχου.

μα) Έηλεγχος καί έγκριση πιστοποιήσεων άναδόχου.

μβ) Έηλεγχος καί έγκριση Ένακεφαλαιωτικών Πινάκων άναδόχου.

μγ) Έναπροσαρμογή χρονοδιαγράμματος καί όργανογράμματος.

μδ) Μελέτη, σύνταξη καί έγκριση συμπληρωματικών συμβάσεων μέ τόν άνάδοχο. (Συμπληρωματικές συμβάσεις δέν ισχύουν γιά τά συγχρηματοδοτούμενα έργα).

με) Προσωρινή παραλαβή του έργου.

μστ) Έριστική παραλαβή του έργου.

V. Έσα άναφέρονται στό συγκεκριμένο άρθρο του παρόντος κανονισμού ένεργοούνται μέ τήν συνεργασία του Γραφείου Ένάπτυξης καί Νομικής Έπηρεσίας τής καθ' ήμās Έερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Έμαρουσίου καί Έρωπου.

11. Νομικό Γραφείο

Έ Νομική Έπηρεσία έχει τίς κάτωθι άρμοδιότητες:

α) Έναλαμβάνει τήν μελέτη καί διεκπεραίωση τών ύποθέσεων εκείνων, τίς όποιές άναθέτει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, τόν όποίο ύποχρεούται νά τηρεί ένήμερο σέ κάθε στάδιο χειρισμού αυτών.

β) Συντάσσει γνωμοδοτήσεις καί παρέχει κάθε ζητούμενη γνώμη καί συμβουλή σέ όλα τά τμήματα καί τίς ύπηρεσίες του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) τής Έερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Έμαρουσίου καί Έρωπου καθώς καί τών Έδρυμάτων τής.

γ) Παρίσταται καί παρέχει τίς νομικές συμβουλές τής κατά τήν συνεδρίαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου καί τών λοιπών Διοικητικών Συμβουλίων τών Έδρυμάτων τής Έερās Μητροπόλεως, Έπιτροπών καί λοιπών Έκκλησιαστικών Έργάνων καί τών Έερών Ναών.

δ) Παρακολουθεί καί διεξάγει όλες τίς Δικαστικές ύποθέσεις πού άφορούν στό Ν.Π.Δ.Δ. τής Έερās Μητροπόλεως καί τών Έδρυμάτων τής.

ε) Παρίσταται ένώπιον τών Δικαστηρίων, Δικαστικών καί Εισαγγελικών Έρχών, ως καί ένώπιον κάθε Διοικητικής Έρχής μέ σκοπό τήν ύπεράσπιση τών συμφερόντων καί τών δικαιωμάτων του Ν.Π.Δ.Δ. τής Έερās Μητροπόλεως.

στ) Έπιμελείται καί προγραμματίζει τήν άμεση παροχή συμβουλών πρós τούς Κληρικούς, όι όποιοί άσκοούν διοικητικά καθήκοντα στίς Έπηρεσίες τής Έερās Μητροπόλεως μέ σκοπό τήν εύρυθμη λειτουργία τών Έπηρεσιών τής.

ζ) Έρευνά τούς τίτλους ιδιοκτησίας τών άγοραζόμενων, μισθωμένων, μεταβιβαζόμενων άκινήτων τής Έερās Μητροπόλεως καί τών Έδρυμάτων τής καί γεωκώς όλων τών περιουσιακών στοιχείων τής.

η) Έπεξεργάζεται καί καταρτίζει όλες τίς συμβάσεις, έργολαβίες, συμβόλαια, διακηρύξεις, συμφωνητικά τής Έερās Μητροπόλεως καί τών Έδρυμάτων τής, σέ

συνεργασία με την αρμόδια Ύπηρεσία (Οικονομική, Τεχνική, κ.λπ.).

θ) Συντάσσει όλη τα σχέδια συμβάσεων, προκηρύξεων, κ.λπ. που υπογράφει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ή ο κατά νόμο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αυτού.

ι) Παρακολουθεί την όρθη διεξαγωγή των διαγωνισμών που αφορούν σε μελέτες, έργα, προμήθειες και υπηρεσίες.

ια) Παρέχει γνωμοδοτήσεις νομικού περιεχομένου για οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την υλοποίηση και διαχείριση των έργων, μελετών, προμηθειών και υπηρεσιών που υλοποιεί ή προτίθεται να υλοποιήσει ο φορέας και για τό όποιο θά ζητηθεί υποστήριξη όπως: θεσμικό πλαίσιο υλοποίησης έργου, διαδικασία επίλογής αναδόχου, τεύχη δημοπρατήσεως, σύναψη συμβάσεως, κυρώσεις κ.λπ.

ιβ) Παρακολουθεί την ισχύουσα Νομοθεσία και ενημερώνει την Ίερά Μητρόπολη.

ιγ) Τηρεί τούς φακέλλους των δικαστικών υποθέσεων της Ίερας Μητροπόλεως και των Ίδρυμάτων της.

12. Γραφείο Προμηθειών

Τό Γραφείο Προμηθειών έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Γιά την κατάρτιση και υλοποίηση του προγράμματος προμηθειών σε έτήσια βάση.

β) Γιά τον καθορισμό του είδους του διαγωνισμού (άνοικτός, κλειστός, πρόχειρος) όπως ορίζεται από τό Π.Δ. 118/2007 και τις λοιπές διατάξεις.

γ) Γιά τον συντονισμό και παρακολούθηση της διενέργειας διαγωνισμών προχείρων, τακτικών και διεθνών για την ανάδειξη προμηθευτών υλικών για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών και της λειτουργίας της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω.

δ) Γιά την διενέργεια διαγωνισμών προχείρων, τακτικών και διεθνών για την ανάδειξη αναδόχων παροχής υπηρεσιών για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών και της λειτουργίας της Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω.

ε) Γιά την σύνταξη και επανεξέταση της προκήρυξης.

στ) Γιά την συγκέντρωση των απαιτούμενων πληροφοριών, ή επεξεργασία αυτών ούτως, ώστε μετά από σχετική εισήγηση να προωθηθούν προς έγκριση από τά αρμόδια όργανα της καθ' ήμας Ι.Μ.Κ.Α. κ Ω.

ζ) Γιά τον καθορισμό των τυπικών και ειδικών όρων για την επιλογή του αναδόχου (νομιμοποιητικά έγγραφα, τρόποι υποβολής προσφορών κ.λπ.)

η) Γιά τον σχεδιασμό κριτηρίων αξιολόγησης προσφορών και αναδόχων.

θ) Γιά την διαχείριση και παρακολούθηση των συμβάσεων και την υποβολή τους στις αρμόδιες υπηρεσίες.

ι) Γιά την σύνταξη και τήρηση μητρώου Προμηθευτών.

13. Γραφείο Νεότητας

Ή Εργο του είναι να συντονίζει τις κάτωθι δραστηριότητες που αφορούν στην νεολαία:

α) Έποπτεία λειτουργίας ένοριακών νεανικών συντροφιών (Κατηχητικά Σχολλεία) και όργάνωση και λειτουργία πολιτιστικών ομάδων (χορωδίες, όρχήστρες, θεατρικές ομάδες κ.ά.).

β) Στήριξη του άθλητισμού με πρωταθλήματα ποδοσφαίρου και καλαθοσφαίρισης που διοργανώνονται μεταξύ των νέων των Ένοριών.

γ) Διοργάνωση ενημερωτικών συζητήσεων για τά σύγχρονα προβλήματα που άπασχολούν τούς νέους (ναρκωτικά, άνεργία, άηλοόλη, κ.λπ.). Διοργάνωση και λειτουργία Κατασκηνώσεως.

14. Γραφείο Γυναικείων Θεμάτων και Οικογενείας

Σκοπός του Γραφείου είναι ή δόμηση νέων πρακτικών και προσεγγίσεων της Ίερας Μητροπόλεως, στά προβλήματα που αφορούν στον γυναικείο πληθυσμό μέσα από συλλογική δράση και άλληλεγγύη. Πρόληψη και αντιμετώπιση θεμάτων υγείας και σύγχρονων κοινωνικών προβλημάτων (βία, κακοποίηση, έμπορία, ούσιοεξάρτηση και άλλα). Έπίσης, λήψη μέτρων κοινωνικής πολιτικής από την Ι.Μ. για τις εργαζόμενες μητέρες, την προστασία εργαζομένων κοριτσιών, τις άνεργες και τις πρόσφυγες.

15. Μητροπολιτικό Συμβούλιο

Συγκροτείται, λειτουργεί και άσκει άρμοδιότητες υπό την Προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Άμαρουσίου και Ώρωπού και τά όριζόμενα μέλη αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις των ββ 1 και 2 του άρθρου 35 και του άρθρου 67 του Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 146) «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Έλλάδος» και του Κανονισμού 58/1975 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 4) «Περί άρμοδιοτήτων και τρόπου λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων» και των μεταβατικών διατάξεων περί Μητροπολιτικών Συμβουλίων και συμμετοχής των μελών σε αυτά.

16. Έπισκοπικό Δικαστήριο.

Συγκροτείται, λειτουργεί και άσκει άρμοδιότητες σύμφωνα με τον ισχύοντα Ν.5383/1932: «Περί Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων και της πρό αυτών διαδικασίας».

17. Γραφείο Πνευματικής Διακονίας της Ίερας Μητροπόλεως.

Ή πνευματική διακονία της Ίερας Μητροπόλεως διεξάγεται μέσω των έξης Τομέων πνευματικής, ιεραποστολικής, διδακτικής, κοινωνικής και φιλανθρωπικής δράσεως, στους όποιους προΐστανται όριζόμενοι κληρικοί και λαϊκοί συνεργάτες:

Ι. Θείου Κηρύγματος και Κύκλων μελέτης της Άγίας Γραφής.

Ἐκάστη Ἑνορία ἀποτελεῖ κέντρο ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ὁ Τομέας αὐτός:

α) Μεριμνᾷ γιὰ τὸ λειτουργικὸ κήρυγμα κάθε Κυριακῆ καὶ ἑορτῆ.

β) Ἀναλαμβάνει τὴν διδασχὴ τῶν πιστῶν μὲ τὴν διοργάνωση στὶς Ἑνορίες ἐβδομαδιαίων ἐνοριακῶν συνάξεων.

II. Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος - Γραφεῖο Νεότητος

Ὁ Τομέας αὐτός ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, τῆς κατηχήσεως τῶν νέων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου Νεότητος μὲ τίς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Ἀσχολεῖται μὲ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῆς νεότητος.

β) Ὄργανώνει τίς περιόδους Κατασκηνώσεων τῶν νέων.

γ) Πραγματοποιεῖ Σεμινάρια Κατηχητῶν.

δ) Φροντίζει γιὰ τὴν διανομὴ κατηχητικοῦ ὑλικοῦ.

ε) Ὄργανώνει ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν νεολαία.

στ) Φροντίζει γιὰ τὴν ἄρτια καὶ ἐποικοδομητικὴ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολεῖων σὲ ὅλη τὴν Μητροπολιτικὴ Περιφέρεια.

ζ) Συνεργάζεται μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα (ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές, Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων) καὶ τοὺς ἀρμοδίους γιὰ θέματα Παιδείας ἐκπροσώπου τῶν φορέων γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν του.

η) Ἀντιμετωπίζει τὰ ἀναφύομενα προβλήματα.

θ) Προγραμματίζει τίς δράσεις τοῦ Γραφείου Νεότητος.

ι) Συντονίζει τίς ἐνοριακὲς νεανικὲς συνάξεις.

ια) Ἐξασφαλίζει καὶ ἐπιμορφώνει τὰ στελέχη τοῦ νεανικοῦ ἔργου.

ιβ) Συνεργάζεται μὲ τοὺς ὑπευθύνους τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος στὶς ἐνορίες γιὰ τὴν προώθηση καὶ ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκόμενου τούτου ἀγαθοῦ σκοποῦ.

ιγ) Ἐνημερώνει μὲ ἔντυπο καὶ ἠλεκτρονικὸ ὑλικὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερίας γιὰ σχετικὰ θέματα.

III. Ἀντιστασιακῆς Δράσεως

Ὁ Τομέας αὐτός:

α) Φροντίζει γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν χριστιανῶν πολιτῶν σὲ θέματα ὀριοθετήσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ λαμβάνει μέτρα γιὰ τὴν προστασία καὶ ἐνημέρωση τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου ἀπὸ ἐπικίνδυνες ἀντιλήψεις, εἰσηγούμενος σχετικῶς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

β) Προβαίνει σὲ σχετικὲς ἐκδόσεις καὶ ἐκδηλώσεις, συνέδρια, κ.λπ.

γ) Φέρει τὴν εὐθύνη τῆς λειτουργίας καὶ τῆς διοργανώσεως σὲ ἐτήσια βάση μὲ ὀμιλίες δύο φορές τὸν μήνα τοῦ Σεμιναρίου Ὄριοθετήσεως τῆς Ὄρθοδόξου Πίστεως, σὲ ὅποιο εἰσηγητὲς ἐνημερώνουν ἐμπεριστατομένως καὶ ὑπευθύνως τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὰ σχετικὰ θέματα δράσεως ἐπικίνδυνων Ὄμάδων, παλαιῶν καὶ νεοφανῶν.

δ) Ἐνημερώνει μὲ ἔντυπο καὶ ἠλεκτρονικὸ ὑλικὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερίας γιὰ σχετικὰ θέματα.

IV. Συμπαραστάσεως Οἰκογενείας

Ὁ τομέας αὐτός ἔχει τίς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Τὴν ἔγκαιρη καὶ ἔγκυρη πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ ζητήματα οἰκογένειας.

β) Τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τῶν οἰκογενειῶν στὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Τὴν ἀλληλεγγύη σὲ τοπικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση

συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὴν οἰκογένεια.

δ) Τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ρόλου τῆς οἰκογένειας.

ε) Τὴν προώθηση νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων σὲ ζητήματα, τὰ ὅποια ἀφοροῦν στὴν οἰκογένεια.

στ) Τὴν συλλογικὴ ἔκφραση καὶ δράση τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν.

ζ) Καταρτίζει Πρόγραμμα ὀμιλιῶν καὶ διαλέξεων, ἡμερίδων καὶ συνεδρίων στὶς Ἑνορίες μὲ ἐπίκαιρα καὶ ἐνδιαφέροντα θέματα σχετικὰ μὲ τὴν οἰκογένεια.

η) Καταρτίζει τὸ ἐτήσιο πρόγραμμα καὶ τίς θεματικὲς ἐνότητες τῶν συνάξεων.

θ) Ἐπιλέγει καὶ προσκαλεῖ τοὺς καταλλήλους γιὰ κάθε θέμα ὀμιλητὲς.

ι) Ἐνημερώνει μὲ ἔντυπο καὶ ἠλεκτρονικὸ ὑλικὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερίας γιὰ σχετικὰ θέματα.

V. Συμπαραστάσεως Ἀσθενῶν καὶ Αἰμοδοσίας.

Ὁ τομέας αὐτός ἔχει τίς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Διενεργεῖ καὶ συντονίζει αἰμοληψίες σὲ συνεργασία μὲ τὰ Νοσοκομεῖα τῆς περιοχῆς, σὲ Μητροπολιτικὸ καὶ Ἑνοριακὸ ἐπίπεδο. Καλύπτει τίς ἀνάγκες τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερίας, ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχει δυνατότητα καὶ κρίνεται ἀναγκαῖο, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

β) Προβάλλει τὴν ἀξία τῆς ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας καὶ τῆς προσφορᾶς αἵματος ὡς ἐκφράσεως τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς τῆς ἀγάπης.

γ) Ἐξευρῖσκει μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐθελοντὲς αἰμοδότες.

δ) Τηρεῖ ὀνοματικὴ κατάσταση αὐτῶν μὲ τὴν πλήρη διεύθυνση, τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου καὶ τὴν ὀμάδα αἵματος πού ἀνήκει ὁ αἰμοδότης, ὥστε νὰ γνωρίζει τίς

δυνατότητες της Ένορίας προς κάλυψη των παρουσιαζομένων αναγκών αιμοδοσίας.

ε) Καταρτίζει Πρόγραμμα ομιλιών και διαλέξεων, ημερίδων και συνεδρίων στις Ένορίες και σε επίπεδο Μητροπόλεως με επίκαιρα και ενδιαφέροντα θέματα σχετικά με τό αντικείμενό του.

στ) Καταρτίζει τό ετήσιο πρόγραμμα και τίς θεματικές ενότητες των συνάξεων αυτών.

ζ) Επιλέγει και προσκαλεί τούς καταλλήλους για κάθε θέμα ομιλητές.

η) Ένημερώνει με έντυπο και ηλεκτρονικό υλικό τούς πιστούς της Μητροπολιτικής Περιφέρειας για σχετικά θέματα.

VI. Έπιτροπής Άκροάσεως και Κρίσεως Έεροψηλτών.

Συγκροτείται, λειτουργεί συμφώνως με τίς διατάξεις του ψηφισθέντος ύπ' αριθμόν 176/2006 Κανονισμού της Έερās Συνόδου της Έιερρχίας της Έκκλησίας της Έλλάδος «Περί Έεροψηλτών και της καταστάσεως αυτών», που δημοσιεύθηκε στό Φ.Ε.Κ. τ. Α' 268/19.12.2006 και στό Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» Τεύχος 11 του μηνός Δεκεμβρίου 2006.

VII. Διαδικτύου και Πληροφορικής

Ό τομέας αυτός:

α) Φέρει τήν ευθύνη της επίκαιροποίησης, της συντηρήσεως, της ασφαλείας και της τεχνικής ύποστηρίξεως της ιστοσελίδας της Έερās Μητροπόλεως. Σ' αυτή εκτίθενται πληροφορίες για τήν διοικητική διάρθρωση της Έερās Μητροπόλεως, καθώς και κείμενα πνευματικής οικοδομής που ανταποκρίνονται στό πνευματικά ενδιαφέροντα των πιστών.

β) Φέρει τήν ευθύνη της άναρτήσεως κάθε κειμένου και φωτογραφίας που εύρίζεται στην ιστοσελίδα της Έερās Μητροπόλεως.

γ) Φέρει τήν ευθύνη της κατασκευής, της άναρτήσεως και της φιλοξενίας των ιδιαιτέρων ιστοσελίδων των Ένοριών της Έερās Μητροπόλεως και των Έδρυμάτων αυτής καθώς και της φιλοξενίας έτέρων ιστοσελίδων στην ιστοσελίδα αυτής.

δ) Συνεργάζεται με όλους τούς τομείς για τήν έγκαιρη ένημέρωση με έντυπο και ηλεκτρονικό υλικό για τίς δράσεις και τά προγράμματα αυτών.

ε) Φέρει τήν ευθύνη για τήν Τεχνική Ύποστήριξη των Πληροφοριακών Συστημάτων και ηλεκτρολογικού έξοπλισμού (π.χ. ύπολογιστές, διακομιστές κ.λπ.) της Ι.Μ.Κ.Α. κ.Ο.

18. Κεντρικών Ταμείων Ένοριακής Δράσεως

Ι. Τό Γραφείο αυτό λειτουργεί επί τή βάσει του Κανονισμού του Έδρυματος, που δημοσιεύθηκε στό Φ.Ε.Κ. 346 τεύχος Β /30.3.2010, με τήν ύπ' αριθμ. 972/605/11.3.2010 Άπόφασιν της Διαρκούς Έερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος περί συστάσεως Έκκλησιαστικού Έδρυματος ύπό τήν έπωνυμία

«Κεντρικών Ύπηρεσιών της Έερās Μητροπόλεως Κηφισίας, Άμαρουσίου και Ώρωπού».

ΙΙ. Τό Γραφείο του Έδρυματος έχει τίς ως κάτωθι άρμοδιότητες για τήν έπίτευξη των σκοπών του Έδρυματος που άναφέρονται στό σχετικά άρθρα του παρόντος Κανονισμού:

α) Καταγράφει τούς ένδεείς, άπόρους, άστέγους και γενικώς τούς χήζοντας ύλικής βοήθειας συνανθρώπων, οι όποιοι διαμένουν στην Μητροπολιτική Περιφέρεια της Έερās Μητροπόλεως και φροντίζει σε συνεργασία με τά συναρμόδια Ταμεία Ένοριακής Δράσεως και τίς κοινωνικές Ύπηρεσίες των άρμοδιών κατά τόπους Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και λοιπών Όργανισμών για τήν σίτιση, στέγαση, διανομή τροφίμων ειδών, ένδύσεως, ως και τήν κατά τό δυνατόν οικονομική στήριξη τους.

β) Ένεργεί για τήν οικονομική στήριξη και ένίσχυση ειδικών περιπτώσεων οικονομικώς άδυνάτων, κυρίως άνικανων για έργασία, άλλά και μακροχρονίως άνέργων ως και έμπεριστάτων λόγω σοβαρών άσθενειών συνανθρώπων μας.

γ) Φροντίζει για τήν οικονομική στήριξη των άδυνάτων σπουδαστών και φοιτητών, που κατάγονται από τήν περιοχή της Έερās Μητροπόλεως. Έφ' όσον ύπάρχει δυνατότητα παρέχεται βοήθεια και σε σπουδαστές έτέρων Έερών Μητροπολιτικών περιφερειών και της άλλοδαπής. Παρέχει ύποτροφίες σε τέκνα οικογενειών της Έερās Μητροπόλεως για σπουδές στην άλλοδαπή.

δ) Φροντίζει για τήν δωρεάν φιλοξενία σε κατασκηνώσεις τέκνων οικογενειών με χαμηλό εισόδημα.

ε) Έπιμελείται για τήν σίτιση έμπεριστάτων άλλοδαπών, που διαβιούν στην περιοχή της πνευματικής δικαιοδοσίας της σε συνεργασία με έτέρους κοινωνικούς φορείς.

στ) Προβαίνει σε κάθε ένέργεια με σκοπό τήν άναβάθμιση της ποιότητας ζωής των συνανθρώπων, που χήζουν βοήθειας.

ζ) Συνεργάζεται άμεσα για τήν ύλοποίηση των άνωτέρω σκοπών με τίς κοινωνικές Ύπηρεσίες των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως (Ο.Τ.Α.), της Περιφερειακής Αυτοδιοικήσεως, της Κοινωνικής Προνοίας και λοιπούς Κρατικούς ή μή φορείς.

η) Δύνатаί νά λειτουργεί είτε άυτοτελώς, είτε σε συνεργασία με τήν Περιφέρεια Άττικής, με τούς κατά τόπους Δήμους, Στέγες Άστέγους, Τράπεζες Τροφίμων, ύλοποιώντας ποικίλα κοινωνικά Προγράμματα οικονομικής στήριξεως ένδεών πολιτών.

θ) Έκτελεί Κρατικά ή Εύρωπαϊκά έπιχορηγούμενα Προγράμματα, για νά καθυφθούν οι πνευματικές και ύλικές άνάγκες των κρατουμένων άδελφών στό Σωφρονιστικά Καταστήματα.

ι) Φροντίζει για τίς πνευματικές και ύλικές άνάγκες των άσθενούντων άδελφών (έκ πάσης φύσεως άσθε-

νειών), των φιλοξενουμένων στα Νοσηλευτικά Ίδρυματα της περιοχής της Μητροπολιτικής Περιφέρειας ή κατά περίπτωση και εκτός αυτής.

ια) Επιβλέπει, καταγράφει τις ανάγκες και συντονίζει τις ενέργειες και τις δράσεις των Ταμείων Ένοριακής Δράσεως.

19. Εύτρεπίστρια

Επιμελούνται της καθαριότητας, της άψογου και επιμελημένης εμφάνισης και ευταξίας των Γραφείων της Ίερας Μητροπόλεως, ως και των κοινοχρήστων χώρων αυτής. Επιμελούνται της φιλοξενίας των προσκεκλημένων και επισκεπτών της Ίερας Μητροπόλεως.

20. Όδηγός -Κλητήρας

α) Έξυπηρετεί τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη στις μετακινήσεις του, εντός ή εκτός των γεωγραφικών ορίων της Ίερας Μητροπόλεως Κηφισίας, Άμαρουσίου και Ώρωπού, σύμφωνα με τό πρόγραμμά του και όποτε αυτό κρίνεται αναγκαίο, έκτελώντας τις οδηγίες και τις έντολές που του ανατίθενται.

β) Επιμελείται την σωστή λειτουργία, την διατήρηση σέ άριστη μηχανολογική, άλλα και εύπρηπή κατάσταση του μητροπολιτικού όχηματος και των υπηρεσιακών όχημάτων της Ίερας Μητροπόλεως.

γ) Τηρεί και ενημερώνει τους φακέλους με τά άπαιρήματα έγγραφα και δικαιολογητικά για την κυκλοφορία και την μηχανολογική συντήρηση του μητροπολιτικού όχηματος και των υπηρεσιακών όχημάτων της Ίερας Μητροπόλεως.

δ) Επιμελείται την τήρηση της τάξεως και την ασφάλεια των Γραφείων, όπου στεγάζονται οι Ύπηρεσίες της Ίερας Μητροπόλεως.

ε) Παραλαμβάνει και μεταφέρει την άλληλογραφία της Ίερας Μητροπόλεως στο Ταχυδρομείο, στις Ύπηρεσίες, κ.λπ. και γενικώς έκτελεί ό,τι ανατίθεται σ' αυτόν από τον Μητροπολίτη ή τους εκπροσώπους του.

Άρθρον 3

Όργανόγραμμα θέσεων της Ίερας Μητροπόλεως Κηφισίας, Άμαρουσίου και Ώρωπού

Οι ύφιστάμενες έως σήμερα όργανικές θέσεις εκκλησιαστικών ύπαλληλων (άρθρον 3 του ύπ' άριθμ. 213/2010 Κανονισμού) είναι οι έξης:

A. Θέσεις Μετακλητών Κληρικών.

1 Κατηγορία ΠΕ

Μία (1) θέσις Πρωτοσυγκέλλου

Μία (1) θέσις Γενικού Άρχιερατικού Έπιτρόπου, και Δύο (2) θέσεις Διοικητικού -Οικονομικού.

2 Κατηγορία ΤΕ

Δύο (2) θέσεις Διοικητικού - Οικονομικού.

3. Κατηγορία ΔΕ

Τρείς (3) θέσεις Γραμματέων - Οικονομικού.

B. Όργανικές θέσεις Έκκλησιαστικών Ύπαλληλων.

1 Κατηγορία ΠΕ

Κλάδος ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού

Δύο (2) θέσεις επί βαθμοίς Δ-Α.

2 Κατηγορία ΤΕ

Κλάδος ΤΕ1 Διοικητικού - Οικονομικού

Δύο (2) θέσεις, επί βαθμοίς Δ-Α.

Κλάδος ΤΕ2 Κοινωνικών Λειτουργιών

Μία (1) θέσις, επί βαθμοίς Δ-Α.

3 Κατηγορία ΔΕ

Κλάδος ΔΕ1 Γραμματέων - Οικονομικού

Δύο (2) θέσεις, επί βαθμοίς Δ-Α.

Κλάδος ΔΕ2 Όδηγού Αυτοκινήτου

Μία (1) θέσις, επί βαθμοίς Δ-Α.

4 Κατηγορία ΥΕ

Κλάδος ΥΕ1 Κλητήρων.

Μία (1) θέσις επί βαθμοίς Ε-Β.

Κλάδος ΥΕ2 Εύπρεπιστριών.

Κλάδος ΥΕ3 Κηπουρού

Μία (1) θέσις, επί βαθμοίς Ε-Β.

Άρθρον 4

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από της δημοσίευσως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο παρών Κανονισμός δημοσιεύεται και στο Έπίσημον Δελτίον της Έκκλησίας της Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 5

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού ως αναφερομένου εις την διάρθρωσιν και τό περιεχόμενον των άρμοδιοτήτων των όργάνων της Ίερας Μητροπόλεως ουδεμία δαπάνη προκαλεί εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ίερας Μητροπόλεως Κηφισίας, Άμαρουσίου και Ώρωπού. Ός προς δέ τάς όργανικές θέσεις του άρθρου 3 δέν συνιστώνται διά του παρόντος, άλλα επαναλαμβάνονται εκ του άρθρου 3 Κανονισμού 213/2010. Εις πάσαν περίπτωση δαπάνη θά προκληθθί εκ των κανονιστικών πράξεων περι προκηρύξεων των θέσεων.

Άθήναι 16 Ιουνίου 2011

†Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματέύς

Άρχιμ. Μάρκος Βασιλάκνς

Κανονιστική Απόφασις περί μετονομασίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (146/Α'/31.5.1977).
2. Τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἠδ' τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων, ἰζ' τῆς Δ' Οἴκ. Συνόδου, ἠν' τῆς Πενθέκτης Συνόδου, στ' τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, νστ', ρθ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου.
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρῶτ. 899/4.8.2011 Πρότασιν - Εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
4. Τὴν ἀπὸ 6.9.2011 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 τοῦ Ν. 3027/2002 (Φ.Ε.Κ.152/Α'/28.6.2002) συσταθεῖσα «Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας», μετονομάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 ὡς «Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλλας, Βουλευαγμένης καὶ Βάρης», ἐντεῦθεν δέ διὰ τοῦ φερωνύμου τούτου τίτλου «Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλλας, Βουλευαγμένης καὶ Βάρης» μνημονεύεται καὶ ὑπογράφεται ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Γλυφάδας. Ἡ παροῦσα νά δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 2011
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Μάρκος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἱερά Μητρόπολις Πολυανῆς καί Κιθκισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Δαφνοχωρίου,
Ἁγίου Φανουρίου Κοιλίδος,
Ἁγίου Δημητρίου Κρητικῶν,
Ἁγίου Γεωργίου Ἀντιγόνης,
Ἁγίων Πέτρων καί Παύλου Γάβρας,
Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Θεοδωρακίου,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Μαυροπλαιγιάς,
Ἐψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Χειμαδιοῦ,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παλιτανιοῦ,
Ἁγίας Βαρβάρας Πετράδων,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Σπουργίτη,
Ἐψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μονολιθίου,
Ἐψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Περίνθου,
Ἁγίου Ἀθανασίου Χρυσόπετρας,
Ἁγίου Γεωργίου Λαοδικηνοῦ,
Ἁγίου Γεωργίου Ἡλιόλουστου,
Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Βαφειοχωρίου,
Τιμίου Προδρόμου Ἐλευθεροχωρίου,
Ἐπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Θεοδοσίων,
Ἁγίου Γεωργίου Καρτερῶν,
Ἐψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Κορωνοῦδας,
Προφήτη Ἡλία Ριζανῶν,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Μάρκου,
Τιμίου Προδρόμου Παροχθίου,
Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Κάτω Ποταμιᾶς,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθκίς τῆ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Πολυανῆς καί Κιθκισίου EMMANOYHΛ

Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καί Μετεώρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Ὁξυνείας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά

καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμπάκῃ τῆ 30ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, δ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/86/-οικ.16572/22.8.2011, ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ Διοικητικῆς Μεταρρυθμίσεως καί Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. ΦΕΚ Β' 1874/25.8.-2011, καί ε) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6148/2746/21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περὶ κατανομῆς διὰ τὸ ἔτος 2011 ἐφημεριακῶν θέσεων» καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παναγίας τῆς Δεξιᾶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», (Φ.Ε.Κ. Α' 193/19.9.1970) προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆ 31ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6118/2746/-21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου Ν. Ζίχνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ζίχνῃ τῆ 29ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-39 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων» καί τό ὑπ' ἀριθμ. 6118/2746/21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' οὗ παρεχωρήθησαν δύο Ἐφημεριακά θέσεις διά τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου, προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐξοχῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ζίχνῃ τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων» καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 6118/2746/21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἑπεραγίας Θεοτόκου Διγαλιέτου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Κεφαλληνίας Σπυριδῶν

Ἱερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῳ

Ἰσίας Παρασκευῆς Νέας Καλλικρατείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πολλυγύρῳ τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ Π.Ν. 1398/73 «Περί συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων παρά τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καί ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». 2) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 1342/76 ἡμετέραν ἀπόφασιν. 3) Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2104/76 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί ἀναδιάρθρωσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων». 4) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 6737 «Περί ἀνακατανομῆς καί ρυθμίσεως ὀργανικῶν τινῶν θέσεων Διακόνων» καί 5) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33, 34, 36 καί 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/69 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῳ

Ἁγίου Γεωργίου Πολιχνίτου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ δελητίῳ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ Π.Ν. 1398/73 «Περί συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων παρά τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καί ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». 2) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 1342/76 ἡμετέραν ἀπόφασιν. 3) Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2104/76 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί ἀναδιάρθρωσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων». 4) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 6737 «Περί ἀνακατανομῆς καί ρυθμίσεως ὀργανικῶν τινῶν θέσεων Διακόνων» καί 5) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33, 34, 36 καί 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/69 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικῶν Ἐφημερίων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς

Ἁγίου Θαλλελαίου ὁμωνύμου χωρίου Νάξου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐγγαρῶν Νάξου,

Ἁγίας Τριάδος Καλοξυλίου Νάξου,

Γεννεσίου Θεοτόκου Κωμιακῆς Νάξου,

Ζωοδόχου Πηγῆς Χειμάρρου Νάξου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά προσόντα ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά νά καλυφθῇ μία ἐκ τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφῆτου Ἡλιοῦ Βερδικούσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Μαυραναίων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Γρεβενῶν ΣΕΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζακύνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Λαζάρου πόλεως Ζακύνθου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Μητροπολίτης
Ὁ Τοποτηρητής ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, δ) τήν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/86/οικ.16572/22.8.2011 (ΦΕΚ Α 238) 30.8.1977), ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ Διοικητικῆς Μεταρρυθμίσεως καί Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. ΦΕΚ Β' 1874/25.8.2011, καί ε) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6148/2746/21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περί κατανομῆς διὰ τὸ ἔτος 2011 ἐφημεριακῶν θέσεων» καί καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Βαμβακοφύτου,

Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροκάστρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», (Φ.Ε.Κ. Α' 193/19.9.1970) προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ὁρεσιᾶδος καί Σουφλίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Ὁρμενίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 20ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεσιᾶδος καί Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καθαμαριάς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Παντελεήμονος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.

2/1969 Κανονισμού «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως εντός μηνός από της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Έν Καλαμαριᾷ τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαθείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών καὶ Έφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφήτου Ἡλίου Δαυθείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Λεβαθεῖα τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαθείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών καὶ Έφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐλαιχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Καλαμάτῃ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2011

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών καὶ Έφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Λειβαδιακοῦ,

Ἁγίου Γεωργίου Κρουονερίων,

Ἁγίας Παρασκευῆς Μηλιάς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ της δημο-

σιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Έν Ναυπάκτῳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών καὶ Έφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφήτου Ἡλίου Δάφνης Μαντινείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Τριπόλει τῇ 26ῃ Αὐγούστου 2011

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἰκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» β) καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ένοριῶν καὶ Έφημερίων», γ) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1874/τ.Β'/25.8.2011 Φ.Ε.Κ., ἐν ᾧ προβλεπεται ἡ διάθεσις ἑκατὸν (100) Ἐφημεριακῶν θέσεων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ δ) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6148/2746/21.10.2011 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «περὶ κατανομῆς τῶν διατεθέντων διὰ τὸ ἔτος 2011 Ἐφημεριακῶν θέσεων», δι' οὗ διατίθεται μία Ἐφημεριακὴ θέσις εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν Σάμου καὶ Ἰκαρίας, προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εἰσοδίων Θεοτόκου Βαθέος Σάμου,

Ἁγίου Δημητρίου Πανδρόσου Σάμου,

Ζωοδόχου Πηγῆς Μεσογείου Σάμου,

Ἀποστόλου Παύλου Ἡραίου Σάμου,

Ἁγίου Νικολάου Ἁγίου Κηρύκου Ἰκαρίας,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Γληαρέδων Ἰκαρίας,

Ζωοδόχου Πηγῆς Χρυσομηλιάς Φούρνων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ της δημοσίευσής της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Έν Σάμῳ τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 2011

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 12.10.2011

Συνήλθε τήν Τετάρτη, 12 Ὀκτωβρίου 2011, στήν δεύτερη Συνεδρία Της γιά τό μήνα Ὀκτώβριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος, κατόπιν Ἀποφάσεως τῆς Τακτικῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία συνήλθε τόν μήνα Ὀκτώβριο, ὄρισε τά Μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν γιά τήν μελέτη τῶν θεμάτων γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καί τήν Εὐρωπαϊκή προβληματική.

Ἀποφασίσθηκε νά ἀποσταλοῦν ἔγγραφα πρὸς τά θεσμικά ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί τῶν ἄλλων διαφόρων εὐρωπαϊκῶν Ὄργανισμῶν γιά τήν ἐνημέρωσή τους, σχετικά μέ τό προνοιακό, φιλανθρωπικό, πολιτιστικό, κοινωνικό καί πνευματικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος καθόρισε τόν τρόπο ἀναδιαρθρώσεως γιά τήν ἀναβάθμιση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καί Διαφωτίσεως.

Ἐπίσης ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τήν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου γιά τούς Κληρικούς πού διακονοῦν στίς Ἐνοπλες Δυνάμεις, μέ κεντρικό θέμα: «Ἡ ἀποστολή καί τό ἔργο τῶν Κληρικῶν στίς Ἐνοπλες Δυνάμεις».

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε γιά τήν οἰκονομική προσφορά τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, στήν Ἀφρική καί τήν Ἀσία. Συνολικά, στίς περιοχές αὐτές ἡ Ἀποστολική Διακονία ἔχει διαθέσει τό ποσό τῶν 4.000.000 € κατά τήν πενταετία 2006-2011.

Τέλος ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 13.10.2011

Συνήλθε τήν Πέμπτη, 13 Ὀκτωβρίου 2011, στήν τρίτη Συνεδρία Της γιά τό μήνα Ὀκτώβριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου ἀπενεμήθη στόν σχολάζοντα Μητροπολίτη πρῶν Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 58 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὁ φιλός τίτλος τῆς πάλαι ποτέ διαλαμφάσης Μητροπόλεως Δωδώνης.

Ἐπῆρξε συνεργασία μεταξύ τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Ἀνδρέα Λοβέρδου, Ὑπουργοῦ Ὑγείας καί Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης καί τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου καί διευκρινίσθηκαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὀρισμένα σημεῖα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀκούσθηκαν οἱ ἀπόψεις τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν καί ἐδόθη ὑπό τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ ὑπόσχεση νά ἐξετασθεῖ ξανά ἡ διατύπωση τοῦ Νόμου περὶ τῆς εἰκαζομένης συναινέσεως γιά τίς μεταμοσεύσεις ὀργάνων.

Τέλος ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 14.10.2011

Συνήλθε τήν Παρασκευή, 14 Ὀκτωβρίου 2011, στήν τέταρτη Συνεδρία Της γιά τό μήνα Ὀκτώβριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά την σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί, συναντήθηκαν μέ τόν κ. Πᾶνο Καρβούνη, Διευθυντή τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Γραφείου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στήν Ἀθήνα, ὅπου τοῦ παρέδωσαν ἔγγραφο τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἀπευθυνόμενο στόν κ. José Manuel Durão Barroso, Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καί κοινοποιοῦμενο στόν κ. Herman Van Rompuy, Πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου καί στόν κ. Jerzy Buzek, Πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Τό Συνοδικό αὐτό ἔγγραφο ἀναφέρει τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί τονίζει τήν ἀνάγκη τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρέπειας καί τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Τέλος ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 1.11.2011

Συνῆλθε τήν Τρίτη, 1 Νοεμβρίου 2011, στήν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνεδρίας, ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καί τῶν Μελῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου, ἔδωσε τήν νεομισμένη Διαβεβαίωσή γιά τήν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του ὡς Ἀρχιεραγματέως τῆς Ἱεράς Συνόδου, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικούς Μητροπολίτες γιά τό πρόσφατο ταξίδι του στό Κρατίδιο τοῦ Κατάρ. Τό ταξίδι πραγματοποιήθηκε μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Ἐμίρη τοῦ Κατάρ, γιά νά συζητηθεῖ πρόταση γιά ἀξιοποίηση συγκεκριμένης ἐκτάσεως τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τό γεγονός αὐτό

θεωρήθηκε ὡς μία εὐκαιρία γιά τήν περαιτέρω συζήτηση πρὸς ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, μέ σκοπό πάντοτε τήν ὠφέλεια τῆς Χώρας μας καί τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀφοῦ, ὅπως καί κατ' ἐπανάληψιν ἔχει λεχθεῖ, τὰ ὁποιαδήποτε ἔσοδα, κάτω ἀπό πάντοτε διαφανεῖς διαδικασίες, νά προορίζονται κυρίως γιά τήν συμπαράσταση καί τήν ἐνίσχυση τοῦ λαοῦ μας καί ἰδιαίτερα τῶν εὐπαθῶν συνανθρώπων μας.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 2.11.2011

Συνῆλθε τήν Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου 2011, στήν δεύτερη Συνεδρία Της ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας καί συζήτησε καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 3.11.2011

Συνῆλθε τήν Πέμπτη, 3 Νοεμβρίου 2011, στήν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας.

Ἐπίσης ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Πανορθοδόξου συνδιασκέψεως γιά θέματα αἰρέσεων

Ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, μέ τήν φιλοξενία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, καί μέ τή συμμετοχή Ἐντεταλμένων ἐννέα Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἐξήντα ἐπτά Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου, ἄρχισε τήν 31η Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στό Ἴε-

γατικό Κέντρο Λαμίας, τίς ἐργασίες της ἡ «ΚΓ΄ Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Ὁρθοδοξία καί Πεντηκοστιανισμός», ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Προέδρου τῆς Συννοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων.

Τόν ἀγιασμό τέλεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος καί στή συνέχεια χαιρέτησε τήν Συνδιάσκεψιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος. Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τά μνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἀπύθυναν μνύματα ὁ ἀντιπεριφεριαρχῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος κ. Θωμᾶς Στάικος, ὁ Δήμαρχος Λαμιέων κ. Γεώργιος Κοτρωσιάς καί ἡ Βουλευτής κ. Τόνια Ἀντωνίου.

Τέλος, κήρυξε τήν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Συννοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος.

Στήν ἑναρκτήρια τελετή παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Λεοντοπόλεως κ. Διονύσιος, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, Καρπενσιού κ. Νικόλαος, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκνός, Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος, Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεώργιος, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως κ. Ἀθναγόρας καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ἀβύδου κ. Κύριλλος καί Ρεντίνης κ. Σεραφεῖμ.

Ἐπίσης παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Στυλίδος κ. Ἀπόστολος Γκλέτσος, οἱ στρατιωτικές καί ἀστυνομικές Ἀρχές τῆς πόλεως καί πολλοί Κληρικοί.

Στό μήνυμά του πρὸς τήν Συνδιάσκεψιν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὑπογράμμισε καί τά ἑξῆς: «Ἡ θεματολογία τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως ἐστιάζεται εἰς τήν ἀξιολόγησιν, ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου, τῆς λεγομένης Πεντηκοστιανῆς κινήσεως. Πρόκειται, ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, περὶ τῆς πλέον διαδεδομένης αἱρετικῆς κινήσεως εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον, ἡ ὁποία προῆλθεν ὡς προσπάθεια ἀνακαινίσεως ἐντὸς του προτεσταντικοῦ χώρου, ἐπὶ ἐδάφους τό ὁποῖον εἶχεν προετοιμασθῆ ἤδη ἐντὸς τοῦ Μεθοδισμοῦ, ἀλλά καί ἀπό προτεσταντικά ἀφηνιστικά κινήματα τοῦ 19ου αἰῶνος τά ὁποῖα εἶχαν προηγηθῆ.

Πρέπει νά ὑπογραμμισθῆ ὅτι ἡ Πεντηκοστιανὴ κίνησις ἀποτελεῖ ἴσως τήν κατ' ἐξοχήν αἱρετικὴν ἐκείνην κίνησιν, ὅπου ἡ ἀνυπαρξία ἐκκλησιαστικῶν, θεολογικῶν κριτηρίων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα, νόθαι πνευματικά ἐμπειρία, νά θεωρηθοῦν ὡς χαρισματικά καταστάσεις καί ὡς δῆθεν ἐπανάληψις τοῦ γεγονότος τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τά μέλη της.

Ἀναμφιβόλως, εἶναι πολλάί αἱ δυνατότητες προσεγγίσεως καί ἀξιολογήσεως τοῦ φαινομένου τῆς Πεντηκοστιανῆς κινήσεως, ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου, καί ἡ χάραξις ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν κατευθυντηρίων ποιμαντικῶν ἀρχῶν. Κατά τήν ἀξιολόγησιν καί τῆς ἐν λόγῳ αἱρετικῆς κινήσεως, δέν πρέπει νά παραλείπωμεν νά τονίζωμεν τό θεμελιῶδες διὰ τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, τό ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας διαχρονικῶς ὑπογραμμίζει ἔναντι κάθε αἱρετικῆς πλάνης: ὅτι, δηλαδή, ἡ Πεντηκοστή εἶναι ἓνα διαρκές βιούμενο γεγονός ἐντὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Κάθε διδαχὴ «ποικίλη καί ξένη» (Ἐβρ. ιγ' 9), ἡ ὁποία χωρίζει ἡ αὐτονομεῖ τό Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκέτως μέ τό πῶς αὐτοπροσδιορίζεται αὕτη, κατά τήν διδασκαλίαν τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι πλάνη, ἡ ὁποία οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τήν ἀλήθειαν».

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἡ εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρέβεζης κ. Μελετίου, μέ θέμα: «Τί εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη ὁμολογία». Στήν εἰσήγησιν τονίζεται ὅτι: «Τήν ἑνωσιν τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία ἀντιμάχεται καί παρακωλύει τό δαιμονικὸ τάγμα τῶν σχισμάτων μέ τίς πύλες τοῦ ἄδου, δηλαδή μέ τά στόματα τῶν αἱρετικῶν, πού λαλοῦντες διεστραμμένα, ὀδηγοῦν τόν λαόν τῆς Ἐκκλησίας σέ σχίσματα καί αἱρέσεις ἀπωλείας. Ἡ μεγαλύτερη τραγικότητα τῶν αἱρέσεων εἶναι, ὅτι τά μέλη τους, ἐνῶ ἔχουν ἐμπέσει στίς πύλες τοῦ ἄδου, ἔχουν τήν ἐντύπωσιν, ὅτι μέ τήν ἑνταξιν καί προσκόλλησιν τους στήν αἵρεσιν πέρσαν θριαμβευτικά τίς πύλες τοῦ παραδείσου καί ἐξασφάλισαν τή σωτηρία τους!».

Δεύτερος εἰσηγητής, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἀβύδου κ. Κύριλλος, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἱστορία καί διδασκαλία τῶν Πεντηκοστιανῶν. Γενικὴ εἰσαγωγικὴ θεώρησις». Ὁ εἰσηγητής ἔκανε μία ἀναλυτικὴ καί διεξοδικὴ ἀναφορὰ τόσο στήν ἱστορία ὅσο καί στήν διδασκαλίαν τῶν

Πεντηκοστιανῶν. Ἀνέδειξε βασικές ἀρχές τῆς διδασκαλίας τῶν Πεντηκοστιανῶν κοινοτήτων μέ ταυτόχρονη ἀνάδειξη περιστατικῶν καί γεγονότων μέσα ἀπό τήν ζωή, τήν λατρεία καί τήν ἱστορία τῶν κινήσεων. Παραλλήλως ἐπισήμανε τήν ὀριοθέτηση τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως σέ ἀντιδιαστολή πάντα μέ τίς Πεντηκοστιανές κινήσεις κατά τήν ἱστορική τους ἐξέλιξη.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

*Δεύτερη ἡμέρα
τῆς Πανορθοδόξου συνδιασκέψεως
γιά θέματα αἰρέσεων*

Μετά τήν πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, συνεχίστηκαν τήν 1η Νοεμβρίου, στό Ἑργατικό Κέντρο Λαμίας, οἱ ἐργασίες τῆς ΚΓ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων.

Ὁ πρῶτος εἰσηγητής, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία μία δεύτερη Πεντηκοστή;». Ὁ εἰσηγητής τόνισε ὅτι «Τά ποιμαντικά κενά πού δικαιολογοῦν τήν ἀνάγκη μίας οὕτως εἰπεῖν δεύτερης Πεντηκοστῆς μας, θεραπεύονται μέ τά ἑξῆς φάρμακα: 1. Τήν ἔνταξη καί τόν ἔλεγχο τῆς προσωπικῆς ἐμπειρίας μέσα στήν καθολική ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. 2. Τήν ἐμπειρική μετοχή στήν ἐκκλησιαστική Ἀλήθεια ἀλλά καί τήν ἐπαρκῆ θεολογική κατάρτιση τῶν ἀσκούντων τό διδακτικό ἔργο. 3. Τήν κατοχύρωση μέ τήν γλῶσσα (τοῦ ἐκάστοτε τόπου καί) τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς τῆς ὑπερβαίνουσας τά νοήματα καί ρήματα ἐμπειρίας τῆς Πεντηκοστῆς. 4. Τήν υἰοθέτηση ζωντανῆς κατανοητῆς γλώσσας γιά τήν ἐνίσχυση τῆς συνειδητῆς συμμετοχῆς στή λατρεία. 5. Τήν ποιμαντική ἀξιοποίηση τῆς σωστῆς σημασίας τοῦ θαύματος. 6. Τήν ἀφύπνιση καί τήν ἀσκηση συνεχοῦς ἐτοιμότητας μέσῳ τῆς ὑγιούς ἐσχατολογίας».

Ὁ δεύτερος εἰσηγητής, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος π. Αὐγουστίνος Μύρου ἀνέπτυξε τό θέμα: «Τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς καί ἡ παρερμηνεία του ἀπό τά κινήματα τῶν Πεντηκοστιανῶν». Ὁ εἰσηγητής παρατήρησε χαρακτηριστικά ὅτι: «Οἱ Πεντηκοστιανοί κρατοῦν στά χέρια

τούς κλεμμένη τήν Ἁγία Γραφή, ὅπως τόν χάρτη μίας ἄγνωστης χώρας. Χωρίς νά ἔχουν καμμία παραδοσιακή ἐπαφή μέ αὐτούς πού σχεδίασαν τόν χάρτη, καί καμμία πραγματική ἐμπειρία μέ τήν ἀποκαλυφθεῖσα μακρινή χώρα, προσπαθοῦν μόνοι τους νά φτιάξουν μία χώρα δική τους, ὅμοια μέ ἐκείνη τοῦ χάρτη, ἀλλά ἐρμηνεύοντας ὑποκειμενικά καί αὐθαίρετά τους συμβολισμούς του. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά δημιουργήσουν ἕνα κακέκτυπο τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί νά ζοῦν φανατικά μέ τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἶναι οἱ μόνοι πού ἔχουν τήν ἀληθινή ἀποστολική ἐκκλησία».

Ἀκολούθησε συζήτηση.

Μετά τό γεῦμα στήν Ἱερά Μονή Ἀγάθωνος, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἀκόλουθες εἰσηγήσεις:

Ὁ εἰσηγητής, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Εὐάγγελος Γκανᾶς, στήν εἰσήγησή του μέ θέμα: «Ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀποστρέφεται τό θρησκευτικό κενό: Σχόλιο στήν ἐμφάνιση καί ἐξάπλωση τοῦ Πεντηκοστιανοῦ κινήματος», ἐπισήμανε ὅτι: «Ἡ γενικότερη πολιτισμική ἀτμόσφαιρα τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα κινεῖται ἐνάντια στίς ἔννοιες τῆς αὐθεντίας καί τοῦ δόγματος, δίνοντας προτεραιότητα στήν ἀπτή ἐμπειρία καί στήν αὐτοπραγμάτωση, ἐνάντια στήν αὐτοπειθάρχηση ὑπό τίς ἐπιταγές τοῦ ὀρθοῦ λόγου, προλειαινώντας ἔτσι τό ἔδαφος γιά τήν ἐμφάνιση τῶν Πεντηκοστιανῶν» καί κατέληξε: «Μήπως ἀντί νά ἀναλωνόμαστε μόνο σέ μία δοριμύτατη κριτική τῶν ἐσφαλμένων δοξασιῶν καί πρακτικῶν τους πρέπει νά στρέψουμε τήν προσοχή καί τήν κριτική στίς δικές μας ἀδυναμίες, προσπαθώντας νά πληρώσουμε τό πνευματικό κενό πού χაίνει ὄλο καί μεγαλύτερο στίς ζωές καί τῶν δικῶν μας πιστῶν; Ἡ ἐρώτηση τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου ὅταν βαπτισθήκατε λάβατε τό Ἅγιο Πνεῦμα; εἶναι μία ἐρώτηση πού συνεχίζει νά ἀπευθύνεται σέ ὅλους ὅσοι θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους χριστιανούς σέ κάθε ἐποχή».

Οἱ εἰσηγήσεις ὀλοκληρώθηκαν μέ τήν εἰσήγηση τοῦ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Γεωργοπούλου, Λέκτορα τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα: «Ἡ ἐνδοπροτεσταντική κριτική κατά τῆς Πεντηκοστιανῆς κίνησης». Ὁ εἰσηγητής παρουσίασε ἀντιπροσωπευτικά παραδείγματα, παλαιότερα καί νεώτερα, κριτικῆς κατά τῆς Πεντηκοστιανῆς κίνησης, τόσον ἀπό τόν διεθνή

ὄσον καί ἀπό τόν ἑλληνικό προτεσταντικό χῶρο, ὑπογραμμίζοντας ταυτοχρόνως τούς κοινούς θεματικούς-θεολογικούς ἄξονες, πέραν τῶν ὁποίων δομήθηκε ἡ ἔνδοπροτεσταντική κριτική.

Μετά τίς εἰσηγήσεις διεξήχθη συζήτηση.

Ἀκολούθησε ἐνημέρωση τῶν συνέδρων γιά τίς νεώτερες ἐξελίξεις στό διεθνές σκηνικό τῶν αἱρέσεων ἀπό τόν Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Κυριακό Τσουρό καί παρεμβάσεις τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά τήν δραστηριότητά τους στίς κατά τόπους Ἱερές Μητροπόλεις.

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως θά ὁλοκληρωθοῦν αὔριο μέ τήν ἐπεξεργασία τῶν Πορισμάτων τῆς Συνδιασκέψεως.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό πόρισμα

*τῆς ΚΓ' Πανορθόδοξου συνδιασκέψεως
Ἐκκλησιῶν καί Ἱ. Μητροπόλεων*

Ἡ ΚΓ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκευίας πραγματοποιήθηκε, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου τῆς Λαμίας, ἀπό 31.10 ἕως 2.11.2011, μέ τή φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου καί ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, μέ θέμα: «Ὁρθοδοξία καί Πεντηκοστιανισμός».

Ἡ Συνδιάσκεψη, μετά τό πέρασ τῶν ἐργασιῶν τῆς, συνέταξε καί ἐνέκρινε ὁμοφώνως κείμενο Πορισμάτων, στά ὁποῖα, μεταξύ τῶν ἄλλων τονίζει ὅτι:

Οἱ Πεντηκοστιανοί ἀδυνατοῦν νά γνωρίσουν τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς στίς πραγματικές του διαστάσεις, διότι ἀγνοοῦν τίς βασικότερες προϋποθέσεις ἐρμηνείας, ὅπως τήν ὀρθή ἀντίληψη γιά τήν ταυτότητα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τήν ὀρθή κατανόηση τῆς θεοπνευστίας τῆς. Μέ τήν ἀπολυτοποίηση καί τόν ὑπερτονισμό τῆς Πεντηκοστῆς σχετικοποιοῦν καί ὑποτιμοῦν τά ἄλλα ἐξ ἴσου σημαντικά γεγονότα τῆς Θείας Οἰκονομίας.

Ἡ διδασκαλία τῶν Πεντηκοστιανῶν γιά «ἀρπαγή τῆς ἐκκλησίας», παρά τήν ψυχολογική πίεση καί τόν ἐκφοβισμό πού ἀσκήθηκε κατά τή δεκαετία

τοῦ 1990, βάσει τῆς ὁποίας μόνο οἱ ὄπαδοί τους θά σωθοῦν ἀρπαζόμενοι «εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου» (Α' Θεσ. 4, 17), πολύ πρὶν ἀπό τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, διαφεύτκε παταγωδῶς.

Ἡ κίνηση τῶν Πεντηκοστιανῶν ἀπό τά πρῶτα τῆς βήματα, ὅσο καί κατά τήν ἱστορική τῆς ἐξέλιξη, ἀντιμετώπισε σοβαρές ἐνστάσεις καί ἔτυχε εὐρυτάτης κριτικῆς, ὅχι μόνον ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἐντός τοῦ παραδοσιακοῦ ἑλληνικοῦ καί ξένου προτεσταντικοῦ χώρου, τόσο γιά τό θεολογικό ὑπόβαθρό τῆς, ὅσο καί γιά τά «ἐκστατικοῦ» καί ἐνθουσιαστικοῦ τύπου φαινόμενα τοῦ χώρου τῆς, πού τά θεωρεῖ ὡς «χαρισματικές δωρεές».

Κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς οἱ εὐρισκόμενοι στό ὑπερῶ «ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου» ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς δίνει τή δυνατότητα στόν πιστό νά φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν», δηλαδή στήν ὁλοκλήρωση τῆς πνευματικῆς του θεραπείας, πορευόμενος ἀπό τήν κάθαρση στόν φωτισμό, καί ἀπό τόν φωτισμό στή θέωση.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου
γιά τήν κοινωνική συναίνεση*

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔκανε στίς 20.-10.2011 τήν ἀκόλουθη δήλωση: «Τίς κρίσιμες τοῦτες στιγμές πού διέρχεται ὁ τόπος, ἀπαιτεῖται ὅσο ποτέ ἄλλοτε ἡ συναίνεση ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς κοινωνίας πέρα ἀπό πολιτικές καί κομματικές γραμμές...

Ἀπαιτεῖται ἐθνική ὁμοφυχία καί ξεκάθαρη συνεννόηση ὄλων μπροστά στόν κοινό στόχο. Ἐάν δέν ἀγωνιστοῦμε γι' αὐτά πού μᾶς ἐνώνουν καί ἐπιμεινουμε σέ αὐτά πού μᾶς χωρίζουν, πολύ φοβοῦμαι ὅτι ὁ δρόμος θά εἶναι ὀλισθηρός καί ἐπικίνδυνος. Καί γιά τήν πατρίδα καί γιά τόν κάθε ἕναν ξεχωριστά. Γεμάτος τραγικές ἀπώλειες, ὅπως ἡ σημερινή. Καί αὐτό δέν πρέπει νά ἐπιτρέψουμε νά συμβεῖ».

*Ἐκκλήση τοῦ Μακαριωτάτου
πρός τίς πολιτικές δυνάμεις*

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔκανε στίς 6.11.-2011 τήν ἀκόλουθη δήλωση: "Τίς κρίσιμες τοῦτες ὥρες πού διέρχεται ὁ τόπος δέν ὑπάρχουν πλέον

περιθώρια για λάθη. Ούτε για λογισμούς πού δέν ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικά καί μόνον τό ἔθνικό συμφέρον. Παρακαλῶ τίς ὑπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις τῆς πατρίδας νά ἐπιτελέσουν τό ἔθνικό τους καθῆκον. Ἐναλαμβάνοντας τώρα τίς ἱστορικές τους εὐθύνες πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ μας".

*Διαβεβαίωση τοῦ Ἐπισκόπου Διαυλείας
ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου*

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ ἔδωσε τήν Τρίτη 8 Νοεμβρίου τή διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου σέ τελετή πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν.

Μετά τό πέρασ τῆς τελετῆς ὁ Θεοφιλέστατος δέχτηκε τά συγκαρητήρια γιά τή διαβεβαίωση καί τήν ὀνομαστική του ἐξοχή ἀπό ἱερεῖς καί τό προσωπικό τῆς Ι.Α.Α.

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

*Δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
κ. Χρυσόστομου γιά τή φορολόγηση
τῆς Ἐκκλησίας*

«Ἡ δήλωση τοῦ κ. Θ. Πάγκαλου στίς ἐλβετικές ἐφημερίδες «Tribune de Geneve» καί «24 Heures», σχετικά μέ τήν ἀπαλλαγή ἀπό τή φορολόγηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐάν δέν ἀποτελεῖ ἔκφραση ἄγνοιας τῆς πραγματικότητας, τότε σίγουρα θά εἶναι ἡ προαναγγελία μίας σειρᾶς νέων φοροεπιπρακτικῶν μέτρων γιά τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὅμως καί πάλι στηρίζεται σ' ἓνα μῦθο.

Ἐπίσης, ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβέρνησης ἴσως νά μή ἔχει ἀντιληφθεῖ ἀκόμη ὅτι:

– Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἤδη προσφέρει στό ἑλληνικό δημόσιο τό 96% τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς, ἐνῶ ποτέ ὁ ὑδροκεφαλῆκος αὐτός καί κρατικοδίαιτος ὀργανισμός δέν ἔδωσε ἔστω καί ἐνημερωτικό λογαριασμό, γιά τό πῶς ἔχει διαχειρισεῖ τόσα χρόνια αὐτή τήν περιουσία.

– Τό δημόσιο, ἀπό τό ὑπόλοιπο 4% τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας πού ἔχει ἀπομείνει στήν Ἐκκλησία, σέ ποσοστό 20% τό ἔχει δευσεμεύσει, ἐνῶ μέ τό ὑπόλοιπο ἡ Ἐκκλησία καλεῖται, τόσο σέ περιφερειακό, ὅσο καί σέ τοπικό ἐπίπεδο, νά πραγματοποιήσει τό κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς, τό ὁποῖο σέ πολλές τοπικές κοινωνίες ἀντικαθιστᾷ/ὑποκαθιστᾷ πλήρως τήν ἀνύπαρκτη κοινωνική μέριμνα καί πρόνοια, γιά τήν ὁποία

ὄλοι οἱ Ἕλληνες πολῖτες πληρώνουν καί τίς σχετικές εἰσφορές τους, πρὸς τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς τους.

Ἡ Ἐκκλησία (Ἱ. Μητροπόλεις, Ἱ. Ναοί, Ἱ. Μονές, Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα), συμμετέχει στίς νομοθετημένες φορολογικές ὑποχρεώσεις μέ τήν καταβολή:

1. Φόρου ἐπὶ τῶν κατ' ἔτος μισθωμάτων, πού εἰσπράττονται ἀπό ἀκίνητα, μέ συντελεστή 20% ἐπὶ τῆς ἀξίας τους,

2. Συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τους ἀπό οἰκοδομές καί ἐκμισθώσεις γαιῶν μέ συντελεστή 3‰,

3. Προκαταβολῆς τοῦ φόρου (γιά τό ἐπόμενο ἔτος) μέ συντελεστή 55% ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ παραπάνω συμπληρωματικοῦ φόρου,

4. Φόρου ἐπὶ τῆς ἀκίνητης περιουσίας τους μέ συντελεστή 3‰ ἐπὶ τῆς ἀντικειμενικῆς ἀξίας τους,

5. Φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καί δωρεῶν μέ συντελεστή 0.5% ἐπὶ τῆς ἀξίας τους,

6. Τέλος χαρτοσήμου, καί δικαιωμάτων ΟΓΑ, συνολικοῦ ποσοστοῦ 2,40% ἐπὶ κάθε χρηματικῆς παροχῆς πιστῶν πρὸς τοὺς Ἱ. Ναοὺς λόγω ἱεροπραξιῶν.

– Ἡ Ἐκκλησία ἐπίσης, ὡς νομικό πρόσωπο, παρακρατεῖ καί ἀποδίδει στίς Δ.Ο.Υ.:

7. Φόρο μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν γιά τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους καί συνεργάτες τῆς, πού ἀμείβονται ἀπό τόν προϋπολογισμό τῆς,

8. Φ.Π.Α. μέ τοὺς προβλεπόμενους συντελεστές γιά ὑπηρεσίες καί ἀγαθά.

9. Φόρο εἰσοδήματος μέ συντελεστή 8% σέ ὅλα τὰ τιμολόγια παροχῆς ὑπηρεσιῶν,

10. Φόρο εἰσοδήματος μέ συντελεστή 4% σέ ὅλα τὰ δελτία ἀποστολῆς ἀγαθῶν καί μέ συντελεστή 1% γιά τὰ ὑγρά καύσιμα.

– Ἡ Ἐκκλησία πληρώνει, ὅπως φυσιολογικά πληρώνουν ὄλοι οἱ ἄλλοι φορεῖς καί οὐδέποτε διεκδίκησε μιά ἄνιση ἢ ἰδιαίτερη μεταχείριση ὡς πρὸς τίς φορολογικές τῆς ὑποχρεώσεις.

– Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἐδραία τήν πεποίθηση ὅτι ἡ κοινωνική καί φιλανθρωπική τῆς προσφορά εἶναι οὐσιαστική καί δέν ἀποτελεῖ μόνο ἀπλές ἐξαγγελίες, ἀλλά ἔμπρακτε προσφορά πρὸς κάθε ἄνθρωπο.

– Ἡ Ἐκκλησία δέν διεκδικεῖ καμμία «οἰκονομική αὐτονομία», ἀντιθέτως διαθέτει τοὺς δικούς τῆς πόρους μόνο. Ἀνταποκρίνεται προνοιακά καί μέ κοινωνικές παροχές χωρὶς ἐξαιρέσεις ἢ διακρι-

σεις, παραταξιακές ή ρασιοτικές, σέ αντίθεση προς τό κράτος, τό όποίο δέν προσφέρει τίποτε χωρίς τή φορολογική συνεισφορά όλων τών Έλληνων πολιτών.

Ίερά Μητρόπολις Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης

*Ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου*

Τή Τρίτη 11 Ὀκτωβρίου ἐπισκέφθηκε τόν Λαγκαδά ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος γιά νά τιμήσει τήν Νεομάρτυρα Ἁγία Κυράννα ἀπό τό χωριό Ὑσσα. Στόν Ίερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὑσσης τελέσθηκε Δοξολογία γιά τήν ἀνεύρεση τών Ίερῶν Λειψάνων τῆς Νεομάρτυρος παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου καί πολλῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης προσεφώνησε τόν Παναγιώτατο λέγοντας ὅτι τά λείψανα τῆς Ἁγίας Κυράννης ἀποκαλύφθηκαν μέ θαυμαστό τρόπο πρό ὀλίγων ἡμερῶν. Ὁ πατριάρχης ἀντιφωνῶν τόνισε τή χαρά του γιά τή συμμετοχή του στίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τά 260 χρόνια ἀπό τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας. Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε λιτάνευση τών Ίερῶν Λειψάνων καί παρουσίαση τῆς πανομοιότυπης ἐκδόσεως τῆς χειρόγραφης Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Κυράννης ἀπό τόν Λέκτορα Α.Π.Θ. κ. Τρύφωνα Τσομπάνη.

Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ

*Ὁ Μακαριώτατος τέλεσε τόν Ἀγιασμό
στόν Σταθμό Ὑποστηρίξεως Πολιτῶν*

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος ἐπισκέφθηκε τόν Βόλο στίς 28 Σεπτεμβρίου τ.ἔ. ὡς προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καί τέλεσε τόν Ἀγιασμό τοῦ Συμβουλευτικοῦ Σταθμοῦ Ὑποστηρίξεως Πολιτῶν (Σ.Σ.Υ.Π.). Παρέστησαν Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ὁ τότε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Γαβριήλ Παπανικολάου, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Βόλου Πά-

νος Σκοτινιώτης καί οἱ Πρόεδροι τῶν συνεργαζομένων φορέων στόν Σ.Σ.Υ.Π. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος ὑπογράμμισε ὅτι ἡ πρωτοβουλία αὐτή συμπληρώνει τό εὐρύτερο δίκτυο φιλανθρωπίας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μεταξύ ἄλλων προσφέρει καθημερινά περισσότερες ἀπό 1300 μερίδες φαγητοῦ χάρις στά 23 Ἐνοριακά Κέντρα Σίτισης καί φροντίζει πολλούς ἀστέγους καί κρατούμενους μέσφ τοῦ Σταθμοῦ Κοινωνικῶν Βοηθειῶν «Διακονία».

Ίερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου

*Ἐορταστικές Ἐκδηλώσεις
γιά τόν Ἅγιο Αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη*

Στήν παραμεθόρια κωμόπολη τῶν Δικαίων, δίπλα στά ἑλληνο-βουλγαρικά σύνορα, λειτούργησε τήν Κυριακή 30 Ὀκτωβρίου ἔ.ἔ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνός στόν Ίερό Ἐνοριακό Ναό Ἁγίου Δημητρίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας καί ἐνόψει τῆς ἐπικείμενης ἐορτῆς τοῦ ἐκ Διδυμοτείχου Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος (4 Νοεμβρίου) ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε τήν ἔναρξη τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ὑπό τό τίτλο «Βατάτζεϊα» στό Δημοτικό Ἀμφιθέατρο Διδυμοτείχου, παρουσία τοῦ παρεπιδημοῦντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Μελίτωνος, τοῦ Δημάρχου Διδυμοτείχου, ἐκπροσώπων τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως καί ἄλλων φορέων. Στήν ἐκδήλωση μίλησαν σχετικά μέ τή ζωή καί τό πολυσιδές κοινωνικό καί στρατιωτικό ἔργο τοῦ ἁγίου, ὁ Καθηγητής κ. Θεοφάνης Μαλκίδης, ὁ ἱστορικός ἐρευνητής κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας καί ὁ συγγραφέας τοῦ ὁμωνύμου ἔργου κ. Ἰωάννης Σαρσάκης. Τήν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ χορωδία παραδοσιακῆς μουσικῆς τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως καί τήν παρακολούθησε πλῆθος κόσμου ἀπό τό Διδυμότειχο καί τήν γύρω περιοχή.

*Τό Διδυμότειχο γιόρτασε
τήν Παναγία Ἐλευθερώτρια*

Μέ ἱεροπρέπεια ἐόρτασε τό Διδυμότειχο τήν ἐθνική ἐορτή τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καί συγχρόνως τή θρησκευτική ἐορτή τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερωτριάς, πού ἐλευθέρωσε τό Γένος ἀπό τούς κατά καιρούς κατακτητές του, στόν ὁμώνυμο Προσκυνηματικό Ναό.

Τό ἐσπέρας τῆς παραμονῆς, Πέμπτη 27 Ὀκτωβρίου ἑ.ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεδέχθη στήν εἴσοδο τῆς πόλης τήν θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Δαδιάς ἀπό τήν ὁμώνυμη Μονή τῆς Μητροπόλεως καί τά λείψανα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θράκης.

Στή συνέχεια χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Μελίτωνος, ἐψάλη ὁ Παναγυρικός Ἐσπερινός καί ἀκολούθησε λιτάνευση τῆς ἱεῤῥας εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερωτρίας.

Τήν κυριώνυμη ἡμέρα ἱερούργησαν ἀμφότεροι οἱ Ἀρχιερεῖς καί στή συνέχεια ἐψάλη ἡ καθιερωμένη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ, ἐπιμνημόσυνη δέση καί κατάθεση στεφάνων στό Ἡρώων τῆς Πόλεως καί ἡ μαθητική καί στρατιωτική παρέλαση.

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

*Ἀνακοινωθέν τῆς 4ης Συναντήσεως
Διορθοδόξου Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης
Θρησκειῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν
(6-9.10.2011)*

Μέσω τῶν λεγομένων «θεραπευτικῶν λατρειῶν», τῶν ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν θεραπειῶν καί ἐναλλακτικῶν «θεραπειῶν» (Βελονισμού, Ρεφλεξολογίας, Ἰριδολογίας, Σιάτσου, Ρέικι, Ὁμοιοπαθητικῆς κ.ἄ.) ἐπιστρέφει ὁ γιατρός μάγος στίς σύγχρονες κοινωνίες. Αὐτή ἦταν μία ἀπό τίς βασικές διαπιστώσεις τῆς 4ης Συνάντησης τοῦ «Διορθοδόξου Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκειῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν», ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα ἀπό 6 ἕως 9 Ὀκτωβρίου 2011 στή Θεσσαλονίκη. Ἡ συνάντηση, στήν ὁποία συμμετείχαν πέραν τῶν 110 συνέδρων ἀπό ὄλες σχεδόν τίς Ὀρθόδοξες χώρες Ἐκκλησίες (Ἑλλάδας, Ρωσίας, Κύπρου, Σερβίας, Βουλγαρίας, Πολωνίας, Τσεχίας-Σλοβακίας, Λευκορωσίας, Οὐκρανίας, Ἐκκλησία Κρήτης) φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμο στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου τῆς Ἱεῤῥας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης στήν Πυλαία. Τούς συνέδρους, εἰδικούς ἐπὶ θεμάτων νεοφανῶν αἰρέσεων (σεκτῶν), ἀπασχόλησε τό γε-

νικό θέμα «Τό πρόβλημα τῶν θεραπευτικῶν λατρειῶν, τῶν ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν θεραπειῶν καί τῶν ψυχολατρειῶν. Κοινωνικά καί ποιμαντικά προβλήματα». Αὐτό ἀναλύθηκε ἀπό ἐμπειρογνώμονες - ἐπιστήμονες εἰσηγητές καί ἀπετέλεσε ἀντικείμενο μελέτης σέ πέντε Ὁμάδες Ἐργασίας.

Στό κείμενο τῶν Πορισμάτων καί Προτάσεων, τό ὁποῖο ἀποστέλλεται σέ ἐκκλησιαστικούς, ἰατρικούς, πολιτειακούς καί κοινωνικούς φορεῖς πρός ἐνημέρωση καί μελέτη, ἐπισημαίνονται τά κοινωνικά, ἰατρικά, πνευματικά καί ποιμαντικά προβλήματα, πού δημιουργοῦν οἱ λεγόμενες ἐναλλακτικές «θεραπείες», οἱ ὁποῖες, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἀπειλοῦν μέ ἀλλοίωση τό ὀρθόδοξο φρόνημα καί τόν τρόπο ζωῆς τῶν πιστῶν, καθώς θεμελιώνονται στήν κοσμοθεωριακή πίστη τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς» γιά ὑπαρξη μίας συμπαντικῆς ἐνέργειας (Πράνα τῶν Ἰνδῶν καί Σαί τῶν Κινέζων) τό «μπλοκάρισμα» τῆς ὁποίας θεωρεῖται ὅτι προκαλεῖ τίς ἀσθένειες. Οἱ ἐναλλακτικές «θεραπείες» ὑπόσχονται τό «ξεμπλοκάρισμα» αὐτῆς τῆς ἐνέργειας, μέσω τῆς ὁποίας θεραπεύεται κάθε ἀσθένεια. Αὐτό εἶναι ἀπάτη. Ἀντίθετα, τά γεγονότα ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ μέθοδοι αὐτοῖ προκαλοῦν βλάβη στήν υἰγεία τοῦ ἀνθρώπου, ἀκόμα σέ ἀκραῖες περιπτώσεις ἐπιφέρει καί αὐτό ἀκόμα, τόν θάνατο. Στήν ἀντιεπισημονική, πρωτόγονη καί μαγική αὐτή ἀντίληψη χρησιμοποιοῦν πολλές σέκτες, προκειμένου νά διαδώσουν τίς δοξασίες τους. Ἔτσι, οἱ ψευδοθεραπευτικές αὐτές μέθοδοι ὑπάρχει κίνδυνος νά ἀποτελέσουν γέφυρα πού θά ὀδηγήσει ἀνύποπτους πιστούς στό χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῶν λατρειῶν. Τό «Διορθόδοξο Δίκτυο Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκειῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν», τό ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπό εἰδικούς ἐπὶ τῶν θεμάτων, ζητεῖ ἀπό Ἐκκλησία καί Πολιτεία νά ἀσχοληθοῦν σοβαρά μέ τή μελέτη τοῦ θέματος, προκειμένου ν' ἀποφευχθεῖ ἡ βλάβη τόσο τῆς ζωῆς καί τῆς σωματικῆς υἰγείας τῶν ἀνθρώπων, ὅσο καί - κυρίως - ἡ πνευματική ζημιά τῶν πιστῶν ἀπό θεωρίες καί πρακτικές πού θεμελιώνονται στόν ἀποκρυφισμό καί στή λεγόμενη «Νέα Ἐποχή».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Τό Β' Διεθνές Συνέδριο γιά τήν
Ποιμαντική Διακονία στό χῶρο τῆς Ὑγείας*

Πραγματοποιήθηκε στή Ρόδο, ἀπό 12-16 Ὀκτωβρίου, τό Β' Διεθνές Συνέδριο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν Ποιμαντική Διακονία στόν Χῶρο τῆς Ὑγείας μέ θέμα: «Ἡ Πρό τῶν Πυλῶν τοῦ Θανάτου Μέριμνα».

Στό σημαντικό αὐτό Συνέδριο συμμετεῖχαν ἀρκετοί ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν ἄλλων Πατριαρχείων καί Αὐτοκέφαλων Ἐκκλησιῶν, καθώς ἐπίσης καί περίπου διακόσιοι σύνοδοι, κληρικοί καί λαϊκοί, ἰατροί, νοσηλευτές, ἄνθρωποι πού δραστηριοποιοῦνται στό χῶρο τῆς ὑγείας ἀπό τίς Ἀρχιεπισκοπές καί τίς Μητροπόλεις ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου, ἀντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Μόσχας, Σερβίας, Βουλγαρίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς Ἀλβανίας, τῆς Πολωνίας, τῶν Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν Φιλανδίας καί Ἑσθονίας, τοῦ Βατικανοῦ καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Εὐαγγελικῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Λεττονίας, τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν.

Ἐκλογή νέων Μητροπολιτῶν

Τρεῖς νέους Μητροπολίτες ἐξελέξε στίς 3.11.2011 ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τή διάρκεια τῆς πρώτης συνεδρίας τῆς Ἱεράς Συνόδου στό Φανάρι.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξελέξε τόν μέχρι τοῦδε Πρωτοσύγκελο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Χόνγκ Κόνγκ, Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνο Τσίλη.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Τσίλης, ἐξελέγη μέ τόν τίτλο τοῦ Μητροπολίτη Σιγκαπούρης καί Νοτίου Ἀσίας.

Ἐπίσης τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἐξελέξε ἄλλους δύο Μητροπολίτες, γιά τίς Μητροπόλεις Αὐστρίας καί Πιτσοβούργου.

Μητροπολίτης Αὐστρίας ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. Ἀρσένιος Καρδαμάκης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Γαλλίας.

Τέλος Μητροπολίτης Πιτσοβούργου ἐξελέγη ὁ Ἐπίσκοπος Τρωάδος Σάββας, ὁ ὁποῖος συμπλήρωσε καί τίς περισσότερους ψήφους ἀπό τήν Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἀμερικῆς.

Τζαμί ἡ Ἁγία Σοφία τῆς Νίκαιας!

Σέ τζαμί μετέτρεψε ἡ τουρκική κυβέρνησις τήν ἱστορική Ἁγία Σοφία στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ὅπου διεξήχθησαν ἡ πρώτη καί ἡ ἔβδομη Οἰκουμενική Σύνοδος. Τήν Κυριακή 6.11.2011 ἔγινε ἡ πρώτη προσευχή μέσα στήν ἐκκλησία, ἐνῶ ἡ πινακίδα ἔξω ἀπό τήν Ἁγία Σοφία, πού ἔγραφε Μουσεῖο Ἁγίας Σοφίας (Ayasofya Muzesi), ἀφαιρέθηκε καί στή θέση τῆς τοποθετήθηκε ἡ πινακίδα «Τζαμί Ἁγία Σοφία ἡ Ὀρχάν Τζαμί (Ayasofya Camii / Orhan Camii)- Τουρκική Δημοκρατία- Πρωθυπουργία τῶν Θρησκευτικῶν Θεμάτων».

Ἡμερήσια ἐπίσκεψις στήν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Βιθυνίας πραγματοποίησε τό Σάββατο 5 Νοεμβρίου ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, συνοδευόμενος ἀπό Συνοδικούς καί ἄλλους Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου. Ὑπῆρξε ἔντονο ἐνδιαφέρον τῶν τοπικῶν μέσων ἐνημέρωσις, τά ὁποῖα ρωτοῦσαν γιά τόν σκοπὸ τῆς Πατριαρχικῆς ἐπίσκεψις. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Πατριάρχου ἦταν ὅτι ἐπρόκειτο γιά τουριστική ἐπίσκεψις καί εὐχήθηκε καλὸ Μπαϊράμι στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς.

Σέ ἄρθρο τῆς ἡ τουρκική «Hurriyet» ἀναφέρει πὺς πρόκειται γιά «πολὺ σημαντικό μέρος τῶν χριστιανῶν. Ἄνοιξε ὡς μουσεῖο τό 2007, ἔχει συγκεντρώσει τό ἐνδιαφέρον πολλῶν τουριστῶν, ἐνῶ οἱ ἀρμόδιοι πού τήν ἐπισκέφθηκαν γιά νά παρακολουθήσουν τίς ἐργασίες, δέν ἀπάντησαν στίς

ἐπίμονες ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων. Τούς ἀρμόδιους συνόδευε κλιμάκιο βουλευτῶν τοῦ κυβερνητικῆς κόμματος τοῦ Ρετζέπ Ταγίπ Ἐρντογάν, οἱ ὅποιοι ἐμπόδιζαν τοὺς δημοσιογράφους νά πάρουν εἰκόνα». Παράλληλα, ἀναφέρει πὼς «σέ αὐτή τὴν ἐκκλησία, ὁ χριστιανικὸς κόσμος ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ τὸ 1331 ὁ Ὄθωμανὸς Ὁρχάν Γκαζι τὴ μετέτρεψε σέ τζαμί».

(Ἀπὸ τὸ ἠλεκτρονικὸ Δελτίο Πρόναος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 7.11.2011)

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Ἐκκλησία τῆς Κρήτης

Ἀνακοινωθέν

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνήλθε στό Ἡράκλειο σέ Τακτικὴ Συνεδρία, τὴν 17^η Ὀκτωβρίου 2011, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου.

Ὡς Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζομε τὸν ἔντονο προβληματισμὸ καὶ τὴ μεγάλη ἀγωνία μας γιὰ τὰ αὐξανόμενα προβλήματα καὶ τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν καθημερινὰ οἱ ἄνθρωποι μας, γνωρίζομε δέ στὸν εὐσεβῆ λαὸ μας, ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖον ἤδη ὑλοποιεῖται σέ ὅλες τίς Ἐκκλησιαστικὲς Ἐπαρχίες τῆς Κρήτης καὶ στίς περισσότερες Ἐνορίες, μέ τὴ μέριμνα καὶ τὴν φροντίδα τῶν κατὰ τόπους Σεβ. Ἀρχιερέων, ἐντείνεται καὶ ἐπαυξάνεται, προκειμένου νά ἀνακουφισθοῦν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, οἱ ἀνάγκες τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ μας...

Προσεχῶς, μάλιστα, ἡ Ἐκκλησία Κρήτης θά ἐκδώσει Δελτίο Τύπου, στό ὁποῖο θά ἀναφέρονται ἀναλυτικὰ οἱ παγκρήτιες ἐκκλησιαστικὲς φιλανθρωπικὲς δραστηριότητες τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἐνοριῶν, ἡ προσφορά τους στό πολυσυζητημένο θέμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ ἡ καταβολὴ τῆς νόμιμης φορολογίας πρὸς τὴ Χώρα μας.

Ἡ Ἐκκλησία μας πάντοτε συμπορευόταν μέ τὸ λαὸ, πάντοτε ἦταν, εἶναι καὶ θά εἶναι Μπότερα τῶν ἀνθρώπων, θά ἀναζητεῖ δέ τρόπους καὶ δυνατότητες νά προσφέρει ἐλπίδα, ἐνδυνάμωση ψυχῆς,

βοήθεια, ἀνάπαυση καὶ διέξοδο στά πολλὰ σημερινὰ ἀδιέξοδα, τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦν τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ τόπου μας.

Ἔτσι καὶ τώρα, δέν ἀγνοοῦμε τὴν δεινὴ κατάσταση στὴν ὁποία ἔχουν περιέλθει πολλοὶ ἀδελφοί μας, δέν ἀδιαφοροῦμε γι αὐτὴν, ἀλλὰ συμπαραστεκόμαστε σ' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους ἠθικά καὶ ὑλικά χωρὶς καμμιά ἰδιοτέλεια καὶ σκοπιμότητα.

Ταυτόχρονα, ὡς Ἱερά Σύνοδος, ἐπιθυμοῦμε νά διατρανώσουμε τὸ μήνυμα ὅτι ὅλοι μαζί εἶναι ἀπαραίτητο νά συνταχθοῦμε καὶ νά ἐνωθοῦμε γιὰ τὴν υπέρβαση τῆς κρίσεως αὐτῆς καὶ τὴν γρήγορη ἀντιμετώπιση τῶν δυσκολιῶν μέ ἐνότητα, συμπνοια, δύναμη καὶ ἐλπίδα στό Θεό.

Νά ἀναζητήσουμε στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν πλησίον καὶ τὸν συνάνθρωπό μας, τὸν κατ' ἐξοχὴν τρόπο ὑπαρξῆς καὶ ζωῆς καὶ νά ἐπαναπροσδιορίσουμε τὸν στόχο καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας. Νά ἀλλάξουμε τρόπο σκέψης καὶ συμπεριφορᾶς καὶ νά ἀναζητήσουμε πρότυπα νέας ζωῆς καὶ κοινωνίας στίς πατρογονικὲς ρίζες μας.

Ἡ πίστη μας στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη καὶ τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Πατρίδα μας τὴν Ἑλλάδα, θά μᾶς ἐπαναφέρουν στὸν ἀγῶνα καὶ τὴν προσπάθεια, ὥστε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νά ξεπεράσουμε τὴ σημερινὴ δύσκολη κατάσταση καὶ νά ἐλπίσουμε σέ ἓνα καλύτερο αὐριο.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, τέλος, δέχθηκε τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἐνώσεως Συνδέσμων τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, καθὼς καὶ τὰ Μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τους, ἄκουσε δέ μέ προσοχή, ἀγάπη καὶ πολλὴ κατανόηση τίς θέσεις, τοὺς προβληματισμούς καὶ τίς ἀγωνίες τους καὶ ἀνταλλάχθηκαν μεταξύ μας χρήσιμες ἀπόψεις.

Διακοινοβουλευτικὴ Συνέλευση Ὁρθοδοξίας

*Ἡμερίδα στὴ Φιλανδία γιὰ τίς Σχέσεις
Ἐκκλησίας-Πολιτείας*

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε τὴν τελευταία ἑβδομάδα τοῦ Ὀκτωβρίου στὴ Φιλανδία, καὶ συγκεκριμένα στό πολιτιστικὸ κέντρο «Σοφία» τῆς μητροπόλεως Ἐλσινκίου, διεθνὴς ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ διαμόρφωση τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας -

Πολιτείας κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο καί τήν Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Παράδοση».

Τήν ἡμερίδα διοργάνωσε ἡ Διεθνής Γραμματεία τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὁρθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.) μέ τήν εὐθύνη τῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνούς Πολιτικῆς τῆς, σέ συνεργασία μέ τό Φιλλανδικό Κοινοβούλιο, καί τήν Ὁρθόδοξη Ἀρχιεπισκοπή Φιλλανδίας. Τήν ἐκδήλωση τίμησαν μέ τήν παρουσία τους καί ἀπύθυναν χαιρετισμό ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Φιλλανδικοῦ κοινοβουλίου καί τά ὀρθόδοξα μέλη τῆς βουλῆς καί τῆς εὐρωβουλῆς τῆς Φιλλανδίας, ἡ κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐλσίνκι, ὁ Γραμματέας τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Φιλλανδίας, Ὁρθόδοξος ἱερέας π. Heikki Huttenen, καί ἡ πρόεδρος τῆς Λουθηρανικῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας.

Τά συμπεράσματα στά ὁποῖα κατέληξε ὁμόφωνα ἡ Ἡμερίδα περιλαμβάνουν μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς σημεῖα:

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία βρίσκεται στίς ἀπαρχές τῆς διαμόρφωσης τῆς ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας καί τῆς κρατικῆς ὑπόστασης πολλῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καί τοῦ κόσμου. Ἡ θρησκευτική ἐλευθερία εἶναι βασική συνταγματική ἀρχή καί θεμελιῶδες δικαίωμα παντός ἀτόμου, προστατεύεται ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τό ὁποῖο πρέπει νά ἀποτρέπει κάθε παραβίασή της.

Στό συνέδριο καταγράφηκε καί ἐπιβεβαιώθηκε ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβεβαίωσης τῶν διακριτῶν ρόλων

Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στό σύγχρονο κόσμο, καί ἀναδείχθηκε ὁ θετικός ρόλος τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὁρθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.) στή διαμεσολάβηση τῶν σχέσεων τῶν δύο αὐτῶν πόλων.

Τό Κράτος εἶναι θεσμός, ἕνας ἀπό τοὺς κυρίαρχους θεσμούς τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, ὁ ὁποῖος δέν φέρει μόνο τήν εὐθύνη γιά τή στρατιωτικο-πολιτική ἀσφάλεια καί τήν κοινωνική εὐημερία τῶν πολιτῶν, ἀλλά καί γιά τήν κυρίαρχη ἄποψη περὶ ἠθικῆς, γιά τήν εὐδαιμονία τῆς οἰκογένειας καί γιά τήν ὑψηλή πνευματικότητα τοῦ λαοῦ. Ἐκκινώντας ἀπ' αὐτό, θεωροῦμε τήν Ἐκκλησία συνεργό τοῦ Κράτους, ἀναπόσπαστο καί σημαντικό μέρος τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τό πνευματικό καί ἠθικό της ἔρεισμα.

Ἡ κατανόηση τῆς ἔννοιας τοῦ Κράτους ἀποκλειστικά ὡς θεσμοῦ διαχείρισης, ἀπαλλαγμένου ἀπό παραδόσεις καί ἠθικούς κανόνες καί τήν ὅποια κοινωνική καί ἠθική εὐθύνη, δέν συμβάλλει στήν ἐπίλυση τῶν πολλαπλῶν προβλημάτων ἠθικῆς τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν.

Ἡ προσπάθεια οἰκοδόμησης μιᾶς κοινωνίας τῶν πολιτῶν χωρίς τήν Ἐκκλησία ὀδηγεῖ ὀλοένα καί περισσότερο σέ ἕναν καινούριο «κοσμικό ὀλοκληρωτισμό», ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει νά ἀπαλλάξει τήν κοινωνία ἀπό κάθε εἶδους ἐπιρροή τῆς Ἐκκλησίας, νά τήν ἐκτοπίσει ἀπό τό δημόσιο βίον, νά μὴν τῆς ἐπιτρέψει νά ἐκφράζει δημόσια τίς ἠθικές της ἐκτιμήσεις καί νά κρίνει ἀποφάσεις καί πρακτικές τῆς ὑφισταμένης ἐξουσίας...»